

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ

ΜΕΤΑ ΠΑΛΑΙΑΣ ΠΑΡΑΦΡΑΣΕΩΣ

ΕΞ ΙΔΙΟΧΕΙΡΟΥ

ΤΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΑΖΗ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΗΣ

*Ἡ, προστίθεται καὶ Βατραχομομαχία σὺν τῇ
ιδίᾳ παραφράσει ἐκδιδομένη τὸ δεύτερον .*

ΠΑΡΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΕΚ ΤΗΣ ΚΤΠΡΟΤ.

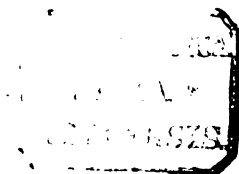
Τόμος Α.

ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ,

ἐκ τῆς Τυπογραφίας Νικολάου Κάρλη

αωια.

1811

Φιλοσοφίαν τινά λέγουσιν (οἱ παλαιοί) πρώτην τὴν ποιη-
τικὴν, εἰσάγουσαν εἰς τὸν βίον ἡμᾶς ἐκ νέων, καὶ διδά-
σκουσαν ἥθην, καὶ πάθην καὶ πράξεις, μεθ' ἠδονῆς. Οἱ
δ' ἡμέτεροι, καὶ μόνον ποιητὴν ἔφασαν εἶναι τὸν σοφόν.
διὰ τοῦτο καὶ τοὺς παῖδας αἱ τῶν Ἑλλήνων πόλεις πρῶ-
τιστα διὰ ποιητικῆς παιδείουσι, οὐ ψυχαγωγίας χάριν
δήπουθεν ψιλῆς, ἀλλὰ σωφρονισμοῦ. κ. τ.

Στράβ. Γεωγ. Βιβ. α'. 15.

Τ Ο Ι Σ Ε Λ Λ Η Σ Ι

Η δόξα τοῦ Μεγάλου ἀρχιτέκτονος τοῦ φαντασιώδους, καὶ ποιητικοῦ κόσμου ἦν, ἔστι, καὶ ἔσεται διὰ παντὸς λαμπρὰ, καὶ Μεγάλη.

Ποιητῆς! τῷ ὁποίῳ τὰ ἔπη διεφημίσθησαν, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἐκθειάσθησαν τοσοῦτον ἀπὸ τοὺς σοφωτέρους τόσων διαφόρων ἐθνῶν, καὶ πολλῶ περισσότερον ἀπὸ τοὺς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους (1), εἰς τοὺς ὁποίους εὐρίσκετο ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ ὑπὲρ πάντα καλῆτερα· αὐτὸς ἔχει, ὡς ἐπὶ τετραγόνου λίθου, στερεωμένην τὴν δόξαν του εἰς τὰ βασίλεια τῆς ἀθανασίας, ὅπου οὐδ' ὁ Μῶμος χώραν ὅλως ἔχει, οὐδὲ ἡ ζηλοτυπία λαμβάνει πάροδον.

Καθεὶς τῶν πεπαιδευμένων ἐπίσταται εἰς ποίαν ὑπόληψιν εἶχον οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τὸν θεσπέσιον τοῦτον ἄνδρα.

Ἡ Χίος τὸν ἐτίμησε μὲ κοινούς ἀγῶνας (2)· ἡ Σμύρνη τῷ ἀνήγειρε βωμὸν ὡς θεῷ (3)· ἡ Ἄργος τῷ ἐπρόσ-

(1) Ὁ θεῖος Πλάτ (Ἴων, ἢ περὶ Ἰλιάδ) ἀποκαλεῖ αὐτὸν ἀριστον, καὶ θεϊότατον τῶν ποιητῶν· ὁ σοφὸς Ἄριστ. (περὶ Ποιητικῆς κριτ. κγ'.) Θεσπίσιον. κ. τ.

(2) ἀγ. Ὁμ. καὶ Ἡσ.

(3) Στραβ. βιβ. ιδ'. σελ. 646.

II

φερε θυσίας (1), καὶ τέλος, διὰ τὰ μὴν ἐκτείνωμαι, οἱ σοφοὶ Ἀθηναῖοι διέταξαν, εἰς τὰ Παναθηναῖα, λαμπρὰν ἑορτὴν αὐτῶν, καὶ φάλλωνται ἄπο τοῦς ῥαψωδοῦς τὰ Ὀμηρικὰ Ἐπι εἰς διδασκαλίαν κοινὴν τῶν Ἑλλήνων (2). Καὶ ταῦτα μὲν αἱ πόλεις κοινῶς· ἰδίως δὲ φθάνει ν' ἀναφέρῃ τις τὸ παράδειγμα τοῦ περιφήμου Ἀλκιβιάδου, ὃς τις ἐγρόνθισε (3) γραμματοδιδάσκαλόν τινα, μὴ ἔχοντα βιβλίον Ὀμηρικὸν εἰς τὴν σχολὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖνο τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὅστις καὶ ὠνόμαζε, καὶ ἐνόμιζε (4) τὴν Ἰλιάδα ἐφοδίων τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς, ἔχων πάντοτε αὐτὴν ὑπὸ τοῦ προσκεφαλαίου μετὰ τοῦ ξίφους αὐτοῦ.

Ὅχι ὀλιγώτερον ἐσεβάσθησαν τοῦτον τὸν θεῖον ποιητὴν, καὶ τὰ νεώτερα σοφὰ ἔθνη· ἡ Γερμανία, κατὰ τὸν Ἀββαῖ Καίσαρόττιον (5), σεμνύεται ὅτι οὐδέποτε ὀλιγοσευσε τὸ πρὸς τὸν Ὀμηρον σέβας αὐτῆς.

Βλακουελ, Οὐῶδ, Πῶπε, καὶ ἄλλοι τόσοι μεγάλοι ἄνδρες ἀποδεικνύουσιν, ὅποιαν μελέτην κά-

(1) Ἄγ. Ὀμ. καὶ Ῥ.

(2) „ Βούλομαι δὲ ὑμῖν καὶ τὸν Ὀμηρον παρασχέσθαι ἑταιρῶν· οὕτω γὰρ ὑπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥς ἂν νόμον ἔθεντο καθ' ἑκάστην πενταετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ῥαψοδεῖσθαι τὰ ἔπη. Δεσκ. λογ. εἰς Δυκ. παρὰ τῆ Γρονοβ. Ἑλλην. ἀρχ. τύμ ε'. 1985. Β.

Τὸ αὐτὸ ἐπεκράτησε καὶ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς, ὡς φησὶν ὁ Αἰλ. Πικ. ἰστ. βιβ. ἰβ'. κεφ. μ'.

(3) Πλούτ. (Ἑλλ. βιβλιοθ.) Ἄλκ. Ζ.

(4) ὁ αὐτός Ἀλέξ. σελ. 668. ἔκδ. Φραγκ. 1620.

(5) Ragonam. Istorico-critico part. II. sez. IV.

III

μνουσιν εἰς τοῦτον τὸν ποιητὴν οἱ βαθεῖς Βρετανοί. Δὲν ἔδειξεν ὀλιγωτέραν τὴν ὑπόληψιν πρὸς αὐτὸν οὐδὲ τὸ σοφὸν ἔθνος τῶν Γάλλων (1)· ἀλλ' οὐδὲ οἱ φιλόκαλοι τῶν Ἰταλῶν (2)· καὶ διὰ τὰ εἰπῶ ἐν συντόμῳ, τὸ ὄνομα καὶ ἠδόξα τούτου τοῦ ποιητοῦ, τόσους αἰῶνας τῶρα, ἀντηχεῖ ἀπὸ τὴν μίαν ἄκραν τῆς Εὐρώπης ἕως τῆς ἄλλης.

Ἄν δέ τινες κατὰ διαφόρους καιροὺς, νικηθέντες ἀπὸ τῆς δοκισιοφίας, ἢ τῆς ἀναισθησίας τὸ πάθος, ἐτόλμησαν ἀσεβῶς ἵνα εἴπωσίτι κατὰ τῶν ποιημάτων αὐ-

(1) Μαρτυροῦσι τοῦτο καὶ ἄλλοι πολλοὶ κατ' ἐξαιρέτον δὲ τρόπον ὁ πολυμαθέστατος Βαρδολομαῖος (Introduction au voyage de la Grece, prem. part.) λέγων οὕτω „ Τίς λοιπὸν ἐστὶν οὗτος ὁ ἄνθρωπος, ὃς τις διδάσκει τοὺς μὲν νομοθέτας τὴν πολιτικὴν, πρὸς τὰς δὲ φιλοσόφους, καὶ ἱστορικοὺς τὴν τέχνην τοῦ γράφειν· τοὺς ποιητὰς δὲ, καὶ ῥήτορας τὴν τοῦ διεγείρειν τὰ πάθη· ὅστις ἐξυπνῶ ὅλα τὰ πνεύματα, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ ὑπεροχὴ εἶναι τοσοῦτον γνωστὴ· ὥστε οὐδεὶς πλέον τὸν φθονεῖ, καθὼς οὐδὲ τὸν φωτίζοντα ἡμᾶς ἦλιον; κ. τ. „ Καὶ ὕστερον ἀπὸ πολλὰ ἐγκωμιαστικά λόγια τελειώνει οὕτω· Ἐάν τις θελήσῃ νὰ κρίνῃ τὸν Ὅμηρον οὐχ ὡς φιλονεικῶν, ἀλλὰ κατὰ λογικὴν κρίσιν· οὐχὶ κατὰ τοὺς ἐκ συμφωνίας κανόνας, ἀλλὰ κατὰ τοὺς ἀμεταβλήτους νόμους τῆς φύσεως, ἀναγκαίως ἔχει νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ ἀξία τοῦ τὸν θῆτει εἰς ἐκείνον τὸν ῥῆτον, ὅπου τὸν ἔβαλον οἱ Ἕλληνες, καὶ ὅτι αὐτὸς ἐστάθη ὁ ἀραιότερος καλλωπισμὸς πᾶν ἱστορηθέντων αἰῶνων.

(2) Φθάνει μόνον νὰ ἀναφέρῃ τις τὸν ἐπισημότερον παρ' αὐτοῖς ποιητὴν Δάντην, ὅστις (Inf. Can. IV. στ. 95.) λέγει

Così vid' io adunar la bella scuola
Di quel signor dell' altissimo canto
Che sopra ogn' altro com' aquila vola.

IV

τοῦ· οὗτοι βέβαια ὄντες πολλά οὐτίδανοι εἰς τὸ νὰ παραβληθῶσι μὲ τοὺς ἀφ' ἐκάστου ἔθνους σοφοὺς ἐπαινέτας του, ἄλλο νὰ κάμωσι δὲν ἐδυνήθησαν, παρὰ ν' ἀφήσωσιν εἰς τὴν τοῦ χρόνου διαδοχὴν κρίσεις, καὶ ἀποφάσεις, τῆς ἑαυτῶν ἀκρίσιᾶς, καὶ ἀνοησίας τεκμήρια. Ὁ δὲ κορυφαῖος τῶν ποιητῶν καταλάμπει ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, ὡς ἄλλος ἥλιος, καταφατίζων τοὺς νόας, καὶ ζωογονῶν τὰς ψυχὰς τῶν, ὅσοι μετὰ προσοχῆς καταγίνονται εἰς τὴν μελέτην τῶν ποιημάτων αὐτοῦ, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὰ Θεσσαλονίκης Εὐστάθιον, γέμουσι, ,, μυρίων ὧν ἂν τις εἴποι καλῶν· ,, φιλοσοφίας, ῥητορείας, στρατηγικῆς, εὐτεχνίας, δι- ,, δασκαλίας τῆς περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν, τεχνῶν ὅλως παντοίων, καὶ ἐπιστημῶν (1).

Καὶ μόλον ὅτι ὁ ποιητὴς ἔστι τοιοῦτος, καὶ τοσοῦτον τὸ σέβας, τὸ ὁποῖον ἐπρόσφερον εἰς αὐτὸν οἱ ἡμετέροι πρόγονοι, καὶ προσφέρουσιν ἔτι τ' ἀλλότρια ἔθνη, ἡμεῖς οἱ ἐκείνου ἀπόγονοι, οἵτινες ἔχομεν καὶ περισσοτέραν τὴν χρείαν, ἀπὸ τῆς μαθήσεώς του τὰ φῶτα, καὶ ἀπὸ τὸ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ σκοπούμενον ὄφελος (2), ἡμεῖς, οἵτινες ἔπρεπε μετὰ

(1) Συμφώνως μὲ τὸν Εὐστάθιον, ἀλλὰ μὲ ὑπερβολικὸν ἐνθουσιασμῶ λέγει καὶ Ἀντώνιος Τρεκίος, ἐπωνομαζόμενος Κόδρος, ὅτι, ὅς τις σπουδαζει τὸν Ὅμηρον, γινάσκει πάντα· καὶ ὅστις δὲν καταγίνεται εἰς αὐτὸν, οὐδὲν ἐπίσταται.

(2) » Οἶμαι δὲ καὶ τὴν Ὀμήρου ποιησὶν μίζω λαβεῖν δεῖξαν, ὅτι ,, καλῶς τοὺς πολεμίσαντας τοῖς βαρβάροις ἐνεκωμιάτε, καὶ διὰ τῶν » βυλκῆναι τοὺς προγόνους ἡμῶν, ἐντιμον αὐτῶ ποιῆσαι τὴν τέχνην,

τὴν γνώσιν τινῶν συγγραφέων ἐνδόξων, ἢ ἀνατρέψω-
 μεν τὴν νεότητα μὲ τὰς ὑψηλὰς φαντασίας του, κατὰ
 τὸ παράδειγμα τῶν ἡμετέρων προγόνων· ἡμεῖς, τέλος
 πάντων, οἳ τινες ἔχομεν καὶ μεγαλητέρα τὴν δίδασκα-
 λὴν καὶ τὴν πηγὴν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν γῆν· ἀντὶ τοῦ νὰ
 τὴν ἐπιμεληθῶμεν, διὰ νὰ ἀρυώμεθα ὑποθήκας, καὶ
 παραινήσεις προτρεπτικὰς εἰς ἀρετῆς ἀπάσης κα-
 τήρωσιν· ἀγνοῶ διὰ ποῖον φθόνον τύχης κατεγινόμε-
 θα ἄχρι πρὸ ὀλίγων χρόνων ματαίως, φεῦ! διδάσκον-
 τές τε, καὶ διδασκόμενοι εἰς κενταύρης Ὀμηροκέντρων,
 καὶ εἰς δυστυχησμένα τοῦ Πτωχοπροδρόμου κεφάλαια,
 πτωχύνοντες ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τὴν αἰ-
 σθησιν τοῦ καλοῦ, καὶ ἀκολουθῶντες προτρέχοντες, ἀπὸ
 τὸ κακὸν τῆς ἀμαθείας εἰς τῆς ἀλόγου φιλολογίας τὸ
 χεῖριστον· Ὅμως ταῦτα πάντα ἦσαν τῆς κοινῆς δυ-
 στυχίας τοῦ γένους δυστυχῆ ἀποτελέσματα, καὶ ἀπὸ
 δεισιδαιμονίαν, δουλίαν, καὶ πλάνην οὐδέ ποτε δύ-
 ναταί τις ἐλπίσαι τι ἐλευθέριον.

Ἄλλ' ἔφθασε μόλον τοῦτο καὶ εἰς ἡμᾶς ἡμέρα ἐλ-
 πίδος, καὶ ἐλπίδος τόσον λαμπρᾶς καὶ μεγάλης, ὅσον
 τῆς ὀρθῆς παιδείας τὸ φῶς, ἐκ μικροῦ σπινθῆρος με-
 γαλοποιούμενον, καὶ πολλαπλασιαζόμενον καθ' ὅλην

„ ἐν τε τοῖς μουσικοῖς ἀθλοῖς, καὶ τῇ παιδείᾳ τῶν νεωτέρων, ἵνα,
 „ πολλάκις ἀκούοντες τῶν ἐπῶν, ἐκμανθάνωμεν τὴν ἐχθρὰν τὴν πρὸς
 „ αὐτοὺς ὑπάρχουσαν, καὶ ζηλοῦντες πᾶς ἀρετᾶς πῶν στρατιωταμένων
 „ ἐπὶ Τροίαν, πῶν αὐτῶν ἔργων ἐκείνοις ἐπιθυμῶμεν. Ἴσον. (Ἑλλ. βι-
 βλιοφ.) Παναγν., μβ.

VI

τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος, ἄρχισε ν' ἀποδιώκῃ τῆς δεισιδαιμονίας τὸ σκοτόσ, καὶ ν' ἀνακαλύπτῃ τὰς δολοπλόκους παγίδας τῆς πλάνης.

Ἦδη καὶ ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ ἐξυπᾶ, καὶ ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπισήμων ποιητῶν, καὶ λογογράφων προκρίνεται ὑπὸ πάντων τῶν νεοφοτίστων Ἑλλήνων· τὰ δὲ φρονήματα αὐτῶν λαμπρύνονται ἀπὸ ὀρθὰς γνώμας σοφῶν ἀνδρῶν· ὥστε „ οὐδεὶς τῶν, ὅσοι ἔχουσι „ τὸν νοῦν διὰ νὰ λογιζονται, καὶ τὰ ὄμματα διὰ νὰ „ βλέπωσι, δύναται πλέον νὰ ἀμφιβάλλῃ περὶ τῆς „ ἀναστάσεως τοῦ γένους ἡμῶν (1). „

Διὸ μεγάλη ἡ δόξα τῶν ὅσοι προήρξαντο τῆς μεγαλουργίας, καὶ ἡρωϊκοῖς τοῖς φρονήμασι συναγωνίζονται διὰ τῶν φώτων τῆς ἀρετῆς αὐτῶν καὶ σοφίας, ἵν' ἀνακαλέσωσι τὰς Μούσας εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν κατοικίας, καὶ ἀναλαμπρύνωσι τὸ ἐξ ἀμεθείας μᾶλλον, ἢ ἐκ δουλείας ἀμαυρωθὲν ἡμῶν γένος· διὰ τὸ ὀποῖον κατόρθωμα ἡ Ἑλληνικὴ νεολαία, αἱ κατὰ μέρος Ἑλληνικαὶ πόλεις, μᾶλλον δὲ σύμπασα ἡ Ἑλλὰς θέλει σέβεσθαι τὰ ὀνόματα αὐτῶν διὰ παντός, συγκατατάττουσα ταῦτα μ' ἐκεῖνα τῶν Πυθαγόρων, Θαλήτων, Σολώνων, καὶ ἄλλων τοιούτων, ὧν τὸν ζῆλον

(1) Βεβαίωσι πῶς μάλιστα πάντων, ὁσεβάσμιος Κοραῆς εἰς πολλὰ πῶν αξιολόγων αὐτῆ ἐκδόσεων μέρη, οὔπω πιθανῶς, καὶ βεβαίως, ὡς πρέπει, μὰ πὺς ὑπὲρ τῆς ἀναστάσεως τοῦ γένους προκινδυνεύσαντας! νὰ ὑπάρχωσι πάντῃ ἀνόητοι, οἱ ἀμφιβάλλοντες εἰς τὴν ἐξῆς περὶ πύπου.

καὶ δόξαν κατ' ἴχνος αὐτοὶ ἐμιμήθησαν, φέροντες εἰς τὴν ἀγαπητὴν των πατρίδα, ὡς ἐκεῖνοι, ὅ, τι καλὸν, καὶ ὠφέλιμον μάθημα μετὰ πολλῶν δυσυχιῶν, ἰδρώτων, καὶ κόπων συνήθροισαν ἀπὸ τὰ σοφὰ τῆς Εὐρώπης ἔθνη, καὶ φωτίζοντες μετὰ προθυμίας καὶ ζήλου (1) τοὺς ὁμογενεῖς αὐτῶν νέους, ἢ ἀμέσως διὰ τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος, ἢ ἐμμέσως διὰ τῶν ἠθικῶν, καὶ μεθοδικῶν αὐτῶν συγγραμμάτων, καὶ ἐκδόσεων, ὀρθῶς τῆς πολιτικῆς ὠφελείας ἀρχόμενοι, κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα (2).

Διὰ τοῦτο καὶ δικαίως δύναται τις εἰπεῖν, ὅσον μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ διὰ τὴν ἀμάθειαν, εἰς ἣν παρ' ἀξίαν ἐξετραχιλίσθη τὸ ἡμέτερον γένος, αἰσχύνη. τόσον ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα ἔστιν ἡ τιμὴ, καὶ ἡ δόξα εἰς ὑμᾶς ἄριστοι καὶ φιλογενέστατοι διδάσκαλοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι μεθ' ὑπερβαλλούσης συνέσεως, καὶ σοφίας συνδραμόντες ἀπηλλάξατε αὐτὸ τοῦ προ-

(1) Μεταξὺ πόσων σοφῶν φιλογενῶν, οἵτινες διὰ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος κατηγόνηται μὲ ἐνθερμον ζῆλον εἰς τὴν ἡδὴ ἀρχόμενον ἀνακαινισμόν τοῦ γένους, ἀξίον να' ἐταιρίσῃ τις κατὰ τὸ παρὸν τὸν ἥρωα Βενιαμὴν μετὰ τοῦ περικλεοῦς Γρηγορίου· οἱ ὅποιοι ἐξαποπέλαυσαν ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν πεφωτισμένους πρὸς ἀφ' ἑκάστου μέρους τῆς Ἑλλάδος συντρέχοντας νέους εἰς τὴν σχολὴν, ἣν οἱ Κυθωνεῖς, ὡς βωμὸν τῆς ἀρετῆς τῶν σοφῶν πύκτων διδασκάλων, ἀνήγειρον, εἰς ὄφελος μὲν ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος κοινῶς, καὶ εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῆς πόλεως αὐτῶν κατ' ἰδίαν.

(2) Ὡς ὀρθῶς γὰρ ἐστὶ τῶν νέων τρωπῶν τιμηθεῖσθαι, ὅπως ἔσονται, ὡς ἄριστοι κ. τ., Εὐθύφρων, ἢ περὶ Ὀσίου.

VIII

τέρου ονειδούς. Διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ταύτην καὶ οἱ πλέον μεγαλήτεροι ἔπαινοι, οἵτινες ἀξιοπρεπῶς ἤθελον ἀποδοθῆναι εἰς ὑμᾶς, εἰσὶ τῶν ὠφειλομένων βραβείων τὸ πλέον μικρότερον.

Ἡ παρέχουσα αὕτη, εἰς ἣν ἡ χαρὰ τοῦ νὰ βλέπω τὴν προκοπὴν τοῦ ἡμετέρου γένους μὲ εἴλκυσε, θέλει μοι εἶναι συγγνωστὴ ἀπὸ τοὺς εὐμενεῖς ἀναγνώστας, τοὺς φιλοπάτριδας μάλιστα.

Ἐν ᾧ λοιπὸν ἐπιστρέφω εἰς τὸν Ποικτὴν, ἤθελεν εἶναι ἀκόλουθον, νὰ εἶπω τι καὶ περὶ πατρίδος, γονέων, βίου, καὶ χρόνου καθ' ὃν ἔζη· ἀλλὰ τοῦτο εἰς ὅσους τὸ ἠρεύνησαν ὑπῆρξε πάντοτε ὁ κόσμυμβος τοῦ Γορδίου (1). Αἱ γινώμαι τῶν μεγάλων ἀνδρῶν, ὅσον παλαιῶν, τόσον καὶ νέων, ἐσάθησαν, οὕτω διαφοραὶ, ὥστε, τὰ γραφέντα ὑπ' αὐτῶν ἀντις συνήθοιζεν, ἤθελε κάμει βιβλίον τῶν ποιμάτων αὐτοῦ πολὺ μεγαλήτερον· ἐγὼ ἀρκουῖμαι μόνον ἵνα ἐκθέσω εἰς διωρισμένον τόπον, ὅσα ὁ Παυσανίας, καὶ ὁ Σουίδα συντόμως περὶ αὐτοῦ ἀναφέρουσι· προσέτι καὶ ἕνα τῶν ἀποδιδομένων εἰς τὸν Πλούταρχον βίων, στοχαζόμενος, εἰς ὑπόθεσιν, τόσον ἀμφίβολον, ἀρμοδίαν τὴν τοῦ συντόμου προτίμησιν· καὶ οἱ μὲν πλείονα τούτων ἐπι-

(1) Ὁ Οὐρανὸς ἢ Γῆ καὶ ὁ Ἄδης ἐρωτήθησαν, λέγει ὁ Πῶπτε, περὶ τῆς πατρίδος αὐτῶν, ἀλλ' ἡ ἀπορία μίνοι πάντῃ ἀλυτος.

Περὶ δὲ τοῦ χρόνου τῆς γενέσεως ἀπὸ τοῦ ἀσπίου νὰ ἀναφέρῃ τις τὸν Ἰούλιον Φέρμικον· ὅστις πλανηθεὶς ἀπὸ τινος ἀστρολογικῆς καὶ θεωρίας ἀπίστευσε καὶ τὴν ἡμέραν καὶ ἄραν καθ' ἣν ἐποίησεν ἐγγνήθη.

θυμοῦντες ιδέτωσαν τοὺς Σωζωμένους τῶν παλαιῶν αὐτοῦ βιογράφων Ἡρόδ. Πρόκλ. δύο ἀνωύμους. Ἄγ. Ὀμ καὶ Ἡσι. Πλούτ. ἢ Διον. Ἄλι. παρὰ τῷ Βαρνεσίφ. καὶ ἀπὸ τοὺς νεωτέρους Pope, Blakwel, Wood, Alat. Wassenbergh, Kust. West. Madame Dacier, καὶ ἄλλους μυρίους.

Ἐγὼ δὲ μεταβαίνω εἰς τὰ περὶ τῆς παραφράσεως, καὶ ἐκδόσεως ταύτης.

Διατρίβων εἰς Φλωρεντίαν χάριν τῶν ἐμῶν μαθημάτων, εὔρον ἐν τῇ περιφήμῳ Λαυρεντιανῇ βιβλιοθήκῃ ἀντίγραφον τοῦ ἰεῖ αἰῶνος, μεμβρανῶδες, εἰς φύλλον μέγα, περιέχον τὴν τε Ἰλιάδα καὶ Βατραχομουμαχίαν μετὰ παραφράσεως τῷ κειμένῳ παρεγγεγραμμένης μὲ μικροτέρους, καὶ ἐρυθροῦς χαρακτῆρας.

Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο ἀποδίδεται κατὰ τινὰς εἰς Θεόδωρον τὸν Γαζῆν, ὅτι τὸ ἔγραψεν διὰ φίλον του μέγαν, καὶ εὐεργέτην Φραγκίσκον τὸν Φιλέλφον, καὶ αἱ περὶ τούτου μαρτυρίαι εἰσι πολλαί.

Διάφοραι ἐπιγραφαὶ μεταξὺ κεχρυσωμένων καὶ ποικίλων μιλτογραφιῶν εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ κεφάλαια τοῦ εἰρημένου ἀντιγράφου,

„ Ἰλιάς ἦδε πέλει Φραγκίσκου δῖα Φιλέλφου.

„ Ὀμηρος Φραγκίσκῳ τῷ Φιλέλφῳ χαίρειν.

„ Μελησιγένης Φραγκίσκῳ εὖ πράττειν.

ἢ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς „ Φραγκίσκος ὁ Φιλέλφος, „ ἐν αὐτῷ εὐρίσκομένη τοῦ Φιλέλφου εἰκῶν· τὸ ἐν τέλει αὐτοῦ ἐπιφερόμενον δίστιχον

„ Τοῦτον ἀνὴρ Γαζῆς λόγιός τε, φίλος τε, Φιλέλφῳ

Χ

„ Φραγκίσκω μοι, καλὸν Θεόδωρος γράφειν Ὅμηρον .
Καὶ πάλιν, αἱ πρὸς τὸν Καρδηνάλιον Βησσαρίωνα δύο
τοῦ Φιλέλφου ἐπιστολαὶ (1) ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύ-

(1) Αὗται αἱ ἐπιστολαὶ σφίζονται εἰς τὸ λατινικὸν μεταξὺ πολλῶν
ἄλλων πῦ ἰδίου, καὶ εἰσὶν αἱ ἐξῆς .

„ Τὴν πῦ Ὅμηρου Ἰλιάδα, ἣν ὁ πεπαιδευμένος Θεόδωρος ὁ Γαζῆς
„ μοι ἔγραψεν, καὶ πῦ μὲ πῦτα ἔξοδα, πὴν ἀγαπῶ πότον, ὡς δὲν
„ ἦθελα πὴν ἀλλάξει, οὐδὲ μὲ αὐτὺς πὴς ἀπειρίας θησαυροῦς πὴ Κροί-
„ συ . Ἀπορῶ δὲ μὲ σε ὑπερβαλλόντως, πάτερ σε βασιμῶπαι, ὅστις
„ γνωρίζων με ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως, ἔπυ ἐποιούμεθα πὴ σπουδᾶς
„ εἰς τὸ δημόσιον σχολεῖον παρὰ τῷ Χρυστοκόκῃ μετὰ πὴν θάνατον πὴ
„ πενθεροῦμου Χρυσουλαρᾶ, στοχαζεται, ὅτι ἅμα τῇ ἡλικίᾳ μετῦβα-
„ λον καὶ πὴ ἦθῃ· καὶ ὁ ἐλευθεριώπαις πάντων ἐγὼ ἀντιπλάξα πὴν
„ ἀρεπὴν πύπν μὲ πὴν φιλαργυρίαν· ἐγὼ ἐξεύρω νὰ χαρίζω ἐλευθε-
„ ρως· ἀλλ' ὄχι τότε νὰ πωλῶ τι πὴν ἐμῶν, καὶ μάλιγα βιβλία, πὴν
„ ὁποίων τῇ ἀληθείᾳ οὐδὲν τιμιώπαιρον κρίνω . Κατ' ἐξοχὴν δὲ αὐτὸ
„ πὴ πὴ Ὅμηρου ἀντίγραφον μοι ἔστιν οὕτως ἀγαπῶν, ὡς οὐδὲν
„ σχεδὸν ἄλλο πὴν ἐν τῇ ζωῇ . Ὅθεν σύγγνωθίμοι περὶ πύπν· ἀν-
„ δὲ δύναιμαι νὰ σε εὐχαριστήσω εἰς ἄλλοτι, πρὸς αἶξόν μοι, καὶ
„ οὐκ ἀποτεύξῃ ἐρῶστο . ἰ . Φεβ . αὐμῆ . Ἐτέρα

„ Μ' ὄλον ὅτι μοι φαίνεται, ὅτι σοι ἀπεκρίθην ἱκανῶς τῇ ἰ . Φεβ .
„ δὲ ὅταμοι ἔγραψας περὶ πὴς πὴ Ὅμηρου Ἰλιάδος, θεῖοπαι πάτερ·
„ ἀλλ' ἐπειδὴ τυχὸν νὰ μὴν ἔλαβες πὴς περὶ πύπν ἐπιστολᾶς, ἐπα-
„ ναλαμβάνω ἐν συνήμῃ πὴ γραφίνας· συμβαίνει ὡς ἐμὲ διὰ τὰ βι-
„ βλία πύτ' αὐτὸ, ἔπυρ καὶ εἰς πὴς φιλαργύρους, οἵτινες, ἢ δὲν
„ δίδουσί ποτε, ἢ δίδουσιν ὁπόθεν ἐλπίζου νὰ λάβωσι περισσόπαι-
„ ρα· ἐγὼ δὲν θέλω δόσει δὲ ὑδεμιάς τιμῆς πὴ τοιοῦπν ἀντίγρα-
„ φον, ἀγαπῶπαιρον καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ φίλαπῶμου παιδία . Νὰ τὸ
„ ἀλλάξω δὲ, καὶ μὲ τι ; ὅταν ἐγὼ στοχαζώμαι, ὅτι εἰς οὐδεμιάς
„ μάθεισιν εὐρίσκεται ἄλλο ἀντίγραφον, δυνάμωσον νὰ παραβληθῇ

ουσι πιθανότατα, ὅτι τὸ τόσον ὠραῖον τοῦτο ἀντίγραφον ἔστι τὸ περισπούδαστον ἐκεῖνο, ὅπερ ἐγράφη ἰδιοχείρως ἀπὸ τὸν περικλεέστατον τοῦ αἰῶνός του Θεόδωρον τὸν Γαζῆν διὰ Φραγκίσκον τὸν Φίλελφον.

Τὸ μὲν κείμενον τοῦ ἀντιγράφου εὔρον τὸ αὐτὸ κατὰ πάντα μὲ τὸ ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 3 τοῦ Plut. 32 ἐμφαινόμενον ἀντίγραφον τοῦ δεκάτου αἰῶνος (1), καὶ ὄχι πολλὰ διαφορετικὸν ἀπὸ ἓν ἄλλο νεώτερον ἐμφαινόμενον ὑπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 10. τοῦ αὐτοῦ Plutei εἰς τὴν Ἰδίαν βιβλιοθήκην· καὶ διὰ τοῦτο εὐλαβούμενος δὲν ἐτόλμησα ν' ἀφαιρέσω, ἢ νὰ προσθέσω τι εἰς αὐτὸ, τῇ ὁδηγίᾳ τινὸς τῶν ἀρίστων ἐκδόσεων· ἀλλ' ἐκδίδω, ὅπως τὸ εὔρον, ἐπιδιορθώσας μόνον τὰ γραφικὰ ἀμαρτήματα (ὄντα πολλὰ ὀλίγα) ἀπὸ τὰ ρηθέντα ἀντίγραφα· καὶ ἐπειδὴ, οὔτε ἡ ἐμπειρία, οὔτε ὁ καιρὸς μοι ἦσαν ἱκανὰ διὰ νὰ κάμω ἐπικρίσεις καὶ διορθώσεις τινὰς εἰς αὐτὸ ἐξ ἰδίων μου· ἔκρινα εὐλογον νὰ τὸ παραβάλω μὲ τὸ κείμενον τοῦ κριτικωτάτου Heyne, καὶ νὰ φέρω τὰς διαφορὰς εἰς τὸ τέλος.

Τῆς δὲ παραφράσεως αὐτοῦ σύμφανον ἄλλην οὐδεμίαν εὔρον· μὲ ὅλον ὅτι ἀντίγραφα ὁμηρικῶν παρα-

„ μὲ αὐτὸ; Ὅθεν θεομαίεσσι, παρακλωθε κατὰ πολλὰ, σ' ἐξορκίζω
 „ νὰ μὴ μύσπερῆσθαι πύπης πῆς ἡδονῆς, ἣν ἀπολαμβάνω ἀπὸ αὐ-
 „ τὴν τὴν Ἰλιάδα, τὴν ὁποίαν στοχαζομαι ὡς πὲ μόνον μου ἀγαθόν.
 „ ἐξέφωτο.

(1) Τὸ ἀντίγραφον πῶς συμφωνεῖ πρὸς πῶπις πολὺ καὶ μὲ ἐκείνον, ὅπερ ὀσοφὸς Villoison ἐξέδωκεν ἐν Βενετίᾳ.

(1) Ὅρα Φαβρ. Ἑλλ. βιβλιοθ. βιβ' β. κ. τ.

Ὁ ἴδιος λέγει, ὅτι ἦν παλαιὸν ἔθος νὰ παραφραζῆται ὁ Ὅμηρος ἐκ τῆ ποιητικῆ εἰς τὴ πεζὴν· διὰ τὴ εὐκαμπηπτων βέβαια.

Ὁ θῶος Πλάτων ἐξέφρασεν ὁμηρικὰς στίχους διηγηματικῶς καὶ ἄνευ μέτρων, ἅπε παραφραστικῶς, ὡς φαίνεται ἐν τῷ γ. Πολιτ. ἢ περὶ Δικαίου. „ Ἐλθὼν ὁ ἱερεὺς (Χρύσης) εὖχετο ἐκάνοις μὲν πῆς „ θεὸς δῦναι ἐλόντας τὴν Τροίαν, αὐτὸς δὲ σωθῆναι· τὴν δὲ θυγα- „ τῆρα οἱ αὐτῆ λῦσαι, δεξαμένους ἄποινα, καὶ τὴν θεὸν αἰδεσθῆν- „ πικ· πιαῦται δὲ ἀπόνως αὐτῆ, οἱ μὲν ἄλλοι ἐσίβοντο, καὶ ἐπῆ- „ ρον· ὁ δὲ Ἀγαμέμνων ἠγριώαντο, ἐνπυλλόμενος κ. τ. „ Ἀλλὰ πῶ ἐρέθη ἀπὸ τῶν θῶων Πλάτων ἀπλῶς εἰς παράδειγμα· ὁ δὲ Θεσσαλονίκης Εὐσπείδιος ἐπηκὸς λέγει (Ἰλ. Ω σελ. 1479.) „ οἱ πα- „ λαιοὶ μετὰ πολλὰς τῶν λέξεων, ἐν τῶς ἐν φραζόντες „, καθὼς καὶ „ ἄλλοι (Ἰλ. Ζ) „, οἱ παραφραζόντες. „ Ὁμοίως καὶ Ἀπολ. ἐν τῷ Ὀμηρικῷ Λεξ. (λέξει Ἑρπυιαί) ἀναφέρει παλαιὸν παραφραστὴν τῷ Ὀμήρῳ τὸν Τιμογένην. „ ἐν πῆς παραφράσεσι „. Ὅπως καὶ τὴν σή- „ μερον πῆ περὶ τισμῆνα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἔχουσι τόσας ὁμηρικὰς παραφράσεις ὡς πῆς ἰδίαις αὐτῶν διαλέκτους, διὰ τὸ νὰ κάμωσι τῶν ποιητῶν εὐκαμπηπτων. Καὶ μόνον πῶ, πρᾶγμα παράδοξον! εἰς τῶν φιλολόγων ὁμογενῶν, καὶ φιλογενῆς μάλις, ἀγνοῶ ἀπὸ ποίῳ αἰ- „ τίῳ κινῶμενος, συγγένων πῆς ἀκριβῶς, καὶ πῆς ἀπλῶς λεκτικαῖς, κρίνει πάσας (πῆς παραφράσεις) ἀχρηστώτους εἰς τὴν καμπηπτὴν τῶν ὁμη- „ ρικῶν ἔπων, ἐπισημαίνων κατ' αὐτῶν ἐξ κεφάλαια, καὶ ἐπιβεβαιῶν αὐτὰ μὲ ῥητῶν πῶ θείῳ Πλάτωνος, ἐκ τῶ διαλόγου, Ἰων, ἢ περὶ Ἰλια- „ δος. Ἐγὼ διὰ τὸ τῶ κόμῳ χάριν δὲν ἀναφέρω ἐν πῶθα πῆ εἰρημῆνα κεφάλαια· οὐδὲ τῶν κρίνει δια τὴν ἀρχὴν, ἢ φέρει ἐκ τῶ Wets. „ τὴν ὀργὴν ἀπὲ, ὃ θεα, τῶ ὑπὲ τῶ Πηλέως Ἀχιλλέως τὴν ὀλε- „ θρίαν „, ὁμοίως καὶ τὴν ἐξήγησιν πῆς λέξεως „, ἐκδηλος „. Ἰλ. Ε στ. 2. ἐπίσημος, ὅτι αἰσὶν ἄλλων, ἢ πῆς ἐκδιδομένης παραφράσεως· ἐπειδὴ εἰς ποιῶται ἀμαρτήματα ὑποτίπτουσι καὶ αὐτῶ οἱ ποιηταῖοι

ἐξεύρω, δύο τῆς ἰδίας βιβ. Λαυρ. (1), ἄλλο τῆς Ῥι-
καρδιανῆς (μερικῆς βιβλιοθ. ἐν Φλωρεντία), ἄλλο τῆς
ἐν Ῥώμῃ Βατικανῆς, κατὰ τὴν ἀρχὴν, ἣν ὁ σοφὸς
Villoison ἐν τοῖς προλεγόμενοις τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἰ-
λιάδος ἐκτίθησι, καὶ ἄλλο τῆς ἐν Βενετία Μαρκιανῆς,
κατὰ τὸν κατάλογον ταύτης, εἰσὶν ὅλα ἀντίγραφα
ἀπὸ τῆς τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ παραφράσεως, ὡς τὸ βε-
βαιοῖ ἡ ἀρχὴ αὐτῶν.

„ Τὴν ὀργὴν εἰπέ ὦθεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως Ἄ-
„ χιλλέως Τὴν ὀλεθρίαν· ἥτις πολλὰ τοῖς Ἑλλῆσι
„ κακὰ εἰργάσατο, Πλείστας δὲ γενναίας ψυχὰς τῷ
„ Ἄιδῃ παρέπεμψε τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν κτ. (2).

Παρ' αὐτάς, σφίζεται παραφρασμένον ἀνωλύμως
ἀκόμη τὸ πρῶτον, καὶ δεύτερον στοιχεῖον τῆς Ἰ-
λιάδος, ἕως εἰς τὴν ἀπαρίθμωσιν τῶν νηῶν, εἰς ἀντίγρα-
φον, συντιθέμενον ἀπὸ πολλὰ ἀλλὰ τμήματα παλαιῶν
ποιητῶν, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς παραφράσεως ταύτης ἔστιν ἡ

μίνοι, ὡσάκις ἐν βιασθῶσι νὰ κρίνωσι πρὸ τῆ ἰδεῖν τί, καὶ ὅποιον
ἔστι τὸ κρινόμενον. οὐδὲ πῶς ἀποκρίνεται ἡ γνώσις πᾶν ἀρχαίων ποιητῶν,
καὶ συγγραφέων· ὅπερ ὁ σεβάσμιος Κοραῆς ἀρίστως ἐκτίθησιν ἐν τοῖς
Ἀύποιστο. Στοχ. Ἑλλ. βιβλιοθ. τομ. 4. σελ. μὴ. οὐδὲ ἄλλοτι,
διὰ τὸ ὅποιον πρὸς αὐτὸν, ὡς φιλογωνῆ, ἔχω σέβας· ἀλλὰ παρα-
καλῶ μίνον ἵνα ἀναγνώσῃ μετὰ πλάονος προσοχῆς τὸν αὐτὸν λόγον
τῷ Θεῷ Πλάτ. καὶ ἀρκεῖ τῷ π.

(1) Ἐν πᾶσι ὅμοιων μεπεκρμίσθη νεωστὶ ἐκ Vallombrosης, ἐνδὲς
πᾶν ἐντυθῶν περιφῆμων Μοναστηρίων.

(2) Ἄγνωστος διὰ τὸ πολυμαθέστατος Φαβ. λέγει τὴν τῷ Ψελλοῦ
παραφράσιν, εἶναι εἰς πολιτικὰς στίχους.

XIV

ἐξῆς· „ ὦ θεὰ Καλλιόπῃ εἶπέ ἀκριβῶς ἐν ἔμμελείᾳ
 „ ποιητικῇ τὰ κατὰ τὴν μῆνιν τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ υἱ-
 „ οῦ τοῦ Πηλέως τὴν ἀπωλείας ἀξίαν, ἢ πλεῖστον
 „ ἄλγος ἐπήνεγκε τοῖς Ἑλλησι, πολλὰς δὲ ψυχὰς
 „ γενναίας βλάβασα τῷ Ἄιδῃ παρέπεμψε, τὰ δὲ σώ-
 „ ματα αὐτῶν ἐποίησε σπαράγματα κυσὶ πολλοῖς,
 „ καὶ ὄρνέοις· τοῦ Διὸς δὲ ἐτελεῖτο βουλή. κ.τ. „.

Εὐρίσκεται προσέτι καὶ ἄλλον ἀντίγραφον (ἀτε-
 λές ὅμως καὶ αὐτὸ) ὑπὸ τοῦ ὀνόματος Ἰωάννου τοῦ
 „ Τζέτζου, οὗ ἡ ἐπιγραφή „ Ὑπόθεσις τῆς Ὀμήρου
 „ Ἰλιάδος, ἀληγορηθεῖσα παρὰ Ἰωάννου γραμματι-
 „ κοῦ τοῦ Τζέτζου τῇ Κραταιοτάτῃ καὶ Ὀμηρικωτάτῃ
 „ Αὐγούστη κυρία Εἰρήνῃ τῇ ἐξ Ἀλαμάννων (1).

Ἡ ἀφιέρωσις του ἄρχεται οὕτως

„ Ἐπεὶ φαῖδρά πανσέληνε Σελήνῃ σελασφόρε
 „ Οὐκ ἐκ ῥοῶν Ὠκεανοῦ φαίρουσα λελουμένη,
 „ Ἄλλ' ἐκ πορφύρας τῆς κλεινῆς ὡς ἔπεισιν εἰκάσαι
 „ Ἀνασκιρτῶσα φεραυγῆς κ.τ. „

Ἡ δὲ ἐπιγραφή, καὶ ἀρχὴ τῆς παραφράσεως, ἡ ἐξῆς

„ Τῆς Ἄλφα ἡ ὑπόθεσις Ὀμήρου ῥαψωδίας.
 „ Ὁ Ὀμηρος ὁ πάνσοφος τὴν γνῶσιν τὴν οἰκείαν

(1) Εἰς τὴν παράφρασιν ταύτην ἔλαβεν ἀξιοπρεπῶς τῆς Μούσης αὐτῆς, καὶ τῆς κρίσεως τῆς βασιλίσσης δώδεκα χρυσᾶ νομίσματα δι' ἐκάστην σελίδα. Ἡ τοιαύτη μεγάλη ἐλευθερίας ἤθελεν εἶναι πολλὰ δίκαια, ἀν' εἶδεν καὶ προτταγὴν εἰς τὸν λαμπρὸν ταύτην ποιητὴν, νὰ πάσῃ πλέον τοῦ στιχοῦργεῖν.

„ Ὡς Καλλιόπην ὡς Θεὰν ὡς Μοῦσαν παρεισάγει
 „ Ἀνερωτᾷ τὸ αἴτιον ὀργῆς τῆς Ἀχιλλέως,
 „ Ἀφ' οὗ παρ' Ἀγαμέμνονι διήχθρευσεν ἐρίσας κ. τ.

Μετὰ τὴν λεκτικὴν παράφρασιν τοῦ Ψελλοῦ, ἐκεί-
 νη, ἥτις δύναται νὰ λάβῃ ἀληθῶς τὸ ὄνομα παρά-
 φρασις, καὶ ἥτις φαίνεται ὅτι ἐγράφη ἀπὸ λόγιον, καὶ
 κριτικὸν ἄνδρα, καὶ συμφωνεῖ πολλὰ μὲ τὴν προκειμέ-
 νην, ἔστιν ἡ τῆς ἐν Γενεῦῃ βιβλιοθήκης, γεγραμμένη, ὡς
 θέλουσί τινες, κατὰ τὸν ἰγ' αἰῶνα· αὐτὴ ἀρχεται οὕτω.
 „ Τὴν ὀργὴν εἶπέ ἡμῖν, ὦ Θεά, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πη-
 „ λέως τοῦ Ἀχιλλέως Τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ
 „ τοῖς Ἑλλήσι κακὰ, καὶ λύπας εἰργάσατο· Καὶ
 „ πολλὰς Ἰσχυρὰς ψυχὰς τῷ Ἄιδῃ προέπεμψε Τῶν
 „ ἡμιθέων ἀνδρῶν· τὰ δὲ σώματα τῶν Ἑλλήνων
 „ αὐτῶν κ. τ.

Τοῦ δὲ Θεοδώρου Γαζῆ ἡ παράφρασις, ἔστι μὲν
 γεγραμμένη κατὰ τὴν ἰε' ἑκατονταστηρίδα· μερικὰ
 ὅμως κενὰ, τὰ ὅποια (εἰ καὶ πάνυ ὀλιγα) εὐρίσκον-
 ται εἰς στίχους, μὴ προειρημένους, δίδουσι νὰ στο-
 χασθῆτις, ὅτι ἀντεγράφη ἀπὸ χειρόγραφον παλαιόν,
 τοῦ ὁποίου, ἢ διὰ τὴν ἀρχαιότητα, ἢ δι' ἄλλας τυχόν
 αἰτίας, ἦσαν ἐξηλειμμένα τὰ μέρη ἐκεῖνα, καὶ αὐ-
 τὸς εὐλαβούμενος τ' ἄφηκεν οὕτω. (1)

(1) Τῆς παραφράσεως καί τις πὲ ἐλλείποντα ἐξεπλήρωσα ἀπὸ τῆς
 τοῦ Ψελλοῦ, καὶ ὅποια ἐπισημειῶ εἰς τὸ τέλος, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν,
 κατὰ λάθος, ἐσημείωσά τινα διὰ παρενθέσεως, ἢ δι' ἀριθμοῦ.

XVI

Ὅπως καὶ ἂν ἤθελεν εἶναι τὸ πρᾶγμα· ἡ παράφρασις αὕτη ἐστὶ τόσον ἀξιολογωτέρα, ὅσον ὁ βαθύς, καὶ φιλότιμος Γαζῆς αὐτὸς προετίμησε τῶν λοιπῶν παραφράσεων, καὶ ἠξίωσε νὰ τὴν ἀντιγράψῃ χωρὶς νὰ κάμῃ ἄλλην αὐτὸς ἐξ ἰδίων του, ἢ καὶ νὰ ἀναπληρώσῃ τὰ ρηθέντα κενὰ, ἔμπειρος ὢν μάλιστα καὶ εἰς τὴν τοῦ Ὅμηρου σπουδῆν, καθὼς ἡ πολυθρύλητος του γραμματικὴ, πλήρης οὔσα παραδειγμάτων ὁμηρικῶν, σαφῶς τοῦτο ἐμφαίνει.

Ὁ Ὀδδῖος, εἰς τὸν τοῦ Γαζῆ βίον ἀναφέρει καὶ ἄλλα δύο αὐτόγραφα τῆς παραφράσεως τοῦ Γαζῆ, ὧν τὸ μὲν, λέγει, εὑρίσκεται εἰς τὴν τῆς Βενετίας, τὸ δὲ ἄλλο εἰς τὴν τοῦ ἀγίου Βενεδίκτου Cantabrigiensi βιβλιοθ. ἀλλ', ἀπ' ὅ, τι ἔφθασα νὰ ἰδῶ εἰς τὸν τῆς ἐν Βενετίᾳ βιβλιοθ. κατάλογον, ὁ Ὀδδῖος συγχέει ἢν πρὸ ὀλίγου ἀνεφέραμεν παράφρασις τοῦ Φελλοῦ μὲ τὴν προκειμένην, διαφέρουσιν ὅχι ὀλίγον, ὡς θέλομεν εἰδεῖν.

Τριῶν εἰδῶν ὄντων τῶν Ὅμηρικῶν παραφράσεων, κατὰ τὸν Φαβρίκιον (ἐλ. βιβλιοθ. βιβ. β'), τὸ μὲν ἐν ἐπιδιώκει μόνον ἀφηρημένως τὴν ἔννοιαν, ὡς ὀραῖμεν εἰς τὸν θεῖον Πλάτωνα (πολ γ'), καὶ ὁποῖαι ἦσαν, κατὰ τὸν ἴδιον Φαβ. αἰ. μεταβολαὶ τῆς Ὀδυσσεΐας Δημοσθένους τοῦ Θρακῶς. Τὸ δὲ, περιορίζεται εἰς μόνας τὰς λέξεις, ὁποῖαν βλέπομεν εἶναι τὴν τοῦ Φελλοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν (αὐτ.).

Τὸ δὲ, ἐν ᾧ ἐπιμελεῖται ἀκριβῶς τοῦ λεκτικοῦ· δεν ἀμελεῖ τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν· καὶ τούτου τοῦ εἶ-

δους ἐστὶν ἢ τῆς Γενεύης καὶ ἢ παροῦσα· ὅθεν ἀφέν-
τες τὸ πρῶτον ὡς ἀδιόριστον, ἐξετάσωμεν τὸ δυ-
νατὸν τὴν μεταξὺ τῶν δύο λοιπῶν εἰδῶν παραφρα-
σεων διαφορὰν, καὶ μάλιστα ταύτης πρὸς τὰς ἄλλας.

„ Τὴν ὀργὴν εἶπέ ἡ μῆτις, ἡμῖν· ἐκ πλήρωσις τῆς
ἐλλειπούσης δοτικῆς, ὅπερ κοινὸν μὲν καὶ τῷ τῆς Γε-
νεύης ἀντιγράφῳ, ἐλλεῖπον δὲ ἐκ τῶν τοῦ Φελλοῦ.
„ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἥτις πολλὰ
„ τοῖς Ἑλλήσιν ἀνιάρᾳ, „ παρὰ μὲν τῷ Φελλῷ
κακὰ, ἀλλ' ὡς γενικὴ ἢ λέξις δὲν ἐξηγεῖ προσ-
διωρισμένως τὴν ἔνοιαν· διότι τοῦ ποιητοῦ ὁ σκοπὸς
παρίστησιν ἐνταῦθα μόνην, ἣν οἱ ζῶντες τῶν Ἀχαιῶν
ἐδοκίμασαν λύπην, νικώμενοι τῇ ἀπουσίᾳ τοῦ Ἀχιλ-
λέως, καὶ ὑστερούμενοι τῶν κ. τ. ἐπειδὴ διὰ τοὺς ἐν
τῷ πολέμῳ θανόντας ὁ ἴδιος παρακατιῶν λέξει, „ πολ-
λὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προΐαψεν, „ ἰφθίμους,
ὁ μὲν Φελλὸς ἐξηγεῖ γενναίας, ἀλλ' ἡ λέξις γινέται
ἐκ τοῦ ἴφι, ὅπερ δηλοῖ τὸ ἰσχυρῶς, ἴφιμος, καὶ πλεο-
νασμῷ τῷ θ. ἰφθίμος· δηλ. ἰσχυρὸς (ὄρα Εὐσ. ἐκδ Φλωρ.
Στ. 36)· ὅθεν ἢ τοῦ Θεοδ. παραφ. ἰσχυρῶς· κατὰ τοῦτο
συμφωνεῖ καὶ ἢ τῆς Γενεύης. „ τῷ Ἀδρ. βλάψασα ἔ-
πεμψεν, ἢ τοῦ Φελ. παρέπεμψεν, ἢ τῆς Γενεύης προέ-
πεμψε· τινὲς δὲ ὡς ἐμπερίβολόν τι περιέχον τὸν σίχον
ἀκριβολογῶντες εὐρίσκουσιν· οἶον, πολλὰς, ποσὰς.
ἰφθίμους, ποιὸν· ψυχὰς, οὐσία· αἶδι, τόπος· προΐ-
αψε, χρόνος· ἢ δὲ τοῦ Θεοδώρου, χωρὶς γὰρ λεπτολο-
γῆ μετ' αὐτὰς παρατηρήσεις, αἱ ὁποῖαι οὐδ' ἐπαιρα-

XVIII

σαν ἴσως ἀπὸ τοῦ ποιητοῦ τὴν διάνοιαν (1)· ἐξηγεῖ ἀκριβῶς καὶ κατὰ βάθος τὴν λέξιν, λέγασα, βλάβασα ἔπεμψεν· ἐπειδὴ τὸ ἰάπτω δὲν παριστᾷ τὸ πέμπειν, ἢ τὸ προπέμπειν, ἀλλὰ τὸ μετὰ βλάβης ποιεῖν τι· καὶ ὄρα ἐν Εὐς. σελ. 37-38, κατὰ πλάτος τὴν ἐτυμολογίαν· ὁμοίως καὶ περὶ τῆς προθέσεως πρὸ, ὡς περιττεύουσιν· ἡ ρώων· αἱ μὲν ἄλλαι παραφράσεις συμφώνως λέγουσι τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, ἡδὲ τοῦ Γαζῆ ἀνευ ἄρθρου· ἀνδρῶν ἡμιθέων, ἀορίστως ἀρμοδιώτερον.

Ἐκ τῆς μικρᾶς ταύτης συγκρίσεως τῶν ὀλίγων τούτων στίχων δύναται τις ἰδεῖν, ὅποια βαθύτης, καὶ ἀκρίβεια· ὅποια κρίσις, καὶ ὑπεροχὴ θεωρεῖται μετὰ τῆς προκειμένης, καὶ τῶν λοιπῶν παραφράσεων· τῶν ὁποίων αὐτὴ, ὅν μόνον διαφέρει, κατὰ τὴν ἐτυμολο-

(1) Θαυμασιώτερος ὅμως ἢ πῶς ὑπῆρξεν ὁ Γάλλος Λωέριος (Loyer) ὅστις εἰσχωρήσας, ὡς ἄλλος Κάλχας, εἰς τὴν ἀπόρρητον μυστήριον (πᾶ ὅποια, καθὼς λέγει αὐτὸς, ἐμπειροχόμου εἰς τὸν Ὀμήρου, φθάσει μόνον νὰ δύναται τις νὰ τὰ ἐννοῆσθαι) εὗρεν, ἕνα τῶν Ὀμηρικῶν στίχων, ὅστις ἀναγραμματιζόμενος δίδει ὄνομα ἑπώνυμον, ἔθνος, καὶ πατρίδα αὐτοῦ· προσέτι καὶ χρόνον, καθ' ὃν ἀνεκάλυψε πῶς· Ὁ στίχος ἐστὶν ὁ πῆς Ὀδυσ. Α. 183.

», Σὸν δὲ οὕτω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκλος. », ἐκ δὲ τοῦ ἀναγραμματισμοῦ προκύπτει·

», Πέτρος Λωέριος Ἀνδανικός Γάλλος, Ἰλίου. »,

πᾶ δὲ τρία περιττεύονται γράμματα φ, χ, κ· ὅ ἐστι 1620. Ἦν τὸ ἔπος τῆς ἀνακαλύψεως. Ἐνπῦθεν ἐπιβεβαίωσι καὶ πᾶν ἢν εἶχε πρότερον δόξαν περὶ Ὀμήρου, ὡς προφήτου· καυχόμενος διὰ τὴν εἰς αὐτὸν θῶσαν χάριν. Bayle Dict. crit. art. Loyer.

γίαν καὶ ἐκλογὴν τῶν λέξεων· ἀλλὰ καὶ καθ' ὅτι ἐκ-
 πληροῖ τὰς κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν εὐρισκομένης τῆς
 κειμένης ἐλλείψεις· οἷον „ Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔριδι
 „ ξυνέηκε μάχεσθαι; καὶ πρὸς τούτοις εἶπέ, τίς δέ
 „ αὐτοὺς τῶν θεῶν φιλονεικία συνέβαλεν ὥστε μά-
 „ χεσθαι; „ ὄρα δέ μοι κἀνταῦθα τὸν Θεσσαλονίκης
 Εὐστ. τὸν ὁποῖον, ἀπὸ ὃ, τι φαίνεται, μιμεῖται, ἡ-
 συμφωνεῖ ἠπαροῦσα κατὰ τὰς κριτικὰς, ἢ γραμματι-
 κάς παρατηρήσεις (1).

Διαφέρει τῶν ἄλλων πρὸς τούτοις, καθ' ὅτι δίδει αἰτί-
 ᾱν τῆς ἐπιβάλλῃ τις εἰς τὸ νόημα· οἷον „ χρυσέφ
 ἀνά σκήπτρῳ „ στ. 15, ἐξηγεῖ ἐπιτῆ τιμίᾳ ῥάβδῳ, ἐκ
 ἄνευ προσοχῆς καὶ βαδύτητος· ὅτι παρὰ τῆς ποιητῆς
 καθὼς, ὡς ἐκ τῆς ὑπολήψεως τῆς ὕλης τοῦ χρυσοῦ,
 καὶ ἄλλοτε εἴληπται διαφέρας Ἰλ. Δ 5. 185 „ Ἴριν δ'
 ὄτρυνε χρυσόπτερον „ κ. τ. καὶ Ὀδυσ. Ρ. 5. 37 „ Ἥδ' ἐ-
 χρυσῆ Ἄφροδίτῃ κ. τ. „ καὶ Ἰμ. εἰς Ἀπ. 5. 205 „ Λη-
 τῶ τε χρυσοπλόκαμος κ. τ. „ ἔτι δὲ καὶ παρὰ τῆς Ἀ-
 ριστοφ. (Πλετ. δραμ. β' σκην. α'), „ ὦ χρυσοῦν ἀγγείλας
 ἐπῶν „ οὕτω κἀνταῦθα τὸ χρυσοῦν, ὡς τίμιον ἐκλαμ-
 βάνεται, ὡς ἐκ τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ὁ Χρύσης
 ταῦτα μετεχειρίσθη, ὅπως εὐλαβηθῶσιν αὐτὸν, ὡς
 ἱερέα Θεοῦ μεγάλου τῆς ἱερωσύνης καὶ ἀξίας τοῦ

(1) Ὁ Wood κατὰ τὴν ἀμολογῆ χάριν εἰς τὸν Ἑυστάθιον, ὅτι
 ἴσως εἰς ἡμᾶς πολλὰς παλαιῶν γνώμας.

ὁποίου τὸ στέφος καὶ τὸ σκῆπτρον ἦσαν ἐπίσημα (1). καὶ ὄχι ὅτι τὰ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ, ὡς στοχάζονται τινες (2). καὶ ἀνίσως εἰς τὸν στ. 373 ὁ ἴδιος παραφραστὴς λέγει, ἐπὶ τῇ ράβδῳ τῇ χρυσοῦ, ἐπέξηγεῖ πάλιν αὐτὸ διὰ τοῦ, καὶ τιμίᾳ, ἢ δὲ γενικῇ, ἐκὴ βόλου Ἀπόλλ., παρίστησιν ἢν παρά τοῦ θεοῦ εἶχεν ἀξίαν καὶ χάριν, ὡς ὑπουργὸς αὐτοῦ. καθὼς καὶ αἱ τῶν στρατιωτικῶν στολαὶ καλοῦνται βασιλικαί, ἢ τοῦ βασιλέως.

Καὶ, διὰ τὰ εἰπῶ ἐν συντόμῳ, ἢ παράφρασις αὕτη ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐπωφελὴς καὶ ἀξία, δὲν ἤθελε κινήσει τὸν κριτικὸν κάλαμον τοῦ βαθυτάτου Γαζῆ (3) διὰ τὰ τὴν γράφῃ. εἰς καιρὸν μάλιστα, καθ' ὃν τὰ ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν ἀντιγεγραμμένα πονήματα ἐπέιχον, τὸν ὁποῖον τόπον ἔχουσι τὴν σήμερον αἱ διὰ τύπων ἐκδόσεις. Διὰ τοῦτο καὶ ἐγὼ βλέπων ἐν μέρει μὲν τὴν ἀκρίβειαν αἶμα, καὶ ἐπιτομὴν τούτου τοῦ ἀντιγράφου. ἐν μέρει δὲ τὰ ἀλλότρια ἔθνη πλουτοῦντα

(1) Καθὼς πᾶν σήμερον φέροσσι καὶ οἱ πᾶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων Ἀρχιερεῖς. τὸ μὲν στέφος, κορώναν, ἢ μῆτρων, τὸ δὲ σκῆπτρον, ράβδον, ἢ βακκρίαν ἀποκαλοῦντες.

(2) Ὅτι τὸ σπέμμα καὶ τὸ σκῆπτρον ἦσαν τὸ ἱερέως παράσημα, ἀριστα παρατηρεῖ καὶ ὁ κριτικὸς κριτικὸς Heugne.

(3) Θεόδωρος ὁ Γαζῆς, περιδοξὸς διὰ τὴν πολυμαθειαν, καὶ ἀρετὴν του, ἔστι μετὰ τῶν πεταυθευμένων διάδηλος. Ἡ ἰσοφία τῆς ζωῆς του, αἰς ὅλας τὰς ἀνωμαλίας τῆς τύχης, ὑπάρχει πλήρης ἐγκωμίων. ἀλλ' ἐπαθὴ ὅσον περιεργος, ἔστι καὶ ἄλλο πῶτον ἐκπομπήν, ἔκρινε εὐλογον τὰ πᾶν εἶσω αἰς τὸν β'. πῶμον.

μυρίων ἐκδόσεων τοῦ ἡμετέρου Ποιητοῦ μετὰ σχολειῶν, παραφράσεων καὶ πολλῶν ἄλλων παρατηρήσεων κριτικῶν (1). τὸ δὲ γένος ἡμῶν ἐλλειπὲς ἔτι καὶ ἐκείνων, αἵτινες μεθοδικῶς ἤθελον εὐκολύνει τῆς τοῦ Ὀμήρου σπουδῆν, καὶ ἤθελον ὀδηγήσειν ἡμᾶς ἐν συντόμῳ εἰς τὴν αὐτοῦ ἔννοιαν· τοὺς δὲ σοφοὺς τῶν ὁμογενῶν ἐνασχολουμένους εἰς, ἄπερ αὐτοὶ κρίνουσιν ἀναγκασιότερα πρὸς τὸ παρὸν διὰ τὴν ἤδη ἀρχομένην τοῦ γένους ἀνάστασιν· παρεκινήθην ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ νὰ προσφέρω διὰ τῶν τύπων, ὡς ἀπαρχὴν τῆς πρὸς τὴν φίλην πατρίδα μου ζήλου, τὴν παράφρασιν ταύτην (2), εἰς μὲν τοὺς ἀδυνατοὺς ἐρμηνεῖαν, καὶ ἀνάπτουξιν τῶν ὁμηρικῶν ἐννοιῶν· εἰς δὲ τοὺς δυνατοὺς αἰτίαν τοῦ ἐξετάσαι, ὅπως οἱ ἀρχαιότεροι φιλολόγοι ἐξήγουν τὰ τοῦ ποιητοῦ ἔπη (3), μηδὲν ἀποδειλιάσας πρὸς τὰς

(1) Αἱ τοῦ Ὀμήρου ἐκδόσεις αἰσι μυρία· ὅθεν εἶδ' ἐν ἀναφίρῳ περὶ αὐτῶν τι ἠθέλησα, ὁ Φαβρ. καὶ ὁ Καισαρέττης ἐπαριθμοῦσι πολλὰς πᾶν ἀξιολογητέων· ἀπὸ αὐτῶν κρίνονται πρὸς τὸ παρὸν διὰ ἀριστίας ἢ τοῦ Villoison, καὶ ἢ τοῦ Heyne.

(2) Ἡ Βατραχομομαχία αὐτῆς ἐξεδόθη καὶ ἄλλοτε παρὰ τῷ ἐλλογιμῷ ἀββᾶ Φοντῖνα τῷ 1804. ἐν Φλωρεντίᾳ.

(3) Ὅθεν ὁ Villoison ἐν ταῖς προλεγομένοις πῆς ἐκδόσεως τοῦ Ἀπολλωνίου τμημ. δ'. ὁμῶν περὶ πᾶν παραφράσεων, ὃν τὸ Γ ἐξέδωκε. λέγει φητῶς, „Ὅτι αἱ πιαῦται παραφράσεις συμφωνοῦσιν ἄς πᾶς δύσκολα τῷ Ὀμήρῳ μέρη μὲν πᾶν Ἀπολλ. καὶ Ἡσυχιον, καὶ ἐπὶ πλείον προσδέτει, ὅτι αὐταὶ χρησιμίστους νὰ μάθωμεν πῶς ἐξήγησαν πᾶν Ὀμηρον οἱ ἀρχαιότεροι Ἕλληνες, οἵτινες ἐνόησαν πᾶν γλῶσσαν καλῆτερον, καὶ ἀκαλούθως ἐπρεπε νὰ ἐπιτύχωσι τῆν ἔννοιαν πᾶν λέξεων ὀρθότερον.“

XXII

τας ὅσας ἡ ἀνικανότης μου, ἡ τῶν μαθημάτων ἐνασχολία, καὶ ἡ τύχη αὐτὴ μοι ἐπισυνήθροισαν δυσκολίας.

Δὲν μὲ λανθάνουσιν ὅμως τὰ ὅσα εἰσιν ἀναγκαῖα διὰ τὰ γένη ἐντελῆς ἔκδοσις· οὐδὲ ἀρνοῦμαι, ὅτι τὸ πρᾶγμα ἐδέετο ἐμπειρίας μείζονος, ἢ κατὰ τὴν ἐμὴν· ἀλλ' ἀναπληρωσάτω τὰς ἐλλείψεις, καὶ δικαιωσάτω μου τὴν τόλμην, ἡ προθυμία τοῦ τὰ εὐρεθῶ εἰς τὴν παροῦσαν χρείαν τῆς πατρίδος μου χρήσιμος· "Ὅθεν οἱ εὐμενεῖς φιλολόγοι κρινέτωσαν, περὶ μὲν τῆς ἐκδιδομένης ταύτης παραφράσεως δικαιότερον, περὶ δὲ τῆς ἐμῆς ἐκδόσεως, ὡς νέου, καὶ μαθητοῦ, εὐμενέστερον.

Νικόλαος Θισέυς.

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΪΔΑ ΚΑΙ ΠΑΥΣΑΝΙΑ

ΠΕΡΙ ΟΜΗΡΟΥ .

Ομηρος ὁ Ποιητής, Μέλιτος, τοῦ ἐν Σμύρῃ ποταμοῦ, καὶ Κριθηίδος· ὡς δὲ ἄλλοι. Ἀπόλλωνος, καὶ Καλλιόπης, τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ, ὁ ἱστορικὸς, Μαίονος, ἢ Μητίου, καὶ Εὐμήτιδος μητρὸς· κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος.

Ἔστι δὲ ἢ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα, αὐτῆ· Αἰθούσης, Θράσσης, Λίνος· τοῦ δὲ, Πίερος· τοῦ δὲ Οἶαγρος· τοῦ δὲ, Ὀρφεύς· τοῦ δὲ, Δρῆς· τοῦ δὲ, Εὐκλῆς· τοῦ δὲ, Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ, Φιλοτέρπης· τοῦ δὲ, Εὐφημος· τοῦ δὲ, Ἐπιφράδης· τοῦ δὲ, Μελάνωπος· τοῦ δὲ, Ἀτελλῆς· τῆ δὲ, Μαίῳν· ὅς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐς Σμύρναν, καὶ γήμας Εὐμητιν, τὴν Ἐυέπους, τοῦ Μηησιγένους, ἐποίησεν Ὀμηρον.

Ὀμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβηλος· διὰ τὸ ἀπιστηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν, τῷ μεγέθει τῆς φύσεως· οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον· οἱ δὲ, Χῖον· οἱ δὲ, Κολοφώνιον, οἱ δὲ, Ἰήτην· οἱ δὲ, Κυμαῖον· οἱ δὲ, ἐκ Τροίας, ἀπὸ χώρας Κερχρεῶν· οἱ δὲ, Λυδὸν· οἱ δὲ, Ἀθηναῖον· οἱ δὲ, Ἰθακήσιον· οἱ δὲ, Κύπριον· οἱ δὲ, Σαλαμίνιον· οἱ δὲ, Κνωσσιον· οἱ δὲ, Μυκηναῖον· οἱ δὲ, Ἀγύπτιον· οἱ δὲ, Θετταλόν· οἱ δὲ, Ἰταλιώτην· οἱ δὲ, Λευκανόν· οἱ δὲ, Γρύνιον· οἱ δὲ,

XXIV

Ῥωμαῖον· οἱ δὲ, Ῥόδιον· καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῇ Μέλῃ ποταμῷ, κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας· Ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πλέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους, Ὅμηρον δοθῆναι· ἢ, διὰ τὸ βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγγασθαι, καὶ συμβουλευῆσαι περὶ τοῦ πολέμου.

Γέγοτε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν νζ'. Πορφύριος δὲ, ἐν τῇ φιλοσόφῃ ἱστορίᾳ πρὸ ρλ', φησὶν· ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίαν ἀλωσιν ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξ'. τινὲς δὲ, μετὰ ρξ' ἐνιαυτοῦς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος, μετὰ σοέ.

Γήμας δ' ἐν Χίφῃ Ἀρησιφένην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱοὺς δύο, καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασίνοσ, ὁ Κύπριος· οἱ δὲ υἱεῖς, Ἐρίφων καὶ Θεόλαος· ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεπτα, Ἰλιάς, καὶ Ὀδύσεια (α).

Δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὀμήρου μῆμα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἐτέρωθι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶναι τοῦ Ὀμήρου λέγοντες· Κύπριοι δὲ, οἰκειοῦνται γὰρ δὴ καὶ οὗτοι Ὅμηρον, Θεμιστῶ τε αὐτῷ μητέρα εἶναι τῶν τινᾶ ἐπιχωρίων γυναικῶν

(1) Καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν τῶν Σουίδα, καὶ δὲ ἐξ ἑκ τῶν τῶν Πασανίου,

λέγουσι, καὶ ὑπὸ Εὐκλου προθεσπισθῆναι τὰ ἐς
τὴν γένεσιν τὴν Ὀμήρου φασὶν ἐν τοῖσδε,

Καὶ τότε ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγας ἔσσειτ' Ἀοιδός·

"Ὀν τε Θεμιστῶ τέξει ἐπ' ἀγροῦ, διὰ γυναικῶν,
Νόσφι πολυκτεάνοιο πολύκλειτον Σαλαμῖνος·

Κύπρον δὲ προλιπὼν, διερός θ' ὑπὸ κύμασιν ἀρθείς,

'Ελλάδος εὐρυχόρου μῦθος κακὰ πρῶτος αἰείσας,
"Ἔσσειται ἀθάνατος, καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα·

Ταῦτα ἡμεῖς, ἀκούσαντές τε καὶ ἐπιλεξάμενοι
τοὺς χρησμούς, ἰδίᾳ δὲ οὐδένα αὐτῶν λόγον, οὔτε
εἰς Πατρίδα, οὔτε περὶ Ἠλικίας Ὀμήρου γράφομεν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ.

Περιττόν ἴσως δύξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ
Ὀμήρου, ποίῳν τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν· ἐπεὶ μὴδ'
αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως
ἐγκρατῶς ἔσχεν, ὡς μὴδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος
ἐπιμνησθῆναι· Ἐπεὶ δὲ, ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρ-
χομένων παιδεύεσθαι, χρήσιμος ἢ πολυπειρία, πει-
ρασόμεθα εἰπεῖν, ὅσα ἰστόρηται τοῖς πάλαι περὶ
αὐτοῦ· Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος, ἐν συντάγματι
τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ, Κυμαῖον αὐτὸν ἀπο-
δεικνύει πειρόμενος, φησὶν, ὅτι Ἀτελλῆς, καὶ Μαίῳν
καὶ Δῖος ἀδελφοί, Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δῖος μὲν
διὰ χρέα μετῴκησεν ἐς Ἀσκλην, κώμην τῆς Βοιωτίας,

κακεῖ γήμας τὴν Πυχιμήδην, ἐγέννησεν Ἡσίοδον·
 Ἀτελλῆς δὲ, τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμη, κατέ-
 λιπε θυγατέρα, Κριθήϊδα τοῦνομα, προστησάμενος
 αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα· ὃς διακορεύσας τὴν προ-
 ειρημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γε-
 γονότι δείσας κατάγνωσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γά-
 μον Φημίῳ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων· φοι-
 τῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλυνούς, οἳ ἦσαν παρὰ
 τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν,
 καὶ διὰ τοῦτο Μελισσιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δὲ
 Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπιρώθη· οὕτω δὲ ἐκά-
 λουν οἳ τε Κυμαῖοι καὶ οἳ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πε-
 πηρωμένους, παρὰ τὸ δεῖσθαι τῶν ὀμπρευόντων, ὃ ἐστὶ,
 τῶν ἡγουμένων· Ταῦτα μὲν Ἐφορος· Ἀριστοτέλης
 δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ποιητικῆς, ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ,
 καθ' ἣν καιρὸν Νηλεὺς, ὁ Κόδρου, τῆς Ἰωνικῆς ἀποικί-
 ας ἡγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην
 ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν Μούσαις ἐγ-
 κύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς
 γαστρὸς, ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Ἀγι-
 ναν· εἰς ὃ καταδραμόντας ληστὰς ἀνδραποδεῖσαι τὴν
 προειρημένην· καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν, οὖσαν ὑπὸ
 Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ,
 τοῦνομα Μαίονι, χαρίσασθαι· Τὸν δὲ, ἀγαπήσαντα
 τὴν κόρην, διὰ τὸ κάλλος, γῆμαι· ἦν διατρίβουσαν
 παρὰ τῷ Μέλῃτι, καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς αἰδέ-
 νος, ἔτυχεν ἀποκυῖσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποτα-
 μῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς

Κριθίδος μετὰ τὴν κύσιν εὐθέως τελευτησάσης. Χρό-
 του δὲ οὐ πολλοῦ διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε·
 τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Ἀιολέων,
 καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, καὶ κηρυ-
 ξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν, ἐξιέ-
 ναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὦν Ὀμπρος ἔφη καὶ αὐ-
 τὸς βούλεσθαι ἰμπερεῖν· ὅθεν, ἀντὶ Μελησιγένοους,
 Ὀμπρος προσηγορεύθη. Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ
 δέξαν ἐπὶ ποιητικῇ κεκτημένος ἦδη, ἐπιγράψατα τὸν
 θεόν, τίνων τε εἶη γονέων, καὶ πόθεν· ὁ δὲ ἀνεῖλεν
 οὕτως,

Ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πατρίς, ἧ σε θανόντα
 Δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

Φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος,

(1) Ὀλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφως γὰρ ἐπ' ἀμφο-
 τέροισι,

Πατρίδα δίζηαι· μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρὸς ἐστὶ
 Μητρόπολις, ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 Μίνωος γαίης, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ.
 Ἐν τῇ σοὶ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βίότιοι,
 Εὐτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῶς ἐπακούσας
 Δυσζύνετον σχολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 Δοιάς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἦν μὲν ἀμαυράν
 Ἑλίδων ὄσσω· ἦν δ', ἀθανάτοις ἰσόμοιρον,
 Καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀ-
 γήρως.

(1) Παρὰ Ἐυσέβ. Πρωτ. εὐαγ. βιβ. ε'. κεφ. 33.

XXVIII

Μετ' οὐ πολὺν χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια, ἀγὼν δὲ οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικὸς, ἦλθεν ἐς Ἴον· ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος, (1) ἔθεάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπυθάνετο, εἴ τι ἔχοιεν,

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας, ἀλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχει ἰχθῦς;
Οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θηράσαι μὲν μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ,
διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας, οὕτως ἀπεκρίναντο,

Ὅσσο' ἔλομεν, λιπόμεσθα· τὰ δ' οὐχ' ἔλομεν, φε-
ρόμεσθα,

ἀνιτισσόμενοι, ὡς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν,
ἀποκτείναντες κατέλιπον, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ
ἐσθῆτι φέροιεν. Ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὀμηρος,
διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτελεύτησε. Θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ
Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς, τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ
τάφῳ,

Ἐνθάδε τὴν ἱεράν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἄνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

Εἰσὶ δὲ, οἱ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδείκνυνται,
μεγίστῳ τεκμηρίῳ χράμενοι πρὸς ἀπόδειξιν, τῷ ἐπὶ
τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δὲ
οὕτως·

Τιὲ Μέλιτος, Ὀμhre· σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ,
Καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας, ἐς αἶδιον·
Καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κούρας,

(1) οὐκ ἦν ἄρα τυφλὸς.

Δισσὰς ἡμιθέων γραφάμενος σελίδας·

Ἵμνεϊ δ' ἢ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολὺπλαγκτον,

Ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

Ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὴν ἐπί-
γραμμα παραλιπεῖν, ἔχον οὐκ (1) ἀσμένως. Ἐχει
δὲ οὕτως,

Οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθνήτειραν, Ὅμηρε,

Οἱ δὲ, καλὰν Σμύρναν, οἱ δὲ ἐνέπουσι Χίον·

Οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόησαν εὐκλαρον Σαλαμίνα·

Οἱ δὲ νυ τᾶν Λαπθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν·

Ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δὲ με Φοίβου

Χρῆ λέξαι πινυτὰν ἀμφραδὰ μαντοσύνην,

Πάτρι τοὶ τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικός

Οὐ θνητᾶς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπας.

Γενέσθαι δὲ αὐτὸν φασὶ τοῖς χρόνοις οἱ μὲν κατὰ τὸν
Τρωϊκὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ
μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ μετὰ πενή-
κοντα ἑκατόν. Ἐγραφε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ
Ὀδύσειαν· ὡς δὲ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυ-
μνασίας, καὶ παιδιᾶς ἕνεκα, καὶ Βατραχομουμα-
χίαν, προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

(2) Τοῦ δὲ Τρωϊκοῦ πολέμου, καθ' Ὅμηρον, τινὲς
φασὶν ἀρχὴν εἶναι τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, Ἥρας καὶ
Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης, περὶ κάλλους, ὑπ' Ἀλεξάν-
δρου γενομένην· λέγειν γὰρ, τὸν ποιητὴν,

(1) Ἵτως ἔχον ἀσμένως, ἢ οὐκ ἀνασμένως.

(2) Ἐντεῦθεν ἢ τῆς Ἰλιάδος ὑπόθεσις.

Ὅς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλοι ἵκητο,
 Τὴν δ' ἤγεσσε, ἢ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινὴν.
 Ἄλλ' ὡς οὐ πρόπον ὑπολαμβάνειν θεοὺς ὑπὸ ἀνθρώπων
 κρίεσθαι, οὔτε ὑπὸ Ὀμήρου δι' ἄλλων παρίσταται
 τοῦτο· ὅθεν εὐλόγως ἠθέτηται οἱ προκείμενοι
 στίχοι. Ἄμεινον οὖν λέγειν, ὅτι Ἀλέξανδρος, ὁ Πριάμου
 παῖς, ἐπιθυμήσας Ἑλληνικοῦ βίου μαθεῖν ἀγωγὴν,
 ἔπλευσεν εἰς Σπάρτην· καὶ ἐπιξεναθεῖς Ἑλένη, Μεγελάου
 κατὰ τὸν οἶκον οὐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀκολουθεῖν.
 Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κρανάην καλουμένην νῆσον, ἐμίγη
 πρῶτον τῇ γυγαικί, κακείθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος,
 καὶ φοινίκης, ἤκεν εἰς Ἴλιον. Ἐπιγυόντες δὲ οἱ
 περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μεγέλαον τὸ πεπραγμένον,
 στρατιὰν ἤθροισαν ἐν Ἀυλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας.
 Ἐνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δράκων ἐπὶ τὸ πλησίον
 ἀνελθὼν δένδρον, στρουθοῦ νεοσσοὺς ὀκτῶ διεφθειρεν·
 οἷς ἡ μήτηρ ἐννάτη συγκατείλετο. Ἐμνήσε δὲ τὸ
 σημεῖον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολεμήσαντες Ἕλληνες, τῷ
 δεκάτῳ αἰροῦσι τὴν Ἴλιον. Ἠνίκα δὲ πλεύσαντες ἐπέβησαν
 τῆς Τροίας, μετὰ πρώτην συμβολήν, καθ' ἣν ἀνηρέθη
 Πρωτεσίλαος, Μεγέλαόν τε, καὶ Ὀδυσσεά πρέσβεις ἀπέστειλαν,
 τὴν Ἑλένην ἀπαιτοῦντας. Τῶν δὲ Τρώων ἀντειπάντων,
 πάλιν συμβολὴν ἐποιοῦντο πολέμου· καὶ ἐπικρατήσαντες, τοὺς μὲν εἶασαν
 παρεδρεύειν τῇ πόλει· οἱ δὲ, στρατηγοῦντος Ἀχιλλέως, τὰς
 περικειμένας πόλεις ἐπόρθουν, συμμαχίας ἀφαιρούμενοι
 τοὺς Τρῶας. Ἐξ ὧν μίαν ἐλόντες Χρῦσαν, γέρας ἔδωσαν
 Ἀγαμέμνονι Χρυσήϊδα, Χρύσου, ἱερέως

Ἀπόλλωνος, θυγατέρα· Ὁ δὲ, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ναύ-
σταθμον, ἵνα λυτρώσῃται τὴν παῖδα, καὶ ὕβρισθεις
ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ἤυξατο τῷ Ἀπόλλωνι κολάσαι
τοὺς Ἕλληνας· Ἐπακούσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ Θεός, λοι-
μὸν ἔπεμψεν αὐτοῖς· Καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαν-
τος ἀποδοῦναι τὴν Χρυσήϊδα, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς,
ἠπέλιπεν ἀφαιρήσεσθαι τὸ Ἀχιλλέως γέρας, Βρι-
σπίδα· ὁ δὲ τὴν μητέρα Θέτιν ἔπεισεν αἰτήσασθαι
παρὰ τοῦ Διὸς ἦτταν Ἑλλήνων· οὐ γενομένου, Πάτρο-
κλος προτραπείς ὑπὸ Νέστορος, ἰκέτευσεν Ἀχιλλέα
δοῦναι καὶ ἐπ' ὀλίγον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τῆς
Τρῶας τῶν νεῶν ἀπόσῃται· Ἐξελθὼν οὖν ὁ Πάτρο-
κλος, καὶ γενναίως ἀριστεύσας, μετ' οὐ πολὺ ἀνῆρέ-
θη· Χαλεπήνας δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς
Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ Ἡφαιστότευκτον πα-
νοπλίαν, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ τελευταῖον ἀνεῖλεν
Ἔκτορα· Ἡ μὲν οὖν τάξις τῶν πραγμάτων ἔστιν αὕ-
τη· Ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐννάτου ἔτους ἤρξατο,
ἐπεὶ τὰ πρὸ τῆς Ἀχιλλέως μίνιδος ἦν ἀτονώτερα,
καὶ Πράξεις οὐκ ἔχοντα μακρὰς, οὐδὲ ἐπαλλήλους·
συμμαχοῦντος γὰρ Ἑλλήσιν Ἀχιλλέως,

(1) Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιῶν

Οἴχεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
Θαρσήσαντες δὲ, τούτου ἀποστάντος, προῆλθον, καὶ
τῆς μάχης γενομένης, πολυπρόσωποί τε, καὶ συνε-
χεῖς τῶν ἠρώων ἀριστεῖαι κατέστησαν.

(1) Ἰλ. Ε 51χ. 789.

Ο Μ Η Ρ Ο Τ
Ι Δ Ι Α Σ Κ Α Ι Β Α Τ Ρ Α Χ Ο Μ Τ Ο Μ Α Χ Ι Α
Μ Ε Τ Α
Π Α Ρ Α Φ Ρ Α Σ Ε Ω Σ Π Α Λ Λ Ι Α Σ .

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω , Δ Ι Α . Α .

Μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
 Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαφεν
 Ἑρώων, αὐτοὺς δ' ἐλλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
 5 Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή·
 Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστύτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 Τίς τ' ἄρ' σφῶε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὃ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 10 Νουῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν· ἠλέκοντο δὲ λαοί·
 Οὔνεκα τὸν Χρῦσῆν ἠτίμησ' ἀρήτηρα
 Ἀτρεΐδης· ὃ γὰρ ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Λυσόμενός τε θυγάτρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματα ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΦΩΔΙΑΣ Α.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Τὴν ὄργην εἶπέ ἡμῖν ὦ Θεὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ὀλεθρίαν, ἣτις πολλὰ τοῖς Ἑλλησιν ἀνιάρῃ ἐξεργάσατο, καὶ πολλὰς ἰσχυρὰς ψυχὰς τῶ ἄδη βλάψασα ἔπεμψεν ἀνδρῶν ἡμιθέων, τὰ σώματα δ' αὐτῶν σπαράγματα κατεσκέυασε τοῖς κυσὶ, καὶ τοῖς ὄρνέοις ἅπασιν τοῦ Διὸς δὲ ἐπληροῦτο ἡ βουλή· ἀφ' οὗ δὴ πὴν ἀρχὴν διεχωρίσθησαν φιλονεικήσαντες ὅ, τε υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, καὶ ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς· καὶ πρὸς τούτοις εἶπέ, τίς δὲ αὐτοὺς τῶν θεῶν φιλονεικία συνέβαλεν ὥστε μάχεσθαι; Ὁ τῆς Λητοῦς καὶ τοῦ Διὸς παῖς Ἀπόλλων· οὗτος γὰρ τῶ βασιλεῖ ὀργισθεὶς ἴσον κατὰ τὸ στρατόπεδον διήγειρε βαρεῖαν· ἐφθείροντο δὲ οἱ ὄχλοι, διότι τὸν Χρῦσιν τὸν ἱερέα ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων· οὗτος γὰρ παρεγένετο ἐπὶ τὰς γαχεῖας ναὺς τῶν Ἑλλήτων λυτρωσόμενός τε τὴν θυγατέρα, καὶ κομίζων πλεῖστα δῶρα τῷ πλήθει, καὶ τὸ στέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πόρρωθεν τοξέουτος Ἀπόλλωνος ἐπὶ τῇ τιμίᾳ ῥάβδῳ,

- 15 Χρυσέω ἀνά σκήπτρω· καὶ ἐλίσσετο πάντα· Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα, δῶ κοσμήτορε λαῶν.
 Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰέσθαι.
- 20 Παῖδα δ' ἐμοὶ λύσαιτε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
 Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.
 Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
 Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ.
- 25 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Μῆ σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κειχίω,
 Ἥ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὐτίς ἰόντα,
 Μῆ νύ τοι οὐ χραίσμη σκῆπτρον, καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
- 30 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἀργεῖ, τιλόθι πάτρης,
 Ἴσὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώσασαν.
 Ἄλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὧς κε νέηαι.
 Ὄς ἔφατ'· ἔδδειςε δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέιθετο μύθῳ·
 Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
- 35 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιων ἠρᾶθ' ὁ γεραῖος
 Ἀπόλλωνι ἀνακτι, τὸν ἠύχομος τέκε Λητώ.
 Κλυθὶ μὲν ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσιν ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ· εἶποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
- 40 Ἥ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πῖονα μηρὶ ἔκχα
 Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τύδε μοι κρήνην ἐέλωρ.
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

καὶ ἰκέτευε πάντα τοὺς Ἀχαιοὺς, τοὺς υἱοὺς δὲ τοῦ Ἀτρέως ἑξαιρέτως, τοὺς (δύο) βασιλεῖς τῶν ἄλλων, λέγων ὦ υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως, καὶ λοιποὶ εὐοπλοὶ Ἕλληνες, ὑμῖν μὲν εἶθε παράσχοιεν οἱ θεοὶ οἱ τὰ οὐράνια οἰκήματα οἰκοῦντες, ἐκπορθεῖσαι μὲν τὴν τοῦ Πριάμου πόλιν, καλῶς δὲ εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανελθεῖν· ἐμοὶ δ' ἀπολύσατε τὴν προσφιλῆ θυγατέρα, καὶ τὰ λύτρα δέξασθε, εὐλαβούμενοι τὸν τοῦ Διὸς υἱὸν τὸν πόρρωθεν τοξέουοντα Ἀπόλλωνα· τότε οἱ μὲν λοιποὶ πάντες Ἕλληνες ἐπεβόησαν μετ' εὐφημίας αἰσχύνεσθαι τὸν ἱερέα, καὶ τὰ περικαλλῆ αὐτοῦ δέχεσθαι δῶρα· Ἄλλ' οὐ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι τοῦτο ἤρεσκε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· καὶ δὴ σκληρῶς αὐτὸν ἀπέπεμψεν ἀπότομον δὲ καὶ ἐπικρατείας ἐχόμενον ἐπίταγμα ἐπέταπτε· τὸ δ' ἦν, ὄρα μὴ σε, ὦ πρεσβύτα, παρὰ ταῖς κοίλαις ναυσὶν ἐγὼ καταλάβω, ἢ νῦν βραδύοντα, ἢ ὕστερον αὐτίς ἐπανελθόντα, μήποτε σοι οὐ χρησιμεύσῃ ἢ ῥάβδος καὶ τὸ στέμμα τοῦ Θεοῦ· ταύτην δὲ ἐγὼ οὐ λύτροις ἐλευθερώσω, πρὶν ἐπ' αὐτὴν τὸ γῆρας ἐλεύσεται ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ, λέγω ἐν τῷ Ἀργεῖ, πόρρω τῆς πατρίδος αὐτῆς, ἴσον μεταχειριζομένην καὶ τῇ ἐμῇ κοίτῃ ὑπηρετούμενην· ἀλλ' ἀπιθι, μὴ με παρόξυνε, ὡς ἂν σῶος καὶ ἀζήμιος ἀπέλθῃς· Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ὁ γέρον, καὶ ἐπέισθη τῷ ἐπιτάγματι· ἀπῆλθε δὲ σιωπῶν μετ' ἐκπλήξεως πρὸς τὸν αἰγιαλὸν τῆς πολυταράχου θαλάσσης (ἢ πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ)· ἐκτενῶς δὲ μετὰ ταῦτα πόρρω ἀπελθὼν ὁ πρεσβύτερος ἤυχετο τῷ Ἀπόλλωνι τῷ βασιλεῖ, ὃν ἢ καλλίχομος ἔτεκε Λητῶ· λέγων· ἐπάκουσόν μου ὦ καλλίτοξε, ὃς τῆς Χρῆσις ὑπερασπίζεις, καὶ τῆς Κίλλης τῆς θεοτάτης, καὶ τῆς Τενέδου κρατερῶς ἀνάσσεις, ὦ Σμίνθιε, εἶπότε σοι ἐπὶ τὸν ναὸν περικαλλῆ ἀναθήματα καὶ ἐπαγωγὰ φέρων ἀνέδηκα, ἢ ἑστ' ἄν ποτέ σοι λιπαροὺς μηρούς κατέκαυσα ταύρων καὶ αἰγῶν, ταύτην μοι τὴν ἐπιθυμίαν τελείωσον· δότωσαν τιμωρίαν οἱ Ἕλληνες εἰς

- Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Βῆ δὲ κατ' αὐλύμποιο καρῆτων χωόμενος κῆρ,
 45 Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφιρεφέα τε φαρέτρην·
 Ἐκλαγξαν δ' ἄρ' ὄϊσοι ἐπ' ὤμων χωόμενοι,
 Αὐτοῦ κινήθεντος· ὃ δ' ἦϊε τυκτὶ εἰοικώς·
 Ἔζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένητ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεῖς,
 Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
 Ἐννῆμαρ μὲν ἀνά στρατὸν ᾗχετο κῆλα θεοῖο·
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορήϊδε καλέσσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλετος Ἥρη·
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ρὰ θνήσκοιτας ὄρατο.
 Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὀμηγέρες τ' ἐγένοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνισάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας εἴω
 60 Ἄψ ἀπονοσήσειν, εἶκεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
 Ἥ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν·
 Ὅς κ' εἴποι, ὅ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
 65 Εἴ τ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἐκατόμβης·
 Αἷ κέν πως ἀρνῶν κρίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βούλεται ἀντιάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 70 Ὅς ἤδη τά τ' εἶοντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' εἶοντα.

ἐκδίκησιν τῶν ἐμῶν δακρύων, διὰ τῶν σῶν βελῶν. οὕτως εἶπεν εὐχὴν ποιούμενος· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ μαιτικός (ἢ καθαρὸς) Ἀπόλλων· κατέβη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἀκροτηρίων ὄργην βαρεῖαν ἔχων κατὰ τὴν ψυχὴν, τόξον φέρων ἐπὶ τῶν ἄμων, καὶ πανταχόθεν ἠσφαλισμένην βελοθήκην· φθόγγον δὲ τινα ἐποίησαν τὰ βέλη ἐπὶ τῶν ἄμων σὺν ὄργῃ βαρεῖα ὀρμηθέντος αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐπορεύετο σκυθρωπάζων καὶ νυκτὶ ἠμοιωμένος· ἐκάθισε δὴ πύρρῳ τῶν νεῶν, βέλος δὲ ἀφῆκε· μέγας δὲ φθόγγος ἐγένετο τοῦ ἀργυροῦ τόξου· καὶ πρῶτον μὲν τὰς ἡμιόους ἐτιμωρήσατο, καὶ τοὺς ταχείας κύνας· ἔπειτα δὲ κατ' αὐτῶν πικρὸν βέλος ἀφείξῃ βάλLEN· ἀδιαλείπτως δὲ πυρκαϊαὶ νεκρῶν ἀνήπτοντο συχναί· ἐπὶ ἐντρία μὲν οὖν ἡμέρας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐπέμπετο τὰ βέλη τοῦ θεοῦ, κατὰ δὲ τὴν δεκάτην εἰς ἐκκλησίαν συνεκάλεσε τὸ πλῆθος ὁ Ἀχιλλεὺς· τούτῳ γὰρ ἐνέβαλεν ἐπὶ τῷ λογισμῷ τὴν ἐπιμέλειαν τούτου ἢ Θείᾳ ἢ λευκοβραχίῳ Ἡρα· ἐφρόντιζε γὰρ τῶν Ἑλλήνων, ὅτι ἀπολλυμένους αὐτοὺς ἔαυρα· ἐπεὶ οὖν οὗτοι συνηθροίσθησαν, καὶ ὁμοῦ πάντες ἐγένοντο, ἐπὶ τούτοις ἀνασὰς εἶπεν ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχύς Ἀχιλλεὺς ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, ἦν ὑπολαμβάνω εἰς ὑποτροπὴν τραπέντας ἡμᾶς εἰς τοῦπίσω ἐπαελεθεῖν, εἶπερ ἂν τὸν θάνατον διαφύγοιμεν, ἐπειδὴ ὁμοῦ πόλεμος τε καὶ νόσος λοιμικὴ κατατρέχει τοὺς Ἕλληνας· ἀλλ' εἰά τινα μάντιν ἐρατήσωμεν, ἢ ἱερέα, ἢ τινα ὀκείροις προσέχοντα τὸν νοῦν· καὶ γὰρ ἔστι καὶ τι ὄναρ ἐκ τοῦ Διὸς· ὅστις ἂν εἴποι, δίστι κατὰ τοσοῦτον ὄργην βαρεῖαν ἔσχεν ὁ μαιτικός (ἢ ἑ λαμπρὸς) Ἀπόλλων· εἴτε δὲ οὗτος ἔνεκα εὐχῆς ἡμῖν ἐπιμέμφεται, εἴτε ἔνεκα θυσίας, καὶ εἰάν ἐθέλῃ μετασχῶν ἀτμοῦ ἀρῶν, καὶ αἰγῶν ὀλοκλήρων, ἀποσοβῆσαι ἡμῖν τὸν ὄλεθρον· Ὁ μὲν οὕτως εἰπὼν ἐκάθισε· μετὰ δὲ ταῦτα ἠγέρθη ὁ Κάλχας ἑ υἱὸς τοῦ Θέστορος ὁ τῶν οἰωνιστῶν ἄγαν κρᾶτιστος, ὅστις ἐγίνωσκε τὰ τε παρόντα καὶ τὰ μέλ-

Καὶ ἦεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἶσω,
 Ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν.

Ἦ Ἄχιλεῦ, κέλευαί με, Διὶ φίλε, μυθήσασθαι

75 Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἑκατηβελέταο ἀνακτος;
 Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μοι ὄμοσον,
 Ἦ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 Ἦ γὰρ ὄτομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατεῖ, καὶ οἱ πείθοται Ἀχαιοί.

80 Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
 Εἴπερ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,
 Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 Ἐν σήθεσσι νειοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

85 Θάρσήςσας μάλα, εἰπέ θεοπρόπιον, ὃ, τι οἶσθα.
 Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διὶ φίλον, ὅτε σὺ, Κάλχαν,
 Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὔτις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
 Σοὶ κοίλῃ παρα νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει

90 Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
 Ὅς νῦν πολλὸν ἄρισος ἐνὶ στρατῷ εὐχεται εἶναι.

Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ἠύδα μάντις ἀμύμων·
 Οὔτ' ἄρ' ὄγ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἐκατόμβης·
 Ἄλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, δὴν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,

95 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἐκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
 Οὐδ' ὄγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῃ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρη,

λοντα, καὶ τὰ προγεγονότα καὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων ἡγεμῶν ἐγένετο ἐπὶ τὸ Ἴλιον διὰ τὴν ἑαυτοῦ μαντικὴν, ἣν αὐτῷ παρέσχεν ὁ μαντικός Ἀπόλλων, ὅς γε καλῶς φρονῶν ἐδημηγόρησέ τε καὶ μετὰ ταῦθ' ὅ, τι δεῖ ποιεῖν εἰσηγήσατο λέγων· ὦ Ἀχιλλεῦ προσφιλέστατε τῷ Διὶ, προσάττεις εἰπεῖν μετὴν μνησικακίαν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ πόρρωθεν τὰ βέλη πέμποντος βασιλέως· τοιγαροῦν ἐγὼ μὲν λέξω· σὺ δὲ συνθήκας ἐμοὶ ποίησον, καὶ ὄρκον, ὄντως δὴ μοι προθύμως λόγοις καὶ ἔργοις βοηθήσειν· ὄντως γὰρ ὑπολαμβάνω ἄνδρα εἰς θυμὸν κινήσειν, ὅς μεγαλῶς ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων ἄρχει, καὶ αὐτῷ πείθονται οἱ Ἕλληνες· ἐπικρατέστερος γὰρ ὁ βασιλεὺς, ἠνίκα ὀργισθῆ ἄνδρι ὑποδεδεσέρῃ· εἰ γὰρ καὶ τὸν θυμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ὀργῆς κατάσχοι, ἀλλὰ καὶ ὕσερον ἐναποκειμένην ἔχει τῆ ἑαυτοῦ διανοίᾳ τὴν τοῦ βλάπτειν ὀρμὴν, ἕως ἂν εἰς τέλος ἀγάγῃ· σὺ δὲ σκέψαι, ὅπως ἂν με ρύσαιο. Πρὸς τοῦτον ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ τοὺς πόδας ταχύς Ἀχιλλεύς· Μηδὲν ὑποσειλάμενος εἶπέ τὸ μάντευμα, ὃ γινώσκεις· μὰ γὰρ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν προσφιλῆ τῷ Διὶ, πρὸς ὃν σὺ, ὦ Κάλχαν, τὰς εὐχὰς ἀναφέρων τοῖς Ἑλλήσι τὰς τῶν ἐσομένων προγνώσεις ἀνακαλύπτεις, οὐδαμῶς οὐδεὶς ἐμοῦ ζῶντος, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς ὀρωμένου κακατικῶς ἐπάξει σοὶ χεῖρας παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς βαθείαις ἀπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων, οὐδ' ἂν τὸν Ἀγαμέμνονα λέγῃς, ὅς δὴ πολὺ κράτιστος ἐν τῷ στρατῷ διατείνεται εἶναι. Καὶ τότε δὴ θάρρως ἔλαβε, καὶ εἶπεν ὁ μάντις ὁ ἄμεμπτος· οὔτε δὴ ἔνεκα εὐχῆς ἡμᾶς αἰτιάται, οὔτε ἔνεκα θυσίας, ἀλλ' ἔνεκα τοῦ ἱερώως, ὃν ἀτίμως ἀπέπεμψεν ὁ Ἀγαμέμνων, οὐδὲ ἡλευθέρωσε τὴν θυγατέρα, καὶ οὐκ ἐδέξατο τὰ ὑπὲρ αὐτῆς λύτρα· τούτου ἔνεκα λύπας ἔδωκεν ὁ πόρρωθεν τοξέων, καὶ ἔτι δώσει· οὐδὲ οὗτος πρότερον τὴν τοῦ λοιμοῦ κακατικὴν δύναμιν ἀποσῆσει, πρὶν ἀποδοῦναι τῷ προσφιλεῖ πατρὶ τὴν μετεώρους καὶ κυκλοτερεῖς ὀφθαλμοῦς

- Ἄπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱέρην ἐκατόμβην
 100 Ἐς Χρῦσῃν· τότε κέν μιν ἰλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζητο· τοῖσι δ' ἀνέσθη
 Ἥρωσ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀχρῦμενος· μέτεος δὲ μέγα φρέτες ἀμφιμέλαινοι
 Πίμπλαντ', ὅσσε δὲ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔκτην·
 105 Κάλλχαντα πρῶτιςα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε·
 Μάντι κακῶν, οὐ πάποτε μοι κρήυουο ζείπας·
 Λιεί τοι τὰ κάκ' ἐσὶ φίλα φρεσὶ μαντίεσθαι·
 Ἐσθλὸν δ' οὔτέ τί πω εἵπας ἔπος· οὐδ' ἐτέλεσσας·
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 Ὡς δὴ τοῦδ' ἐνεκά σφιν Ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 Οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηίδος ἀγλά' ἀποινα
 Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 Οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ Κλυταιμνήστρας προβέβουλα,
 Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐσὶ χερεῖων,
 115 Οὐ δέμας, οὐδὲ φυῆν, οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε τι ἔργα·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι·
 Ἀυτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἱτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραςος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν·
 120 Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη·
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρείδῃ κύδιζε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 Πῶς γάρ ται δάσσοσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ·
 125 Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασαι,
 Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν·

ἔχουσαν κόρην μηδενὸς αὐτὴν ὠνούμενου, μηδὲ λύτρα δίδόντος, καὶ πρὸς γε ἀναγαγεῖν μεγάλην θυσίαν εἰς τὴν Χρύσῃν· τότε ἂν ἤδη ἐξευμενισάμενοι αὐτὸν, θάρρος σχοίημεν· Ὁ μὲν οὕτως εἰπὼν ἐκάθισε· μετὰ ταῦτα δὲ ἀρέσῃ ἑ ἦρωσ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων λυπούμενος, μνησικακίας δὲ αἰ κατὰ πολὺ σκοτούμεναι φρένες αὐτοῦ ἐπληροῦντο· οἱ ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτῷ πυρὶ λάμποντι ἥσαν ὅμοιοι· ὅς πρὸς τὸν Κάλχαντα πρῶτον κακῶς καὶ ὀργιλῶς ὑποβλεψάμενος εἶπεν· ὦ μάντι κακῶν, οὐπτε μοι τὸ θυμῆρες εἶπας· αἰεὶ σοι τὰ κακόφημά ἐσιν ἐν τῷ λογισμῷ προσφιλῆ ὥστε μαντεύεσθαι· ἀγαθὸν δὲ τίνα λόγον οὐδένα μέχρι τοῦ νῦν οὔτε εἶπας, οὔτε ἐτελείωσας· καὶ νῦν ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων μαντεύομενος δημηγορεῖς, ἔτι δὴ τούτου ἔνεκα ὁ πόρρωθεν τοξέων λύπας αὐτοῖς κατασκευάζει, διότι ἐγὼ τῆς κόρης τῆς θυγατρὸς τοῦ Χρύσου τὰ περικαλλῆ λύτρα οὐκ ἠθέλησα δέξασθαι, ἐπειδὴ πάνυ θέλω αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ ἔχειν· καὶ γὰρ τῆς Κλυταιμνήσρας προτιμωτέρα νομίζω τῆς ἐκ παρθένου μεμνηστευμένης γαμετῆς, ἐπεὶ οὐκ ἔστι χειρῶν αὐτῆς, οὔτε κατὰ τὸ εἶδος καὶ τὴν τῶν μελῶν ἀναλογίαν, οὔτε κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἀναδρομὴν, οὔτε κατὰ τὴν φρόνησιν, οὔτε κατὰ τὰ ἔργα· ἀλλὰ καὶ οὕτως ἐθέλω ἀποδοῦναι αὐτὴν, εἰ τοῦτο κρεῖττον ἐστὶ· θέλω ἐγὼ τὸν λαὸν ἀβλαβῆ εἶναι, καὶ οὐκ ἀπολέσθαι· ἐμοὶ δὲ τιμὴν εὐθέως ἐτοιμάσατε, ἵνα μὴ μόλις ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἄτμος ὦ, καὶ γὰρ οὐδὲ πρόπον ἐσὶν· ὁρᾶτε γὰρ τόδε πάιτες, ὅτι μοι τὸ γέρας ἀπέρχεται ἀλλαχόσε· πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦτα ὁ τοῖς τῶν ποδῶν διαρκῶν δρόμοις ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως ἐνδοξε, φιλοχρηματώτατε πάντων, πόθεν δὴ σοι παρέξουσιν οἱ μεγάλοψυχοι Ἕλληνες; οὐκέτι δὴ ἴσμεν πράγματα κοινὰ ἐναποκείμενα πολλὰ, ἀλλ' ἄπερ μὲν ἀπὸ τῶν πύλεων πορθίσαντες ἐλάβομεν, ταῦτα μεμέρισαι· τοὺς ὀχλοὺς

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῶν πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 Τριπλῆ τετραπλῆ τ' ἀποτίσομεν, αἷ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.

130 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Μὴδ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 Κλέπτε νόφ' ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 Ἔσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;

135 Ἄλλ' εἰ μὲν δάσωσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
 Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσαι·
 Εἰ δέ κε μὴ δάωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 Ἄξω ἐλῶν· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι.

140 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὐτίς.
 Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἐπιτιθεῖς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 Θείομεν, ἀν' δ' αὐτὴν Χρυσήνῃδα καλλιπάρηον
 Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,

145 ἢ Ἀἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς·
 ἢ ἐ σὺ, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 Ὅφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἰλάσσειαι ἱερὰ ρέξας.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεῦς·
 ὦμοι ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλέοφρον, (λεύς·

150 Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεισι πείθεται Ἀχαιῶν,
 ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἠλυθον αἰχμητῶν
 Δεῦρο μαχισόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἰτιοί εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἠλασαν, οὐδέ μὲν ἵππους,

δὲ οὐ πρόπον ἐστὶ παλισύλλεκτα ταῦτα ἐπιφέροντας ἀθροίζειν· ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ταύτην τῷ θεῷ πέμψον· οἱ Ἕλληνες δὲ κατὰ τὸ τριπλάσιον καὶ τετραπλάσιον ἀποδώσομεν, εἰάν ὁ Ζεὺς ἡμῖν δῶ ἐκπορθῆσαι τὴν πόλιν τῆς Τροίας τὴν καλῶς τετειχισμένην· Πρὸς τοῦτον ἀποκριόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· μὴ δὴ οὕτω, καὶ ταύτ' ἀγαθὸς ἦν, ὃ θεοῖς ὅμοιε τὸ εἶδος Ἀχιλλεῦ, παραλογίζου· ἐπεὶ οὐ με νικήσεις, οὐδ' ἐπαγγελίαις πείσῃς· ἢ θέλεις ἴν' αὐτὸς μὲν ἔχῃς γέρας, ἐμὲ δὲ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ὃν λέγεις, καθῆσθαι δεόμενον· λέγεις δὲ ἀποδοῦναί με ταύτην, ἀλλ' εἰ μὲν παρέξουσιν γέρας οἱ μεγάλοψυχοι Ἕλληνες, ἀρμόδιον κρίναντες κατὰ τὴν ψυχὴν, ὡς ἂν ἀντάξιον εἴη τούτου (καλῶς ἂν ἔχοι τὸ πρᾶγμα·) εἰάν δὲ μὴ δῶσιν, ἐγὼ δ' ἂν αὐτὸς παραγενόμενος ἀφέλωμαι, ἢ τὸ σὸν, ἢ τὸ τοῦ Αἴαντος γέρας, ἢ τὸ τοῦ Ὀδυσσεύς ἄξω λαβῶν· οὗτος δὲ ὀργισθεῖν ἂν πρὸς ὃν ἂν ἀφίκωμαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν καὶ ὕστερον ἐπαναλαβόντες σκεψόμεθα· νῦν δ' ἄγε ναῦν μέλαιναν ἐκλύσωμεν ἐπὶ τὴν εἰδοξὸν θάλασσαν· εἰς αὐτὴν δὲ ἐρέτας ἐξέργου ἀθροίσωμεν, εἰς αὐτὴν δὲ τὰ πρὸς θυσίαν θῶμεν, εἰς αὐτὴν δὲ τοῦ Χρύσου τὴν θυγατέρα τὴν εὐπρόσωπον ἀναβιβάσωμεν· εἰς δὲ τις ἀρχηγὸς ἀνὴρ γυναιμοδότης παρέσω, ἢ ὁ Αἴας, ἢ ὁ Ἰδομενεύς, ἢ ὁ ἐνδοξὸς Ὀδυσσεύς, ἢ σὺ ἡμεῖς τοῦ Πηλέως, ἐκπληκτικώτατε πάντων ἀνθρώπων, ὅπως τὸν πόρρωθεν ἐργαζόμενον Ἀπόλλωνα ἐξευμενίσαισι θύματα θύσας· Πρὸς δὲ τοῦτον ταυρηδὸν ἀπιδῶν εἶπεν ὁ τοῦς πόδας ταχύς Ἀχιλλεὺς· οἶ μοι ἀναΐδειαν ἐνδεδυμένε, κέρδεσι προσέχων τὸν νοῦν, πῶς ἂν σου τοῖς λόγοις τις τῶν Ἑλλήνων προθύμως πεισθεῖν, ἢ εἰς λόχον ἀπελθεῖν, ἢ ἀνδράσι κραταιαῖς πολεμῆσαι; οὐ γὰρ ἐγὼ ἕνεκα τῶν Τρώων τῶν πολεμιστῶν ἤλθοι ἐνταῦθα μαχούμενος· ἐπεὶ κατ' αὐτὸν εἰσὶν ἐμοὶ οὔτοι ὑπ' αἰτίαν· οὐδέποτε γὰρ τὰς ἐμάς βοὺς ἀπήλασαν, οὐδὲ μὴν ἵππους, οὐδέποτε ἐν τῇ

- 155 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανεΐρῃ
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὐρέα τε σκίοεντα, θάλασσά τε ἠχέεσσα·
 Ἄλλά σοι, ὦ μεγ' ἀναιδές, ἄμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαί-
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω, σοί τε, κυνῶπα, (ρης,
- 160 Πρὸς Τρῶων, τῶν οὔτι μετατρέπη, οὐδ' ἀλεγίζεις.
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὦ, ἔπι πύλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρῶων ἐκπέρσωσ' εὐναϊόμενον πτολίεθρον.
- 165 Ἄλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυαΐϊκος πολέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐσιν,
- 170 Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ γ' ὄτω,
 Ἐνθάδ' ἄτιμος ἔων, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι εἴνεκ' ἐμείο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
- 175 Οἷ κέ με τιμήσουσι· μάλισα δὲ κητίετα Ζεὺς.
 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσί διοτροφῶν βασιλῆων·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσὶ σῆσι, καὶ οἷς ἐτάροισι,
- 180 Μυρμιδόισσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω.
 Οὐδ' ὄθομαι κοτέοιτος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε.
 Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσήδα Φοῖβος Ἀπόλλων,

Φθία τῇ λιπαρογέῳ, καὶ ἀνδροτρόφῳ καρπὸν ἐλυμή-
 ναντο, ἐπεὶ πάνυ πολλὰ ἐν τῷ μεταξύ εἰσιν ὄρη σκιάς
 ποιητικὰ, καὶ πολλὴ θάλασσα ἠχητικὴ· ἀλλὰ σοί, ὦ
 ἀναΐδεςατε, ἠκολουθήσαμεν, ἵνα σὺ εὐφραίνῃ, δίκην
 λαμβάνοιτες παρὰ τῶν Τρῶων τῷ Μενελάῳ, καὶ σοί,
 ὦ ἀναΐσχοντε, καὶ κυνὸς ἀναΐδειαν ἔχων, ὦν οὐδαμῶς
 σὺ ἐπιστροφὴν ποιῇ, οὐδὲ φροντίζεις· καὶ δὴ τὴν ἐμὴν
 τιμὴν σὺ ἀφελέσθαι ἀπειλεῖς, δι' ἣν πολλὰ ἔκαμον·
 δεδάκασι δέ μοι αὐτὴν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήων· οὐ μὴν ἰσο-
 σάσιον γέρας ἔχω ποτὲ, ὅπότεν οἱ Ἕλληνες Τρῶων ἐκ-
 πορθήσωσι πόλιν καλῶς οἰκουμένην, ἀλλὰ τὸ μὲν
 πλεόν μέρους τοῦ πολυτρόφου πολέμου αἱ ἐμαὶ χεῖρες
 ἐπισημοτικῶς ενεργούσιν· ἂν δέ ποτε μερισμὸς παρα-
 γένηται, σοὶ μὲν τὸ γέρας κατὰ πολὺ μείζον δίδοται,
 ἐγὼ δὲ καὶ ὀλίγον καὶ προσφιλές ἀπέρχομαι ἐπὶ τὰς
 ναῦς ἔχων, ἐπειδὴν κοπιᾶσω μαχόμενος· νῦν δὲ ἀπε-
 λεύσομαι εἰς τὴν Φθίαν· ἐπειδὴ κατὰ πολὺ ἐσι κρείσ-
 σον εἰς τὸν οἶκον ἀπιέναι σὺν ταῖς ναυσὶ ταῖς μελαί-
 ναις· οὐδὲ ὑπολαμβάνω ἐνταῦθα ἄτιμος ὢν, τροφῶν
 περιουσίαν καὶ πλοῦτον κομίσειν θαφιλῶς· Πρὸς τοῦ-
 τον δ' ἔπειτα ἀπεκρίνατο ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ὁ Ἀ-
 γαμέμνων· φεῦγε λίαν, εἴ σοι ἡ ψυχὴ προθυμεῖται·
 οὐ γάρ σου ἔγωγε δέομαι ἔνεκεν ἐμοῦ μένειν· πάρεισιν
 ἐμοὶ καὶ ἄλλοι, οἵτινες ἂν με τιμήσωσι, μάλιστα δὲ
 πάντων ὁ βουλευτικὸς Ζεὺς· σὺ δέ μοι μάλιστα μεμιση-
 μένος ὑπάρχεις ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα ὑπὸ τοῦ Διὸς πε-
 παιδευμένων βασιλέων· αἶψά γάρ σοι φιλονεικία ἐστὶ
 προσφιλῆς καὶ πόλεμοι καὶ μάχαι· εἴ κατὰ πολὺ
 ἰσχυρὸς εἶ, θεὸς σοι τοῦτο παρέσχετο· ἀπελθὼν εἰς
 τὸν σὸν οἶκον σὺν ταῖς ναυσὶ ταῖς σαῖς καὶ ταῖς σοῖς
 φίλοις, ἐν τοῖς Μυρμιδῶσι βασιλεύε· σοῦ δὲ ἔγωγε
 οὐ φροντίζω· οὐδὲ ἐπιστρέφομαι ὀργιζομένου καὶ μνη-
 σικακούντος· ἀπειλήσω δέ σοι οὕτως· ἐπεὶ ἐμὲ τὴν τοῦ
 Χρύσου θυγατέρα ἀφαιρεῖται ὁ μαντικὸς (ἢ ὁ λαμ-
 πρὸς) Ἀπόλλων, ταύτην μὲν ἐγὼ διὰ νεῶς ἐμῆς καὶ

- Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ, καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 Πέμφω· ἐγὼ δὲ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρχον,
 185 Ἄυτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὐ εἰδῆς,
 Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, συγέη δὲ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
 Ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένητ'· ἐν δὲ οἱ ἦτορ
 Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 190 Ἥ ὄγε φάσγανον ὄξυ ἔρυσάμενος παρὰ μηροῦ,
 Τοὺς μὲν ἀνασῆσειεν, ὁ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι,
 Ἥ ἐ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως ὁ ταυῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
 Στῆ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 Οἶφ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὄρατο.
 Θάμβησε δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνω
 200 Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινῶ δὲ οἱ ὄσσε φάανθεν.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηίδα.
 Τίπτ' αὐτ' Αἰγιοόχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
 Ἥ ἴνα ὕβριν Ἰδῆς Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
 Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οἶω,
 205 Ἥ τις ὑπερωπλήσῃ τάχ' ἄν ποτε θυμόν ὀλέσση.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθῃαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε Θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
 210 Ἄλλ' ἄγε, λῆγ' ἐρίδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χεῖρϊ.

ἐμῶν φίλων ἀποσελῶ· ἐγὼ δ' αὐτὸς ἄξω τὴν Βρι-
σπίδα τὴν εὐπρόσωπον παραγενόμενος ἐπὶ τὴν σὴν
σκηνὴν, τὸ γέρας τὸ σὸν, ἵνα καλῶς μάθῃς καθόσον
εἰμί κρείττων σου, φοβηθῆ δὲ καὶ ἄλλος ἰσῶσαι τοὺς
ἑαυτοῦ λόγους τοῖς ἐμοῖς, κάμοι ἑαυτὸν ὁμοίον ποιῆ-
σαι. Οὕτως εἶπε τῷ υἱῷ δὲ τοῦ Πηλέως λύπη ἐγένετο·
ψυχὴ δὲ αὐτῷ ἐντὸς τῶν τετριχωμένων στέρνων διχῆ
ἐφρόντισε, ἢ ἵνα οὗτος ξίφος ὄξυ ἔλκυσας ἀπὸ τοῦ
μέρους πύ μῖρου τοὺς μὲν ἄλλους ἀνασάτους ποιή-
σειεν, αὐτὸς δὲ τὸν τοῦ Ἀτρέως υἱὸν φονεύσει, ἢ τὴν
ὄργην σβέσει, καὶ τὸν θυμὸν ἐπισχοίη. ἐν ὧσιν δὲ
ταῦτα ἐφρόντιζε κατὰ νοῦν καὶ κατὰ ψυχὴν, ἐξεῖλκε
δὲ τῆς ξιφοθήκης τὸ μέγα ξίφος, ἦλθεν ἢ Ἀθηνᾶ ἐκ
τοῦ οὐρανοῦ, ἔπεμψεν γὰρ αὐτὴν ἢ θεὰ ἢ λευκὸς
ἔχουσα τοὺς πήχεις Ἦρα, καὶ ἀμφοτέρους ὁμοίως
ἐν τῇ ψυχῇ φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἔστι δὲ ὄπι-
σθεν, ἀπὸ τῆς ξανθῆς δὲ κόμης ἔλαβε τὸν υἱὸν τοῦ
Πηλέως, μόνῃ αὐτῷ ὁρωμένη, ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων
οὐδεὶς εἴωρα· ἐξεπλάγη δὲ ὁ Ἀχιλλεύς· πρὸς αὐ-
τὴν δὲ ἐπεσάφη, εὐθέως δὲ ἐγνώρισε τὴν Ἀθηνᾶν
τὴν πολεμικὴν φοβεροὶ δὲ αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐφά-
νησαν, καὶ πρὸς αὐτὴν φωνήσας, λόγους ταχεῖς εἶ-
πε· διὰ τί δήποτε ὦ θυγάτηρ τοῦ Διὸς τοῦ τὴν
αἰγίδα φοροῦντος ἐλήλυθας, ἢ ἵνα γνῶς τὴν ἀτι-
μian τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως; καὶ
μὴν ἐρῶ σοι λόγον, τοῦτον δὲ καὶ τετελεσμένον εἶ-
ναι ὑπολαμβάνω· διὰ τὰς αὐτοῦ ὑπερηφανίας ἴσως
ἂν ποτε τὴν ψυχὴν ἀπολέσειεν. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶ-
πεν ἢ θεὰ ἢ ὄξυ ὁρῶσα Ἀθηνᾶ· ἦλθον ἐγὼ ἐξ οὐ-
ρανοῦ καταπαύσουσα τὴν σὴν μνησικαλίαν, εἴγε πει-
σθείης· ἔπεμψε δὲ με ἢ θεὰ ἢ λευκὸς ἔχουσα τοὺς
πήχεις Ἦρα, καὶ ἀμφοτέρους ὁμοίως ἐν τῇ ψυχῇ
φιλοῦσα καὶ φροντίζουσα· ἀλλὰ ἄγε πάου τῆς
φιλονεικίας, μὴ δὲ τὸ ξίφος ἔλκε διὰ χειρὸς· ἀλ-
λὰ διὰ λόγων μὲν ονειδίσον, καθὰ πρέπου· ἐστὶ

- Ἄλλ' ἦτοι ἔπεισιν μὲν ὀνειδίσειον, ὡς ἔσεται περ.
 Ὡδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσαι·
 Καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
 Ὑβριος εἶνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθειο δ' ἡμῖν.
 215 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσασθαι,
 Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
 Ὅσκε θεοῖς ἐπιπέθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
 Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῆ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 Ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
 Μύθῳ Ἀθηναίης· ἠ δ' οὐλυμπόιδε βιβήκει
 Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἄτρείδην προσέειπε, καὶ οὐπω λῆγε χόλοιο·
 225 Οἶνοβαρές, κυνὰς ὕμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο·
 Οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμον, ἄμα λαῶ, θωρηχθῆναι,
 Οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήσσιν Ἀχαιῶν,
 Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 230 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅσις σέθεν ἀντίαν εἶπῃ·
 Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 Ἦ γὰρ ἂν, Ἄτρείδην, νῦν ὕσατα λωβήσαιο.
 Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ἔρκον ὀμοῦμαι,
 Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐπτε φύλλα καὶ ὄζους
 235 Φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομῆν ἐν ὕρεσσι λέλοιπεν·
 Οὐδ' ἀναθλιθήσει· περὶ γὰρ ρά ἐ χαλκὸς ἔλεφε
 Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν ὕες Ἀχαιῶν
 Ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵτε θήμισας

γενήσεσθαι· οὕτω γὰρ ἐρῶ, τοῦτο δὲ καὶ τετε-
 λεσμένον γενήσεται· ἔσται ὅτε καὶ τρεῖς τοσαῦτα
 παρέσαι σοι περικαλλῆ δῶρα ἕνεκα ταύτης τῆς ἀ-
 τιμίας· σὺ δὲ ἔπεχε σαυτὸν, πείθου δὲ ἐμοί· Πρὸς
 ταύτην δὲ ἀποκρινόμενος ἔφη ὁ τοὺς πόδας ταχύς
 Ἀχιλλεὺς· πρέπον δὴ ἔστιν, ὦ θεᾶ, τὸν σὸν λόγον
 φυλάξαι με, καίπερ θυμὸν ἔχοντα πολὺν ἐν τῇ ψυ-
 χῇ, οὕτω γὰρ ἐστὶ καλὸν· ὅς ἂν θεοῖς πείθῃται, καὶ
 αὐτοῖ σὺν προθυμίᾳ πολλῇ ἐπακούουσιν αὐτοῦ· Ἐφη,
 καὶ ἐπὶ τῇ ἀργυρᾷ λαβῇ τοῦ ξίφος ἐπέσχε τὴν
 χεῖρα τὴν ἰσχυράν καὶ επαχθῆ, σπῖσω δὲ εἰς τὴν
 ξιφοθήκην ᾤθησε τὸ μέγα ξίφος, οὐδὲ ἠπειθήτε τῇ
 παραινέσει τῆς Ἀθηνᾶς· ἢ δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπῆλ-
 θεν εἰς τὰ οἰκήματα τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς
 ἐπὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς· Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Πηλέως με-
 τὰ ταῦτα δι' ὑβριστικῶν λόγων πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀ-
 τρέως διελέχθη, καὶ οὕτω ἐπαύετο τοῦ θυμοῦ·
 Οἶνω βεβαρημένε, ἀναίσχυντε κατὰ τοὺς κύνας, καὶ
 ἀκάρδιε κατὰ τὰς εἰλάφους, οὔτε ποτὲ εἰς πόλεμον
 σὺν τῷ λαῷ ὀπλισθῆναι, οὔτε εἰς ἔνεδραν πορευ-
 θῆναι σὺν τοῖς ἀριεῦσι τῶν Ἑλλήνων καρτερίαν ἔ-
 σχες ἐν τῇ ψυχῇ· τοῦτο δὲ σοι θάνατος φαίνεται ὑπ-
 ἄρχειν· ὄντως κατὰ πολὺ κρεῖττόν ἐστι κατὰ τὸ
 πολὺ σφάτευμα τῶν Ἑλλήνων γέρα ἀφαιρεῖσθαι ἐκεί-
 νων, ὅσις ἐναντία σοι εἶπη· βίαιος καὶ ἄρπαξ τῶν
 δημοσίων εἰ βασιλεὺς, ἐπεὶ ἐν ἀνδράποισ βασιλεύ-
 εις οὐδενὸς ἀξίους· ὄντως γὰρ ὦ υἱέ τοῦ Ἀτρέως νῦν
 ἐσχάτως ὑβρίσθης ἂν, εἰ μὴ τοιούτων ἐβασίλευες·
 ἀλλ' ἐρῶ σοι λόγον, καὶ ὄρκον ἐπὶ τούτων ἰσχυρὸν
 ὁμόσω· ναὶ μὰ τὴν ῥάβδον ταύτην, ἢ δὴ οὐκέτι πο-
 τὲ φύλλα καὶ κλάδους ἀναβλαστήσει, ἐπεὶδὴ ἅπασι
 τμηθεῖσα τὴν τομὴν ἐν τῷ ὄρει καταλέλοιπεν, οὐδ'
 ἔξυπαρχῆς θαλερὰ γενήσεται, περιήρηκε γὰρ αὐτὴν
 ὁ σίδηρος τὰ φύλλα καὶ τὸν φλοιόν· νῦν δὴ αὐτὴν οἱ
 υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταῖς χερσὶ φέρουσιν, οἱ βασιλεῖς

- Πρὸς Διὸς εἰρύεται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὄρκος·
 240 Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἱας Ἀχαιῶν
 Σύμπαντας· τοῖς δ' οὔτι δουήσεται ἀχνύμενός περ,
 Χραιομεῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι
 Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
 Χαόμενος, ὅτ' ἄρισον Ἀχαιῶν εἰδὲν ἔτισας·
- 245 Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δέ σκῆπτρον βάλε γαῖη
 Χρυσείοις ἦλοκι πεπαρμένον· ἔζετο δ' αὐτὸς·
 Αἰτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμνήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
 Ἥδυεπῆς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
 Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ρέειν αὐδή·
- 250 Τῷ δ' ἦδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
 Ἐφθιάθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
 Ἐν Πύλῳ ἠγαθήη, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄσασεν·
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν·
 ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκάνει,
- 255 Ἦ κεν γηθήσαι Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
 Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
 Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοῖατο μαριαμένοισιν,
 Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐς ἐμάχεσθαι·
 Ἄλλὰ πίθεσθ'· ἅμφω δὲ νεατέρω ἐσὸν ἐμεῖο·
- 260 Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν
 Ἀνδράτιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἷγ' ἀθίριζον·
 Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
 Οἷον Πειρίθόον τε, Δρύαντά τε, ποιμέια λαῶν,
 Καμῖα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
- 265 Κάρτισοι δὴ κείνοι, ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίοις ἐμάχοντο

καὶ περὶ τὸ δικάζειν διατρίβοντες, οἳ τὰς νομοθεσίας
παρὰ τοῦ Διὸς λαβόντες φυλάττουσιν, ὅς δὴ ὄρκος ἐ-
στὶν ἰσχυρός· ὄντως ἔσαι ὅτε ζήτησις τοῦ Ἀχιλλέως
ἀφίξεται ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων ἅπαντας· τού-
τοις δὲ οὐκέτι δυνήσῃ βοηθεῖν, καίπερ ἀχθόμενος, ἐ-
πειδὴ πολλοὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδροφόνου Ἑκτορος ἀποθνή-
σκοντες πίπτωσι, σὺ δὲ ἐντὸς τὴν ψυχὴν σπαράξεις,
ἔργιζόμενος ὅτι τὸν κράτιστον τῶν Ἑλλήνων οὐδαμῶς
εἰμίμησας. Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως· πρὸς τῇ
γῆ δὲ τὴν ῥάβδον ἔρριψε, τὴν διὰ χρυσῶν ἥλων πε-
περονημένην, αὐτὸς δὲ κάθισε· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως
ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους ἐμνησικάκει· μετὰ δὲ ταῦτα
ὁ Νέστωρ ὁ πηδύλογος ἀνέστη, ὁ ἐμμελής τῶν Πυλίων
δημηγόρος, οὗ δὴ ἀπὸ τῆς γλώττης μέλιτος γλυκύ-
τερος ἔρρει λόγος· ἐφ' οὗ ἤδη δύο μὲν τριακονταεταῖαι
ἀνθρώπων μεμερισμένην ἐχόντων τὴν φωνὴν παρῆλθον,
οἳ τὴν ἀρχὴν ἅμα αὐτῷ ἐγεννήθησαν, καὶ ἀνετράφη-
σαν ἐν τῇ Πύλῳ τῇ θειοτάτῃ, ἐπὶ δὲ τῶν γενομένων
ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ ἐβασίλευεν· ὅσις καλῶς φρονῶν ἐ-
δημηγόρησε, καὶ μετὰ ταῦτα ὅ,τι δεῖ ποιεῖν αὐτοῖς
εἰσηγήσατο. Φεῦ, ὄντως μεγάλη λύπη τὴν Ἑλληνίδα
γῆν καταλαμβάνει, ὄντως ἂν ἠδέως διατεθείη ὁ Πρία-
μος, καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες, καὶ οἱ ἄλλοι Τρῶες
μεγάλως ἂν σχοῖεν εὐφροσύνην ἐν τῇ ψυχῇ, εἰ ὑμῶν
μαχομένων ταῦτα δὴ πάντα μάθοιεν, οἵτινες ὑπερ-
έχετε μὲν ἐν βουλῇ τοὺς Ἕλληνας, ὑπερέχετε δὲ ἐν
τῷ μάχεσθαι· ἀλλὰ πείσθητέ μοι, καὶ ἀμφοτέροι
γὰρ νεώτεροι ἐμοῦ ὑπάρχετε· ἤδη γὰρ ποτε ἐγὼ καὶ
κρείττωσιν, ἢ ὑμῖν ἀνδράσι συνέμιξα, καὶ οὐδέποτε με
ἐκεῖνοι ἀπέβλητον ἠγοῦντο· οὐπὼ γὰρ ἐγὼ τοιούτους
εἴωρακα ἄνδρας, οὐδ' ἂν ἴδοιμι, οἷον τὸν Πυρίθοόν τε
καὶ τὸν Δρύαντα, τὸν βασιλέα τῶν ὄχλων, καὶ τὸν
Καινέα, καὶ τὸν Εξάδιον, καὶ τὸν ἰσόθεον Πολύφη-
μον· ἰσχυρότατοι δὴ ἐκεῖνοι τῶν ἐπὶ γῆς γεγονότων
ἀνθρώπων ἀνετράφησαν· ἰσχυρότατοι μὲν ἦσαν καὶ

- Φηρσὶν ὄρεσκάοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί.
 270 Καὶ μαχόμεν κατ' εἵμαυτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὔτις
 Τῶν, οἳ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
 Καὶ μὲν μευ βουλέων ζύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
 Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 Μῆτε σὺ τόνδ', ἀγαθὸς περ ἐὼν, ἀποαῖρεο κούρην,
 275 Ἀλλ' ἔα, ὡς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας ὕτες Ἀχαιοῶν·
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, θεῖλ' ἐρίζεσθαι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίνῃ· ἐπεὶ οὔποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτουῆχος βασιλεὺς, ὅτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
 Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 280 Ἀλλ' ὄγε φέρτερός ἐσιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει·
 Ἀτρείδῃ, σὺ δὲ πᾶυε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομι Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὅς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 285 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 Ἀλλ' ὄθ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ σημαίνει· ἄτιν' οὐ πείσσεσθαι οἴω·
 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 290 Τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὄνειδεα μυθήσασθαι;
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἥ γὰρ κεν δειλὸς τε καὶ οὔτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπέιξομαι, ὅ, τί κεν εἵπῃς·
 Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε

ἰσχυροτάτοις ἐμάχοντο θηρσὶν ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν καταγωγὴν ἔχουσι, καὶ θαυμασίως αὐτοὺς ἀπώλεσαν· καὶ μὴν ἐγὼ σὺν τούτοις ἀνεσρεφόμεν ἐκ Πύλου μεταπεμφθεὶς, πόρρωθεν ἐκ τῆς Πελοποννησιακῆς γῆς μετεκαλέσαντο γὰρ με αὐτοὶ, καὶ ἐμαχόμεν ἐγὼ κατὰ τὴν ἐμὴν αὐτοῦ δύναμιν· ἐκείνοις δὲ οὐδεὶς ἂν τῶν ἀνθρώπων, οἳ νῦν ὑπάρχουσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς μάχην ἐρίσειε· καὶ μέντοι τῶν συμβουλῶν ἐμοῦ συνίεσαι, καὶ ἐπέιθοντο τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἀλλὰ πείθεσθέ μοι καὶ ὑμεῖς, ἐπεὶ πείθεσθαι καλόν· μῆτε σὺ Ἀγαμέμνων, καὶ ταῦτα ἀγαθὸς ὢν, ἀφαιροῦ τούτον τὴν κόρην, ἀλλ' ἄφες, καθὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ γέρας ἔδωκαν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, μῆτε σὺ ὧ υἱέ τοῦ Πηλεΐως βούλου φιλονεικεῖν τῷ βασιλεῖ κατὰ βιαίαν ἐναντίωσιν, ἐπεὶ οὐχ ὁμοίᾳ σοι ἔτυχε τιμῆς ὁ τῶν σκήπτρων ἐγκρατὴς βασιλεὺς, ᾧ τὴν τιμὴν ὁ Ζεὺς ἔδωκεν· εἰ δὲ σὺ ἰσχυρὸς εἶ, μητὴρ δὲ σε ἔτεκε θεὰ, ἀλλ' οὗτος κρείττων ἐστίν, ἐπειδὴ ἐν πλείοσι βασιλεύει· ὧ υἱε τοῦ Ἀτρέως, σὺ δὲ λῆγε τῆς σῆς μνησικακίας, ἐγὼ δὲ δεήσομαι τοῦ Ἀχιλλέως ἀφεῖναι τὸν θυμὸν, ὅς πασι μεγάλη ἀσφάλεια τοῖς Ἕλλησιν ὑπάρχει, ἔνεκα τοῦ κακωτικοῦ πολέμου. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων εἶπε· καὶ δὴ ταῦτα πάντα ὧ γέρον κατὰ τὸ πρέπον εἴρηκας, ἀλλ' οὗτος ὁ ἀνὴρ ἐθέλει περιγίνεσθαι πάντων τῶν ἄλλων, πάντων μὲν ἐπικρατέστερος εἶναι βούλεται, ἐν πᾶσι δὲ βασιλεύειν, πᾶσι δὲ ἐπιτάττειν· καθ' ἃ οἶμαι οὐ πείσεσθαι αὐτῷ τινά· εἰ δὲ πολεμιστὴν αὐτὸν ἐποίησαν οἱ θεοὶ οἳ αἰεὶ ὄντες, διὰ τοῦτο λοιδορίαὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ προπετῶς κινουῦνται ὥστε προφέρειν αὐτάς. Πρὸς τοῦτον δὲ εἶπε ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεὺς ὑποβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ ἐγκόφας αὐτὸν τῆς ὀρμῆς· ὄντως γὰρ ἂν δειλὸς, οὐ πολεμιστὴς, καὶ οὐδενὸς ἄξιος κληθεῖν, εἰ δὴ κατὰ πᾶσαν πρᾶξιν ὑποτάσσομαι σοι, ἢν ἂν σὺ εἴπῃς πρᾶξαι με· ἄλ-

- 295 Σήμαινε· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοι πείσεσθαι οἶω.
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
 Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
 Οὔτε σοί, οὔτέ τω ἄλλω, ἐπεὶ μὴ ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 Τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοι ἐστὶ θεῶν παρά νηὶ μελαίνῃ,
- 300 Τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελῶν, ἀέκοντος ἐμεῖο.
 Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἷδε·
 Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί·
 Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
 Ἄνσήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρά νηυσὶν Ἀχαιῶν·
- 305 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 Ἦϊε σὺν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θεὸν ἄλαδε προέρυσσεν,
 Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἰίκωτιν, ἐς δ' ἐκατόμβην
 Βῆσε Θεῶ· ἀνά δέ Χρυσήϊδα καλλιπάρῃον
- 310 Εἴσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα·
 Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λύματ' ἔβαλλον·
 Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέσσας ἐκατόμβας
- 315 Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρά θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
 Κνίσση δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλισσομένη περὶ καπνῶ·
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατὸν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλλῆϊ·
 Ἄλλ' ὄγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
- 320 Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῶ φεράποντε·
 Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·

λοις δὴ ταῦτα ἐπίταπτε, μὴ δὲ ἔμοιγε πρόσταπτε, οὐκέτι γὰρ ἐγὼ σοὶ πεισθῆναι ὑπολαμβάνω. ἄλλο δὲ σοὶ λέξω, σὺ δὲ τοῦτο ἐν τῷ σῶ λογισμῷ λάμβανε· χερσὶ μὲν ἐγὼ οὐδαμῶς μαχοῦμαι ἕνεκα τῆς κέρης οὔτε σοὶ, οὔτε τινὶ ἄλλῳ, ἐπεὶ ἀρήρησθέ με αὐτὴν ὑμεῖς· οἱ δὲ δωκότες. ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων, ἃ εἰσιν ἐμοὶ ἐπὶ τῇ ταχείᾳ νηὶ τῇ μελαίνῃ, ἀπὸ τούτων οὐδὲν ἂν ἐλῶν κομίσεις μὴ βουλομένου ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἄγε δὴ πείραν λαβεῖν θέλησον, ἵνα μάθῃσι καὶ οὗτοι, ὅποιος τις εἶ. ταχέως ἀπὸ σοῦ αἶμα μέλαν περιρρῦνῆσεται τῷ ἔμφῳ δόρατι. Οὕτως οὗτοι διὰ λόγων βίαν ἀπεισφειρόντων διενεχθέντες, ἀνέστησαν· ἔλυσαν δὲ τὴν ἐκκλησίαν παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων· Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ Πηλέως ἐπὶ τὰς σκηνάς, καὶ τὰς ναῦς τὰς ἐκατέρωθεν ἰσοστάθμους ἀπεπληλύθει σὺν τῷ υἱῷ τοῦ Μενoitίου, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ ἑταίροις· Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ναῦν ταχεῖαν ἐπὶ τὴν θάλασσαν καθεΐλκυσε, εἰς αὐτὴν δὲ κωπηλάτας ἐπιλεξάμενος ἀνεβίβασεν εἴκοσιν, εἰς αὐτὴν δὲ τὰ πρὸς θυσίαν ἐνέβαλε χάριν τοῦ Θεοῦ. ἐπ' αὐτὴν δὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Χρύσου τὴν εὐπρόσωπον ἀγαγὼν ἐκάθισεν· ἐπ' αὐτὴν δὲ ἀρχηγὸς ἀνέβη ὁ πόριμος τὰς βουλάς Ὀδυσσεύς· οἱ μὲν δὴ ἀναβάντες ἔπλεον κατὰ τὰς ὑγράς τῆς θαλάττης πορείας· τοὺς ὄχλους δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀποκαθαίρεσθαι προσέταξεν· οὗτοι δὲ ἀπεκαθαίροντο, καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς ρύπους ἀπέβαλλον· ἔθουον δὲ τῷ Ἀπόλλωνι θυσίας, ἀπὸ ζώων τελείων, ταύρων, καὶ αἰγῶν, κατὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς πικρᾶς· ὁ αἰμὸς δὲ τοῦ λίπους ἐπὶ πολὺ τοῦ ἀέρος ἀνέει, περιελισσόμενος, καὶ συμμιγείς τῷ καπνῷ. Οὕτως οἱ μὲν ταῦτα κατὰ τὸν στρατὸν ἐνήργουν· ὁ Ἀγαμέμνων δὲ οὐκ ἔληγε τῆς ἐριστικῆς ἀπειλῆς, ἢ τὴν ἀρχὴν ἠπέλιψε τῷ Ἀχιλλεῖ· ἀλλ' οὗτος πρὸς τὸν Ταλθύβιόν τε καὶ τὸν Εὐρυβάτην εἶπεν· οἵτινες ἦσαν αὐτῷ κήρυκες καὶ σπουδαῖοι θερά-

- Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι,
 Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσαι.
- 325 Ὡς εἰπὼν, προΐει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρά Ξῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο·
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 Τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
- 330 Τῷ μὲν ταρβήσαίτε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
 Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
 Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ἧσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
 Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ αἰδρῶν·
 Ἄσπονιτ'· οὐτί μοι ὕμμις ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
- 335 Ὅς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 Ἄλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρώκλεις, ἔξαγε κούρην,
 Καὶ σφῶϊν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτῷ μάρτυρες ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς τῷ βασιλῆος ἀπηνέος· εἴποτε δ' αὐτε
- 340 Χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμύναι
 Τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ Ξύει,
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρά νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
 Ὡς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεθ' ἑταίρῳ,
- 345 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρχον,
 Δῶκε δ' ἄγειν· τῷ δ' αὐτίς ἴτην παρά νῆας Ἀχαιῶν.
 Ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς,
 Θῖν' ἐφ' ἀλὸς πολιῆς, ὀρώων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
- 350 Πολλὰ δὲ μπτρὶ φίλῃ ἠράσσατο χεῖρας ὀρεγνύς.

ποτες· ἄπιτε ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως τοῦ Ἀχιλλέως, ὡσεὶ ἀπὸ τῆς χειρὸς λαβόντες ἀγαγῖν δευρο τὴν θυγατέρα τοῦ Βρισέως τὴν εὐπρόσωπον· εἰάν δὲ μὴ δῶ, ἐγὼ δ' αὖν αὐτὸς ἀφέλωμαι αὐτὴν, παραγειόμενος σὺν πλείοσιν, ὃ καὶ ἀλγεινότερον ἔσται αὐτῇ. Οὕτως εἰπὼν ἐξέπεμψεν· ἰσχυρὸν δὲ τοῦτο ἐπίταγμα προσέταξεν. Οἱ δὲ, καίτοι μὴ βουλούμενοι, ὁμῶς ἀπῆλθον πλησίον τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς πικρᾶς θαλάσσης· ἐπὶ δὲ τὰς τῶν Μυρμιδόων σκηνᾶς καὶ ναῦς παρεγένοντο· εὗρον δὲ τὸν Ἀχιλλεὺς παρὰ τῇ σκηνῇ καὶ τῇ νηὶ τῇ μελαίνῃ καθήμενον· οὗτος δὲ τούτους ἰδὼν, σφόδρα ἤλγησεν· οἱ δὲ δεισαντες, καὶ αἰδεσθέντες τὸν βασιλέα ἔστησαν· οὐκ ἐφθέγγοντο δὲ πρὸς αὐτὸν, οὐδὲ ἠρώτων. Ὁ δὲ εἰόησεν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ λογισμοῖς, καὶ ἐφώνησεν αὐτοῖς· χαίρετε, κήρυκες, ἀγγελιαφόροι τοῦ Διὸς, καὶ τῶν ἀνθρώπων, πλησίον ἔλθετε, οὐδαμῶς μοι ὑπὸ αἰτίαν ὑμεῖς, ἀλλ' ὁ Ἀγαμέμνων, ὅσις ὑμᾶς ἔπεμψεν ἕνεκα τῆς κόρης τῆς θυγατρὸς τοῦ Βρισέως· ἀλλὰ ἄγε, ὦ εὐγενὲς Πάτροκλε, ἐξάγαγε τὴν κόρην, καὶ δός αὐτοῖς, ὥστε ἀγαγεῖν· οὗτοι δὲ αὐτοὶ μάρτυρες ἔσωσαν ἐνώπιόν τε τῶν θεῶν ἀθανάτων, καὶ ἐνώπιον τῶν θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπηνουῶς· εἰάν ποτε χρεῖα ἐμοῦ ὑπάρξῃ τὸν ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι τοῖς Ἕλλησιν· οὕτως γὰρ οὗτος βεβλαμμένοις λογισμοῖς κινεῖται, οὐδὲ γινώσκει συλλογίσασθαι ἅμα τὰ μέλλοντα καὶ τὰ παρεληλυθότα, λέγω ὅπως αὐτῷ παρὰ ταῖς ναυσὶν· οἱ Ἕλληνες ἀζημιοὶ μάχονται· Οὕτως εἶπεν· ὁ Πάτροκλος δὲ ἐπέισθη τῷ προσφιλεῖ ἑταίρῳ, ἐξήγαγε δὲ τῆς σκηνῆς τὴν τοῦ Βρισέως θυγατέρα τὴν εὐπρόσωπον, ἔδωκε δὲ ὥστε ἀγαγεῖν· οὗτοι δὲ ἐπανέσρεψαν εἰς τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων· ἡ δὲ γυνὴ μὴ βουλομένη σὺν αὐτοῖς ἀπῆρχετα· ὁ Ἀχιλλεὺς δὲ δακρύσας, ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν αἰτοῦ ἑταίρων σὺν ταχυτῆτι ἀπελθὼν, ἐκαθέζετο παρὰ τὸν αἰγιαλὸν

- Μῆτερ, ἐπεὶ μὴ τεκέες γε μινυθᾶδιόν περ ἔδοντα,
 Τιμὴν περ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἦ γὰρ μὴ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 355 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 Ὡς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
 Ἠμένη ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἀλὸς, ἠὲτ' ὀμίχλη·
 Καί ῥα πάροιθεν αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
 360 Χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κευθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 Τὴν δὲ βαρυσενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Οἴσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
 365 Ὠχόμεθ' εἰς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,
 Τὴν δὲ διεπράδομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν υἱές Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσήδα καλλιπάρηον·
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 370 Ἠλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων,
 Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος,
 Χρυσέω ἀνὰ σκήπτρῳ καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλισα, δῶυ κοσμήτορε λαῶν.
 375 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμισαν Ἀχαιοί,
 Λιθεῖσθαί θ' ἱερέα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ.
 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.

τῆς θαλάσσης τῆς λευκῆς ὄρων ἐπὶ τὸν μέλανα πόντον·
κατὰ πολὺ δὲ τῇ προσφιλεῖ αὐτοῦ μητρὶ κῦζατο τὰς
χεῖρας ἐκτείνων, λέγων· ὦ μήτηρ, ἐπεὶ με ἐγέννη-
σας ἐλιγοχρόνιον ἐσόμενον, τιμὴν μοι ἀφείλε δούναι
ὁ οὐράριος Ζεὺς, ὁ τῶν βροντῶν αἴτιος· νῦν δὲ οὐδὲ
ἐπὶ μικρὸν με ἐτίμησε· ὄντως γάρ με ὁ τοῦ Ἀτρέως
υἱὸς ὁ μέγας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἀτιμοὶ ἐποίησεν·
ἀφείλετο γὰρ τὸ ἐμὸν γέρας αὐτὸς, ἀλλοτριώσας τοῦ-
το ἀπ' ἐμοῦ. Οὕτως εἶπε δακρυρρόων. τούτου δὲ ἤ-
κουσεν ἡ σεπτὴ μήτηρ καθημένη ἐν τῷ βάθει τῆς θα-
λάσσης παρὰ τῷ πατρὶ αὐτῆς τῷ γέροντι ταχέως δὲ
ἀνῆλθεν ἀπὸ τῆς λευκῆς θαλάσσης, ὡσπερ ομίχλη,
καὶ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐκάθισε δακρυρροῦντος,
τῇ χειρὶ δὲ αὐτὸν κατέψησε, καὶ λόγον εἶρηκε, καὶ
ἐξ εὐνοίας ἐκάλεσε λέγουσα· ὦ παι, δια τί κλαί-
εις; τί δέ ἐσι τὸ πένθος, ὃ ἐπὶ σὲ ἀφίκετο κατὰ τοὺς
λογισμοὺς; ἔξειπε, μὴ κρύψῃς ἐν τῷ νῷ, ἵνα ἀμ-
φότεροι γινώσκωμεν. Πρὸς ταύτην δὲ βαρέως σεναίζων
εἶπεν ὁ ταχύς τοὺς πόδας Ἀχιλλεύς. Οἶδας, τίνοσ
χάριν σοι ταῦτα ἐρῶ, πάντα γινωσκούσῃ; ὁμῶς ἐρῶ
δὴ. Ἀπήλθομεν εἰς τὴν ἱεράν πόλιν τοῦ Ἠετίωνος,
τὰς Θήβας λέγω· ταύτην δὲ ἐξεπορθήσαμεν, καὶ ἠγά-
γομεν ἐνταῦθα πάντα τὰ τῆς λείας· καὶ ταῦτα μὲν
καλῶς ἐμερίσαντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλ-
λῆων· ἐξελέξαντο δὲ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τὴν θυγα-
τέρα τοῦ Χρύσου τὴν εὐπρόσωπον· ὁ Χρῦσης δὲ ὁ ἱε-
ρεὺς τοῦ πόρρωθεν τοξεύοντος Ἀπόλλωνος ἀφίκετο ἐπὶ
τὰς ταχεῖας ναῦς τῶν Ἑλλήνων τῶν σιδηροθωράκων,
ἐλευθερώσων τὴν θυγατέρα, καὶ φέρων ἔτι καὶ πλεῖστα
λύτρα, καὶ τὸ σέμμα κατέχων ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πόρ-
ρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος, ἐπὶ τῇ ράβδῳ τῇ χρυσῇ
καὶ τιμίᾳ, καὶ ἰκέτευε πάντας τοὺς Ἕλληνας, τοὺς δυο
δὲ υἱοὺς τοῦ Ἀτρέως μᾶλλον τῶν ἄλλων, τοὺς βασιλεῖς
καὶ διατάκτορας τῶν ὄχλων· τότε οἱ ἄλλοι μὲν πάντες
Ἕλληνες ἐπεβόησαν, ἀξιοῦντες αἰσχύνεσθαι τὸν ἱερέα,

- Χαόμενος δ' ὁ γέρον πάλιν ᾄχετο τοῖο δ' Ἀπόλλων
 380 Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν·
 Ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 Θῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπ' ᾄχετο κῆλα Θεοῖο·
 Πάντη ἀνά στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάστις
 Εὐ εἰδῶς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἐκάτοιο·
 385 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμεν θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἄτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀνασᾶς
 Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν·
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 Ἔς Χρύσῃν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρ' Ἀνακτι·
 390 Τὴν δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοτες
 Κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἴες Ἀχαιῶν·
 Ἄλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περισχεο παιδὸς ἔϊος·
 Ἐλθοῦσ' οὐλύμπόδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 Ἦ, ἐπι αἴνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ·
 395 Πολλάκι γὰρ σέο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίῳνι
 Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 Ὅππότε μιν ξυδῆσαι οὐλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἦρη τ', ἠδὲ Προειδάων, καὶ Παλλάς Ἀθήνη·
 400 Ἄλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσασο δεσμῶν
 Ὡχ' Ἐκατόγχιρον καλέσασ' εἰς μακρὸν ὄλυμπον,
 Ὅτι Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατὴρ ἀμείνων·
 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίων·
 405 Τὸν καὶ ὑπέδδειςαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδνησαν·
 Ταῖν τῆκ μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λαβέ γούνων,

καὶ τὰ περικαλλῆ λύτρα δέχεσθαι, ἀλλ' οὐ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι ἤρεσκε τοῦτο κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν, καὶ δὴ σκληρῶς αὐτὸν ἀπέπεμψεν, ἰσχυρὸν δὲ ἐπίταγμα προσέταττε. Ὀργὴν δὲ βαρεῖαν ἔχων ὁ γέρον, ἐπανέσρεψεν· τούτου δὲ ὁ Ἀπόλλων εὐχὴν ποιησαμένου ἐπῆκουσε, ἐπειδὴ σφόδρα ἦν αὐτῷ φίλος· ἀφῆκε δὲ κατὰ τῶν Ἑλλήνων βέλος κακοτικόν· οἱ ὄχλοι δὲ ἀπέθνησκον ἀλλεπάλληλοι καὶ συνεχεῖς· τὰ δὲ τοῦ θεοῦ βέλη ἐπέμπετο πανταχόσε ἀνά (ἐπὶ) τὸν πολὺν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων· ἡμῖν δὲ ὁ μάντις καλῶς εἰδώς τὰς ματειάς τοῦ Ἀπόλλωνος δημηγάρων ἀνέφαιτο· εὐθέως ἐγὼ πρῶτος ἔλεγον ἐξευμενίζεσθαι τὸν θεόν· τὸν δὲ τοῦ Ἀτρέως υἱὸν ὄργῃ κατέσχε· σὺν ταχυτήτι δὲ ἀνασὰς, ἠπέλιπεν ἐμοὶ ἀπειλὴν, ἣ δὴ καὶ τετελεσμένη ἐστίν· τὴν γὰρ Χρυσήϊδα διὰ γεῶς ταχείας ἔβητες εὐόφθαλμοι (ἢ ἐλίσσειν τὰς κῆρας εἰδότες) ἐς τὴν Χρῖσαν παραπέμπουσι, κομίζουσι δὲ καὶ δῶρα τῷ βασιλεῖ Ἀπόλλωνι· τὴν δὲ θυγατέρα τοῦ Βρισέως νῦν γεῶσι ἀπὸ τῆς ἐμῆς σκηνῆς ἀπῆλθον οἱ κήρυκες ἄγοιτες, ἦν μοι δεδώκασιν οἱ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· ἀλλὰ σὺ εἴ τινα δύναμιν ἔχεις, ἀντιλαβοῦ τοῦ καλοῦ παιδός, ἀνελθοῦσα εἰς τὸν Ὀλυμπον δεθήθῃσι τοῦ Διὸς, εἴαν ποτέ τι ἢ λόγῳ ὠφέλησας τὴν καρδίαν τοῦ Διὸς, ἢ καὶ ἔργῳ· πολλὰ κίς γὰρ σου ἤκουσα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς καυχωμένης, ὅτε ἔλεγες, τῷ τοῦ Κρόνου υἱῷ τῷ τῆς συμπιλήσεως καὶ σκοτώσεως τῶν νεφῶν αἰτίῳ μόνῃ ἐν τοῖς θεοῖς ἀπρεπῆ ὄλεθρον ἀποσοβῆσαι, ὅτε αὐτὸν ἠθελον συνδῆσαι οἱ λοιποὶ οὐράνιοι θεοὶ, ἢ Ἥρα καὶ ὁ Ποσειδῶν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἢ Παλλάς· ἀλλὰ σὺ, ὦ θεᾶ, παραγενομένη τοῦτον ἀπήλλαξας ταχέως τῶν δεσμῶν, τὸν Ἐκατόγχειρα καλέσασα ἐπὶ τὸν ὑψιλὸν Ὀλυμπον, ὃν οἱ μὲν θεοὶ Βριάρεων ὀνομάζουσιν, οἱ ἄνθρωποι δὲ πάντες Λιγαίωνα· οὗτος γὰρ κατὰ τὴν ἰσχύν ἀμείνων ἐστὶ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, ὃς δὴ τότε ἀνελθὼν ἐκαθέζετο παρὰ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου λαμπρυνόμενος, καὶ διαχειρόμενος διὰ

- Αἰ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 Τούς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
- 410 Γνώ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦμοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 Αἰθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπύμων
- 415 Ἦσθαι· ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυθά περ, οὔτι μάλα δῆν.
 Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἴζυρός περὶ πάντων
 Ἐπλεο τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεραυνῶ
 Εἶμ' αὐτῇ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἶ κε πίθηται.
- 420 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
 Μῆνι Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Λιθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 Δωδεκάτη δέ τοι αὐθις ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε·
- 425 Καὶ τότε ἔπειτά γε εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσομαι ὅτω.
 Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 Χαόμενον κατὰ θυμὸν εὐζῶνοιο γυναικός,
 Τὴν ῥα βίη ἀέροντος ἀπιύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
- 430 Ἐς Χρῦσῃν ἴκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 Ἴσῖα μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ·
 Ἴσὸν δ' ἰσοδόκη πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες·
 Καρπαλίμως τήνδ' εἰς ὄρμον προέρυσσαν ἐρετμοῖς·

τὴν δόξαν· ὃν δὴ καὶ ἐφοβήθησαν οἱ μακάριοι θεοί,
καὶ οὐκέτι ἐδέσμευσαν τὸν Δία· Τούτων δὴ αὐτὸν
ἀγαμνήσασα, πλησίον κάθισον καὶ λαβοῦ τῶν γονά-
των αὐτοῦ, εἶπὼς ἂν ἐβελήσῃ συνάρασθαι μὲν καὶ
βοηθῆσαι τοῖς Τρωσὶ· τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐπὶ τε ταῖς
ναῦς συνελθῆναι ποιῆσαι, καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ανααιρουμένους, ὅπως πάντες παραπολαύσωσι τοῦ βα-
σιλέως, μάθῃ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, ὁ μέ-
γας βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τὴν ἑαυτοῦ βλάβην, ὅτι
τὸν κράτιστον τῶν Ἑλλήνων κατ' οὐδὲν ἐτίμησε· Πρὸς
τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο ἡ Θέτις σφόδρα δακρυρροοῦσα·
Οἶμοι, ὦ τέκνον ἐμὸν, τίος χάριν σε ἀνέδρεξα ἐπὶ
κακῇ μοίρᾳ τεκούσα; εἴθε ἀποκείμενον ἦν σοὶ παρὰ
ταῖς ναυσὶν ἀδακρύτων καὶ ἀβλαβεῖ καθῆσθαι, ἐπει-
δὴ σοὶ ἡ τῆς ζωῆς μοῖρα ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐστίν,
οὐκέτι σφόδρα ἐπὶ πολὺν· νῦν δ' ἅμα καὶ ὀλιγο-
χρόνιος, καὶ ἄθλιος πλεόν πάντων ἐγάνου, δι' ὃ δὴ
ἐπὶ κακῇ μοίρᾳ σε ἔτεχον ἐπὶ τῶν οἴκων· τοῦτον δὲ
σοὶ τὸν λόγον λέξουσα τῷ Διὶ τῷ τρέποντι τοὺς ἑναν-
τίους τῷ κεραυνῷ, ἀπέρχομαι ἐγὼ πρὸς τὸν οὐ-
ρανὸν ἀφ' οὗ οἱ σφοδροὶ νιφετοὶ, εἴαν γε πεισθῆναι·
ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν παρὰ ταῖς ναυσὶ καθήμενας ταῖς
ταχέαις, μνησικακεῖ τοῖς Ἕλλησι, ἀπὸ τοῦ πολέμου
δὲ ἀργίαν ἄγε παντελῆ· ὁ γὰρ Ζεὺς εἰς τὸν Ὀκεανὸν
ἐπὶ τοὺς ἀμέμπτους Λιθίοπας ἀπῆλθε χθὲς εἰς εὐω-
χίαν· οἱ θεοὶ δὲ οἱ πλείους ἅμα αὐτῷ ἠκολούθουν· κα-
τὰ δὲ τὴν δωδεκάτην ἡμέραν ἐπανελεύσεται ἐπὶ τὸν
Ὀλυμπον, καὶ τότε δὴ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸ τοῦ Διὸς
οἶκημα τὸ ἰσχυρὸν, καὶ δεήσομαι αὐτοῦ τῶν γονάτων
ἀπτομένη, καὶ ὑπολαμβάνω πείσεσθαι μοι αὐτόν·
Οὕτω δὴ εἰπούσα ἀπελήλυθε· τὸν δὲ κατέλιπεν ἐκεῖ
βαρεῖαν ὀργὴν ἔχοντα κατὰ ψυχὴν, ἕνεκα τῆς πολυ-
τελῶς ἐσολισμένης γυναικὸς, ἣν βιαίως καὶ μὴ βουλο-
μένου αὐτοῦ ἀφείλαντο· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ εἰς τὴν Χρῦσαν
κατέλαβε, ἄγων τὴν ἱεράν μεγάλην θυσίαν· οἳ δὴ ὅτε

- 435 Ἐκ δ' εὐνάς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσια ἔδησαν·
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἐκατόμβην βῆσαν ἐκὼς Ἄπολλωνι.
 Ἐκ δὲ Χρυσῆς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βαμόν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς,
- 440 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν·
 ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἰλασσωμένα Ἄνακτα,
 Ὅς νῦν Ἀργεῖοισι πολύσωνα κῆδε' ἐφῆκεν.
- 445 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παῖδα φίλῳ· τοὶ δ' ὄκα Θεῶ κλειτὴν ἐκατόμβην
 Ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν.
 Χερσίφαντο δ' ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν δὲ Χρῦσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχάων.
- 450 Κλυθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρῦσῃ ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαθέην, Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις·
 Ἦδη μὲν ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο·
 Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 Ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνον ἐέλδωρ,
- 455 Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν αἰεκέα λογιὸν ἄμνον.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἄπολλων·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξάντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 Αὐῆρσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
- 460 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καίτε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα αἶνον
 Δεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν·

ἐντὸς τοῦ λιμένος τοῦ ἐπὶ πολὺ βάθος δῆκοντος παρεγένοντο, τὴν ὁδὸν μὲν συνέσειλαν, κατέθηκαν δὲ αὐτὴν ἐν τῇ νῆϊ τῇ μελαίνῃ· τὸν ἰσὸν δὲ τῇ ἰσοθήκῃ ἤρμοσαν, χαλάσαντες αὐτὸν τοῖς σχοινοῖς ταχέως· τὴν ναῦν δὲ εἰς τὸν ὄρμον ταῖς κώπαις εἴλκυσαν, ἐξέβαλον δὲ τὰς ἀγκύρας, κατέδησαν δὲ τὰ πρυμνήσια· ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης, ἐξήγαγον δὲ τὴν μεγάλην θυσίαν τῷ πόρρωθεν βάλλοντι Ἀπόλλωνι· ἐξῆλθε δὲ ἡ τοῦ Χρύσου θυγάτηρ τῆς νεῶς τῆς περώσης τὸν πόντον· ταύτην μὲν δὴ ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀγαγὼν ὁ πόριμος τὰς βουλὰς Ὀδυσσεύς τῷ προσφιλεῖ αὐτῆς πατρὶ ἐνεχείρισε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἶπε· ὦ Χρῦση, ὁ Ἀγαμέμνων με ἐπεμψε ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν, σοί τε ἀγαγεῖν τὴν θυγατέρα, καὶ τῷ Φοίβῳ τὴν ἱεράν μεγάλην θυσίαν θυσιάσαι ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἵνα ἐξευμενισώμεθα τὸν βασιλέα Ἀπόλλωνα, ὅσις νῦν κατὰ τῶν Ἑλλήνων λύπας ἐπεμψε πολλῶν σαναγμῶν αἰτίας. Οὕτως εἰπὼν ἐνεχείρισεν αὐτῷ· ὁ δὲ παρέλαβε μετὰ χαρᾶς τὴν προσφιλῆ θυγατέρα· οἱ δὲ ταχέως τῷ θεῷ τὴν ἐδοξον θυσίαν ἐφεξῆς ἔσπασαν περὶ τὸν βωμὸν τὸν καλῶς ἀποδομημένον· ἔπειτα δὲ τὰς χεῖρας ἐνίψαντο, καὶ τὰ κανᾶ ἐφ' οἷς ἦσαν αἱ σύμμικτοι ταῖς ἀλσὶ κριθαὶ ἐβάεσαν· ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ Χρῦσης ἐξαισίως ἠύχετο τὰς χεῖρας ἀνατείνας, λέγων· ἐπάκουσόν μου, ὦ ἀργυρότοξε, ὅς τῆς Χρῦσης ὑπερασπίζεις, καὶ τῆς Κίλλης τῆς θειοτάτης, καὶ τῆς Τενέδου κραταιῶς βασιλεύεις· πρό ὀλίγου μὲν πρότερον ἐπήκουσάς μου εὐχὴν προσησαμένου, ἐτίμησας μὲν ἐμέ· μεγάλας δὲ ἔβλαψας τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων· καὶ νῦν δὴ μοι ἔτι ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν τελείωσον· ἀπάρτι τοῖς Ἑλλήσι τὸν ἀπρηπῆ ὄλεθρον ἀποσόβησον· Οὕτως εἶπεν εὐχόμενος· τούτου δὲ ἐπήκουσεν ὁ λαμπρὸς Ἀπόλλων· ἐπεὶ δὲ τὴν εὐχὴν ἐποίησαντο, καὶ τὰ κανᾶ, ἐν οἷς αἱ κριθαὶ, προέτειναν χεόντες τὰς σὺν ἀλσὶ κριθὰς, ἀνέστρεψε μὲν πρῶτον τὸν τράχιλον

- Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μύσιλλοντ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 465 Ὠπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς εἰδύετο δαιτὸς εἴσης·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρου ἔντο,
 Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπέεφαντο πότοιο·
 470 Νώμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοί δεπάεσσιν·
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἰλάσκοντο,
 Καλὸν αἰείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 Μέλποντες Ἐκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων·
 Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνίφας ἦλθεν,
 475 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς·
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 Τοῖσιν δ' ἵκμενον οὐρον ἴει Ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 Οἱ δ' ἰσὸν γήσαντ', ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 480 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
 Στείρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
 Ἥ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἵκοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἷγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 485 Ἐφού ἐπὶ φάμαθου, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε·
 Αὐτὰρ ὁ μῆνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Διογενῆς Πηλέως υἱὸς πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς,
 Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλίσκετο κυδιάνειραν,
 490 Οὔτε ποτ' εἰς πόλεμόν γ' ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,

τοῦ ἱερείου καὶ ἔσφαξαν αὐτὸ, καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς
 μπρούς ἀπέκοψαν, καὶ λίπει αὐτοὺς κατεκάλυψαν,
 διττὰς μοίρας ποιήσαντες, ἐπάνω δὲ αὐτῶν ὠμα κρέα
 ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔθηκαν, ἔκαιε δ' αὐτοὺς ὀγέρων ὁ Χρύ-
 σης ἐπάνω τῶν σχιζῶν, καυσικὸν δὲ οἶνον ἐπέσπενδε,
 νέοι δὲ πλησίον αὐτοῦ ὄργανα σιδηρᾶ ταῖς χερσὶ κα-
 τεῖχον· ἐπεὶ δὲ κατεκαύθησαν οἱ μπροὶ καὶ τὰ ἐντό-
 σθια ἔφαγον, τὰ ἄλλα δὲ πάντα κρέα εἰς μικρὰ ἔτε-
 μον, καὶ περιέπειραν αὐτὰ τοῖς ὀβελοῖς, καὶ ὠπτη-
 σαν περιεσκεμμένως, καὶ ἐξήγαγον πάντα· ἐπεὶ δὲ
 ἔληξαν τοῦ πόρου καὶ εὐτρέπισαν τὴν εὐαχίαν, εὐω-
 χοῦντο· οὐκέτι δὲ ψυχὴ τινος ἐδεῖτο τροφῆς ἐν κοινῇ
 τραπέζῃ κειμένης· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν,
 τῆς τε πόσεως καὶ τροφῆς, νέοι μὲν τοὺς κρατῆρας ὑ-
 περχειλεῖς ἐποίησαντο πόματος, ἀρχάμενοι δὲ διένει-
 μαν πᾶσι τοῖς ἐκπώμασι· οἱ δὲ παῖδες τῶν Ἑλλήνων
 κατὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν δι' ὠδῆς τὸν θεὸν ἐξευμενί-
 ζοντο ἐμμελῆ παιᾶνα ἄδοντες, ὑμνοῦντες τὸν πόρρω-
 θεν ἐργαζόμενον· ὁ δὲ ἀκούων εὐφραίνεται κατὰ τὸν λο-
 γισμὸν· ὀπηνίκα δὲ ὁ ἥλιος ἔδυ καὶ ἐπῆλθε τὸ τῆς
 νυκτὸς σκέτος, τότε δὲ ἐκοιμήθησαν πλησίον τῶν ἀπο-
 γείων σχοινίων τῆς νεῶς· ὀπηνίκα δὲ ἐφάνη ἡ λαμπρὰ
 καὶ περιφανὴς ἡμέρα ἢ μετὰ τὸν ὄρθρον γενομένη,
 καὶ δὴ τότε ἀνήγοντο ἐπὶ τὸν πολὺν στρατὸν τῶν Ἑλ-
 λήνων· τούτοις δὲ ἄνεμον ἐπιτήδειον ἐπεμψεν ὁ πόρρω-
 θεν ἐργαζόμενος Ἀπόλλων· οἱ δὲ τὸν ἰσὸν ἔησαν, καὶ
 τὴν ὀζόνην τὴν λευκὴν ἀνεπέτασαν· ἐνέπνευσε δὲ ὁ ἄ-
 νεμος κατὰ τὸ μέσον τῆς ὀθόνης, τὸ κῦμα δὲ τὸ μέλαν
 παρὰ τῇ τρόπιδι μεγάλως ἤχει, τῆς νεῶς πορευομέ-
 νης· ἢ δὲ ἔτρεχε ἐπὶ τοῦ κύματος διαπερῶσα τὴν τῆς
 θαλάττης πορείαν· ἵκει δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν πολὺν
 στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τὴν ναῦν μὲν οὗτοι τὴν μέλαι-
 ναν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἴλκυσαν ἐφ' ὕψους ἐπὶ τῆς ἁμμου·
 ὑπερείσματα δὲ αὐτῇ μακρὰ ὑπέτειναν, αὐτοὶ δὲ ἐσκι-
 δάσθησαν ἐπὶ τε τὰς σκηνὰς, καὶ τὰς ναῦς· Ὁ δὲ ἐμνη-

- Αὔξει μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένητ' ἠώς,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
 495 Παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
 Ἥερὶν δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, οὐλυμπόν τε·
 Εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος οὐλύμποιο.
 Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
 500 Σκaiῆ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνδρεῶνος ἐλουῖσα,
 Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἀνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
 ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τότε μοι κρήνον ἐέλδωρ·
 Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμοράτατος ἄλλων
 505 Ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας·
 Ἄλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε, μπτίετα Ζεῦ·
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 Τῖόν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τε ἐ τιμῇ.
 510 Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἄλλ' ἀκέων δὴν ἦσο· Θέτις δ', ὡς ἠΐατο γούνων,
 Ὡς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἶρετο δεύτερον αὐθις·
 Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
 ἢ ἀπόσιπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὐ εἰδῶ,
 515 Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἶμι.
 Τὴν δὲ μεγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἐμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 Ἥρη, ὅταν μὲ ἐρέθῃσιν ονειδείοις ἐπέεσσιν.

σικάκει παρά ταῖς ναυσὶ καθήμενος ταῖς ταχεύαις, ὁ ἔνδοξος τὸ γένος, ὁ υἱὸς τοῦ Πηλέως, ὁ κατὰ τοὺς πόδας ταχυς Ἀχιλλεύς· οὔτε ποτε ἐπ' ἐκκλησίαν τὴν δοξάζουσαν τοὺς ἄνδρας ἐρχόμενος ανεσρέφετο, οὔτε εἰς πύλεμον ποτὲ· ἀλλὰ ἐφθείρετο κατὰ τὴν προσφιλῆ ψυχὴν αὐτόθι μένων· ἐπέθει γὰρ τὴν βοὴν τοῦ πολέμου, καὶ τὸν πόλεμον· ἀλλ' ὅτε δὴ ἐξ ἐκείνου δωδεκάτῃ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ δὴ τότε πρὸς τὸν Ὀλυμπον ἐπανίσταν οἱ θεοὶ οἱ αἰεὶ ὄντες, ὁμοῦ πάντες, ὁ Ζεὺς δὲ προηγείτο· Ἡ Θέτις δὲ οὐκ ἐπελανθάνετο τῶν ἐντολῶν τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς· ἀλλ' αὐτὴ ἀνίδου μὲν τὸ κῦμα τῆς θαλάττης· ὄρθρινὴ δὲ ἀνέβη εἰς τὸν μέγαν οὐρανὸν, καὶ τὸν Ὀλυμπον· εὔρε δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν μεγαλόφωνον ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν ἄλλων καθήμενον ἐπὶ τῇ ἀκροτάτῃ κορυφῇ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου· καὶ πρὸ προσώπου αὐτοῦ ἐκάθισε, καὶ ἐλάβετο τῶν γονάτων αὐτοῦ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, τῇ δεξιᾷ δὲ ὑποκάτω τοῦ ἀνδρεῶνος κρατήσασα, δεομένη εἶπε πρὸς τὸν Δία τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὸν βασιλέα· ὦ Ζεῦ πάτερ, εἶποτε δὴ σε ἐν τοῖς θεοῖς ὠφέλισα ἢ λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ταύτην μοι τὴν ἐπιθυμίαν τελείωσον· τίμησόν μοι τὸν υἱόν, ὅς ὀλιγοχροναϊώτατος τὸν ἄλλων ἐγένετο· ὁ Ἀγαμέμνων δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν λαῶν νῦν αὐτὸν ἀτιμον ἐποίησεν· ἀφείλετο γὰρ αὐτὸς τὸ γέρας, ἀλλοτριώσας τοῦτο αὐτοῦ· ἀλλὰ σὺ δὴ τίμησον αὐτὸν, ὦ βουλευτικὴ οὐράνιε Ζεῦ· μέχρι δὲ τοσούτου ἐπὶ τοῖς Τρωσὶ τίθει νίκην, μέχρις ἂν οἱ Ἕλληνες τὸν ἐμὸν υἱὸν τιμήσωσι, καὶ διὰ τιμῆς αὐτὸν ὑψώσωσιν· οὕτως εἶπε· πρὸς ταύτην δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς, ἀλλ' ἐπὶ πολὺ ἐκάθητο σιωπῶν· Ἡ Θέτις δὲ ὡς τὴν ἀρχὴν ἤφατο τῶν γονάτων, οὕτως ἐξείχετο προσπεπλεγμένα, καὶ ἠρώτησε δευτέρων· ἀναμαρτήτως δὴ μοι ὑπόσχευ καὶ κατάνευσον, ἢ ἄρνησαι· ἐπειδὴ οὐκ ἔπεστί σοι φόβος, ἵνα καλῶς γινῶ, καθόσον ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς θεοῖς εἰμὶ θεὸς ἐν

- Ἦ δὲ καὶ αὐτῶς μὲν αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 520 Νεικεῖ, καὶ τέ με φησὶ μάχη Τρώεσσι ἀρήγειν.
 Ἄλλα σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόσιχε, μὴ σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
 Εἰ δ' ἄγε, τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ.
 Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 525 Τέκμων· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τί κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
 Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσιν νεύσει Κρονίων·
 Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος,
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλυμπον.
 530 Τῷ γ' ὡς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἢ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὸν πρὸς δῶμα· θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Ἐξ ἐδρέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
 535 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 Ἠγνοίησεν ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσατο βουλάς
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσπύδα.
 Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσατο βουλάς;
 540 Λιεῖ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
 Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τι πῶ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσεις.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
 545 Εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται, ἀλόχῳ περ. εὐούσῃ.
 Ἄλλ' ὄν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα

οὐδεμίᾳ τιμῇ. Πρὸς ταύτην μεγάλην ἀγαπητήσασ ἔφη ὁ τῆς ἀθροίσσεως τῶν κερελαῖν αἰτίας Ζεὺς. Ὅπως δὴ ὀλέθρια ἔργα ἔσαι, ὅτε με ἐχθρωδῶς ἐμβλέψαι τῇ Ἦρᾳ διεγέρεϊς, ὅταν με λόγοις οὐνειδιστικοῖς διερεθίσῃ. αὐτὴ δὲ καὶ μάτην ἄλλας ἐκείπια τῶν ὑπανάτων θεῶν αἰεὶ με ἐνεδίξει, καὶ δὴ με φησὶ ταῖς Τροσὶ βοηθεῖν κατὰ τὴν μάχην· ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἐπαυασρέφον, ἴτα μὴ σε ἴδῃ Ἦρᾳ· ἐμοὶ δὲ διὰ φροντίδος ἀνταυταχένοιτο, ὅπως τελέσω αὐτὰ· ἄγε δὴ σοὶ τῇ κεφαλῇ κατανεύσω, ἵνα θάρρος λάβῃς· πούτι γὰρ ἔσων ἐξ ἐμοῦ ἐν τοῖς ἀθανάτοις μέγιστον σημεῖον· οὐδὲν γὰρ ἔστι ἐμὸν παλλισσύλλεκτον, οὐδὲ ψευδές, οὐδὲ ἀτέλεστον, ὅπερ ἀντὶ τῆ κεφαλῇ κατανεύσω τελέσειν. Ἐφη, καὶ ταῖς μελαίνας ὀφρῦσιν ἐπένευσεν ὁ τοῦ Κρόνου υἱός· αἱ θεαὶ δὲ τριῆχος ἐκινήθησαν τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς ἀθηκιάτου κεφαλῆς, τῶν μέγαν δὲ Ὀλυμπεων συνέστρεψεν. Οὕτως οὗτοι συμβουλευσάμενοι διέστησαν ἀπ' ἀλλήλων· ἡ μὲν δὴ εἰς τὴν θάλασσαν τὴν βαθείαν ἤλατο ἀπὸ τοῦ λαμπρῆ Ὀλύμπου· ὁ Ζεὺς δὲ πρὸς τὸ ἑαυτοῦ σπήλιον ἀπ' ἐλήλυθεν· οἱ θεοὶ δὲ ἅμᾳ πάντες ἀνέστησαν ἐκ τῶν καθέδρων ἐκείπια τοῦ σφετέρου πατρὸς, οὐδὲ ὑπέκεινέ τις ἀτρέμας ὑποδέξασθαι αὐτῶν, ἀλλ' ἐναίπιον αὐτῶ πάντες ἀνέστησαν· Οὕτω τῶντων ἐχόντων, ὁ μὲν αὐτόθι ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ θρόνου· ἡ Ἦρᾳ δὲ ἰδύσα αὐτῶν ἐκ ἠγνόησεν, ὅτι βουλὰς αὐτῶ συμβούλευσεν ἡ Θέτις ἢ Λευκοῦς ἔχουσα τοὺς πόδας, ἢ θυγάτηρ τῆς θαλασσίου γέροντος τοῦ Νηρέως· αὐτῆκα δὲ διὰ λόγον θυμολαχῶν πρὸς τὴν υἱὸν τῆς Κρόνου τὸν Δία ἔφη· τίς δὴ σοὶ δόλιε τὰς βουλὰς ἀπάντων θεῶν συμβούλευσε βουλὰς; ἀσὶ σοὶ προσφιλές ἐσιν ἰδίᾳ ἢ χωρὶς ἐμοῦ ἄττα κεκρυμμένα διανοοῦμενοι κρίνειν καὶ διακρίνειν· οὕτω δὲ μοι προθύμως ὑπέμεινας εἰπέιν λόγον τινα, ἂν ἐνοήσῃς. Πρὸς ταύτην ἀπεκρίνατο ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν ὁ Ζεὺς, λέγων· Ὡ Ἦρᾳ, μὴ δὴ πάντας τοὺς ἐμοὺς λόγους ἔλπιζε γνώσεσθαι, θεοκότως ἔξουσί σοι πρὸς τὸ εἰδέσθαι, καὶ

- Οὔτε θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοισι νοῆσαι,
 Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο, μηδὲ μετάλλα·
- 550 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Λινότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπας;
 Καὶ λίην σέ πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
 Ἄλλὰ μάλ' εὐκυλος πὰ φράζεαι, ἄσσο' ἐθέλῃσθα·
 Νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
- 555 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἀλίοιο γέροντος·
 Ἥρην γὰρ σοί γε παρέξετο, καὶ λάβε γούνων·
 Τῇ σ' ὄλω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 560 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὄττει, οὐδέ σε λήθω·
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσῃαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσαι· τὸ δέ τοι καὶ ρίγιον ἔσται·
 Εἰ δ' οὔπω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι·
 Ἄλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῶ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ·
- 565 Μὴ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰσὶν Ὀλύμπῳ
 Ἄσσον· ἰάνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω·
 Ὡς ἔφατ'· ἔδδειςεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Καὶ ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 Ὡχθησαυ δ' ἀνά δῶμα Διὸς θεοὶ οὐρανίενες·
- 570 Ταῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορευεῖν,
 Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῃ Ἥρη·
 Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ,
 Εἰ δὴ σφῶ' ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 Ἐν δὲ θεοῖσι κολφὴν ἐλαύνετον· οὐδέ τι θαττός

ταῦτα ἐμῇ γυναικί οὐση· ἀλλ' ὄν μὲν λόγον πρότερον
 εἶναι ἀκούειν τινα, οὐδεὶς γε οὐτ' ἀπὸ τῶν θεῶν οὐτ'
 ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων πρότερος σοῦ γινώσεται αὐτὸν ὄν
 δ' ἂν ἐγὼ λόγον ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν θεῶν ἐθέλοιμι σκί-
 ψασθαι, τούτους σὺ πάντας μὴ ζήτει μαθεῖν, μηδὲ
 ἀκριβῶς ἐρεῖνα. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀπεκρίνατο ἡ σε-
 βασμία Ἥρα ἡ μετεώρους καὶ κυκλοτερεῖς ἔχουσα
 τὸς ὀφθαλμούς, λέγουσα ὡ χαλεπώτατε υἱέ του Κρό-
 νου, τίς ἐσίν οὗτος ὁ λόγος, ὄν εἶπας; καὶ λίαν σε ἐγὼ
 πρότερον οὔτε ἤρώτων, οὔτε ἀκριβῶς ἠρεύνων· ἀλλὰ
 μάλα ἡσύχος διενοῦ' ἐκεῖνα, ἅττα ἂν ἔθελες· τῶν δὲ
 σφόδρα δέδοικα κατὰ τὸν ἐμὸν λογισμόν, μή σε ἀπα-
 τήσῃ ἡ Θέτις ἡ λευκόπους, ἡ θυγάτηρ τοῦ θαλασ-
 σίου γέροντος τοῦ Νηρέως· κατὰ τὸν ὑψηρὸν γὰρ σοι
 παρεκάθισε, καὶ ἐλάβετο τῶν γονάτων σου θεομένη·
 ταύτηρ σε ὑποδαμνάνω κατακεῦσαι ἀλυθῶς, ὅπως τῶν
 Ἀχιλλεῖα τιμήσῃς, ἀπολέσῃς δὲ πολλὰς ἐπὶ ταῖς
 ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς ταύτην ἀποκρινόμενος ἔφη
 ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς, λέγων· δαιμονίως πε-
 ρίεργε, αἰεὶ μὲν περίεργάζῃ, οὐδέ σε λαοθάλα· ὅμως
 οὐδὲν θυμήσῃ πράξαι, ἀλλ' ἀποθύμιος μάλλον ἐμαί-
 ῆσῃ, ὃ δὴ σοι καὶ ἀλγερῶν ἔσαι· εἰ δὴ τοῦθ' οὕτως
 ἔχει, ἐμοὶ προσφιλές φαίνεται εἶναι· ἀλλὰ σιωπῶσα
 κάθισο, τῶ ἐμῶ δὲ λόγῳ πείθου, ἵνα μὴ οὐ χρη-
 σιμεύσασσι σοὶ ὅσοι θεοὶ εἰσὶν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ πλη-
 σίον ἐλθόντες, ὅταν σοι ἐπιβάλω τὰς ἐμὰς χεῖρας.
 Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ σεβασμία Ἥρα ἡ με-
 τεώρους καὶ κυκλοτερεῖς ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ
 σιωπῶσα μετ' ἐκπλήξεως ἐκάθιστο, ταπεινώσασα τὴν
 προσφιλῆ αὐτῆς ψυχὴν· ἠγανάκτησαν δὲ κατὰ τὸ οἴ-
 κημα τοῦ Διὸς οἱ θεοὶ σὶ οὐρανοῖσι. Πρὸς τοὺτους δὲ
 ὁ Ἥφαιστος ὁ ἔνδοξος τὴν τέχνην δημιουργεῖν ἤρξατο,
 τῇ προσφιλεῖ αὐτοῦ μητρὶ Ἥρα τῇ λευκῆς ἐχούσῃ τοὺς
 πῆχεις ἐπέραςα φέρων, λέγων· ὄντως δὴ ὀλέθρια ἔργα
 τάδε ἔσαι, οὐδὲ φορητὰ, εἴγε ὑμεῖς ὄνεκα ἀνθρώπων

- 575 Ἐσθλῆς ἴσασται ἦδος· ἐπι τὰ χερεῖονα κικῆ·
 Μητρί δ' ἐγὼ παράφηνι, καὶ αὐτῇ περ νοσοῦση,
 Πατρί φίλω ἐπίπρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτε
 Νεικείησι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραξῆ.
 Εἴπω γάρ, κ' ἐδέλφειν Ὀλύμπιος ἀσεραπτικῆς,
- 580 Ἐξ ἐδρέων στυφελίζαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
 Ἄλλα σὺ τόνγ' ἐπίεσσι καθάπτεισθαι μαλακοῖσιν
 Αὐτίκ' ἐπέθ'· ἦλαος Ὀλύμπιος ἔσασται ἡμῖν.
 Ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναίξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητρί φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει· καὶ μιν προσέειπε.
- 585 Τέτλαθι, μήτηρ ἐμῆ, καὶ ἀγᾶσχεο, κηδομένη περ,
 Μή σε, φίλην περ εἰῶσαι, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θεिनομένην· τότε δ' αὐτί θυήσομαι, ἀχθόμενός περ,
 Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 Ἦδη γὰρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
- 590 Ῥίψε, ποδός τεταγών, ἀπὸ βυλοῦ θεσπετίριο·
 Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμεκ, ἅμα δ' ἠλίω καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Δήμῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 Ἐνθα με Σίντιοι ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πέσοντα.
 Ὡς φάτο· μείδασεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
- 595 Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χεῖρι κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν,
 Ὀινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω·
 Ἄσβετος δ' ἄρ' ἐνώρητο γέλωος μακάρεσσι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδου Ἥρωστων διὰ δῶματα ποικνύοντα.
- 600 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ εἰς ἠέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ'· οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδέυετο δαιτὸς ἕϊσης,
 Οὐ δὲ γε φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,

οὕτω φιλοτακείτε, θόρυβος δὲ ἐν ταῖς θεοῖς κινεῖται· οὐκέτι δὲ οὐδὲ τῆς εὐαχίας τῆς ἀγαθῆς ἔσαι τι ὄφελος, ἐπειδὴ τὰ κακά νικᾷ· ἐγὼ δὲ τῇ ἐμῇ μητρὶ παραίνω, καὶ περ νοοῦσιν καὶ αὐτῇ, τῷ ἐμῷ προσφιλεῖ πατρὶ τῷ Διὶ ἐπέρασά φέρειν, ἵνα μὴ οὗτος δὴ ὁ πατήρ εἰς ἔριδι διεγερθῇ, παρεξῆ δὲ ὑμᾶς, σὺν ἡμῖν δὲ καὶ τὴν εὐαχίαν· εἴη γὰρ ἐθέλη ὁ Ζεὺς ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀσραπὰς κειῶν, ἐκ τῶν καθεδρῶν ἀν. ἡμᾶς σφρέξειεν· οὕτως γὰρ κατὰ πολὺ κρείσσω ἐσίν· ἀλλὰ σὺ τοῦτον λόγους μαλακτεῖν δυναμένοις καθάσαι· οὗτος δὲ αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς αὐτίκα δὴ ἴλεως ἡμῖν ἔσαι. Οὕτως δὴ ἔφη· καὶ ἀναστάς ἔκπωμα διπλοῦν, τὴν βάσιν διπλοῦντι κοίλῃν ἔχον, τῇ προσφιλεῖ αὐτοῦ μητρὶ ἐνεχείρισε, καὶ πρὸς αὐτὴν εἶπεν· ὑπόμεινον, μητέρα ἐμῆ, καὶ ἀνάσχου, καί περ λυπούμενη, ἵνα μὴ σε, καί περ οὔσαν προσφιλή, ἐνώπιον τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν ἴδω τυπτομένην· τότε δὲ κατ' οὐδέν σοι δυνήσομαι, καί περ λυπούμενος, βοηθεῖν· δυσχερὴς γὰρ ἐσίν ὁ Ζεὺς ὁ οὐράνιος εἰς τὸ ἀντιτάττεσθαι τινα αὐτῷ, καὶ ἄλλοτε γὰρ ἦδη με συμπραχεῖν σοι προθυμούμενον ἀπὸ τοῦ ποδὸς τινάξας ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τῶν οὐρανίων πυλῶν τοῦ θεοῦ· κατὰ πάσαν δὲ τὴν ἡμέραν κατεφερόμην, ἅμα δὲ καταδεδυκότε τῷ ἡλίῳ κατέπεσον ἐν τῇ Λήμῳ· τῇ ψυχῇ δὲ μοι μικρά τις ἰσχὺς ὑπελείφθη· ὅπου με οἱ τὴν Λήμνον οἰκοῦντες ἄνδρες, ταχέως ἔλαβον καταπεσόντα. Οὕτως ἔφη· ἡρέμα δ' ἐγέλασεν ἡ θεὰ ἡ Ἥρα ἡ λευκοὺς ἔχουσα τοὺς πῆχεις· γελάσασα δὲ ἀπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῆς ἐδέξατο τὸ ἔκπωμα τῇ χειρὶ· ὁ δὲ πᾶσι τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐπιδεξίως ἐγχείων ἐδίδου γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρατῆρος ἀρυσόμενος· ἀπαυστος δὲ γέλωσ ἐκινεῖτο ἐν τοῖς μακαρίοις θεοῖς, ἐπεὶ ἴδον τὸν Ἥφαιστον κατὰ τὰ οἰκήματα ὑπηρετούμενον· οὕτω τότε μὲν κατὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν μέχρι καταδύσεως ἡλίου εὐωχοῦντο· οὐκέτι δὲ οὐδενὸς ἐδεῖτο ψυχῇ τροφῆς ἐν κοινῇ τραπέ-

Μουσάων θ', αἰ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπί κελῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
 605 Οἱ μὲν κακχείοντες ἔβαν οἴκονδε ἕκαστος,
 ἥχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος κρίνω' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
 Ζεὺς δὲ πρὸς δὴν λέχος ἦϊε Ὀλύμπιος ἀερόπτητος,
 Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·
 610 Ἔνθα κάθειυδ' ἀναβὰς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

ζη προκειμένης, οὐ μὴν οὐδὲ φόρμιγγος περικαλλοῦς ἦν εἶχεν ὁ Ἀπάλλων, οὐδὲ φάων, αἱ ἤδοντο κατὰ διαδοχὴν διὰ φωνῆς ἑμμελοῦς. Ἐπεὶ δὲ τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου ἐδεδύκει, οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ κοιμηθησόμενοι ἀπῆλθον, ἕκαστος εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ὅπου ἐκάστη εἰκῆμα ὁ ἔνδοξος Ἥφαιστος ὁ ἀμφοτέρωθεν χολεύων ἐποίησεν, ἐπισαμέναις ἐννοίαις. Ὁ Ζεὺς δὲ ὁ οὐράνιος ὁ τὰς ἀσραπὰς κινῶν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κοίτην ἀπῆλθεν, ὅπου πρότερον ὑπνωττεν, ὅτε γλυκὺς αὐτὸν ὑπνος κατελάμβανε ἐκεί ἀναβάς, καὶ τότε ἀνεπαύετο παρ' αὐτῷ δὲ καὶ ἡ τὸν χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα Ἥρα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ Β.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκοροῦσται
 εὖδον παννύχιοι· Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 Ἄλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα
 Τιμήσῃ, ἀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 5 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα οὐλον Ὀνειρον·
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Βάσκη ἴθι, οὐλε Ὀνειρε, θαὸς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Ἐλθῶν δ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαα,
 10 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν, ὡς ἐπιτέλλω·
 Θαρῆξαι ἐκέλευε καρηκομῶντας Ἀχαιοὺς
 Πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγουσαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δέματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἄπακτας

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Β.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεοὶ τε, καὶ οἱ ἄνδρες, οἱ ἐφ' ἵππων
 ὀπλίται, διὰ πάσης τῆς νυκτὸς ὕπνωττον· τὸν Δία δὲ
 οὐ κατέϊχεν ὕπνος ἰδύς, ἀλλ' ἐφρόντιζεν οὕτως κατὰ
 τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν, πῶς ἂν τὸν Ἀχιλλέα τιμήσῃ,
 ἀπολέσῃ δὲ πολλοὺς ἐπὶ ταῖς ναυσὶ πῶν Ἑλλήνων· αὐ-
 τὴ δὲ ἔδοξεν αὐτῷ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀρίστη βουλή· πέμ-
 ψαι ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως ἀπα-
 τιλὸν Ὀνειρον καὶ διὰ τοῦτο βλαπτικόν· καὶ δὴ καλῆ-
 σασ αὐτὸν, λόγους ταχεῖς πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ἄγε, Ὀ-
 νειρε ὀλέθριε, ἀπιθι ἐπὶ πᾶς ταχείας ναῦς πῶν Ἑλ-
 λήνων· παραγενόμενος δὲ ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέ-
 μνονος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως, πάντα αὐτῷ, ὡς ἐπιτάτ-
 τω, μάλιστα συμφώνως ἀγόρευε· ὀπλίσαι κέλευσον αὐτὸν
 παῖσρατὶ τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας Ἀχαιοὺς· γυνὴ γὰρ
 αἰετοὶ τὴν πόλιν τὴν πλατείας ἰδύς ἔχουσαν πῶν
 Τρώων· οὐκέτι γὰρ οἱ θεοὶ οἱ τὰ οὐράνια οἰκοῦντες
 οἰκήματα κατὰ διγρημένας γνώμας βουλευόνται· ἐμά-
 λαξε γὰρ πάντας αὐτοὺς ἡ Ἥρα ἰκετεύουσα· λυπᾶι
 δὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπήρτηται· οὕτως εἶπεν· ἀπῆλθε δὲ

VOL. I.

7

- 15 Ἦρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
 Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὀνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχασεν
 Εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
- 20 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληϊφῶ υἱὶ εἰοικώς,
 Νέσορι, τὸν ῥα μάλις α γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων·
 Τῷ μιν εἰεσάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὀνειρος·
 Εὐδεις, Ἀτρεὸς υἱέ, δαίφρονος, ἵπποδάμοιο;
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλιφόρον ἄνδρα,
- 25 Ὡ, λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμλε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σευ, ἄνευθεν ἑὼν, μέγα κήδεταί, ἠδ' ἐλεαίρει·
 Θωρῆζαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πασσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
- 30 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἦρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὴ σε λήθῃ
 Λυρεΐτω, εὐτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
- 35 Ὅς ἄρα φωνήσας ἀπέβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε·
 Φῆ γὰρ ὄγ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 Νήπιος· οὐδὲ τὰ ἦδη ἃ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
 Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στόναχάς τε
- 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Ἐγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θεῖν δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
 Ἐξετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυσε χιτῶνα,

ὁ Ὀνειρος ἄμα τὸν λόγον ἤκουσε· ταχέως δὲ κατέλαβεν ἐπὶ τὰς ταχέας ναῦς τῶν Ἑλλήνων· ἀπῆλθε δὲ ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως· τοῦτον δὲ κατέλαβεν ὑπνώττονα ἐν τῇ σκηνῇ· θεῖος δὲ ὕπνος περιειλημμένον αὐτὸν εἶχε· ἔση δὲ ἐπάνω τῆς ἑαυτοῦ κεφαλῆς ὁμοιωμένος τῷ υἱῷ τοῦ Νηλέως τῷ Νέστορι, ὃν δὴ μάλιστα τῶν ἄλλων ἐνδύζων ἐτίμα ὁ Ἀγαμέμνων· τούτῳ ὁμοιωθεὶς ὁ θεῖος Ὀνειρος πρὸς αὐτὸν ἔφη· ὑπνώττεις ὦ υἱέ τοῦ Ἀτρέως τοῦ συνετά δεδιδαγμένου τοῦ πολέμου; οὐ χρὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καθεύδειν ἄνδρα βασιλέα ὑφ' οὗ αἱ βουλαὶ κυροῦνται, ᾧ οἱ λαοὶ εἰσὶν ἐπιτετραμμένοι, καὶ τοσαῦτα διὰ φροντίδος ἐσι· πρὸς τὸ παρὸν δὲ τῶν ἐμαῖν λόγων σύνες ταχέως· ἀγγελος δὲ εἰμι τοῦ Διὸς πρὸς σέ ἀπεσαλμένος, ὃς πόρρω ὦν καὶ ἀπώκιστος τὴν φύσιν, ὅμως ἔχει μεγάλην σου φροντίδα καὶ ἔλθει σε· ὀπίσαι σε προστάττει τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας Ἀχαιοὺς πανστράτι· νῦν γὰρ ἂν ἔλοις τὴν πόλιν τὴν πλατεῖς τοὺς σενωποὺς ἔχουσαν τῶν Τρώων· οὐκέτι γὰρ οἱ θεοὶ οἱ τὰ οὐράνια οἰκοῦντες οἰκήματα κατὰ διχρημένας γνώμας βουλευονται· ἐμάλαξε γὰρ ἐπὶ τούτῳ πάντας αὐτοὺς ἡ Ἥρα ἰκετεύουσα· λύπαι δὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπήρτηνται ἀπὸ τῆς Διὸς· ἀλλὰ σὺ ἐπὶ τῷ σῶ λογισμῷ ταῦτα κάτεχε, μὴ δὲ λήθῃ σου κατακρατεῖτω, ἐπειδὴν σε ὁ ὕπνος ἀφῆ ὁ κατὰ τὴν τοῦ μέλιτος γλυκύτητα ἠδύων· οὕτω δὲ εἰπὼν, ἀπῆλθε· τοῦτον δὲ κατέλιπεν ἐκεῖ ταῦτα λογίζομενον κατὰ ψυχὴν, ἃ δὴ οὐ τελεῖσθαι ἔμελλεν· ἔλπισε γὰρ οὗτος αἰρήσειν τὴν πόλιν τοῦ Πριάμου κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, ἄφρων· οὐδὲ τὰ ἔργα ἠπίστατο ἐκεῖνα, ἅπερ ὁ Ζεὺς ἐργάζεσθαι ἐσκόπει· ἔμελλε γὰρ ἔτι ἐπιθήσειν λύπας καὶ σεναγμοὺς τοῖς Τρωσὶ καὶ τοῖς Ἑλλήσι κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας· ἠγέρθη δὲ ἀπὸ τοῦ ὕπνου· ἀπήχημα δὲ τῆς θείας φωνῆς περιειλημμένον αὐτὸν εἶχεν· ἀνορθωθείς δὲ ἐκάθισεν· ἐνεδύσατο δὲ μαλακὸν χιτῶνα περικαλλῆ ἰεφ-

- Καλόν, νηγάτεον· περι δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλά πέδιλα·
 45 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον·
 Εἴλετο δὲ σκῆπτρον πατρῷον ἄφθιτον αἰεὶ,
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώεσσι.
 Ἦώς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ζηνὶ φάος ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 50 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυροδόγγοισι κέλευε
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς·
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα·
 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴζε γερρόπων,
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυληγενέας βασιλῆος·
 55 Τοὺς ὅγε συκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλὴν·
 Κλυτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπριον ἦλθεν Ὀνείρος,
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δῖω,
 Εἰδός τε, μέγεθός τε, φηὴν τ' ἀγχιεσά εἴκει·
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 60 Εὐδεις, Ἀτρέος υἱέ, δαίφρονος, ἵπποδάμοιο,
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
 ὦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμλε·
 Νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὄκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὅς σεο, ἀνευθεν ἑῶν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
 65 Θωρήξαι σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
 Πασσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγειον
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἦρι λισσομένῃ· Τρώεσσι δὲ κῆδὲ ἐφῆπται
 70 Ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· Ὅς ὁ μὲν εἰπὼν

εἰργασμένον· περιεβάλετο δὲ ἐπ' αὐτοῦ χλαῖναν· τοῖς ποσὶ δὲ τοῖς εὐτραφέσειν ὑπέδησατο· περικαλλῆ ὑποδήματα· τοῖς ὤμοις δὲ περιεβάλετο· ξίφος, ἀργυροῖς ἥλοις κεκοσμημένον· ἔλαβε δὲ τὴν ράβδον τὴν πατρικὴν τὴν διαδοχῇ σωζομένην αἰεὶ· σὺν ταύτῃ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων τῶν πολεμιστῶν· Ἡ Ἥως μὲν δὴ ἡ θεὰ ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν ἐπορεύθη Ὀλυμπον, τῷ Διὶ καὶ τοῖς ἄλλοις θεαῖς φάτος παρουσίαν ἀπαγγέλλουσα· Ὁ δὲ τοῖς κήρυξι τοῖς ὀξυφάνοις προσέταξεν ἐπ' ἐκκλησίαν συγκαλεῖν τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας Ἕλληνας· καὶ οἱ μὲν κηρέγματι συνεκάλου, οἱ δὲ ἠθροίζοντο μάλα ταχέως· Πρῶτον δὲ ἄνδρας ἐκάθισεν ἐπὶ βουλῇ ἀπὸ τῶν μεγαλογνώμων γερόντων, παρὰ τῇ νῆϊ τοῦ Νέστορος τοῦ βασιλέως τοῦ ἀπὸ τῆς Πυλῆς τοῦ γένος ἔλκοντος· Τούτους οὗτος ἐπεὶ ἐκάθισε συγκαλέσας, συνετὴν καθίστα βουλὴν, λέγων· Ἀκούσατε, ὦ φίλοι· θεῖος Ὀνειρος ἦλθε πρὸς μὲ ἐν τοῖς ὑπνοῖς κατὰ τὴν νύκτα τὴν θείαν· μάλιστ' ἀπάντων τῶν Νέστορι τῶν εἰδόξῳ ἢ ὠμοιωμένους, κατὰ τε τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, καὶ τὸν τῆς μορφῆς χαρακτῆρα· ἔση δὲ ὑπὲρ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς, καὶ πρὸς ἐμὲ εἶπε λόχον· ὑπνώττεις υἱὲ τοῦ Ἀτρέως τοῦ συνετά δεδιδαγμένου τοῦ πολέμου, οὐ χρὴ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς καθευδεῖν ἄνδρα ἐφ' ὃν αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται, ὧ λαοὶ εἰσιν ἐπιτετραμμένοι, καὶ τὸσαῦτα διὰ φροντίδος ἐσὶ· νῦν δὲ τῶν ἐμῶν λόγων σύνης ταχέως· ἄγγελος δὲ εἰμι τοῦ Διὸς πρὸς σὲ ἀπεσπασμένος, ὃς πόρρω ὢν, μεγάλην ἔχει σου φροντίδα καὶ ἐλέει σε· Οἴλισαι σε προσάττει τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας Ἕλληνας πανστράτι, νῦν γὰρ ἂν ἔλοις τὴν πόλιν τὴν πλατεῖς ἔχουσαν τοὺς στενωπούς τῶν Τρώων· οὐκέτι γὰρ διχρημέτως οἱ τὰ οὐράνια οἰκαῦντες οἰκήματα θεοὶ βουλευονται· ἐμάλαξε γὰρ πάντας αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο ἡ Ἥρα ἰκίτευσαι· λυπαῖ δὲ τοῖς Τρωσὶν ἐπήρτηται ἀπὸ τοῦ Διὸς· Ἀλλὰ σὺ ἐπὶ τῷ σῶ λογισμῷ ταῦτα κάτεχε· Ὁ μὲν οὕτως εἰπὼν ἀφανῆς

- ὦχετ' ἀππατάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀπῆκεν.
 Ἄλλ' ἄγετ', οἳ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἧ θέμις ἐστίν.
 Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
- 75 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 Ἦτοι ὄγ' ὧς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξὶς ἦν ἡμαθύνωντες,
 Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
- 80 Εἴ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσπεν,
 Φεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μὲγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 Ἄλλ' ἄγετ', αἳ κέν πως θωρήξομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 Ὧς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
- 85 Οἳ δ' ἐπανεήσαν, κείθροντό τε ποιμένι λαῶν,
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἦστε ἔθνεα εἴσι μελισσῶν ἀδιανάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
- 90 Αἳ μὲν τ' ἐνθα ἄλις πεποτήσεται, αἳ δὲ τε ἐνθα·
 Ὧς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἠϊόνοσ προπάρριθε βαθείης ἐστιχόωντο.
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν Ὀσσα δεδήγει,
 Ὀτρήνισσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἳ δ' ἀγέροντο·
- 95 Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στοναχίζετο γαῖα,
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας
 Κήρυκες βούωντες ἐρήτυον, εἶποτ' αὐτῆς
 Σχοιάτ', ἀκούσειε δὲ διοτροφίῶν βασιλῆων·

ἐγένετο ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ ὁ γλυκὺς ὕπνος ἀφῆκεν.
 Ἄλλ' ἄγετε σπεύσωμεν, ὅπως ἂν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλ-
 λήνων ὀπλίσωμεν· πρότερον δὲ τῆς γνώμης αὐτῶν ἐγὼ
 ἀποπειράσομαι λόγοις καθὰ πρέπον ἂν εἴη. Καὶ σὺν
 σπουδῇ τῆς Τροίας ἀπέρχεσθαι διὰ τῶν πολυκαθέ-
 δρων νεῶν προτρέφομαι· ὑμεῖς δὲ, ἄλλος ἀπ' ἄλλου
 μέρους ἐπέχετε λόγοις μὴ ἀξιούντες ἀπέρχεσθαι.
 Οὕτως μὲν οὕτως εἰπὼν ἐκάθισεν· ἐπὶ τούτοις δὲ ἠ-
 γέρθη ὁ Νέστωρ, ὅς γε ἦν βασιλεὺς τῆς Πύλου τῆς
 αἰμαῖδους· οὗτος συνετός ἦν ἐδημηγόρησε, καὶ ματὰ
 τὴν δημηγορίαν ὅτι δεῖ ποιεῖν αὐταῖς εἰσπῆσαστο, λέ-
 γων· Ὡ προσφιλεῖς ἠγεμόνες καὶ βασιλεῖς τῶν Ἑλ-
 λήνων, εἰ μὲν ἄλλός τις ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ὀνειρον
 εἶπεν ἰδεῖν, ψεῦδος ἂν τοῦτο ἔφημεν εἶναι καὶ ἀφισά-
 μεθα μᾶλλον ἢ ἐκδεχόμεθα ὅτι εἶδεν· νῦν δὲ εἶπεν ἰ-
 δεῖν, ὃς ἀριστὸς τῶν Ἑλλήνων διατείνεται εἶναι. Ἀλλ'
 ἄγετε σπεύσωμεν, ὅπως ἂν τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων
 ὀπλίσωμεν. Οὕτω δὲ εἰπὼν, τῶν ἐπὶ τῇ βουλῇ προη-
 γεῖτο, ὥστε πορεύεσθαι. Οὗτοι δὲ αὐτοὶ οἱ τῶν σκή-
 πτρων ἐγκρατεῖς βασιλεῖς ἐπέισθησαν τῷ βασιλεῖ τῶν
 λαῶν, καὶ ἀνίστησαν μετ' αὐτὸν· μετ' ἐκείνους δὲ οἱ
 λαοὶ ἐκινήθησαν. Καθὼς σμήνη μελισσῶν ἀθρόως πε-
 τομένων ἔρχονται, ἀπὸ πέτρας κοίλης αἰεὶ κατὰ τὸ
 ἕαρ ποιουμένων τὴν πτῆσιν, κατὰ τροφάς δὲ πέτον-
 ται ἐπὶ τοῖς ἑαριτοῖς ἀνδραῖς ἐξηρηρῆναι ἀλλήλων,
 καὶ αἱ μὲν ἐν τούτῳ τῷ μέρει πέτονται ἀρκούντως ἔχου-
 σαι τοῦ πλήθους, αἱ δὲ ἐν τούτῳ. οὕτω τὰ πολυειδῆ
 γένη τούτων, ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν πρὸ τοῦ
 αἰγιαλοῦ τοῦ βαθείου ἐπορεύοντο ἐπ' ἑλλησίαν κατὰ
 ἴλας καὶ ἑταιρείας· ἐν αὐτοῖς δὲ θεῖα φῆμη λαμπρῶς
 ἐκηρύττετο παρορμῶσα ἔρχεσθαι, ἄγγελος τοῦ Διὸς
 αὐτόματος δηλοστός· οἱ δὲ ἠθροίζοντο, ετετάρακτο δὲ ἡ
 ἀγορά· ὑπήχει δὲ ἡ γῆ τῶν λαῶν βοῶντων, καὶ κα-
 θίζοντων· βοὴ δὲ σύμμικτος ἦν· ἐννέα δὲ αὐτοὺς κήρυ-
 κες μετέωρον βοῶντες κατέσπελλον, ὅπως ἂν τῆς βοῆς

- Σπουδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας,
 100 Παιυσάμενοι κλαγγῆς· ἀρὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἔση σκήπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμει τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφάντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
 105 Αὐτὰρ ὁ αὐτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρείϊ, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὐτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν·
 Τῷ ὄγ' ἐρείσάμενος, ἔπεα Ἀργείοισι προσκύδα·
 110 ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρκος,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη·
 Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσάτο, καί με κελεύει
 115 Δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὄλεσα λαόν·
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμένεϊ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
 Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον·
 Λίσχρῶν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 120 Μὰ ψ οὕτω τοιοῦδε πτόνδ' ἐ τε λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδ' ἐ μάχασθαι
 Ἄνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' οὕτω τι πέφικται·
 Εἴπερ γὰρ κ' ἐθέλομεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 125 Τρῳῆας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσοι ἔασιν·
 Ἥμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,

ἐπισχοῖεν ἑαυτοῦς, ἀκούσασα δὲ τῶν βασιλέων τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς πεπαιδευμένων τὴν βασιλικὴν παιδείαν. Ἐκάθισε δὲ ὁ λαὸς τῇ σπουδαίᾳ παρωθήσει τῶν καθιζόντων αὐτὸν· κατέσχον δὲ τὰς καθέδρας παυσάμενοι τῆς βοῆς. Ἀνέστη δὲ ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τὴν βασιλικὴν ράβδον κατέχων· ταύτην μὲν ὁ Ἥρακλος πανήσας κατεσκέυασεν· δέδωκε μὲν αὖν ὁ Ἥρακλος αὐτὴν τῷ Διὶ τῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου τῷ βασιλεῖ· ὁ Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτὴν τῷ Ἑρμῇ τῷ μεγαλοφώνῳ, τῷ τὸν Ἄργον τὸν πανόπτην πεφορευκότι· ὁ Ἑρμῆς δὲ ὁ ἀναξῆ ἔδωκε τῷ Πέλοπι τῷ πολεμικῷ· ὁ δὲ Πέλοψ ἔδωκε τῷ Ἄτρει τῷ βασιλεῖ τῶν λαῶν· ὁ Ἄτρεὺς δὲ θνήσκει τῷ ἀδελφῷ Θυέστῃ τῷ πολυθρέμμονι κατέλιπεν· ὁ δὲ Θυέστης τῷ Ἀγαμέμνονι κατέλιπε φέρειν, καὶ ἐν πολλαῖς νήσοις καὶ παντὶ τῷ Ἄργει βασιλεύειν. Ταύτην οὕτως ἐπιρρησθεῖς, λόγους εἰς ἐπήκοον τῶν Ἑλλήνων ἔλεγεν. ὁ προσφιλεῖς ἦρως Δαναοί, πολέμων ἔμπειροι, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ προσάτου τῶν πολέμων θεοῦ ὑπηρεταί, ὁ Ζεὺς με ὁ τῷ Κρόνου υἱὸς, ἐν βλάβῃ μεγάλῳς ἐπαχθεῖ ἔδωκε, κακωτικός, ὃς πρότερον μὲν ὑπέσχετό μοι, καὶ κατένευσεν, ἐκπορθήσασα τὸ καλῶς τετειχισμένον Ἴλιον ἐπαεληλυθῆναι οἴκαδε· νῦν δὲ κακωτικὴν ἀπάτην ἐβουλεύσατο καὶ προσάττει με ἄδοξον ἐπὶ Ἄργος ἀφικέσθαι, μεθ' ὃ πολὺν ἀπώλεσα λαὸν. οὕτω δὲ φαίνεται προσφιλές εἶναι τῷ Διὶ τῷ ὑπερβαλάντως ἰσχυρῷ, ὃς δὴ πολλῶν πόλεων ἀκροπόλεις κατέστρεψε, καὶ ἔτι καταστέφει· τέτε γὰρ ἡ ἰσχὺς ἐστὶ μεγίστη· αἰσχύνης γὰρ ἀξίον ἐστὶ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς γενησομένους ἀνθρώπους ἀκούσαι, αὐτὸν μάτην οἴτω τοιοῦτον τὴν ἀρετὴν λαὸν καὶ τοσοῦτον τῷ πλήθει, ἀνήνυτον πόλεμον πολεμεῖν, καὶ μάχεσθαι πρὸς ἀνδρας ἐλάττονας τὸν ἀριθμὸν· τέλος γὰρ οὐδὲν ἐφάνη· εἴαν γὰρ ἐθελήσωμεν, οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τρῶες, ἐνωθέντες ἀμφοτέροι ἐπὶ ὄρκοις ἀσφαλέσι δι' ἐντόμων θυμάτων γενομένοις, τοὺς Τρῶας μὲν ἀριθμῆσαι πάντα καθ' ἕνα, ὅσοι εἰσὶν

- Τρῶν δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἴνοχοέυειν,
 Πολλάί κεν δεκάδες δευοῖατο οἴνοχοοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημὶ πλάσας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν
 130 Τρῶν, οἳ ναίουσιν κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἴλιου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐνέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοῖ,
 135 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλονται.
 Λί δέ ποῦ ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα
 Εἴατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεται· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἶνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.
 Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄριεν,
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλήσ' ἐπάκουσαν·
 Κινήθη δ' ἀγορῆ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε
 Ὀρρὸν ἐπαίξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶων.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσει Ζέφυρος βαθὺ λήϊον, ἐλθῶν
 Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῖν ἀσταχυέσσιν·
 Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῆ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 150 Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κανίη
 Ἰστατ' αἰερομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
 Ἄπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Ούρους τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδε ἰεμένων ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν·

ἐγχαίριοι καὶ οἰκίας ἔχορτες, ἡμεῖς δὲ οἱ Ἀχαιοὶ ἵνα
 εἰς δεκάδας ἐφεξῆς διαταχθῆμεν, ἕκασον δὲ ἄνδρα
 τῶν Τρώων λαβοίμεν ἑκάστη δεκάδι ἡμετέρα οἴνοχοειν,
 πολλὰ δὲ ἂν δεκάδες ἐνδεεῖς γένοιτο οἴνοχος τοσοῦτον
 ἐγὼ διατείνομαι πλείους εἶναι τῆς Ἑλλήνας τῶν Τρώ-
 ων, οἳ κατὰ τὴν πόλιν οἰκοῦσιν· ἀλλ' οἱ σύμμαχοι
 αὐτοῖς ἄνδρες, οἳ τὰ δόρατα κραδαίνειν εἰδότες, οἳ ἐκ
 πολλῶν πόλεων συνειλεγμένοι εἰσὶν, οἵτινες μέγας
 διαμαρτάνειν τοῦ σκοποῦ με ποιοῦσι, καὶ οὐκ ἔωσι
 προθυμούμενον ἐκπορθῆσαι τὴν καλῶς οἰκῆσεις ἔχου-
 σαν πόλιν τοῦ Ἰλίου. Ἐννέα δὲ παρεληύθασιν ἐν-
 αυτοὶ τοῦ μεγάλου Διὸς, καὶ δὴ τὰ ξύλα τῶν νεῶν
 σέσηπται, καὶ τὰ σχοινία αὐτῶν διελύθη· αἱ δὲ ἡμέ-
 τεραι γυναῖκες καὶ τὰ μικρὰ τέκνα κάθονται ἐν τοῖς
 οἴκοις προσδεχόμεναι ἡμᾶς· ἡμῖν δὲ τὸ ἔργον οὕτως
 ὡς ἔστιν ὄραν ἀτέλεσόν ἐστιν, οὐ χάριν δεῦρο ἀφικόμε-
 θα· ἀλλ' ἄγετε πειθώμεθα πάντες καθὰ ἂν ἐγὼ εἴπω·
 ἀπέλθωμεν ἐνθάδε σὺν σπουδῇ διὰ τῶν νεῶν ἕκαστος
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα· οὐκέτι γὰρ τὴν προκαθεζο-
 μένην πόλιν τῆς Τροίας πορθήσομεν τὴν πλατεῖς τῆς
 σενωποῦς ἔχουσαν. Οὕτως εἶπεν· ἑκάστου δὲ τούτων
 πάντων τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς σήθεσιν διήγειρε κατὰ τὴν
 πληθύν ἐκείνων, ὅσοι ἐκ ἤκουσαν τῆς βουλῆς· ἐκινήθη
 δὲ τὸ συνειλεγμένον πλῆθος, καθὰ τὰ κύματα τὰ βα-
 ρέα τῆς θαλάσσης τοῦ πελάγους τοῦ Ἰκαρίου, ἃ δὴ
 Εὐρος τε καὶ Νότος διήγειρεν ἐμπροσθὶν ἀπὸ τῶν νεφελῶν
 τοῦ πατρὸς πάντων τοῦ Διὸς· ὥσπερ δὲ ὅτε κινήσει
 Ζέφυρος ἐπελθὼν δασὺ λήϊον σφοδρὸς καὶ καταγιγνώ-
 δης ἐμπίπτων, καὶ ἐπινεύει τὸ λήϊον κατὰ τοὺς ἀσά-
 χυς, οὕτως ἐκινήθη πᾶσα τέτων ἢ ἄθροισις· οἳ δὲ σὺν
 θορόβῳ ἐπὶ τὰς ναῦς μετὰ ταραχῆς ἔσπευδον· ὑπο-
 κάπωθεν δὲ τῶν ποδῶν κόνις υψομένη μετέωρος ἦν·
 οἳ τοὶ δὲ ἀλλήλοις παρεκελεύοντο ἄπτεσθαι τῶν νεῶν,
 καὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν αὐτὰς ἔλκειν τὴν τιμίαν, καὶ
 τὰ ὀρύγματα δι' ὧν αἱ νῆες ἔλκονται ἐξεκάθειρον· ἢ

- 155 Ἐνθά κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμυρα νόσος ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ Ἀθηναῖν Ἦρη πρὸ μῦθον ἔειπεν.
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
- 160 Καδδὲ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ, καὶ Τρωσὶ λίποιεν
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἄπο πατρίδος αἴης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,
- 165 Μῆδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 ὦς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Εὔρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὸ μῆτιν ἀτάλαντον,
- 170 Ἔσταότ' οὐδ' ὄγε νηὸς εὐσσέλμοιο μελαίνης
 Ἄπτει, ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἴκανεν·
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν,
- 175 Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
 Καδδὲ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἄπο πατρίδος αἴης;
 Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μῆδὲ τ' ἐρώει·
- 180 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 Μῆδὲ ἕα νῆας ἄλαδ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 ὦς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνισάσσης·

βοή δὲ ἐπὶ πολὺ τῷ ἀέρος ἀφικνεῖτο, προθυμαμένω ἰέναι
 ἐκάστῳ ἐπὶ τὸν ἑαυτῷ οἶκον· ὑφείλοντο δὲ τὰ ὑπερέσματα
 τῶν νεῶν. Ὅτε δὴ ὑποστροφή ἀνέγενετο τοῖς Ἑλλήσι
 παρὰ τὸ καθήκον, εἰ μὴ πρὸς τὴν Ἀθηναίην ἢ Ἡρα λῶ-
 γον εἶπε τοῖσιν. φεῦ, Ἀθηναῖ τέκνον τῷ Διὸς τοῦ τῶν
 αἰγίδα φορέντος ἀήττητε, αὐτῶ δὴ εἰς τὸν οἶκον ἕκαστος
 τὸν ἑαυτῷ εἰς τὴν πατρίδα τὴν προσφιλέην γῆν οἱ Ἑλ-
 λῆνες φεύζονται κατὰ τὴν πλατείαν ἐπιφάνειαν τῆς θα-
 λάσσης, καταλίποιν δ' ἂν καύχημα τῷ Πριάμῳ καὶ
 τοῖς Τρωσὶ τὴν Ἑλληνίδα Ἑλένην, δι' ἣν πολλοὶ ἀπὸ
 τῶν Ἑλλήνων ἀπέλοντο ἐν τῇ Τροίᾳ πόρρω τῆς πα-
 τρίδος αὐτῶν τῆς προσφιλεῖς γῆς; ἀλλ' ἀπιθὶ νῦν ἐπὶ
 τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων τῶν χαλκοῖς ὅπλοις ὀπλισμέ-
 νων, διὰ δὲ τῶν σῶν λόγων τῶν τὰς σκληρὰς ὁρμὰς δυ-
 ναμένων μαλάσσειν, κάλυε ἄνδρα ἕκαστον, μὴ δ' ἔα αὐ-
 τὰς ἔλκειν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐλαυ-
 νομένας ναῦς τῇ ἐλίξει τῶν ἑρετμῶν. Οὕτως εἶπεν· ἐκ
 ἠπέιθησε δὲ ἡ Ἀθηναῖ ἡ ὀξύ ὀρώσα. Κατέβη δὲ τῆς
 κορυφῆς τῷ Ὀλύμπῳ σὺν σπερῇ ὀρμήσασα· ταχέως δὲ
 κατέλαβεν ἐπὶ τὰς ταχέας ναῦς τῶν Ἑλλήνων· εὐρε
 δὴ τὸν Ὀδυσσεῖα, τὸν ἰσοδάσιον τὴν σύνεσιν τῷ Διὶ ἐ-
 σωπτα· ἐ δὲ τῆς αὐτῷ νεῶς ἕτος τῆς εὐκαθέδρης τῆς με-
 λαίνης ἤπτετο, ἐπεὶ ἀγανάκτησις αὐτὸν κατεῖχε κατὰ
 τὴν καρδίαν καὶ τὴν ψυχὴν. Ἐγγύς δὲ σῆσα ἡ ὀξύ ὀ-
 ρώσα Ἀθηναῖ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· ὦ εὐγενὲς Ὀδυσσεῦ,
 υἱὲ τῷ Λαέρτῃ, πόριμε τὰς ἐπινοίας, αὐτῶ δὴ ἐπὶ τῷ
 οἶκον ἕκαστος τὸν ἑαυτῷ εἰς τὴν πατρίδα τὴν προσφιλέην
 γῆν φεύξεσθε ἐν ταῖς πολυκαθέδροις ναυσὶ πεσόντες ὡς
 μικροψυχοὶ καὶ δειλοὶ, καταλίποτε δ' ἂν καύχημα
 τῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ τὴν Ἑλληνίδα Ἑλένην, δι' ἣν
 πολλοὶ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ ἀπέλοντο πόρ-
 ρω τῆς πατρίδος αὐτῶν τῆς προσφιλοῦς γῆς; ἀλλ' ἀπι-
 θὶ νῦν ἐπὶ τὸν λαὸν τῶν Ἑλλήνων, μὴ δὲ υποχώρει,
 διὰ δὲ τῶν σῶν λόγων τῶν τὰς σκληρὰς ὁρμὰς δυνα-
 μέων μαλάττειν, κάλυε ἄνδρα ἕκαστον, μὴ δ' ἔα αὐ-

- Βῆ δὲ Θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖνω βάλε· τὴν δ' ἐκόμισε
 Κήρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
- 185 Αὐτὸς δ' Ἀτρείδω Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἔλθων,
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρῷιον ἄφθιτον αἰεὶ.
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Ὅντινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
 Τόνδ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.
- 190 Δαιμόνι· οὐ σε ἔοικε, κακὸν ὡς δειδίσσεσθαι.
 Ἄλλ' αὐτὸς τε κάθῃσο καὶ ἄλλους ἴδρυσε λαούς.
 Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἶος νόος Ἀτρείδαο·
 Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἶον ἔειπε·
- 195 Μῆτι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέως βασιλῆως·
 Τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστὶ, φιλεῖ δὲ ἐμπίετα Ζεὺς.
 Ὅν δ' αὖ δῆμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοδωντά τ' ἐφεύροι,
 Τὸν σκῆπτρῳ ἐλάσασκεν, ὀμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
- 200 Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 Οἷ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 Οὔτέ ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ·
 Οὐ μὲν πως πάντες βασιλὲς εὔσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
- 205 Εἷς βασιλεύς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ Θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.
 Ὡς ὅγε κοιρανέων δῖεπε στρατὸν· οἳ δ' ἀγορήνδῃς
 Αὐτίς ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
 Ἥχῃ· ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
- 210 Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντος.

τούς ἔλκειν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τὰς ἀμφοτέρωθεν ἐλαυ-
 νομένας ναῦς τῇ ἐλίξει τῶν ἐρετμῶν. Οὕτως εἶπεν· ὁ
 δὲ συνῆκε τὴν φωνὴν τῆς θεᾶς φωνησάσης· ἐκινήθη δὲ
 ὡς τρέχειν· ἀπέρριψε δὲ τὴν χλαῖναν ἢν ἐφόρει, ὡς
 ἐμποδῶν· ἤνεγκε δὲ αὐτὴν ὁ κήρυξ ὁ Ἐυρυβάτης ὁ ἀπὸ
 τῆς Ἰθάκης, ὃς ἠκολούθει αὐτῷ. Αὐτὸς δὲ ἐνώπιον τῆ
 Ἀγαμέμνωνος τῆ υἱοῦ τῆ Ἀτρέως ἐλθὼν, τὸ σκῆπτρον
 αὐτοῦ αἰτήσας ἔλαβε τὸ πατρικὸν τὸ, τῇ διαδοχῇ σω-
 ζόμεον αἰεὶ· σὺν τούτῳ ἀπῆλθεν ἐπὶ τὰς ναῦς τῶν
 Ἑλλήνων τῶν πολεμιστῶν· ὄντινα μὲν ἄνδρα βασιλέα
 καὶ ὑπερέχοντα κατέλαβε, τοῦτον διὰ πρᾶυτικῶν
 λόγων κατεκάλυε πλησίονσάς, λέγων· χάριτος μέτοχε
 δαιμονίας, ἄλλον τινὰ οὐ σέ γέ ἐστι πρέπον φοβεῖσθαι
 ὡσπερ δειλὸν· ἀλλὰ κάθησο αὐτὸς σὺ, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους λαοὺς παῦε τοῦ θορύβου· οὐ γὰρ οἶσθα σαφῶς
 ὁποῖός ἐστιν ὁ σκοπὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως· νῦν μὲν
 ἀποπειράται τῆς γνώμης ἡμῶν· ἴσως δὲ βλάψει τοὺς
 υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· οὐ πάντες δὲ ἠκούσαμεν ἐν τῇ βε-
 λῇ ἅπερ εἶπε· σκοπῶμεν ἵνα μὴ ὀργισθῆ, καὶ κα-
 κωτικόν τι δράσῃ τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων· ἡ ὀργὴ δὲ
 τοῦ βασιλέως τοῦ ὑπὸ τοῦ Διὸς δεδιδαγμένου τὴν βα-
 σιλικὴν παιδείαν πρᾶγμα ἐστὶ μέγα· τιμὴ δὲ ἐστὶν
 αὐτῷ ἀπὸ τοῦ Διὸς, φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ τὴν ἐπιστήμην
 τοῦ βουλευέσθαι ἔχων Ζεὺς· ὄντινα δὲ ἄνδρα δημότην
 ἴδε καὶ βοῶντα εὔρε, τῇ ράβδῳ πλήττων αὐτὸν ἄθει,
 καὶ ἠπεῖλει αὐτὸν διὰ λόγου λέγων· πολυπραγμοσύνη
 κεκρατημένε, ὡς ἀπὸ μοίρας δαίμονος, ἐν ἡσυχίᾳ κά-
 θησο, καὶ λόγον ἄκουε ἄλλων, οἳ κρείττονές εἰσι σοῦ·
 σὺ γὰρ ἀνεπιτήδειος ἐπὶ πόλεμον καὶ ἀνίσχυρος, ἕτε
 ἐν πολέμῳ ποτὲ χρήσιμος εἶ, καὶ ἐν ἀριθμῷ, οὔτε ἐν
 βουλῇ· οὐ δὴ πάντες οἱ Ἀχαιοὶ βασιλεύσομεν ἐνθά-
 δε, οὐκ ἀγαθὸν ἢ πολυαρχία· εἰς ἄρχων ἕσω, εἰς βα-
 σιλεὺς, ἐκεῖνος, ᾧ ἔδωκεν ὁ Ζεὺς τὴν βασιλείαν ὁ
 υἱὸς τοῦ Κρόνου τῆ εἰς ἑαυτὸν ἐπεσραμμένε καὶ ἑαυτὸν
 πρῶτος, καὶ τὴν τοῦ δικάζειν ἐξουσίαν, ὅπως τῶν ἄλ-

- Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.
 Θερσίτης δ' ἐτοίμου μῦθος ἀμετροεπῆς ἐκολόφα,
 Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη,
 Μὰ Ψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐρίζεσθαι βασιλευῖσιν,
 215 Ἀλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαίτο γελοῖον Ἀργείοισιν
 Ἐμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
 Φολκὸς ἔην· χαλκὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δέ οἱ ἄμω
 Κυρτῷ, ἐπὶ στῆθος συνοχακότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, φεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·
 220 Ἐχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
 Τῷ γὰρ νεϊκείεσκε· τῷ δ' αὖ Ἀγαμέμνονι δίφω
 Ὄξ' ἄ κεληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηδέν τ' ἐνὶ θυμῷ·
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νεϊκεε μύθῳ·
 225 Ἄτρείδην, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
 Πλεῖαί τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἄς τοι Ἀχαιοὶ
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν·
 Ἥ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἶσοι
 230 Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἱὸς ἄποινα,
 Ὅν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
 Ἥ ἐ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλόπτι,
 Ἥν τ' αὐτὸς ἀπο νόσφι κατίσχευι; Οὐ μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν ἑόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν·
 235 Ὡ πέπονες, καὶ ἐλέγχε', Ἀχαιίδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,
 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' εἴωμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσόμεν, ὄφρα ἴδῃται
 Ἥ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἠὲ καὶ οὐκί,

λων βασιλεύῃ. Τούτον τὸν τρόπον αὐτός ὁ βασιλεὺς ἀρ-
 μώζοντα ἔργα πράττων, διέταττε τὸν στρατὸν· οἱ δὲ ἐπ'
 ἐκκλησίαι ἐπανήσαν ἀπὸ τῶν νεῶν, καὶ ἀπὸ τῶν σκη-
 νῶν σὺν ἡχώ. ὡσπερ ὅτε κύμα θαλάσσης τῆς πολιτε-
 ράχου ἐν αἰγιαλῷ πλατεῖ ἤχον ποιεῖ, λαμπρὸν δὲ ὁ
 πόντος ἤχει· οἱ ἄλλοι μὲν δὴ πάντες ἐκάθισαν, κατέ-
 σχον δὲ τὰς καθέδρας· ὁ Θεσπίτης δὲ μόνος ὁ ἀπεραντο-
 λόγος ἔτι ἐθορύβει, ὃς δὴ λόγους ἤδει μάτῃν πολλούς,
 καὶ ἀτάκτους κατὰ τὸν ἑαυτοῦ λογισμὸν· ἤδει δὲ λοι-
 δορεῖσθαι τοῖς βασιλεῦσι ἀκόσμως, ἀλλ' οὐ τοὺς ἄλ-
 λους ἔπειθεν· ὅτι γὰρ ἂν αὐτῷ ἔδοξε, γελοῖον εἶδῃκει
 τοῖς Ἕλλησιν εἶναι· δισειδέσατος δὲ ἀνὴρ οὗτος ἐπὶ τὸ
 Ἴλιον ἀφίκετο· διάστροφος ἦν τοὺς ὀφθαλμούς, χαλδός δὲ
 τὸν ἕτερον πόδα· οἱ δὲ ὧμοι αὐτῷ κυρτοὶ ἦσαν ἐπὶ τὸ
 σῆθος συνερχόμενοι· ἐπάνω δὲ προμήκης ἦν τὴν κεφα-
 λὴν· λεπτὴ δὲ καὶ ἀραιὰ ἦν αὐτῇ τρίχωςις ἐσπαρμένη.
 μεμισημένος δὲ ἦν μάλιστα πάντων τῶν Ἀχιλλεὶ καὶ τῷ
 Ὀδυσσεὶ· τούτους γὰρ ἐλοιδόρει· τότε δὴ πρὸς τὸν ἔν-
 δοξον Ἀγαμέμνονα μετεώρω καὶ λεπτῇ φωνῇ λοιδορίας
 ἀπέτεινε· κατὰ τούτου δὲ οἱ Ἀχαιοὶ κότον ἔσχον πρὸς
 αὐτὸν, ὡς ἔκπληξιν ἐμποιεῖν, καὶ ἀγανάκτησιν δικαίαν
 ἐν τῇ ψυχῇ ἕκαστος τῇ ἑαυτοῦ· ὁ δὲ μετεώρω φωνῇ βοῶν,
 ἐλοιδόρει τὸν Ἀγαμέμνονα λέγων· ὦ υἱε τοῦ Ἀτρέως,
 τίνας ἔχεις χρεῖαν, καὶ ἔνεκα τίνας μέμφῃ; πεπληρω-
 μέναι σοι αἱ σκηναὶ εἰσι ὀπλῶν καὶ σκευῶν χαλκῶν·
 πολλαὶ δὲ γυναῖκες εἰσιν ἐν ταῖς σκηναῖς ἐξαίρετοι, ἃς
 σοι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πρῶτις πάντων δίδομεν, ἐπει-
 δὰν πορθέσωμεν πόλιν· ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἔχεις χρεῖ-
 αν, ὃν ἂν τις ἀπὸ τῶν Τρώων τῶν πολεμιστῶν κομίσῃ
 ἀπὸ τοῦ Ἴλιου, λύτρα τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ, ὃν ἂν ἐγὼ συν-
 δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἢ καὶ γυ-
 ναικα ἂν ἀγάγω νέαν, ἵνα συγγίνῃ αὐτῇ ἐν φιλοφρο-
 σύῃ, ἢν ἂν αὐτὸς κατὰ βιαίαν ἀφαίρῃσιν λαβὼν ἔχοις;
 οὐ μὲν πρέπει ἀρχηγὸν ὄντα τῶν Ἑλλήνων, ἐπὶ κακῶν
 ἐπιβιβάζειν αὐτούς· ὦ ἄνδρες καὶ ἐκλελυμένοι Ἕλ-

- Ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 240 Ἥτιμυσεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῆϊ χόλος φρεσίν, ἀλλὰ μεθήμῳ.
 Ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 Ὡς φάτο, νεικεῖων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μῦθῳ·
 Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἔων ἀγορητής,
 Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλευῶσιν·
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερείτερον βροτὸν ἄλλον
 Ἐμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδῃσ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
 250 Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνά στόμ' ἔχων ἀγορευοίς,
 Καί σφιν ὀνειδέα τε προφέροις, νόσον τε φυλάσσοις.
 Οὐδέ τι πῶ σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
 Ἥ εὔ, ἢ κακῶς, νοστήσομεν υἱὲς Ἀχαιῶν·
 Τῷ, νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 255 Ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 Ἦρωις Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορευεῖς.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὦδε,
 Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπέηη,
 260 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβῶν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
 Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοᾶς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
 Πεπληγῶς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῆσιν.
 265 Ὡς ἄρ' ἔφη· σκῆπτρῳ δὲ μετὰφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμῳ
 Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.

ληνες λίαν, κακῶς ἐπορεύιδισι, γυναῖκες, καὶ Ἀχαιί-
 δες, οὐκέτι ἄνδρες, καὶ Ἀχαιοί, ἄγετε, ἀπερχάμεθα
 ἐπὶ τὸν οἶκον ἑκάστος τὸν ἑαυτοῦ, τούτον δὲ εἰσάμεν
 αὐτοῦ ἐν τῇ Τροίᾳ τὰ γέρα καρπούσθαι, ἵνα γνοίη,
 ἢ καὶ ἡμεῖς βοηθοῦμεν αὐτῷ τί, ἢ καὶ οὐχί· ὅς και
 τὸν Ἀχιλλεῖα πρὸ ὀλίγου ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ κρείττονα
 ἄτιμον ἐποίησεν· ἀφείλετο γὰρ αὐτὸς τὸ γέρας αὐτοῦ.
 ἀλλ' οὐκ ἐμμένει οὐδαμῶς τῇ ψυχῇ τοῦ Ἀχιλλέως ὀρ-
 γῇ, ἀλλ' ἀμελητῆς ἐστὶ τῆς ὀργῆς καὶ ἀμνήτιος· ὄντως
 γὰρ, Ἀτρεΐδῃ, εἰ μὴ τὰτ' ἦν, πῦκ ἐσχάτως ὑβρίθης ἄν.
 Οὕτως εἶπεν ὁ Θεοστίτης λοιδορῶν τὸν Ἀγαμέμνονα τὸν
 βασιλέα τοῦ πλῆθους· παρ' αὐτῷ δὲ ταχέως ἐλθὼν ὁ
 εἰδοξος Ὀδυσσεύς, ἔστι, καὶ ταυριδὸν αὐτὸν ἰδὼν,
 σκληρῶ λόγῳ ἐπέπληξεν εἰπὼν· ὦ Θεοσίτα ἀπεραν-
 τολόγε, καί περ ὦν ὀξύφωνος δημηγόρος, ἔπεχε σαυ-
 τὸν, μὴ δὲ ἔθελε μόνος λοιδορεῖσθαι τοῖς βασιλεῦσιν·
 διατείνομαι γὰρ ἐγὼ μὴδένα ἄλλον βροτῶν εἶναι χεί-
 ρονα σοῦ ἐκείνων, ὅσοι σὺν τοῖς Ἀτρεΐδαϊς ἐπὶ τὸ Ἴ-
 λιον ἦλθον· διὰ τοῦτο μὴ τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ τοῦ σό-
 ματος ἔχων καὶ τῆς προχείρου μνήμης πρόφερε, καὶ
 λοιδορίας πρὸς αὐτοὺς ἀπότεινε, καὶ ευκαιρίαν εἰς ὑ-
 ποσροφῆς παρῶνθισιν παρατήρει· οὕτω γὰρ οὐδαμῶς
 οἶδαμεν σαφῶς ὅπως ἀποβήσεται τοῦτο τὸ τῆς ὑποσρο-
 φῆς ἔργον· ἢ καλῶς τὴν ἐπαναστροφήν ποιησόμεθα αἰ-
 Ἰἄλληνας ἢ κακῶς· ἐφ' ᾧ σὺ, τῷ τῆς ὑποσροφῆς δηλονότι,
 κάθισαι λοιδορίας προφέρων τῷ Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ
 τῶν λαῶν, ὅτι αὐτῷ μάλα πολλὰ διδοῦσιν οἱ ἦρωες οἱ
 Δαναοί· σὺ δὲ δάκνοντας λόγους προφέρων δημηγορεῖς·
 ἀλλ' ἐρῶ σοι, τοῦτο δὲ, ὃ ἐρῶ καὶ τετελεσμένον ἔσαι·
 εἴαν εἰς τὸ ἐπίδν ἀνοηταίνοντά σε καταλάβω ὡς ἐν τῷ
 παρόντι, μηκέτι δὴ ἐμοὶ τῷ Ὀδυσσεὶ ἢ κεφαλῇ ἐπὶ τοῖς
 ᾧμοις εἶη, μὴ δὲ ταῦ Τηλεμάχου πατὴρ εἰς τὸ ἐξῆς κε-
 κλημένος εἶην, εἰ μὴ ἐγὼ λαβῶν σε, ἀποδύσω μὲν τὰ
 προσφιλῆ ἱμάτια, τὴν χλαῖναν, καὶ τὸν χιτῶνα, καὶ τὰ
 ἐνδοτέρω, ἀ τὴν σάρκα καὶ τὰ αἰδοῖα περικαλύπτει,

- Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἔξυπαρέστη,
 Σκήπτρου ὑπὸ χρυσεῦ· ὃ δ' ἀρ' ἔζετο, τάρβυσέν τε.
 Ἄλγησας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
- 270 Οἱ δέ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν.
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πηλείων ἄλλον.
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ Ὀδυσσεύς ἐσθλά ἔοργε,
 Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσαν.
 Νῦν δέ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρξε,
- 275 Ὅς τὸν λωβητῆρα ἔπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 Οὐ θῆν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγῆνων
 Νεικεῖειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 Ὡς φάσαν ἠ πηληγύς· ἀνά δ' ὀπτολίπορθος Ὀδυσσεύς
 Ἔση σκήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
- 280 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει.
 Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱεὺς Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασαῖατο βουλήν.
 Ὅς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἄτρεΐδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
- 285 Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἦνπερ ὑπέσασ·
 Ἐνθάδε γε στείχοντες ἀπ' Ἀργεῖος ἵπποβότῳ,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 Ὡς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ, κῆραί τε γυναῖκες,
- 290 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.
 Ἥ μὲν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 Καὶ γάρ τις ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 Ἀσχαλάα σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ἦνπερ ἄελλαι
 Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὄρνομένη τε θάλασσα·

σὲ δὲ κλαίοντα ἐπὶ τὰς ταχέας ναῦς ἀπολύσω ἀπρε-
 πῆσι πληγαῖς αἰκισάμενος ἐπὶ τοῦ πότιντι ἔνθα τὸ πλῆ-
 θος ἀθροίζεται. Οὔτω δὴ ἔφη· διὰ δὲ τοῦ σκήπτρου τὸ
 μετάφρενον αὐτῷ καὶ τοὺς ὤμους ἔπληξεν· ὁ δὲ κατὰ τὸ
 ἰνίον ἐκάμθη, καθαρὸν δὲ δάκρυον καὶ διαφανὲς ἀπὸ
 τῶν ὀμμάτων αὐτοῦ ἐπίδησε· οἴδημα δὲ ὑφαιμον ἐνδο-
 θεν τοῦ μεταφρένου αὐτοῦ ἐξωγκάθη διὰ τοῦ σκήπτρου
 τοῦ χρυσοῦ κεκοσμημένου· ὁ δὲ ἐφοβήθη καὶ ἐκάθισεν·
 ὀδυνηθεὶς δὲ ἀκαίρως, καὶ ἐπ' οὐδεμίᾳ χρεῖα ἰδῶν, ἔδα-
 κρυρρόησεν· οἱ δὲ καίπερ λυπούμενοι, ἐπ' αὐτῷ ἠδέως
 ἐγέλασαν· αὐτῷ δ' ἂν εἶπε τις ἰδῶν εἰς ἄλλον πλησίον
 παρόντα· φεῦ· ὄντως δὴ μυρία καλὰ ὁ Ὀδυσσεὺς εἴρ-
 γασαι, ἐπὶ βουλάς τε προηγούμενος ἀγαθὰς, καὶ ἐπὶ
 πόλεμον ὀπλίζων· νῦν δὲ τοῦτο ἄριστον ἐν τοῖς Ἑλλη-
 σιν ἐποίησεν, ὃς τὸν ὑβριστὴν βλάσφημον ἐπέσχε τῶν
 δημηγοριῶν· οὐ δὴ αὐτὸν ἀναπέσει πάλιν ἢ ψυχὴ αὐ-
 τοῦ ἢ ὑπερήφανος ἐνοχλεῖν τοὺς βασιλεῖς δι' ὑβριστικῶν
 λόγων· οὕτως εἶπε τὸ πλῆθος· ἀνέστη δὲ ὁ Ὀδυσσεὺς
 ὁ ταῖς αὐτοῦ μηχαναῖς πορθῶν τὰς πόλεις, ῥάβδον
 κατέχων βασιλικήν· παρ' αὐτῷ δὲ ἴσαμένη ἡ ὀξὺ ὄρω-
 σα Ἀθηναῖα κήρυκι ὁμοιωμένη, σιωπᾶν προσέταττε τὸν
 λαόν, ἵνα ὁμοῦ οἱ πρῶτοι τε καὶ ἔσχατοι Ἕλληνες
 τὸν λόγον ἀκούσαιε, καὶ τὴν βουλὴν γνοίεν· ὃς γέ
 καλῶς φρονῶν ἐφ' οἷς ἐμελλε λέγειν, ἐδημηγόρησε, καὶ
 μετεῖπεν· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, νῦν δὴ σε, βασιλεῦ, ἐθέ-
 λουσιν οἱ Ἕλληνες ἐφύβριστον ποιῆσαι πρὸς πάντας
 τοὺς ποικίλῃν ἔχοντας τὴν φωνὴν ἀνθρώπους· οὐδὲ ἐκ-
 τελεῖσι τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν σοι ὑπέσχοντο ἔτι δεῦρο ἰόν-
 τες, ἀπὸ τοῦ Ἄργους τοῦ ἵπποτρόφου λέγω, ἐκπορθή-
 σαντι σὺν αὐτοῖς τὸ καλῶς ἐκτισμένον Ἴλιον ἀπελθεῖν·
 ὥσπερ γὰρ ἡ παιδὶς ἀπαλοὶ, ἢ καὶ χῆραι γυναῖκες
 πρὸς ἀλλήλους ὀδύρονται ἐπὶ τῷ ἀπιέναι οἵκαδε· ὄν-
 τως δὴ καὶ κάματος ἔνεστι τῷ πράγματι, ὥσε ἀγλή-
 σαιτὰ τίνα ἀπιέναι ζῆτεῖν, καὶ γὰρ ἓνα μῆν' αἰετὸς μέ-
 νων πόρρω τῆς αὐτοῦ γυναικὸς σὺν νηὶ πολυκαθέδρῃ,

- 295 Ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περίτροπέων ἐνιαυτός·
 Ἐνθάδε μινυόντεςσι τῷ οὐ νεμεσίζουμ' Ἀχαιούς·
 Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Δίσχρόν τοι δηρύνετε μένειν, κενεὺν τε νέεσθαι.
 Τλήτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν
- 300 Εἰ ἐτέον Κάλχας μαντεύεται, ἢ καὶ οὐκί·
 Εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 Χθιζά τε καὶ πρῶϊζ' ὅτ' ἐς Λυλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ἠγρέθηοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρῶσιν φέρουσαι·
- 305 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱερούς κατα βωμούς·
 Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τελείεσσας ἐκατόμβας,
 Καλῆ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖος,
 Σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόσσει,
- 310 Βωμοῦ δ' ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατανίσον ὄρουσεν·
 Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 Ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
 Ὀκτῶ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 Ἐνθ' ἔγχε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθειε τετριγῶτας·
- 315 Μήτηρ δ' ἀμφιποτᾶτο ὄδυρομένη· φίλα τέκνα·
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν·
 Λυτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτήν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκε θεὸς, ὅσπερ ἔφηνεν·
 Λᾶαν γὰρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
- 320 Ἡμεῖς δ' ἐσαότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη·
 Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσηλθεν ἐκατόμβας,
 Κάλχας αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·

ἦν ἂν χειμεριναὶ θύελλαι σιστρέφωσι, καὶ θάλαττα διεγειρομένη ἀσχόλει ἡμῖν δὲ ἑνατός ἐστω ἤδη ἑνιαυτός συμπληρούμενος τῇ περιφορᾷ τοῦ ἡλίου ἐπταύθα μένουσι· δι' ὃ τοὺς Ἀχαιοὺς οὐ μέφομαι ἐπὶ τῷ ἀγανακτεῖν παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς μελαίναις· ἀλλ' ὁμως καὶ οὕτω τε πράγματος ἔχοιτος, ἀπρεπές ἐστὶ ἐπὶ πολὺν τε χρόνον μένειν τινα, εἴτα ἀπρακτοὶ ἀπέρχεσθαι· καρτερήσατε φίλοι, καὶ ἀναμείψατε μέχρι τίνος χρόνου, ἵνα γινώμεν εἰ ἀληθῶς ὁ Κάλχας μαντεύεται ἢ καὶ οὐχί· καλῶς γὰρ τοῦτο οἶδαμεν ἐν τῇ ψυχῇ ἕκαστος τῆ ἑαυτοῦ, ὑπάρχετε δὲ πάντες μάρτυρες, οὓς μὴ θανάτου μοῖραι ἀπῆλθον φέρουσαι τὸ χθές καὶ πρῶν λέγω γεγονός, ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα αἱ νῆες τῶν Ἀχαιῶν ἠθροίζοντο, βλάβην ἐπιφέρουσαι τῷ Πριάμῳ, καὶ τοῖς Τρωσίν· ἡμεῖς περὶ τὴν πηγὴν καὶ τὸν βωμὸν τὸν ἱερόν ἐθύομεν τοῖς θεοῖς θυσίας ἀπὸ τελείων ζώων ὑπὸ τῇ εὐφρεί πλατάνῳ, ὅθεν ἔρρει διειδές ὕδωρ, ὅπου ἐφάνη μέγα σημεῖον, δράκων κατατὰ νῶτα φοινίκους, σίλβοντας ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ὃν δὴ αὐτὸς ὁ οὐράνιος Ζεὺς ἐπέμψεν εἰς τὸ φῶς· ὑποκάτωθεν δὲ τοῦ βωμοῦ ἐρπύσας ἐπὶ τὴν πλατάνον ὤρμησεν, ὅπου δὴ ἦσαν νεόττια σρουθῆ, ἀρτιγέννητα τέκνα ὄκτω, ἐπὶ τῷ ἀκροτάτῳ κλάδῳ τοῖς φύλλοις ὑποκείμενα· ἡ μήτηρ δὲ ἦν ἐνάτη, ἢ τὰ τέκνα ἔτεκε· ἐκεῖ δὴ οὗτος κατήσθιε ταῦτα ἐλεεινῶς τρίζοντα· ἡ μήτηρ δὲ αὐτῶν περιεπέτετο ὀδυρομένη τὰ προσφιλῆ τέκνα· ταύτην κάμψας ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πτέρυγος κατέσχευεν σὺν γῶν πετομένην· ἐπεὶ δὲ κατέφαγε τὰ τέκνα τῆς στρουθοῦ καὶ αὐτήν, τοῦτον μὲν διάδηλον ἐποίησεν ὁ θεὸς, ὃς αὐτὸν εἰς φῶς ἤγαγε· λίθον γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου τοῦ εἰς ἑαυτὸν ἐπεστραμμένου, καὶ ἑαυτὸν βοῦντος· ἡμεῖς δὲ ἐστῶτες θαυμάζομεν διὰ τὸ πρᾶγμα, ὃ ἐγένετο· ἐπεὶ οὖν μεγάλως φοβερὰ πρᾶγματα εἰς τὰς τῶν θεῶν ἀφίκετο θυσίας, ὁ Κάλχας αὐτίκα δὴ μαντεύομενος ἠγόρευεν οὕτω· τί δὴ ποτε ἄφανοι μετ' ἐκ-

- Τίπτ' ἀνεφ' ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί ;
 Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφνε τέρας μέγα μπτίετα Ζεὺς
 325 Ὀψιμον, ὀψιτέλεστον, ὄσου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται .
 Ὡς οὔτος κατὰ τέτρα ἔφαγε σρουβοῖο, καὶ αὐτὴν,
 Ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα .
 Ὡς ἡμεῖς γε τοσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὐθι,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν .
 330 Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται .
 Ἄλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί ,
 Λυτοῦ, εἰσόκεν ἄστῳ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν .
 Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν, αὐσαίτων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 335 Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο .
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ παισὶν εἰκότες ἀγοράασθε
 Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμῆια ἔργα .
 Ποῦ δὴ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βῆσεται ἡμῖν ;
 340 Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο, μῆδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν·
 Λῦτως γὰρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες .
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρὶν, ἔχων ἀσεμφέα βουλήν,
 345 Ἄρχεῦ Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βουλεύωσ', ἄησις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
 Πρὶν Ἄργοςδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 Γνώμεναι, εἴτε ψευδὸς ὑπόσχεσις, εἴτε καὶ οὐκί .
 350 Φημί γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα·

πλήξεως ἐγένεσθε, ὡς τὴν κόμην τρέφοντες Ἀχαιοί, ἡ-
 μῖν μὲν ταῦτο τὸ μέγα τέρας εἰς φάϊς ἤγαγεν ὁ τὴν τοῦ
 βουλεύεσθαι ἐπισήμην ἔχων Ζεὺς, βραδύ και ἀφέ τῶν
 χρόνου ἀποβησόμενον, οὔτινος ἢ φήμη οὐκέτι ποτὲ ἀπο-
 λείτται· ὡσπερ γὰρ ἕτος κατέφαγε τὰ τέκνα τοῦ στυγῆ
 και αὐτὸν, ὅπῃ ἄστα, ἢ μήτηρ δὲ ἦν ἐνάτη, ἢ τὰ τέκνα ἐ-
 τεκε, ἕτως ἡμεῖς ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη πολεμήσομεν ἐκεῖ, ἐν
 τῇ Τροίᾳ διλονότι· κατὰ δὲ τὸ δέκατον ἔτος τὴν πόλιν
 ἐκπορθήσομεν τὴν πλατεῖς τοὺς σενωποὺς ἔχουσαν· Ἐ-
 κείνος οὕτως ἠγόρευεν ἐρμηνεύων τὸ τέρας· ταῦτα δὲ νῦν
 πάντα τελείκαι· ἀλλὰ μένετε ἐνταῦθα πάντες πολο-
 μιαι Ἀχαιοί, ἕως οὗ ᾖν τὴν μεγάλην πάλιν τὴ Πρία-
 μου κατασχωμεν· οὕτως εἶπεν· οἱ Ἕλληνας μεγάλας
 ἤχησαν, αἱ νῆες δὲ λαμπρὸν περιήχησαν ὑπὸ τῶν Ἑλ-
 λήνων βοσκάντων, τὸν λόγον ἐπαινέσαντες τοῦ Ὀδυσ-
 σέως τοῦ θεοῦ· ἐπὶ τούτοις δὲ εἶπε και ὁ Νέστωρ ὁ πα-
 λεμικός ὁ ἀπὸ τῆς Γερῆνης· φεῦ, ὄντως παισιν ἀφροσῶν
 ὁμοιούμενοι τὴν δημηγορίαν ἐποίησασθε, οἷς ἕδεν ἐσιν
 ἐν φροντίδι και λογισμῶ τὰ τῶν πολέμων ἔργα· ποῖ
 δὴ τελευτήσωσιν ἡμῖν αἱ συνθήκαι, και ὄρκοι, ἐν ἐμ-
 πύροις δὴ θύμασιν αἱ γινῶμαι τῶν ἀνδρῶν ἐγένοντο
 και τὰ βουλεύματα, και σπονδαὶ δι οἶνον ἀκράτου
 ἐγένοντο, και αἱ δεξιώσεις, ἐφ' αἷς ἐτεθαρρήκειμεν· και
 γὰρ λόγοις μόνον ὡς ἔτυχε φιλονεικοῦμεν, οὔτι δὲ οὐ-
 δαμῶς μηχανὴν δυνάμεθα εὔρειν, οὐδὲ τι ἔργον ἀνῶ-
 σαι, ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐνταῦθα ὄντες· ὡς ἡμεῖς Ἀτρέ-
 ως, σὺ δὲ ὡς πρότερον, ἕτω και νῦν, ἀσφαλῆ βουλήν
 ἔχων βασιλεύει ἐν ταῖς Ἑλλάκι, κατὰ τοὺς τὴν βίαιαν
 παράταξιν ἔχοντας πολέμους· τούτους δὲ ἔα διαφθεί-
 ρεσθαι ἕνα και δύο, οἷπερ ᾖν ἰδίᾳ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων
 βουλεύσασιν· τελείωσις δὲ ἕκ ἑσῆαι τῆς βουλῆς αὐτῶν,
 ἅτι παραβαινόταν τοὺς ὄρκους, πρότερον ἐπὶ τὸ Ἄρ-
 γος ἀφικέσθαι, πρὶν ἂν και ταῦτα γινῶναι, εἴτε Ἰεῦδος
 ἢ τοῦ Διὸς ὑπόσχεσις τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος, εἴτε
 και οὐχί· διατεινομαι γὰρ δὴ ὑποσχεσθαι τὸν ὑπερ-
 βαλλόντως ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου τὴν ἡμέραν ἐκείνην,

- Ἦματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ, μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
- 355 Πρὶν τίνα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε,
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπτέσθω ἥς νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης,
 Ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
- 360 Ἀλλὰ, ἄναξ, αὐτός τ' εὐ μῆδεο, πειθεό τ' ἄλλῃ·
 Οὐτι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὃ, ττι κεν εἶπω.
 Κρῖν' αἰδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὧς ἔρξης, τοὶ πείθονται Ἀχαιοὶ,
- 365 Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἠγεμόνων κακός, ὅς τε νη λαῶν,
 Ἦδ' ὅσκι' ἐσθλός ἔῃσι· κατὰ σφείας γὰρ μαχέσονται.
 Γνώσεαι δ' εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 Ἦ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, κρείων Ἀγαμέμνων,
- 370 Ἦ μὴν αὐτ' ἀγορῇ νικᾶς, γέρον, υἱας Ἀχαιῶν·
 Αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίην, καὶ Ἀπολλοῦ,
 Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περβομένη τε.
- 375 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγέ' ἔδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νεῖκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχεσσάμεθ', εἴνεκα κούρης,
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίων·

ὄτε ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ταῖς ταχείαις τὴν πορείαν ἀπέ-
 πλεοοὶ Ἕλληνες φόνον τοῖς Τρωσὶ καὶ θανάτῳ μοῖραν
 ἐπιφέροντες ἀσράπτων ἦν τότε κατὰ τὰ δεξιὰ ἡμῶν μέ-
 ρη, σημεῖον τῆτο δεικνύς ἡμῖν εὐσύμβολοι. δι' ὃ μῆδεις
 πρότερον σπευδέτω ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἀπέρχεσθαι,
 πρὶν ἂν κοιμηθῆναι τινα παρὰ γυναικὶ Τρωάδι, ἀπαι-
 τίσαι δὲ ἡμᾶς καὶ λαβεῖν ἐκδίκησιν τῶν φροντίδων τε
 καὶ σναγμῶν τῆς Ἑλένης. εἰ δέ τις εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶ-
 κον ἀπιέναι θέλῃ κατὰ θέλησιν ἔκπληξιν ἐμποιοῦσαν,
 ἀπτέσθω τῆς ἑαυτοῦ ἰσῶς τῆς εὐκαθίδρης τῆς μελαίνης,
 ἵνα ἐνώπιον τῶν ἄλλων θάνατον καὶ κακὴν μοῖραν κα-
 ταλάβῃ. Ἄλλ' ὦ βασιλεῦ, αὐτὸς τε σὺ καλῶς βου-
 λεύου, καὶ ἄλλω πείθου καλῶς συμβουλευόντι. οὐκ
 ἀποβολῆς ἄξιός ἐσαι ὁ λόγος, δὴ ἂν εἶπω. διέλε τούς
 ἄνδρας, ὦ Ἀγαμέμνον, κατὰ φυλὰς καὶ φρατρίας, ἵνα
 οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες φρατρίας, ἕκασος τῷ τῆς αὐτῆς
 αὐτῷ φρατρίας μετέχοντι βοηθῇ, καὶ οἱ τῆς αὐτῆς φυ-
 λῆς μετέχοιτες, ἕκασος τῷ τῆς αὐτῆς αὐτῷ φυλῆς με-
 τέχοντι. εἰ γὰρ οὕτω ποίησεις, καὶ σοὶ πείθονται οἱ
 Ἕλληνες. γνώσῃ δὴ ὅστις τε ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων ἐστὶ
 δειλός, καὶ ὅστις ἀπὸ τῶν λαῶν, καὶ ὅστις ἂν ἢ ἀν-
 δρῆος αὐτῶν, καθ' ἑαυτοὺς γὰρ διακεκριμένοι ἕκασος
 καθ' ἣν ἔχει δύναμιν μαχονται. γνώσῃ δὲ καὶ εἰ ἂν
 θεία βλάβη τὴν πόλιν οὐκ ἐκπορθήσεις, ἢ ἀνδρῶν
 συμφύτῳ κακίᾳ καὶ ἀνεπισημοσύνῃ πολέμου. Πρὸς τοῦ-
 τον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.
 ὅτις δὴ, ὦ γέρον, νικᾷς κατὰ τὴν δημηγορίαν πάν-
 τας τοὺς υἱοὺς τῶν Ἑλλήνων. εἶθε γὰρ, ὦ Ζεῦ πα-
 τερ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπολλοῦ, τοιοῦτοί μοι ἦσαν δέ-
 κα σύμβουλοι ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν. τούτῳ γὰρ ἂν τῷ τρό-
 πῳ ταχέως κατεστράφη ἡ πόλις τοῦ Πριάμου τοῦ βα-
 σιλέως ὑπὸ τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἐαλωκυῖά τε καὶ
 ἐκπορθηθεῖσα. ἀλλὰ μοι ὁ Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱός, ὁ τὴν
 αἰγίδα φορῶν λύπας ἔδωκεν, ὅς με ἐπὶ μάχας καὶ φι-
 λονεικίας ἀνηπύτους ἐπέβαλε. καὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ὁ Ἀ-
 χίλλεὺς εἰς μάχην κατέστημεν ἕνεκα τῆς κόρης, διὰ λό-

- Εἰ δὲ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔπ' ἔπειτα
 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσηται, οὐδ' ἠβαιὸν·
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρμα·
 Εὐ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὐ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 Εὐ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ἀκυπύδεσσιν,
 Εὐ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεδέσθω·
 385 Ὡς κε παρημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' ἄρηι·
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μέτεσεται, οὐδ' ἠβαιὰ
 Εἰ μὴ νῶξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν·
 Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσφιν·
 Ἄσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔχχει χεῖρα καμῆται·
 390 Ἰδρώσει δέ τευ ἵππος, εὐξοὸν ἄρμα τεταίνων·
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνυθε μάχης ἐθέλοντα ρήσω
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐ οἱ ἔπειτα
 Ἄρχιον ἔσσειται φυγέειν κύνας ἢ οἰωνούς·
 Ὡς ἔφατ' Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε πῶμα
 395 Ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἔλθῶν
 Προβλήτι σκοπέλω· τὸν δ' οὐποτε κύματα λείπει,
 Πατοῖων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται·
 Ἄσταίπτες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισθάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοτο·
 400 Ἄλλος δ' ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν,
 Εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρμας·
 Αὐτὰρ ὁ βουὴν ἰέρευσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνωνι
 Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενείῃ Κρονίῳι·
 Κίχλησκε δὲ γέροντας ἀριστήας παναχαιῶν·
 405 Νέστορα μὲν πρῶτιστα, καὶ Ἰδομενεῖα ἀνακτα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἰάντε δύνω, καὶ Τυδείος υἱόν·

γων βιαίαν ἔχόντων ἐναντίωσιν· ἐγὼ δὲ προηγουμένη
 τῆς μάχης δεῖνὰ ποιῶν καὶ θυμούμενος· εἰ δέ ποτ' ἔς
 μίαν βουλήν βουλευέσομεν, οὐκέτι δὴ τοῖς Τρωσὶν ἀνα-
 βολὴ τῆς ἐπιθέσεως τοῦ κακοῦ ἔσται, οὐδὲ ἐπὶ μικρὸν
 νῦν δὲ ἀπέρχεσθε ἐπὶ ἄριστον, ἵνα συμβέλλωμεν πό-
 λεμον· καλῶς μὲν τις τὸ ἑαυτοῦ δόρυ ἀκονισάτω, κα-
 λῶς δὲ τὴν ἀσπίδα εὐτρεπισάτω, καλῶς δὲ τις τοῖς
 ταχύποσιν ἵπποις τροφήν δότω, καλῶς δὲ τις κυκλω-
 τοῦ ἄρματος ἰδῶν, πολέμου φροντίδα ποιείσθω, ὡς ἂν
 διὰ πάσης τῆς ἡμέρας τῷ χριστῷ πολέμου ἐμιλῶμεν·
 οὐ γὰρ ἀνάπαυλα μετὰ τὴν συμβολὴν ἔσται οὐδ' ἐπὶ
 μικρὸν, εἰ μὴ ἡ νύξ ἐλθοῦσα διακρινεῖ τὴν ἰσχὺν τῶν
 ἀνδρῶν· διάβροχος μὲν ἰδρῶτι γενήσεται ἐν σῆθεσι τι-
 νος ὁ ἀκαφορεὺς τῆς ἀσπίδος τῆς τοῦ ἀνδρα περιεπτού-
 σης· ἐν τῷ δόρατι δὲ αὐτὸς τὴν χεῖρα καρεῖται, ἰδρῶ-
 σει δὲ τις ἵππος ἄρμα ἔλκων ἐντέχνως καὶ περικα-
 λῶς ἐξοσμένον· ὃν δ' ἂν ἐγὼ ἴδω παρὰ ταῖς ναυσὶ ταῖς
 μελαίλαις ἐθέλοντα μένειν πόρρω τῆς μάχης, οὐκέτι δὴ
 ἱκανὸς ἔσται φυγεῖν τοὺς κύνας καὶ οἰωνοὺς, οἱ αὐτὸν
 διασπαράξουσιν φανευθέντα· Οὕτως εἶπεν· οἱ Ἀργεῖοι
 δὲ ἐπαιπῶντες τὸν λόγον μεγάλως ἠχῆσαν οὕτως, ὡ-
 σπερ κύμα, ὃ κινήσει Νότος ἐπελθὼν ἐφ' ὑψηλῆ ἀκτῆ,
 ἀπροτηρῶ λέγω, μετεώρῳ πρόβεβλημένῳ ἐπὶ τὴν θά-
 λασσαν, ὅπερ οὐδέποτε κύματα λείπει, ἀ παντοῖοι κι-
 νῶσιν ἀνεμοὶ, ὅταν ἐνθένδε, ἢ ἐνθένδε γίνωπται· ἀνα-
 ζάντες δὲ ἀπὴρχοντο σκεδασθέντες ἐπὶ τὴν ναῦν ἕκα-
 σος τὴν ἑαυτοῦ, πῦρ τε ἀνῆψαν ἐπὶ εὐτρεπίσει ἀρίστου
 καὶ θυσίας, καὶ τροφήν ἔλαβον· ἄλλος δὲ ἄλλῳ ἀπὸ
 τῶν θεῶν τῶν αἰεὶ ὄντων ἔθυσεν, εὐχόμενος θανάτῳ τε
 ἐκφυγεῖν, καὶ κίεσθιν πολέμῳ· ὁ δὲ βασιλεὺς τῶν
 ἀνδρῶν ὁ Ἀγαμέμνων βούν ἔθυσεν λιπαρὸν, πενταετῆ
 τῷ ὑπερβαλλόντως ἰσχυρῷ υἱῷ τοῦ Κρόνου, μετεκαλέ-
 σατο δὲ ἐπὶ τὴν θυσίαν τοὺς ἐνδοξοὺς ἀρίστους τῶ πανελλ-
 ληνῶν· τὸν Νέστορα δὲ πρῶτιστα μετεκαλέσατο, καὶ τὸν
 βασιλεῖα τὸν Ἴδομενεῖα, ἔπειτα δὲ τοὺς δύο Διάντας,
 καὶ τὸν υἱὸν τῆ Τυδείως, ἔκτον δὲ δὴ τὸν Ὀδυσσεῖα, τὸν

- Ἐκτόν δ' αὐτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον·
 Αυτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος.
 Ἦκε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο·
- 410 Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι, καὶ ἐπὶ κνέφας ἔλθειν,
 Πρὶν με κατὰ πρηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον·
- 415 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δῆτοιο θύρετρα·
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαίξαι,
 Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδᾶξ λαζοῖατο γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πω οἱ ἐπεκραΐαινε Κρονίων·
- 420 Ἄλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἶρά, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' κῦξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 Ἄνερυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαζαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέτμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν·
 Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
- 425 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζουσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον·
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπεύραντες, ὑπείρεχον ἠφαιΐσσιο·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόντ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·
- 430 Αὐτὰρ ἐπεὶ πάθσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔστις·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδιτύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἄφρειδῃ κύδιστε, ἀναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,

ἰσοσάσιον τὴν σύνεσιν τῷ Διὶ· αὐτόκλητος δὲ πρὸς αὐτὸν ἦλθεν ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἀγαθὸς Μενέλαος· ἦδει γὰρ κατὰ τὴν ψυχὴν, ὅπως ὁ ἀδελφὸς ἐκοπία τὸν βουῦν δὲ ἐκύκλωσαν, καὶ τὰ κανᾶ, ἐφ' οἷς ἦσαν αἱ σύμμικτοι τοῖς ἀλσὶ κριθαί, ἐβάσασαν· ἐπὶ τούτοις δ' εὐχόμενος εἶπεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· ὦ Ζεῦ ἐνδοξότατε, μέγιστε, τῆς σκοτώσεως τῶν νεφελῶν αἴτιε, ὁ ἐν αἰθέρι σικῶν, δὸς μὴ πρότερον δύναι τὸν ἥλιον καὶ ἐπελθεῖν τὸ σκότος, πρὶν ἂν καταβαλεῖν με ἐπὶ πρόσωπον τὸ οἶκημα τοῦ Πριάμου ἐσβολωμένον, καὶ ἡμαυρωμένον καπνῷ, εμπρῆσαι δὲ διὰ πυρὸς πολεμίου τὰς θύρας αὐτοῦ· τὸν τοῦ Ἑκτορος δὲ χιτῶνα ἐν τοῖς σῆθεσιν αὐτῷ διασπαράξαι δόρατι, διερρωγῶτα γενησόμενον· πολλοὶ δ' ἑταῖροι αὐτοῦ περὶ αὐτὸν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τῆς κόνεως κείμενοι διὰ τῶν οδόντων τὴν γῆν λάβοιεν· οὕτως εἶπεν εὐχόμενος· οὐπῶ δὲ ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς ἐπένευεν αὐτῷ τελειώσῃ τὴν εὐχὴν· ἀλλ' οὗτος ἀπεδέχετο μὲν τὴν θυσίαν, κάματον δὲ κακόν, καὶ διὰ τοῦτο ἀφθόνητον ἐπέτεινεν· ἐπεὶ δὲ εὐζαίτο, καὶ τὰς σὺν ἀλσὶ κριθᾶς ἐξέχεον τοῖς οὐλαχύταις πρὸ τῆς τοῦ ἱερείου θυσίας, ἀνέσρεψαν μὲν πρῶτα τὸν τράχηλον τοῦ ἱερείου, καὶ ἐσφαξαν αὐτὸ, καὶ ἐξέδειραν, καὶ τοὺς μηρούς αὐτοῦ ἀπέτεμον, καὶ λίπει αὐτοὺς κατεκάλυψαν, διττὰς μοίρας ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δὲ ὠμὰ κρέα ἀπὸ τοῦ ἱερείου τεμόντες ἔθηκαν, καὶ ταύτας μὲν δὴ τὰς μοίρας ἐν σχίζαις θέντες ἀποβεβληκυῖαις τὰ φύλλα ξηροτικά κατέκαιον· τὰ σπλάγχνα δὲ τοῖς ὀβελοῖς ἐμπερονήσαντες, ἐπάνω τῶν ἀνθράκων κατείχον αὐτὰ ὀπτῶντες· ἐπεὶ δὲ κατεκαύθησαν οἱ μηροὶ, καὶ τὰ ἐντόσθια ἔφαγον, τὰ ἄλλα δὲ πάντα κρέα εἰς μικρὰ ἔτεμον, καὶ περιέπειραν αὐτὰ τοῖς ὀβελοῖς, καὶ ὤπτησαν περισκεμμένως, ἐξήγαγον ἀπὸ τοῦ πυρὸς πάντα· ἐπεὶ δὲ ἔληξαν τοῦ πόνου, καὶ τὴν εὐωχίαν κατεσκεύασαν, εὐωχοῦντο· οὐκέτι δὲ ψυχὴ τινος ἰδεῖτο τροφῆς ἐν κοίτῃ τραπέζῃ προκειμένης· ἐπεὶ δὲ τὴν ἐπιθυμίαν ἐπλήρωσαν τῆς πόσεως, καὶ τῆς τροφῆς, ἐν τούτοις δὴ λόγων

- 435 Μικέτι τῶν δὴθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
 Ἄμβαλλώμεθα ἔργον, δ' δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει·
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Δαδὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας.
 Ἡμεῖς δ' ἀθροοὶ ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
- 440 Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὄξυν' Ἄρνα.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευε,
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομῶντας Ἀχαιοὺς·
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντα μάλ' ὤκα.
- 445 Ὡς δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
 Θῶνον κρίζοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγιδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
 Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειοι ἠερέθοντο,
 Πάντες εὐπλεκέες· ἑκατόμβοιοι δὲ ἕκαστος·
- 450 Σὺν τῇ παιφάσσοισα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστω,
 Κραδίη, ἄλκιον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
 Ταῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἢ ἐρέσθαι·
 Ἐκ νηυσὶ γλαφυρῆσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
- 455 Ἦότε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,
 Οὔρεος ἐν κορυφῇ· ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγὰ·
 Ὡς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳα
 Αἴγλη παμφαρόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκεν·
 Τῶν δ' ὄστ' ὀρνίθων πετενῶν ἔθνεα πολλὰ,
- 460 Χινῶν, ἢ γεράων, ἢ κύκων δουλιχοδείρων,
 Ἄσιψ' ἐν λευμῶνι, Καῦστρίσα ἀμφὶ ῥέεθρα,
 Ἐῖθα καὶ Ἴθα ποταῖνται ἀγαλλόμενα πτερούμεσσι,

ὁ Νέστωρ ἤρχετο ὁ πολεμιστής, ὁ ἀπὸ τῆς Γερῆνης πόλεως. ὁ Ἀγάμεμνον υἱὸς τοῦ Ἀτρείως ἐνδοξότατος βασιλεῦς τῶν ἀνδρῶν, μηκέτι νῦν ἐπὶ πολὺ ἐνταῦθα διαλεγώμεθα, μηδ' ἐπὶ πολὺ εἰς τὸ ἐξῆς ἀναβαλλώμεθα τὸ ἔργον, ὃ δὴ ὁ θεὸς ἡμῖν ἐργάσασθαι δώσει· ἀλλ' ἄγε, οἱ Κήρυκες μὲν τῶν Ἑλλήνων τῶν χαλκοῖς ὄπλοις ὠχυρωμένων κηρύγματι συγκαλῶντες, κατὰ τὰς ναῦς τὸν λαὸν ἀθροίζετ' ἔσωσαν· ἡμεῖς δὲ ὁμοῦ πάντες οὕτως ὡς ἐσμεν, ἐπὶ τὸν πολὺν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων ἀπέλθωμεν, ὃς πῶς ἂν τάχος ἴπποτον ἀνέλθωμεν πόλεμον. Οὕτως εἶπεν· οὐκ ἠπέθισε δὲ αὐτῷ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ὁ Ἀγάμεμνον· εὐθύς τοῖς ὄξυφάνοις κήρυξι προσέταξε κηρύγματι συγκαλεῖν ἐπὶ πόλεμον τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας Ἀχαιοὺς· οἱ μὲν βοῆ συνεκάλουν· οἱ δὲ ἠθροίζοντο μάλα τεχέως· οἱ δὲ περὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρείως βασιλεῖς· οἱ ὑπὸ τοῦ Διὸς πεπαιδευμένοι τὴν βασιλικὴν παιδείαν, σὺν σφοδρᾷ ὀρμῇ ἐκινουῦντο διακρίνοντας αὐτοὺς κατὰ φυλὰς καὶ φρατρίας, σὺν αὐτοῖς δὲ ἡ ὄξυφάνοισα Ἀθηνᾶ τὴν τοῦ Διὸς αἰγίδα φοροῦσα τὴν πάνυ τιμῆαν, τὴν μίτε φθειρομένην, μίτε παλαιουμένην, ἥς πλείσοι χρῆστοι κατὰ πάντα τὰ μέρη χρυσοὶ ἀπῆρυνται, πάντες εὐπλοκοί, ἕκαστος δὲ πλείσων ἄξιος νομισμάτων· σὺν ταύτῃ διαπρέπουσα τὸν λαὸν διήρχετο τῶν Ἑλλήνων, ἐπισπεύδουσα ἔρχεσθαι, προθυμίαν δὲ ἔμμονον ἐπέβαλεν ἕκαστῳ ἐν τῇ καρδίᾳ, ὥστε ἀπαύτως πολεμῆν καὶ μάχεσθαι· τούτοις δ' εὐθέως γλυκύτερος ὁ πόλεμος ἐγενετο ἢ ἀπέρχεσθαι εἰς τὴν πατρίδα τὴν προσφιλέην γῆν διὰ τῶν κεῶν τῶν κοίλων· καθὰ πῦρ ἀφανιστικὸν φλέγει δρυμῶνα ὑπερβαλλόντως πολὺν ἐν κορυφῇ ὄρους, πόρρωθεν δὲ φαίνεται ἡ λαμπηδῶν σφοδρῶς λαμπροῦσα· οὕτω τούτων πορευομένων ἀπὸ τοῦ θείου σιδήρου λαμπηδῶν σφοδρῶς λάμπουσα διὰ τῆς ἀέρος ἐπὶ τὸν ἠραρὸν κατελάμβανε· τέτων δ' ὡς περ ὀρνίθων πτηνῶν ἔθνη πολλὰ χηνῶν, ἢ γεράντων, ἢ κύκνων ἐπιμήκεις ἐχόντων τῆς τραχέως ἐν τῷ ὕδατι καταρρύττω τῷ πῦρ τῷ καλυμένῳ Ἀσίῳ, περὶ τὸ ρεῦμα τῆς Καύσπερ πο-

- Κλαγγηδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν.
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 465 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ αἰθεμόεντι
 Μυριοί, ὅσσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ἄρη.
 Ἦστε μυιάων ἀδιανάων ἔθνεα πολλὰ,
 470 Αἴτι κατα σταθμὸν ποιμνήτοσ' ἠλάσκουσιν,
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ· ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
 Τόσσοι ἐπὶ Τρῳέσσι κερηκωμόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
 Τοὺς δ' ὥσ' αἰπόλια πλατιά αἰγῶν αἰπόλοισι ἄνδρες
 475 Ῥεῖα διακρίνουσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μίγῃουσιν·
 Ὡς τοὺς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἰαμίνηδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἵκελος· Διὶ τερπικεραύνῃ,
 Ἄρει δὲ ζώνῃ, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 480 Ἦστε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένοισι,
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην· θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῃ,
 Ἐκπρεπέ· ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσσι·
 Ἔσπετέ νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι.
 485 Ἔμεις γὰρ θεαὶ ἔσε, πάρεςέ τε, ἴσε τε πάντα,
 Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν·
 Οἴτινες ἠγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μοθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σώματ' εἶεν,
 490 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δὲ μοι ἦτερ ἐταίη·

ταμῶ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν πέτονται τερπόμενα τῆ πτήσει, σὺν κλαγγῇ καθίζοντων, λαμπρὸν δὲ ἀντηχεῖ ὁ λειμῶν· οὕτω τὰ πολλὰ ἔθνη τούτων ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ ἀπὸ τῶν σκηπῶν εἰς τὸ πεδῖον συνέρρεον τὸ τοῦ Σκαμάνδρου· ἡ γῆ δὲ ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν τε καὶ τῶν ἵππων, λαμπρὸν ὑπήχει· ἔσπισαν δὲ ἐν τῷ ὕδατι καταρρύττω πεδίῳ τῷ τοῦ Σκαμάνδρου, τῷ εὖ ἔχοντι ἀνθέων, μυρῖοι, ὅσα τε φύλλα, καὶ ἄνθη γίνεται ἐν τῷ ἔαρι· καθὰ μυιῶν ἀθρόως πετομένων ἔθνη πολλὰ αἰ δὴ κατὰ ποιμενικὴν ἔπαυλιν πλανόμεναί φρέφονται ἐν τῇ ὥρᾳ τῆ Ἐαρος, ὅτε τὸ γάλα ἐπὶ τῶν ἀγγείων ἀμελγόμενον δίγυρα ταῦτα ποιεῖ· τοσοῦτοι οἱ τὴν κέμην τρέφοντες Ἀχαιοὶ κατὰ τῶν Τρώων ἴσαντο ἐν τῷ πεδίῳ διαφθειραὶ αὐτοὺς προθυμούμενοι· τούτους δὲ ὥσπερ πλήθῃ αἰγῶν σκεδαινωμένων ἐν τῇ νομῇ καὶ πλατυνομένων αἰπόλοι ἀνδρες ραδίως διακρίνουσι, ἐπειδὴν ἐν τῷ βόσκεισθαι μιγῶσιν· οὕτω τούτους οἱ ἠγεμόνες διέτατον ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τὸν πόλεμον ἔρχεσθαι· σὺν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς ὁ Ἀγαμέμνων, ὁμοίως κατὰ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ Διὶ τῷ τρέποντι τοὺς ἐναντίους τῷ κεραυνῷ, κατὰ δὲ τὴν ζώνην, τῷ Ἄρει, κατὰ δὲ τὸ σῆρρον τῷ Ποσειδῶνι· ὥσπερ βουῖς ἐν ἀγέλη ταῦρος κατὰ πολὺ ἔξοχος ἐστὶ πάντων τῶν ἄλλων, οὗτος γὰρ ἐπὶ βουσὶν ἠθροισμένοις διαπρέπει· τοιοῦτον δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐποίησεν ὁ Ζεὺς τὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως διαπρέποντα καὶ ἔξοχον ἐν πολλοῖς ἥρωσιν· Ἄγετε, ὦ μῦσαι, αἰ οἰκουσαὶ τὰ ὀλύμπια οἰκίματα, εἶπατε νῦν μοι, ὑμεῖς γὰρ ἐσε θεαὶ, πάρεσέ τε πᾶσι δρωμένοις, καὶ τὴν ἐπισήμην ἔχετε πάντων, ἡμεῖς δὲ φήμην μόνον τῶν ἐνδόξως πεπραγμένων ἀκούομεν, οὐδαμῶς δὲ οἴδαμεν, οἵτινες ἦσαν ἠγεμόνες τῶν Δαναῶν, καὶ ἄρχοντες· τούτους γὰρ μόνους εἰπεῖν δύναμαι, τὴν πληθῦν δὲ οὐκ ἂν δυνάμην εἰπεῖν, οὐδ' ὀνόματι ἔκασον τῆ πλῆθους δηλῶν, εἰδ' εἴ μοι ἦσαν δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ σῶματα, φωνὴ δὲ ἄθραυστος, καὶ ψυχὴ χαλκοῦ εὐτενίαν ἔχουσα ἐτῆν, εἰ μὴ αἰ μῦ-

Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίεθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 Ἄρχαυς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

ΝΗΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

- Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
 495 Ἄρκεσίλαός τε, Προθοοῖνῶρ τε, Κλονίῆς τε·
 Οἳ θ' Ἑπίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσαν,
 Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν.
 Οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθράς,
 500 Οἳ τ' Ἐλεῶν εἶχον, ἠδ' Ἐλν, καὶ Πετεῶνα,
 Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας, Εὐτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
 Οἳ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἠλίαρτον,
 Οἳ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλίσσαντ' ἐνέμοντο,
 505 Οἳ θ' Ἐποθήβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ὀρχησόν θ' ἱερὸν, Ποσιδηῖον ἀγλαὸν ἄλσος.
 Οἳ τε πολυσάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν,
 Νίσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἐκάστη
 510 Κούροι Βοιωτῶν ἑκατὸν, καὶ εἴκοσι βαῖνον.
 Οἳ δ' Ἀσπληδὸν ἔναιον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
 Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἄρνος.
 Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζείδαο,
 Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 515 Ἄρνη κρατερῶ· ὁ δὲ οἳ παρελέξατο λάθρη·

σαι αἱ Ὀλυμπιάδες, αἱ τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φορῶντος θυγατέρες, ἐκέτι συνάραιντο διδάσκεισαι, ὅσοι ἐπὶ τὸ Ἴλιον ἦλθον. τοὺς ἀρχηγούς δὲ τῶν νεῶν ἔρω, καὶ ἀπάσας τὰς ναῦς.

ΝΗΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ.

Τῶν μὲν Βοιωτῶν ἀνδρῶν ὁ Πινέλαος καὶ ὁ Αἰθίος, καὶ ὁ Ἀρκεσίλαος, καὶ ὁ Προθόνηρος, καὶ ὁ Κλόνιος, οἵτινες ἐκαρποῦντο τὴν Ἰρίαν, καὶ τὴν Αὐλίδα, τὴν σκολιὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ τὴν Σχοῖγον, καὶ τὴν Σκῶλον, καὶ τὸν δύσβατον καὶ ὄρειον Ἐτεωρὸν, καὶ τὴν Θίσπειαν, καὶ τὴν Γραΐαν, καὶ τὸν πλατὺν Μυκαλησσόν. καὶ οἵτινες τὸ Ἄρμα ἐκαρποῦντο, καὶ τὸ Εἰλέσιον, καὶ τὰς Ἐρυθράς. καὶ οἵτινες τὸν Ἐλεῶνα ᾤκουν, καὶ τὴν Ἰλν, καὶ τὸν Πετῶνα, καὶ τὴν Ὀκαλέαν, καὶ τὸν Μεδῶνα τὴν καλῶς ἐκτισμένην πόλιν, καὶ τὰς Κώπας, καὶ τὴν Εὐτρικίαν, καὶ τὴν Θίσβην τὴν πολλὰς περιεράς ἔχουσαν. καὶ οἵτινες ᾤκουν τὴν Κορώνειαν, καὶ τὸν εὐβότανον Ἀλίαρτον, καὶ οἵτινες τὴν Πλάταιαν ᾤκουν, καὶ οἱ τὴν Γλίσσαν ἐκαρποῦντο, καὶ οἵτινες τὰς Ἰποθήβας ᾤκουν τὴν καλῶς ἐκτισμένην πόλιν, καὶ τὸν ἱερὸν Ὀρχηστον, τὸ λαμπρὸν τέμενος τοῦ Ποσειδῶνος. καὶ οἵτινες ᾤκουν τὴν Ἄρην τὴν πολλὰς σαφυλὰς φέρουσαν. καὶ οἱ τὴν Μίδειαν, καὶ τὴν Νίσαν τὴν ἄγαν θεῖαν, καὶ τὴν Ἀνθηδόνα τὴν ἐσχατὴν κειμένην. τούτων μὲν πενήκοντα νῆες ἐπορεύοντο, ἐν ἐκάστῃ δὲ νέοι Βοιωτοὶ ἑκατὸν καὶ ἑξοσίην ἐπέβαινον. οἵτινες δὲ τὴν Ἀσπληδόνα ᾤκουν, καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν Μινύειον, τούτων ἤρχεν ὁ Ἀσκάλαφος καὶ ὁ Ἰάλμενος οἱ υἱοὶ τοῦ Ἄρεος, οὓς ἔτεκεν ἡ Ἀσιόχη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Ἄκτορος τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀζέως, ἡ αἰδοῦς ἀξία παρθένος ἀναβάσα εἰς τὸ ἀνάγαλιον οἴκημα τῷ ἰσχυρῷ Ἄρει. οὗτος δὲ παρεκλίθη αὐτῇ κρυφίως. τού-

- Τοῖς δὲ τριάκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχῶντο.
 Ἄντάρ Φωκίων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 Τίεες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο.
 Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσαν.
 520 Κρῖσσάν τε Ζαθίν, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,
 Οἳ τ' Ἀρεμῶρειον, καὶ Τάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἄρα παρ ποταμῶν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,
 Οἳ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἐπὶ Κηφισσοῖο.
 Τοῖς δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 525 Οἳ μὲν Φωκίων στίχας ἴστασαν ἀμφιέποντες,
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνευεν Οἰλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἄλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην λινοθώραξ,
 530 Ἐγχεῖρ δ' ἐκέαστο Παρέλληνας καὶ Ἀχαιοῦς.
 Οἳ Κῦρον τ' ἐέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλίαρδόν τε,
 Βῆσσαν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειαῖς ἐρατεινάς,
 Τάρφην τε, Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Τῶν δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο
 535 Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.
 Οἳ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ', Εἰρετριάν τε, πολυστάφυλον θ' Ἰστίαίαν,
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 Οἳ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύραν ναιετάεσκον.
 540 Τῶν δ' αὖ ἠγεμόνευε Ἐλεφίνωρ, ὄζος Ἄρνος,
 Καλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῶ δ' ἄμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ἔπιθεν κομῶντες,
 Λίχμηται, μεμαῶτες ὄρεκτῆσι μελίησιν.

των δὲ τριάκοντα βαθείαι νῆες ἐπορεύοντο. τῶν δὲ Φωκίων ὁ Σχέδιος καὶ ὁ Ἐπίστροφος ἐβασίλευον, οἱ υἱοὶ τοῦ Ἰφίτου τοῦ μεγαλοβύχου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Ναυβόλου. οἷτινες τὴν Κυπάρισσον ᾤκουν, καὶ τὴν Πυθαῖα τὴν λιθάδη καὶ τραχείαν, καὶ τὴν Κρίσσαν τὴν ἄγαν θείαν, καὶ τὴν Δαυλίδα, καὶ τὸν Πανοπέα· οἱ τὴν Ἀνεμώρειαν, καὶ τὴν Ἰάμπολιν ἐκαρποῦντο· καὶ οἱ παρὰ τὸν ἔνδοξον ποταμὸν τὸν Κηφισὸν ᾤκουν· καὶ οἱ τὴν Αἰλαιαν ᾤκουν· κατὰ τὰς πηγὰς τοῦ Κηφισοῦ ποταμοῦ τούτοις εἶποντο· μετὰ τούτων αὐτῶν νῆες μέλαιαι τεσσαράκοντα ἐπορεύοντο. οὗτοι μὲν τὰς τάξεις τῶν Φωκίων ἴσαντο περιενεργῆντες, καὶ διατάττοντες· ἐγγὺς δὲ τῶν Βοιωτῶν κατὰ τὸ ἀρισερὸν μέρος καθωπλίζοντο. τῶν δὲ Λοκρῶν ἦρχεν ὁ ἀκύπους Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Θιλέως, βραχύτερος τῷ σώματι, καὶ οὐ τηλιπόυτος, ἡλικίος ἦν Αἴας ὁ τοῦ Τελαμώνος υἱὸς, ἀλλὰ κατὰ πολὺ μικρότερος· μικρὸς μὲν οὖν ἦν λιγῶ θώρακι χρωμένος, δόρατι δὲ εἶκα πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ Ἀχαιοὺς· οἷτινες τό τε Κύνον ἐκαρποῦντο, καὶ τὸν Θόπεντα, καὶ τὸν Καλλίαρην, καὶ τὴν Βῆσσαν, καὶ τὴν Σκάρφον, καὶ τὰς ἐρασμίας Αὐγείας, καὶ τὴν Τάρφον, καὶ τὸ Θρόνιον περὶ τὰ ρεύματα τοῦ Βοαγρίου ποταμοῦ· σὺν αὐτῷ δὲ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιαι ἐπορεύοντο τῶν Λοκρῶν, οἱ οἰκοῦσι πέραν καὶ ἀπαιτικρῆ τῆς ἱερᾶς Εὐβοίας· οἱ πῶς δὲ τὴν Εὐβοίαν ᾤκων, οἱ Εὐβοεῖς λέγω, οἱ ἰσχύος τε καὶ προθυμίας πλήρεις, τὴν τε Χαλκίδα, καὶ τὴν Ἐρέτριαν, καὶ τὴν πολλὰς σαφυλάς ἔχουσαν Ἰσθίαιαν, καὶ τὴν παραβαλάσσιον Κίρινον, καὶ τὸ Δίε υψιλὸν πόλισμα· καὶ οἱ τὴν Κάρισον ᾤκουν, καὶ οἱ τὴν Στύραν ᾤκουν· τούτων δὲ ἦρχεν ὁ Ἐλεφήτωρ ὁ κλάδος τοῦ Ἄρεος, ὁ υἱὸς τοῦ Χαλκιάδοντος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν μεγαλοβύχων Εὐβοέων· τούτῳ δὲ οἱ ταχεῖς Εὐβοεῖς εἶποντο, ὅτι σθεν μόνον τῆς κεφαλῆς τρέφοντες τὴν κόμην, πολεμισαί, προθύμως ἐρμῶντες· σὺν μακροῖς δόρασι διε-

Θάρηκας ῥήξειν δῆτων ἀμφὶ στήθεσσι .

545 Τῷ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο .

Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ἔν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῖδαρος Ἄρουρα,
Καδδ' ἐν Ἀθήνῃς ἔσεν, ἐφ' ἐν πίονι γαίῃ .

550 Ἔσθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἰλάσονται

Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·

Τῶν δ' αὖ ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς .

Τῷ δ' οὐπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένητ' ἀνὴρ,

Κοσμήσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας .

555 Νέστωρ ὄλος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·

Τῷ δ' ἄμα πενήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο .

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,

Στῆσε δ' ἄγων, ἴν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες .

Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρωθ' αὖ τε τειχιόεσσαν,

560 Ἐρμῶνι, Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,

Τροίῃν, Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαιρον,

Οἳ τ' εἶχον Αἴγιαν, Μάστυά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·

Τῶν δ' αὖ ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

Καὶ Σθένης, Καπανθὸς ἀγκλειτοῦ φίλος υἱός .

565 Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φῶς,

Μυκιστέως υἱὸς Ταλαονίδαο ἀνακτος .

Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο .

Οἳ δέ γε Μυκίνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,

570 Ἀφειόν τε Κόρινθον, εὐκτιμένας τε Κλεωναίς,

Ἄρκειάς τ' ἐρέμοντο, Ἄραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν .

λείν τοὺς θώρακας τῶν πολεμίων περὶ τὰ στήθη αὐ-
 τῶν. σὺν δ' αὐτῷ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναι ἐπο-
 ρεύοντο. οἱ δὲ τὰς Ἀθήνας ᾤκουν τὴν καλῶς ἐκτισμέ-
 νην πόλιν, τὸν δῆμον τοῦ Ἐρεχθέως τοῦ μεγαλοφύχου,
 ὃν δὲ ποτε ἡ Ἀθηνᾶ ἀνέθρεψεν ἡ θυγάτηρ τοῦ Διός,
 ἐγέννησε δὲ αὐτὸν ἡ γῆ, ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν δωραυμένη
 ταῖς ἀνθρώποις, ἐκάθισε δὲ αὐτὸν ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ
 ἑαυτῆς ναφί τῷ λιπαρῷ, διὰ τὰς ἐκ τῶν λιπαρῶν ζώων
 γινόμενας ἐκεῖ θυσίας, ὅπου δὴ αὐτὴν διὰ ταύρων καὶ
 ἀρρειῶν ἐξευμενίζονται οἱ υἱοὶ τῶν Ἀθηναίων, κυκλο-
 φορουμένων τῶν ἐν αὐτῶν τούτων δὲ ἦρχεν ὁ Μενεσθεὺς
 ὁ υἱὸς τοῦ Πετεοῦ. τούτῳ δὲ οὔτις παρ' ἀνὴρ ἐπίγειος
 ἐγενήθη ὁμοίος, πρὸς τὸ διατάξαι ἵππους καὶ ἀνδρας
 πολεμιστὰς· ὁ Νέστωρ μόνος εἰς ἀμιλλᾶν αὐτῷ ἦρχετο,
 οὗτος γὰρ γεραίτερος ἦν. σὺν αὐτῷ δὲ πεντήκοντα νῆες
 μέλαιναι ἐπορεύοντο. ὁ Δίας δὲ ἦγεν ἐκ τῆς Σαλαμί-
 νος νῆας δώδεκα· ἔσπασε δὲ αὐτάς, ὅπου τῶν Ἀθηναίων
 αἱ τάξεις ἴσαντο. οἱ δὲ ᾤκουν τὸ Ἄργος, καὶ τὴν Τίκυ-
 ϑα τὴν καλῶς τετειχισμένην, καὶ τὴν Ἐρμιόνην, καὶ τὴν
 Ἀσίνην, τὰς κειμένας κατὰ τὸν κόλπον τὸν βαθύν, καὶ
 τὴν Τροϊζῆνα, καὶ τὰς Ἡϊόνας, καὶ τὸν πολλὰς ἀμ-
 πέλους ἔχοντα Ἐπίδαυρον, καὶ οἱ ᾤκουν τὴν Αἴγιαν,
 καὶ τὸν Μάσπητα υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων· τούτων δὲ ἦρχεν
 ὁ ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ Διομήδης, καὶ ὁ Σθένελος, ὁ
 τοῦ πανενδόξου Καπανῆος ἀγαπητὸς υἱός· σὺν αὐτοῖς
 δὲ τρίτος Εὐρύαλος ἐπορεύετο ἀνὴρ ἴσος ταῖς θεοῖς,
 υἱὸς τοῦ Μικισέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Ταλαίονος τοῦ βασι-
 λέως· ἀπάντων δὲ ἡγεμόνευεν ὁ ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ
 Διομήδης. σὺν αὐτοῖς δὲ ὀγδοήκοντα νῆες μέλαιναι
 ἐπορεύοντο. οἱ δὲ ᾤκουν τὰς Μυκήνας, πόλιν καλῶς
 ἐκτισμένην, καὶ τὴν Κόρινθον τὴν πλουσίαν, καὶ τὰς
 καλῶς ἐκτισμένας Κλεωνάς, καὶ οἱ ἐκαρποῦντο τὰς
 Ἄργεϊάς, καὶ τὴν ἐρασμίαν Ἀραιθυρέαν, καὶ τὴν Σι-
 κυῶνα, ὅπου ὁ Ἄδρασος πρῶτον ἐβασίλευσε· καὶ οἱ

- Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρητος πρῶτ' ἐμβασίλευσεν·
 Οἷ θ' Ὑπερσηεῖν τε καὶ αἰπεινὴν Γοιόεσσαν,
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιοι ἀμφενέμοντο,
 575 Αἰγιάλεν τ' ἄν πάντα, καὶ ἀμφ' Ἐλίκην εὐρεΐαν·
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἄτρείδης· ἅμα τῶ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκῶν,
 Κυδίῶν, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἠρώεσσι·
 580 Οὐνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς·
 Οἷ δ' εἶχον κοίλιν Λακεδαίμονα κητώεσσαν,
 Φάριν τε, Σπάρτην τε, πολυτρήραιά τε Μέσσην,
 Βρυσείας τ' ἐνέμοντο, καὶ Λυγείας τ' ἐρατεινάς,
 Οἷ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἔλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,
 585 Οἷ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἷτυλον ἀμφενέμοντο·
 Ταῖν αἰ ἀδελφεὰς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ἐξήκοντα νεῶν, ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο·
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποισθῶς,
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῶ
 590 Τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε, στοναχὰς τε·
 Οἷ δὲ Ἡύλην τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινήν,
 Καὶ Θρύον Ἀλφειοῦ πόρον, καὶ ἔϋκτιτον Αἶπυ,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένοιαν ἔναιον,
 Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἔλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
 595 Ἀντόμεναι Θάμυρα τὴν Θρήϊκα παῦσαν αἰοιδῆς,
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 Στεῦτε γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἄν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Αἰ δὲ χολωσάμεναι πηρὴν θέσαν· αὐτὰρ αἰοιδῆς

τὴν Ἑπερσίαν καὶ τὴν Αἰπείνην τὴν καρποφόρον καὶ γόνιμον, καὶ τὴν Πελήνην ὄρου καὶ τὸ Αἴγιον ἑκαρποῦντό, καὶ πάντα τὸν Αἴγιαλόν, καὶ περὶ τὴν εὐρύχωρον Ἐλίην· τούτων ἑκατὸν νεῶν ἤρχεν Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως· σὺν αὐτῷ δὲ λίαν πολλοὶ καὶ βέλτιστοι λαοὶ ἐπορεύοντο· αὐτὸς δὲ ἐνεδύσατο ὄπλα ὑπερβαλλόντως λαμπρά, τῇ δύξῃ ἐπαιρόμενος, καθότι ἐν πᾶσι τοῖς ἥρωσι διέφερε, καὶ ἐπίσημος ἦν διὰ τὸ ἄριστος εἶναι, καὶ κατὰ πολὺ πλείονα τῶν ἄλλων λαὸν ἄγειν μεθ' ἑαυτοῦ· οἱ δὲ ὄρου τὴν Λακεδαίμονα τὴν ἐν κοίλῳ τόπῳ κειμένην, καὶ μεγάλην οὔσαν, καὶ τὴν Φάριν, καὶ τὴν Σπάρτην, καὶ τὴν πολλὰς περισερὰς ἔχουσαν Μεσσήνην, καὶ οἱ τὰς Βρυσεΐας ἑκαρποῦντο, καὶ τὰς ἑρασμίας Ἀργεΐας, καὶ οἱ ὄρου τὰς Ἀρμύκλας, καὶ τὸ Ἔλος, καὶ οἱ τὴν Λᾶν ὄρου, καὶ τὸν Οἶτυλον ἑκαρποῦντο· τούτων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀγαμέμνηνος ἐβασίλευε ὁ ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ Μενέλεως, ἐξήκοντα νεῶν πόρρωθι δὲ καθωπλίζοντο· ἅμα δὲ καὶ αὐτὸς ἐπορεύετο τῇ ἑαυτοῦ προθυμίᾳ τεθαρρήκως, παροξύνων τοὺς ἄλλους εἰς πόλεμον· πάντες δὲ προεθυμεῖτο καὶ ἐφίετο ἀπαιτῆσαι καὶ λαβεῖν ἐκδίκησιν τῶν φροντίδων, καὶ σεναγμῶν τῆς Ἑλένης· οἱ δὲ τὴν Πύλον ἑκαρποῦντο, καὶ τὴν ἑρασμίαν Ἀρήνην, καὶ τὸ Θρύον τὸν πόρον τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, καὶ τὸ Λίπυ τὸ καλῶς ἐκτισμένον, καὶ τὸν Κυπαρισσήετα, καὶ τὴν Ἀμφιγέννην ὄρου, καὶ τὴν Πτελεδόν, καὶ τὸ Ἔλος, καὶ τὸ Δῶριον, ὅπου αἱ Μοῦσαι σιναντήσασαι ἀφείλοντο τὴν μουσικὴν Θάμυριν τὸν Θράκα ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας ἐρχόμετοι, ἀπ' Ἐυρύτου τοῦ Οἰχαλίως· ὑπέσχετο γὰρ καταχάμενος νικῆσειν, ἂν αὐτὰι αἱ Μοῦσαι ἄδωσιν αἱ θυγατέρες τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φορούντος· αἱ δὲ Μοῦσαι ὀργισθεῖσαι τυφλὸν αὐτὸν ἐπαΐησαν, τὴν δὲ μουσικὴν τὴν θεῖαν ἀφείλοντο, καὶ τῆς κιθαρῃδίας ἐκλαθέσθαι

- 600 Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον ἑθαριστήν .
 Τῶν αὖ ἠγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ ,
 Τῷ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο .
 Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ',
 Λιπύτιον παρὰ τύμβον, ἴν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται .
- 605 Οἳ Φεναεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
 Ρίπην τε, Στρατῆν τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
 Στύμφιλόν τ' εἶχον, καὶ Παρνασίαν ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ', Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
- 610 Ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν .
 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμῆλει .
- 615 Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα δῖαν ἔβαινον,
 Ὅσσον θ' Ἑρμῖν καὶ Μύρσινος ἐσχατώσα,
 Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάσφ
 Νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί .
- 620 Τῶν μὲν ἄρ' Αἰφίμαχος καὶ Θάλπιος ἠγνοσάσθην,
 Ἰίτες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' ἄρ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερός Διῶρης·
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος Θεοειδής,
 Ἰῖος Ἀγασθενέος Αὐγνιάδαο ἀνακτος .
- 625 Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίου, Ἐχινάων θ' ἱεράων
 Νήσων, οἳ ναίουσι πέρην αἰλῆς Ἥλιδος ἄντα,
 Τῶν αὐθ' ἠγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,

ἐποίησαν· τούτων δὴ ἦρχεν ὁ πολεμικὸς Νέσωρ ὁ ἀπὸ τῆς Γερήνης· τούτου δὲ νῆες βαθεῖαι ἐνενήκοντα ἐπορεύοντο. αἱ δὲ ᾤκουν τὴν Ἀρκαδίαν, ὑπὸ τὸ ὑψηλὸν ὄρος τὴν Κυλλήνην κατὰ τὸν τάφον τοῦ Λιπύτου, ἔνθα εἰσὶν ἄνδρες πολεμισαί, καὶ οἱ τὸν Φενεὸν ἐκαρπούντο, καὶ τὸν Ὀρχομενὸν τὸν πολυθρέμμονα, καὶ τὴν Ῥίπην, καὶ τὴν Στρατίαν, καὶ τὴν ὑψηλήν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀέρων καταπνεομένην Ἐνίσπην, καὶ οἱ τὴν Τεγένην ᾤκουν, καὶ τὴν ἐρασμίαν Μαρτίνειαν, καὶ οἱ τὸν Στύμφηλον ᾤκουν, καὶ τὴν Παρράσιαν ἐκαρπούντο· τούτων ἦρχεν ὁ παῖς τοῦ Ἀγκαίου· Ἀγαπήνωρ ὁ βασιλεὺς ἐξήκοντα νεῶν· πολλοὶ δὲ ἐν ἐκάσῃ νηὶ ἄνδρες Ἀρκάδες ἐπέβαινον πολεμεῖν εἰδότες. αὐτὸς γὰρ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ὁ Ἀγαμέμνων, ὁ υἱὸς τῆς Ἀτρέως, ἔδωκεν αὐτοῖς νῆας εὐκαθέδρους, ὥστε πλέειν κατὰ τὸν πόντον τὸν οἰνοειδῆ καὶ ἀμαιρὸν, ἐπειδὴ αὐτοῖς οὐκ ἦσαν διὰ φροντίδος τὰ κατὰ θάλασσαν ἔργα. οἱ δὲ τὸ Βουπράσιον, καὶ τὴν Ἥλιον ᾤκουν τὴν ἐνδοξον, καὶ ὅσον ἡ Ἴρμίνη, καὶ ἡ Μύρσιος ἡ ἐν ἐσχατιᾷ κειμένη, καὶ ἡ Πέτρι ἡ Ὠλενίη, καὶ τὸ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐναποκλείει· τούτων δὴ τέσσαρες ἀρχηγοὶ ἦσαν, ἐκάσῳ δὲ ἀνδρὶ δέκα νῆες ταχεῖαι εἶποντο, πολλοὶ δ' ἐν αὐταῖς ἦσαν Ἐπειοὶ· τέτων μὲν δὴ ὁ Ἀμφίμαχος, καὶ ὁ Θάλπιος ἡγεμόνευον, υἱοὶ, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δὲ Εὐρύτου τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀκτορος· τούτων δὲ ἦρχεν ὁ ἰσχυρὸς Διῶρης, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμαρυγκέως· τῶν δὲ τεσσάρων ἦρχεν ὁ Πολύξεινος ὁ κατὰ τὸ εἶδος ὁμοῖος τοῖς θεοῖς, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀγασθένης, τῆς υἱοῦ τοῦ Αὐγείου τοῦ βασιλέως. οἱ δὲ ἦσαν ἐκ τοῦ Δουλιχίου, καὶ τῶν Ἐχινῶν τῶν ἱερῶν νήσων, οἱ κατοικοῦσι πέραν τῆς θαλάσσης ἀπαντικρὺ τῆς Ἥλιδος· τούτων δὴ ἦρχεν ὁ Μέγης ὁ ἰσοσάσιος τῷ Ἄρει, ὁ υἱὸς τοῦ Φυλέως, ὃν ἐγέννησεν ὁ Φυλεὺς ὁ πολεμικὸς ὁ φίλος τοῦ Διός, ὃς πάλαι εἰς τὸ Δου-

Φυλείδης, ὃν τίκτε Διὶ φίλος ἰππότη Φυλεύς,
 Ὃς πτε Δουλίχιον ἀπενάστατο πατρὶ χολωθείς·
 630 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
 Οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰροσίφυλλον,
 Καὶ Κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τραχεῖαν,
 Οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
 635 Οἳ τ' Ἕπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραί ἐνέμοντο·
 Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·
 Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δωώδεκα μιλοπάρηαι.

Αἰτωλῶν δ' ἠγεῖτο Θόας, Ἄνδραίμονος υἱός·
 Οἳ Πλευρῶν ἐνέμοντο, καὶ Ὀλεον, ἠδὲ Πυλῆην,
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνα τε πετρῆεσσαν·
 Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
 Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

645 Κριτῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευε,
 Οἳ Κνωσσὸν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
 Φαιστόν τε, Ῥυτίον τε, πόλεις εὐ ναιεταώσας,
 Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόνπολιν ἀμφενέμοντο.

650 Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἠγεμόνευε,
 Μιριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐπιωλῖα ἀνδρὸσφότη·
 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδάκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠὺς τε μέγας τε,
 Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγεράων·
 655 Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διάτριχα κοσμηθέντες,

λίχιον ἀπωκίσθη ὀργιζόμενος τῷ ἑαυτοῦ πατρί· σὺν αὐτῷ δὲ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναι ἐπορεύοντο· ὁ Ὀδυσσεὺς δὲ τοὺς Κεφαλήνας, τοὺς μεγαλοφύχους, οἳ δὴ τὴν Ἰθάκην ᾤκουν, καὶ τὸ ὄρος τὸ Νήριτον τὸ σύνδενδρον καὶ κηνησίφυλλον, καὶ οἳ τὰ Κροκύλεια ἐκαρποῦντο, καὶ τὴν τραχεῖαν Αἰγίλιπα, καὶ οἳ τὴν Ζακύνθον ᾤκουν, καὶ οἳ τὴν Σάμον ἐκαρποῦντο, καὶ οἳ τὴν Ἥπειρον ᾤκουν, καὶ οἳ πέραν ἐκαρποῦντο οἰκοῦντες· τούτων μὲν ὁ Ὀδυσσεὺς ἦρχεν, ὁ ἰσοςάσιος τῷ Διὶ κατὰ τὴν βουλὴν· τούτῳ δ' εἶποντο νῆες δώδεκα τὰ ἐκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πῶρας βεβαμμένα ἔχουσαι μίλτω· τῶν δὲ Αἰτωλῶν ἡγεμόνευεν ὁ Θόας, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνδραίμονος· οἳ τὴν Πλευρῶνα ἐκαρποῦντο, καὶ τὴν Ὠλενον, καὶ τὴν Πυλήνην, καὶ τὴν Χαλκίδα τὴν παραθαλάσσιον, καὶ τὴν Καλυδῶνα τὴν τραχεῖαν τε καὶ λιθώδη· οὐκέτι γὰρ ἦσαν υἱοὶ τοῦ μεγαλοφύχου Οἰνέως, οὐδ' ἔτι δὴ αὐτὸς ἦν, ἀπέθανε δὲ Μελέαγρος ὁ ξανθός· τούτῳ δὲ προσετέτακτο πάντη βασιλεύειν τῶν Αἰτωλῶν· σὺν αὐτῷ δὲ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναι ἐπορεύοντο· τῶν δὲ Κρητῶν ἦρχεν Ἰδομενεὺς ὁ κατὰ τὴν μάχην ἔνδοξος· οἳ τὴν τε Κνωσσὸν ᾤκουν, καὶ τὴν Γόρτυναν τὴν καλά τείχη ἔχουσαν, καὶ τὴν Λύκτον, καὶ τὴν Μίλητον, καὶ τὸν Λύκαστον τὸν λευκόγειον, καὶ τὴν Φαισὸν, καὶ τὸ Ῥύτιον, πόλεις καλῶς οἰκουμένας, καὶ οἳ ἄλλοι, οἳ τὴν Κρήτην ἐκαρποῦντο τὴν ἑκατὸν πόλεις ἔχουσαν· τούτων μὲν δὴ ἦρχεν Ἰδομενεὺς ὁ κατὰ τὴν μάχην ἔνδοξος, καὶ ὁ Μιριόνης ὁ ἰσοςάσιος τῷ Ἄρει τῷ τοὺς ἀνδρας φονεύοντι· τούτοις δὲ εἶποντο νῆες μέλαιναι ὀγδοήκοντα· ὁ Γληπόλεμος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους υἱός, ὁ ἰσχυρός τε καὶ μέγας, ἐννέα νῆας ἤγεν ἐκ τῆς Ῥόδου τῶν υπερφάνων Ῥοδίων, οἳ τὴν Ῥόδον ἐκαρποῦντο εἰς τρεῖς μοῖρας διατεταγμένοι, λέγω εἰς τε τὴν Λίνδον, καὶ Ἰηλυσον,

- Δίνδον, Ἴηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
 Τῶν μὲν Γληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίη Ἡρακλειή,·
 Τὴν ἄγεται ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
 660 Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
 Γληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ,
 Αὐτίκα πατρὸς ἐοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
 ἦδην γηράσκοιτα Δικύμνιον, ὄζον Ἄρριος·
 Αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὄγε λαὸν ἀγείρας,
 665 Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπέλιψαν γάρ οἱ ἄλλοι
 Ἰεῖες, υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλειῆς.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἐς Ῥόδον ἵξεν αἰώμενος, ἄλγεα πάσχαυ,
 Τριχθαὶ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδὲ φιλήθην
 Ἐκ Διὸς, ὅσπερ Θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
 670 Καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς δ' Αἰσύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἴσας,
 Νιρεὺς Ἀγλαίης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἀνακτος·
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
 Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
 675 Ἄλλ' ἀλαπαδρὸς ἔην· παῦρος δὲ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Βάσον τε·
 Καὶ Κῶν Εὐρυπίλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
 Τῶν δ' αὖ Φειδίππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
 Θεσσαλοῦ υἱε δὴ ἄνω Ἡρακλείδαο ἀνακτος·
 680 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Νῦν αὖ τούς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,
 Οἳ τ' Ἄλον, οἳ τ' Ἀλόπην, οἳ τε Τριχίῃν ἐνέμοντο,
 Οἳ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

καὶ τὸν λευκόγειον Κάμιρον· τούτων μὲν ἦρχεν ὁ Τληπόλεμος ὁ κατὰ τὴν μάχην ἔνδοξος, ὃν ἔτσκεν ἡ Ἀσιόχεια τῆ ἰσχύι τοῦ Ἡρακλέους, (ἤγουν τῷ Ἡρακλεῖ περιφραστικῶς), ἣν ἔγνημεν ἐκ τῆς Ἐφύρης ἀπὸ Σελλήεντος τοῦ ποταμοῦ, πορθήσας πόλεις πολλὰς νέων ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένων. ὁ Τληπόλεμος δὲ μετὰ τὸ ἀνατραφῆναι ἐν τῷ οἴκῳ τῷ καλῶς κατεσκευασμένῳ, εὐθύς τὸν πρὸς μητρὸς θεῖον τῷ ἑαυτοῦ πατρὸς ἐφόνευσε τὸν Δικύμνιον τὸν τοῦ Ἄρεος κλάδον γέροντα ἦδη. ταχέως δὲ νῆας κατασκευασάμενος, καὶ πολὺν οὗτος λαὸν ἀθροίσας ἄχετο φεύγων διὰ θαλάσσης· ἀργίσθησαν γὰρ αὐτῷ οἱ ἄλλοι υἱοὶ, καὶ υἱοὶ τῶν υἱῶν τῆς ἰσχύος τοῦ Ἡρακλέους. ὁ δὲ παρεγένετο εἰς τὴν Ῥόδον πλανώμενος, καὶ θλίψεις ὑφιστάμενος· εἰς τρία δὲ μέρη ἄγκισαν κατὰ φυλάς, καὶ ἐφιλήθησαν παρὰ τοῦ Διός, ὃς θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ἄρχει, καὶ κατέχεεν αὐτοῖς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου πλοῦτον πολὺν τε καὶ θεῖον. ὁ Νιρεὺς δὲ ἦγεν ἀπὸ τῆς Αἰσύμης νῆας τρεῖς ἰσοτοίχους, ὁ Νιρεὺς ὁ υἱὸς τῆς Ἀγλαΐας, καὶ τοῦ Χαρόπου τοῦ βασιλέως, ὁ Νιρεὺς, ὃς ὠραιότατος πάντων ἀνὴρ ἀφίκετο πρὸς τὸ Ἴλιον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, μετὰ τὸν ἀμεμπτον υἱὸν τοῦ Πηλέως, ἀλλ' ἀσθενῆς τῆ δυνάμει ἦν, ὀλίγος δὲ λαὸς ἠκολούθει αὐτῷ. οἱ δὲ τὴν Νίσυρον ἔκουν, καὶ τὴν Κάρπαθον, καὶ τὴν Βάσον, καὶ τὴν Κῶν, τὴν πόλιν τοῦ Εὐρυπύλου, καὶ τὰς νήσους τὰς Σποράδας· τούτων δὲ Φεΐδιππος καὶ Ἄντιφος ἦρχον, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Θεσσαλοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἡρακλέους τοῦ βασιλέως· τούτων δὲ τριάκοντα νῆες βαθεῖαι ἐπόρευοντο. Νῦν δὲ τούτους, ὅσοι τὸ Ἄργος τὸ Πελασγικὸν ἔκουν, καὶ οἱ τὴν Ἄλον, καὶ οἱ τὴν Ἀλόπην, καὶ οἱ τὴν Τραχίνα ἐκαρποῦντο, καὶ οἱ ἔκουν τὴν Φθίαν, καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν ἔχουσαν γυναῖκας ὠραίας, Μυρμιδόνες, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοὶ καλούμενοί· τούτων δὲ περτήκοντα νεῶν ἦν ἀρ-

- Μυρμιδόνες δὲ καλοῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
 685 Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
 Ἄλλ' οἷγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
 Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφὲν ἐπὶ στίχας ἠγήσαίτο·
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Κούρης χαόμενος Βρισπίδος ἠϋκόμοιο,
 690 Τὴν ἐκ Λυρνησοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησοῦν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης·
 Καδδὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμῶρους,
 Ὑίας Εὐήνοιο, Σεληπιάδαο ἀνακτος·
 Τῆς ὄγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν·
 695 Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
 Δῆμπρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,
 Ἀγχιάλόν τ' Ἀντρώνα, ἰδὲ Πτελεὸν λεχεπαῖπν.
 Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἠγεμόνευε,
 Ζωὸς εἶν· τότε δ' ἦδη ἔχον κατὰ γαῖα μέλαινα·
 700 Τοῦ δὲ κεν ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμος ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
 Νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν·
 Οὐδὲ μὲν οὐδ' εἰ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθειν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἄλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὅζος Ἄρπος,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
 Ὀπλότερος γενεῇ· ὃ δ' ἄρα πρότερος καὶ ἀρείων,
 Ἥρωος Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
 Δεύονθ' ἠγεμόνος, πόθειν γε μὲν ἐσθλὸν ἔοντα·
 710 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο·
 Οἳ δὲ Φέρας ἀνέμοντο παραὶ Βοιβυίδα λίμνῃ,

χηρός ὁ Ἀχιλλεύς. ἀλλ' οὔτοι γε οὐκ ἐμέμνητο τοῦ
 πολέμου τοῦ κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος· οὐκ ἦν γὰρ, ὅ-
 στις αὐτοῖς πρὸς παράταξιν ἡγεμιῶν ἐμελλε γίνε-
 σθαι· ὁ γὰρ Ἀχιλλεύς ὁ εἰδοξός, ὁ ταχύς περὶ τὸν
 δρόμον ἐμενε· παρά ταῖς ναυτῖν, ὀργιζόμενος ἕνεκα
 τῆς κόρης τῆς θυγατρὸς τοῦ Βρισέως τῆς καλλικύμου,
 ἣν ἔλαβεν ἀπὸ Λύρνησσοῦ πολλὰ κακοπαθήσας, τὴν
 τε Λύρνησσον ἐκπορθήσας, καὶ τὰ τείχη τῆς Θήβης,
 ἦχουν τὴν Θήβην αὐτὴν· καθεῖλε δὲ ἀποκτείνας τὸν
 τε Μύνητα, καὶ τὸν Ἐπίσροφον τοὺς πολεμικοὺς υἱ-
 οὺς τοῦ Ἐυνοῦ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Σεληπιοῦ τοῦ βασι-
 λέως· ταύτης ἕνεκα οὗτος ἐκάθητο λιπούμενος, τα-
 χέως δὲ ἐμελλεν ἀναστήσασθαι πρὸς πολεμον· οἱ δὲ
 ἔχουν τὴν Φυλάκην, καὶ τὸν Πύρασον τὸν ἀνδρῶν πολλὰ
 ἔχοντα, ὁ τῆς Δημητρὶ ἀνατεθειμένος τόπος, καὶ τὴν Ἴ-
 τωνα τὴν τροφὸν τῶν προβάτων, καὶ τὸν παραθαλασ-
 σιον Ἀντρώνα, καὶ τὸν Πτελεὸν τὸν πολλὴν καὶ βαθεῖ-
 αν πόνην ἔχοντα· τῶν δὲ Πρωτεσίλαος ὁ πολεμικὸς ἦρ-
 χεν ἔτι ζῶν· τότε δὲ ἦδη αὐτὸν κατεῖχεν ἡ σκοτεινὴ γῆ
 ἀποθανόντα· τούτου δὲ ἡ γυνὴ καταλείπεται ἐν τῇ Φυ-
 λάκῃ ἀμφοτέρωθεν κατεξοσμένη, καὶ περισπαρμένη τὸ
 πρόσαιπον, καὶ ὁ οἶκος ἐξ ἡμισείας φηκοδομημένος· αὐ-
 τὸν δὲ ἀπέκτεινεν ἀνὴρ Δάρδαιος, πρὸ πάντων τῶν ἄλ-
 λων Ἑλλήνων ἐκπηδήσαντα ἀπὸ τῆς νεώς· ἔμην οὖν ἐδ'·
 οὔτοι αἰεὺ ἄρχοντος ἦσαν, ἐπόθεν μέντοι τὸν ἀρχηγόν,
 ἀλλὰ διέταπτεν αὐτὸς ὁ Ποδάρκης, ὁ τῆς Ἄρεος κλάδος,
 ὁ υἱὸς τῆς Ἰφίκλῃς τῆς πολλὰ πρόβατα ἔχοντος, τῆς υἱῆς τῆς
 Φύλακος, αὐταδελφός ἂν τῆς μεγαλοφύχῃς Πρωτεσίλαος,
 νεώτερος τῶ χρόνῳ· ἐκεῖνος δ' ἄρα ἦν καὶ προγενέστερος
 καὶ κρείσσων, ὁ Πρωτεσίλαος ὁ ἦρας ὁ πολεμικὸς· οὔτι
 δὲ οἱ λαοὶ ἐδέοντο ἄρχοντος, ἐπόθουν μέντοι τὸν Πρωτε-
 σίλαον ἀγαθὸν ὄντα· σὺν αὐτῷ δὲ τεσσαρακοντα νῆες
 μέλαιнай ἐπορεύοντο· οἱ δὲ ἐκαρποῦντο τὰς Φέρας παρὰ
 τὴν λίμνην τῆς Βοίβης, καὶ τὴν Βοίβην, καὶ τὰς Γλα-

- Βοίβην, καὶ Γλαφυράς, καὶ εὐκτιμένην Ἴαωλκὸν,
 Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν
 Εὐμπλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
 715 Ἄλκηστις, Πελῖαιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη·
 Οἳ δ' ἄρα Μιθῶνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ Μελίβοϊαν ἔχον, καὶ Ὀλιζῶνα τραχεῖαν,
 Τῶνδε Φιλοκτήτης ἦρχε, τόξων εὖ εἰδώς,
 Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἐκάστῃ πεντήκοντα
 720 Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες, ἴφι μάχεσθαι.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Δήμηφ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἱεὺς Ἀχαιῶν,
 Ἐλκεῖ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
 Ἔνθ' ὄγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταο ἄνακτος.
 Οὐδὲ μὲν, οὐδ' οἳ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
 Ἄλλὰ Μέδων κόσμησεν, Οἰλῆος νόθος υἱός,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Οἰλῆϊ πτολιπόρθῳ.
 Οἳ δ' εἶχον Τρίκην, καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 Οἳ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
 Τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε
 Ἰπτήρ' ἀγαθῶ, Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων.
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἳ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε Κρήνην Ἰπέρειαν,
 735 Οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρνηα,
 Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Οἳ δ' Ἄργεισαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκὴν.

φυρᾶς, καὶ τὴν καλῶς ἐκτισμένην Ἰαωλκὸν τέτων ἡγε-
 μάνευεν ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς τοῦ Ἀδμήτου, νεῶν ἑνδεκα, ὁ
 Εὐμηλος, ὃν εὐνηθεῖσα τῷ Ἀδμήτῳ ἐτέκεν ἡ ἑνδοξὸς
 τῶν γυναικῶν Ἀλκίσις, ἡ κατὰ τὴν μορφήν ἀρίστη ἀπὸ
 πασῶν τῶν θυγατρῶν τοῦ Πελίου. οἱ δὲ ἔκαρπούντο
 τὴν Μεθώνην, καὶ τὴν Θαυμακίαν, καὶ οἱ τὴν Μελίβοι-
 αν ᾤκουν, καὶ τὴν σκληρᾶν, καὶ λιθῶδῃ Ὀλιζῶνα· τού-
 των Φιλοκτῆτης ἡγεμονεύει, ὁ τὴν τοξικὴν καλῶς ἐπι-
 σάμενος, νεῶν ἑπτὰ· πεντηκοντα δὲ ἐν ἑκάσῃ νηὶ κοπι-
 λᾶται ἐπιβεβηκότες ἦσαν, πάντες καλῶς ἐπισάμενοι
 μαχεσθαι καρτερῶς διὰ τόξων· ἀλλ' ὁ μὲν Φιλοκτῆτης
 μεγάλας ὀδύνας ὑφισάμενος ἔκειτο ἐν τῇ νησῷ, ἐν τῇ
 Λημῶν λέγων τῇ ἄγαν θεῖᾳ, ὅπου κατέλιπον αὐτὸν οἱ
 υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, περιπαθῶς ὀδυνόμενον ἐκ τραύμα-
 τος κακοῦ, ἐπιβούλου, καὶ βλαβεροῦ ὕδρου· ἐκεῖ μὲν
 οὗτος ἔκειτο πάσχων· ταχέως δὲ οἱ Ἕλληνες εἰς μνη-
 μνὴν ἐλεύσεσθαι ἐμελλον παρὰ ταῖς ναυσὶ Φιλοκτῆ-
 του τοῦ βασιλέως· οὔτι μὲν οὐδ' οὔτοι ἀνευ ἀρχηγοῦ
 ἦσαν, ἐποθουν μέντοι τὸν πρότερον ἀρχηγόν· ἀλλὰ
 Μεδῶν ἀρχὴν δίδασκεν αὐτούς, υἱὸς νόθος τοῦ Ὀϊ-
 λέος, ὃν δὴ ἔτεκε Ῥήνη εὐνηθεῖσα τῷ Ὀϊλεῖ τῷ πορ-
 θοῦντι τὰς πόλεις· οἱ δὲ ᾤκουν τὴν Τρίκην, καὶ τὴν
 Ἰθάμνιν τὴν κρημνώδῃ καὶ δύσβατον, καὶ οἱ ᾤκουν
 τὴν Οἰχαλίαν, τὴν πόλιν τοῦ Εὐρύτου τοῦ ἀπὸ τῆς
 Οἰχαλίας· τούτων δὲ ἦρχον οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀσκλη-
 πίου, ἰατροὶ ἀγαθοί, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων· του-
 των δὲ τριάκοντα νῆες βαθεῖαι ἐπορεύοντο· οἱ δὲ ᾤ-
 κουν τὸ Ὀρμένιον, καὶ οἱ τὴν Κρήνην τὴν Ὑπέρειαν,
 καὶ οἱ ᾤκουν τὸ Ἀστέριον, καὶ τῆς Τίτανε τὰς λευκὰς
 ἕξοχάς· (ἦσαν τὴν Τίτανον περιφραστικῶς)· τούτων ἡ-
 γεμῶν ἦν Εὐρύπυλος ὁ τοῦ Ευαίμονος λαμπρὸς υἱός·
 συν αὐτῷ δὲ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναί ἐπορεύοντο·
 οἱ δὲ ᾤκουν τὴν Ἀργεῖσαν, καὶ οἱ τὴν Γυρτῶνην ἔκαρ-
 ποῦντο, καὶ τὴν Ὀρθην, καὶ τὴν Ἠλώνην, καὶ τὴν Ο-

- 740 Τῶν αὖ ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 Ἴτιός Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέτοκε Ζεὺς·
 Τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθῶ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια,
 Ἥματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίσατο λαχνήντας·
 Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ᾤσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσαν.
- 745 Οὐκ οἶος ἅμα τῷγε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρνος,
 Ἴτιός ὑπερθύμου Κορώνου Καιεΐδαο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.
 Γουρυεύς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 Τῷ δ' Ἐνιῆνες ἔποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοί,
- 750 Οἳ περὶ Δαδῶνιν δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
 Οἳ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο,
 Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ,
 Οὐδ' ὄγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίη,
 Ἄλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠὲτ' ἔλαιον·
- 755 Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ·
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τειθρηδόνος υἱός,
 Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰσοσίφυλλον
 Ναίεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευε·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναί νῆες ἔποιτο.
- 760 Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 Τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σὺ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
 Λυτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἔποντο·
 Ἴπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 Τὰς Εὐμηλος ἔλαιε, ποδώκεας, ὄρνιθας αἰς,
- 765 Ὅτριχας, οἰετίας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἴσας·
 Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 Ἄμφω θηλείας, φόβον ἄρνος φορεούσας.

λοισσόνά τὴν πόλιν τὴν λευκὴν· τούτων δὲ ἦρχεν ὁ πολεμικὸς Πολυποίτης, ὁ υἱὸς τοῦ Πεiriθου, ὃν ἐγέννησεν ὁ ἀθάνατος Ζεὺς, ὃν δὲ εὐνηθεῖσα τῷ Πεiriθῷ ἔτεκεν ἢ ἐνδοξὸς Ἴπποδαμεια, κατ' ἐκείνην τὴν ἡμερᾶν, ὅτε τὰ θηρία τὰ δασέως τετριχωμένα ἐτιμωρήσατο· ταῦτα δὲ ἐκ τοῦ Πηλίου ὄρους ἐξήλασε, καὶ πρὸς τοὺς Αἰθίικας μεταβῆναι ἐποίησεν· οὐ μόνος· σὺν αὐτῷ ἦν Λεοντεὺς, ὁ κλάδος τοῦ Ἄρεος, ἦτοι ὁ ἀνδρείος, καὶ πολεμικός, ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλοψύχου Κορώνου τοῦ υἱοῦ τοῦ Καϊνεως· σὺν τούτοις τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναι ἐπορεύοντο· ὁ Γουνεὺς δὲ ἦγεν ἐκ τῆς Κύφου νῆας δύο καὶ εἴκοσι· τούτῳ δὲ εἶποντο Ἐνιήνες, καὶ Περαιβοὶ οἱ πολεμικοὶ, οἵτινες περὶ τὴν Δαυδώνην τὴν ψυχροτάτην τὰς οἰκίας ἐποίησαντο, καὶ οἱ περὶ τὸν Τιταρήσιον τὸν ἐπιθυμητὸν ποταμὸν τὰ ἔργα ἐκαρποῦντο, ὅς δὲ εἰς τὸν Πηνειὸν ποταμὸν προχεῖ τὸ ἑαυτοῦ σὺν ὄρῳ ῥέον ὕδωρ, οὐ μέντοι μίγνυται αὐτὸ μετὰ Πηνειοῦ τοῦ τὰ λευκὰ ρεύματα ἔχοντος, ἀλλ' ὑπεράνω αὐτοῦ ἐπιρρεῖ, καθάπερ ἔλαιον· ἀπόσαγμα γὰρ ἴσθι τοῦ ὕδατος τοῦ φοβεροῦ ὄρκου τῆς Στυγὸς· τῶν Μαγνητῶν δὲ ἡγεμονεὺς Πρόθοος, ὁ υἱὸς τοῦ Τευθριδόνος· οἵτινες περὶ τὸν Πηνειὸν καὶ τὸ Πήλιον ὄρος τὸ συνδεδυδρον καὶ κινησίφυλλον ὄρειον· τούτων μὲν δὲ Πρόθοος ὁ ταχὺς ἦρχεν, σὺν αὐτῷ δὲ τεσσαράκοντα νῆες μέλαιναι ἐπορεύοντο· οὗτοι δὲ στρατηγοὶ τῶν Δακαίων καὶ ἄρχοντες ἦσαν· τίς δὲ δὴ αὐτῶν ἐξόχως ἄριστος ἦν, σὺ μοι δήλωσον, ὦ Μοῦσα, τῶν τε ἀνδρῶν, καὶ τῶν ἵππων, οἱ σὺν τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἀτρέως ἐπορεύοντο· ἵπποι μὲν πάνυ ἄριστοι ἦσαν τοῦ υἱοῦ τοῦ Φηρητίου, ὃς Εὐμπλος ἐποχάζετο πρὸς ἑὸν χαρεῖν ἐπληττε, ταχείας, καθάπερ ὄρνιθας, ἐπιώτριχας, ἰσοπέτες, μολυβιδι καὶ κανόνι οἰκοδομικῶ ἴσας κατὰ τὰ νῶτα, καὶ τὴν τοῦ σώματος ἀναδρομὴν, ὃς ὁ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἀνεθρέφεν ἐν Πιερίᾳ τῷ ὄρει, θήλειαν ἑκατέραν, φηγὴν τε πολέμου φέρουσαν· ἀπὸ πάντων

- Ἄνδρῶν αὐτὸν μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
 "Ὀφρ' Ἀχιλεὺς μῆνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 Ἴπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐν νήσσοι κορωνίσιοι ποντοπόροισι
 Κεῖτ', ἀπομνήσας Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
 Ἄτρεΐδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 775 Τόξοισι θ', ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος
 Λατὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
 Ἔσασαν ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
 Ἐν κλισίῃσιν· οἳ δ' ἀρχὸν ἀρήϊφίλον ποθέοντες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
 780 Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεὶ τε πυρὶ χθῶν πᾶσα νέμοιτο·
 Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διὲ ὡς τερπικεραυνῷ
 Χωομένῳ, ὅτε γ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἰμάσσει
 Εἰν' Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς.
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα σοναχίζετο γαῖα
 785 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρητσον πεδίοιο.
 Τρῶσιν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴνέμος ὠκέα Ἴρις,
 Παρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἳ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θυρήσσι
 Πάντες ὀμηγερές, ἡμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
 790 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 Εἴσατο δὲ φθογγὴν ὑἱὸν Πριάμοιο Πολίτη,
 Ὅς Τρῶων σκοπὸς ἴξε, ποδωκείησι πεποιθῶς,
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήτῳ γέροντος,
 Δέγμενος, ὅππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 Τῷ μιν εἰεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

δὲ τῶν ἀνδρῶν πολὺ ἄριστος ἦν, Αἴας ὁ υἱὸς τοῦ Τελαμώνος, ἐν ὅσῳ Ἀχιλλεὺς ἐμνησικάκει· ἕτος γὰρ κατὰ πολὺ ἄριστος ἦν, καὶ οἱ ἵπποι, οἱ ἔφερον τὸν ἄμειπτον υἱὸν τοῦ Πηλεΰος· ἀλλ' οὗτος μὲν ἐν ταῖς ναυσὶ κάθηται πόρρω που, μνησικακῶν Ἀγαμέμνωνι τῷ βασιλεῖ τοῦ πλήθους τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως· οἱ λαοὶ δὲ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ τῆς θαλάσσης λίθοις σρογγύλοις καὶ ἀκοντίοις εὐφραίνον ἑαυτὰς, ἀφιέντες καὶ ρίπτοντες αὐτὰ δηλονότι, καὶ ἔτι γε τόξοις· οἱ ἵπποι δὲ αὐτῶν πάντες παρὰ τοῖς ἰδίοις δίφροις, λωτὸν ἐσθίοντες καὶ σέλινον τὸ ἐν τοῖς ἔλεσι φυόμενον καὶ τρεφόμενον ἔμενον· οἱ δίφροι δὲ καλῶς κεκαλυμμένοι ἔκειντο ἐν ταῖς τῶν βασιλέων σκηναῖς· οὗτοι δὲ ἀρχηγὸν πολέμου φίλον ποθοῦντες ἐπορεύοντο ἐνθάδε κακείσε ἐν τῷ στρατῷ καὶ οὐκ ἐπολέμουν· οὗτοι δὲ ἐπορεύοντο, ὥσπερ εἰ πῦρ πᾶσαν τὴν γῆν ἐνέμετο, ἡ γῆ δὲ ὑποκάτωθεν ἔσενε καὶ ὑπήχει, ὥσπερ τοῦ Διὸς τοῦ τοὺς ἐναντίους κεραυνῷ τρέποντος βαρέως ὀργιζομένου, ὅταν περὶ τὸν Τυφώεα πατάξῃ καὶ μασίξῃ τὴν γῆν ἐν Ἀρίμοις τῷ ὄρει, ὅπου φασὶν εἶναι τὴν κοίτην καὶ μονὴν τοῦ Τυφώεως· οὕτω δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶν αὐτῶν μεγάλας ἔσενε καὶ ὑπήχει ἡ γῆ πορευομένων, λίαν δὲ ταχέως διήρχοντο τὴν πεδιάδα· Πρὸς δὲ τοὺς Τρῶας ἀγγελὸς ἀφίκετο ἡ ταχύπους καὶ ἀκύπους Ἴρις ἀπὸ τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος, σὺν ἀγγελίᾳ λυπηρᾷ καὶ δεινῇ· οὗτοι δὲ δημηγοροῦντες ἐκάθηντο περὶ τὰς θύρας τοῦ Πριάμου πάντες συνηθροισμένοι, καὶ νέοι, καὶ γέροντες· πλυσίον δὲ στάσα εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἡ κατὰ τοὺς πόδας ταχεῖα Ἴρις, ὁμοίωθι δὲ κατὰ τὴν φωνὴν Πολίτη τῷ υἱῷ τοῦ Πριάμου, ὃς κατάσκοπος τῶν Τρῶων ἐκάθητο, ταχύτητι ποδῶν τεθαρρήκως, ἐπὶ τῇ κορυφῇ τοῦ τάφου Λισυήτου τῷ γέροντος, ἐκδεχόμενος, πότε ὀρμήσειαν ἀπὸ τῶν νεῶν οἱ Ἕλληνες· τῆσφ' αὐτὴν ὁμοίωσασα, παρρησίᾳ εἶπεν ἡ ταχύπους Ἴρις·

- ὦ γέρον, αἰεὶ τοὶ μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὧς ποτ' ἐπ' εἰρήνης πόλεμος δ' ἀλίαςτος ὄφραρεν.
 Ἥ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 Ἄλλ' οὐπω τοιούδε τοσόνδε τε, λαὸν ὄπωπα.
- 800 Λίην γὰρ φύλλοισιν εἰοικότες, ἦ φαρμαθοῖσιν,
 Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστου.
 Ἐκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ δε ρέξαι.
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστου μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
 Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων.
- 805 Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαίνεται, οἷσιν περ ἄρχει.
 Τῶν δ' ἐξηγείσθω, κοσμησάμενος πολίτας.
 ὧς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
 Αἰψα δ' ἔλυσ' ἀγορῆν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἔσσεύοντο.
 Πᾶσαι δ' ὠἶγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
- 810 Πιζοί θ', ἰππῆές τε· πολὺς δ' ὄρυγμαδὺς ὀρώρει.
 Ἔσι δὲ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
 Τὴν ἦτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δὲ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης.
- 815 Ἔειθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
 Τρωσὶ μὲν ἠγεμάνευε μέγας κορυβαίολος Ἐκτωρ
 Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείεσι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείησι.
 Δαρδανίων δ' αὖ ἦρχεν, εὖς παῖς Ἀγχιόσασ,
- 820 Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχιόσῃ τέκε δὶ Ἀφροδίτη,
 Ἴδης ἐν κνημοῖσι· θεὰ βροτῶν εὐνηθεῖσα.
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δὺω Ἀντήνορος υἱε,
 Ἀρχέλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

ὦ γέρον Πρίαμε, αἶί σοι οἱ μακροὶ καὶ ἐκτεταμένοι
 λογοὶ προσφιλεῖς εἰσι, καθάπερ ἐν τῷ τῆς εἰρήνης
 καιρῷ· πόλεμος δὲ ἄφυκτος καὶ ἀμετάτρεπτος ἐγ-
 γερται. ὄντας δὴ πάνυ πολλακίς παρεγενομένη εἰς μά-
 χας ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐδεπώποτε τοιοῦτον καὶ τοσοῦτον
 λαὸν ἑώρακα· πάνυ γὰρ ὅμοιοι φύλλοις δείδρων, ἢ
 ἄμμῳ θαλάσσης, πορεύονται διὰ τῆς πεδιάδος πο-
 λεμήσοντες κατὰ τὴν πόλιν. ὦ Ἔκτωρ, σοὶ μαλιστα
 πάντων παρακελεύομαι οὕτως ποιῆσαι· πολλοὶ δὴ
 που εἰσὶ βοηθοὶ ἐν τῇ μεγάλῃ πόλει τοῦ Πριάμου,
 ἄλλη δὲ ἄλλων ὁμιλία ἐστὶν ἀνθρώπων τῶν ἐπὶ πολ-
 λά μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων· τούτοις τοίνυν ἕκαστος
 ἀνὴρ ἐπιταττέτω, ὧν ἀρχῶν ἐστὶ, τούτων ἡγεμῶν ἔ-
 στω διαταξάμενος τοὺς ἰδίους πολίτας· οὕτως εἶπεν.
 ὁ Ἔκτωρ δὲ οὐδαμῶς τὸν τῆς θεᾶς λόγον ἡγήσθη· τά-
 χιστα δὲ διέλυσε τὸ συνηθροισμένον πλῆθος, ἐπὶ τὰ
 ὄπλα δὲ πάντες ὤρμησαν πορεύεσθαι. πᾶσαι δὲ αἱ
 τῆς πόλεως πύλαι ἠνοίγοντο, ἐξῶρμητο δὲ ὁ λαὸς,
 ἰππεῖς τε ἄμα καὶ πεζοὶ, πολὺς δὲ θόρυβος καὶ
 κτύπος ἠγέρθη. ἐστὶ δὲ τι ἐπανάστημα γῆς βουνοειδὲς
 ὑψηλὸν ἔμπροσθεν τῆς πόλεως, ἐν τῇ πεδιάδι πορρω-
 θεὶ ὄν στρογγύλον πανταχόθεν, καὶ περιφερὲς, ὅπερ
 οἱ μὲν ἄνθρωποι κολώνην Βατίειαν ὀνομάζουσιν, οἱ
 θεοὶ δὲ μνήμα τῆς πολυκινήτου Μιρρίνης· ἐκεῖ δὴ τό-
 τε οἱ Τρῶες τε καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν διεκρίθησαν με-
 ρισθέντες εἰς τάξεις· τῶν μὲν οὖν Τρῶων ἡγεμῶν ἦν
 Ἔκτωρ ὁ μέγας, ὁ ταχέως κινῶν τὴν κέρυν, ὁ υἱὸς
 τοῦ Πριάμου· σὺν αὐτῷ δὲ πάνυ πολλοὶ καὶ ἄριστοι
 λαοὶ καθωπλίζοντο δόρασι προθυμούμενοι μάχεσθαι·
 τῶν Δαρδανίων δὲ ἦρχεν Αἰνεΐας ὁ χρῆστος παῖς τοῦ
 Ἀγκίσσου, ὃν ἔτεκεν ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη ὑπὸ πατρὶ τῷ
 Ἀγκίσῃ ἐν ταῖς προβάσεσι τῆς Ἰδῆς τῷ ὄρει, θεὰ εἰς
 συνεσίαν ἐλθῆσα ἀνθρώπῳ· οὐ μόνος· σὺν αὐτῷ ἦρχον
 καὶ οἱ δύο υἱοὶ τῷ Ἀντήνορος, ὁ Ἀρχέλοχος καὶ ὁ Ἀ-

- Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα ρείατον Ἴδης
 825 Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσθήποιο,
 Τρῶες, τῶν αὐτῶν ἦρχε Λυκάονος ἀγλαῶς υἱός,
 Πάϊδαρος, ὃς καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
 Οἳ δ' Ἀδράσειαν τ' εἶχον, καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
 Καὶ Πίτυαν εἶχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
 830 Τῶν ἦρχ' Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
 Ἵτιε δὴ Μέρπος Περκασίου, ὃς πέρι πάντων
 Ἦδεε μαινοσύνας, οὐδ' εὐὸς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῶ δέ οἱ οὔτι
 Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 835 Οἳ δ' ἄρα Περκῶτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 Τῶν αὐτῶν Ἔτρακίδης ἦρχ' Ἄσσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἄσσιος Ἔτρακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 Αἰθῶνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος·
 840 Ἴππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 Τῶν οἳ Λάρισσαν ἐριβῶλακα ναιετάεσκον·
 Τῶν ἦρχ' Ἴππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρνος,
 Ἵτιε δὴ Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
 Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείροος ἦρας,
 845 Ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἔεργει.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχιμπάων,
 Ἵτιος Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο·
 Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίου εὐρυρέοντος,
 850 Ἀξίου, οὗ κάλλισον ὕδωρ ἐπισκίδναται αἶαν·
 Παφλαζόνων δ' ἠγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ,

κάμας ἐπισήμορες πολέμου παντός. οἱ δὲ ᾠκουν τὴν Ζέλειαν ὑπὸ τὴν ἐσχάτην ὑπώρειαν τῆς Ἰδης τοῦ ὄρους, Τρῶες πλούσιοι πίνοντες τὸ μέλαν ὕδωρ τοῦ Αἰσίου ποταμοῦ. τούτων δὴ ἦρχεν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος Πάνδαρος, ὃν τὴν τοξικὴν Ἀπόλλων αὐτὸς ἐδίδαξεν. οἱ δὲ ᾠκουν τὴν Ἀδράσειαν καὶ τὸν δῆμον τοῦ Ἀπαισοῦ, καὶ οἱ τὴν Πιτύειαν ᾠκουν, καὶ τὸ ὄρος τὸ ὑψηλὸν τῆς Θυρείας. τούτων ἄρχων ἦν ὁ Ἀδρασος, καὶ ὁ Ἀμφιος ὁ λιγῶ θάρακι χρώμενος, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Μέρποκος τοῦ ἀπὸ Περκώσου, ὃς μάλιστα πάντων ἤδει τὴν μαντικὴν ἐπισήμην, οὐ δὲ τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς εἶα πορευέσθαι ἐπὶ τὸν πόλεμον τὸν τοὺς ἀνδρας φείροντα, οἱ δὲ αὐτῶ οὐκ ἐπέισθησαν. ὁ γὰρ εἰμαρμένους αὐτοῖς μέλας θάνατος ἐπῆγεν αὐτούς. οἱ δὲ τὴν Περκώτην καὶ Πράκτιον ἐκαρπούντο, καὶ οἱ τὴν Σησὸν, καὶ τὴν Ἀβυδὸν ᾠκουν, καὶ τὴν ἐνδοξὸν Ἀρίσβην. τούτων δὴ ἡγεμόνευεν Ἄσιος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰρτάκου, ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν, Ἄσιος λέγω ὁ υἱὸς τοῦ Ἰρτάκου, ὃν ἀπὸ τῆς Ἀρίσβης ἐκόμισαν ἵπποι πυροὶ, καὶ μεγάλοι, ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Σελλήεντος. ὁ Ἰππόθοος δὲ ἤγε τὰ γένη τῶν Πελασγῶν τῶν πολεμικῶν, τέτων οἱ τὴν Λάρισσαν τὴν μεγαλόβωλον καὶ εὐγειον ᾠκουν. τέτων ἦρχεν ὁ Ἰππόθοος καὶ ὁ Πύλαιος ὁ κλάδος τοῦ Ἄρεος, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Λίθε τῆ Πελασγοῦ τῆ υἱοῦ τῆ Τευτάμου. ὁ Ἀκάμας δὲ ἤγε τοὺς Θραῆκας, καὶ Πείροος ὁ ἦρωρ, ὅποσας Ἑλλήσποντος ὁ ἄγαν ρωῶδης ἐναποκλείει. Εὐφημος δὲ ἦν ἀρχηγὸς τῶν Κικόνων τῶν πολεμικῶν ὁ υἱὸς τοῦ Τροισήτου τοῦ ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένου τοῦ υἱοῦ τοῦ Κέου. Πυραίχιμης δὲ ἤγε τοὺς Παίονας τοὺς τὰ ἐπικαμπῇ τόξα ἔχοντας, μακρόθεν ἐκ τῆς Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξίου τοῦ Πλατέος ποταμοῦ, τοῦ Ἀξίου λέγω, οὗ τὸ ὕδωρ ὠραιότατον σκορπίζεται καὶ ἐφορμᾶται κατὰ τὴν γῆν. τῶν Παφλαγόνων δὲ ἦρχεν ἡ τοῦ Πυλαιμένουρ δασεῖα καὶ συνετὴ ψυχὴ, ἐκ τῶν

- Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμίονων γένος ἀγροτεράων,
 Οἷ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφειέμοντο,
 Ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλιτὰ δώματ' ἔναϊον,
 855 Κρῶμιάν τ', Αἰγιάλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους.
 Αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γειέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἐννομος οἰωιστής.
 Ἄλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
 860 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
 Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κερᾶϊζε καὶ ἄλλους.
 Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκανίος θεοειδής,
 Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
 Μήσοισιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφός ἠγησάσθην,
 865 Ὑῖε Πυλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 Οἷ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τρωάῳ γεγαῶτας.
 Νάστις αὖ Καρῶν ἠγήσατο βαρβαροφόνων,
 Οἷ Μίλιτον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
 Μαιάνδρου τε ροάς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
 870 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχός τε καὶ Νάστις ἠγησάσθην,
 Νάστις, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
 Ὅς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἶεν, ἠὔτε κούρη,
 Νήπιος οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπῆρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Ἄλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
 875 Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισε δαΐφρων.
 Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
 Τηλόθεν ἐκ Λυκίας, Ξάνθου ἀπὸ δινήεντος.

Ἐνετῶν, ἔπου ἐσὶ γένος ἡμίονων ἀγρίων, οἳ δὴ τὸ Κύ-
 τωρον ἄκουσ, καὶ τὴν Σήσαμον ἐκαρποῦντο, καὶ περὶ
 τὸν Παρθένιον ποταμὸν οἰκηματα εἶδοξα ᾧκουσ, καὶ
 τὴν Κρωμίαν, καὶ τὸν Αἰγιαλὸν, καὶ τοὺς Ἐρυθίνους
 τοὺς ὑψηλοὺς. τῶν Ἀλιζώνων δὲ ἦρχεν Ἐπίστροφος ὁ
 ἐνδοξός, πόρρωθεν ἐκ τῆς Ἀλύβης, ὅπου μέταλλα
 ἀργύρου εἰσὶ. τῶν Μυσῶν δὲ Χρόμις καὶ Εὐνομος ὁ
 μαίτις ἦρχον, ἀλλ' οὐ μαντεῖαις διέφυγε τὴν θανατη-
 φόρον μοῖραν καὶ σκότους αἰτίαν, ἀλλὰ πληγεὶς ἀπώ-
 λετο ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Ἀχιλλέως τοῦ
 ἀπ' Αἰάκου καταγομένου, κατὰ τὸν ποταμὸν, ἔπου
 δὴ καὶ τοὺς ἄλλους Τρᾶας ἀνήρει. ὁ Φόρυξ δὲ καὶ
 Ἀσκανίος ὁ τοῖς θεοῖς ὅμοιος κατὰ τὴν μορφήν, ἦγον
 τοὺς Φρύγας, πόρρωθεν ἐκ τῆς Ἀσκανίας τῆς λίμνης,
 πολεμεῖν δὲ κατὰ τὴν μάχην προτεθύμνται. τῶν
 Μαιόνων δὲ ἦρχον Μέσθλις καὶ Ἀντιφος, υἱοὶ τοῦ
 Πυλαιμένου, οὓς ἔτεκεν ἡ Γυγαία λίμνη, οἳ καὶ τοὺς
 Μαιόνας ἦγον τοὺς ὑπὸ τὸν Τρωῶλον τὸ ὄρος γεννηθέν-
 τας καὶ κατεικοῦντας. Νάσης δὲ ἡγεμῶν ἦν τῶν Κα-
 ρῶν τῶν βάρβαρον φωνὴν ἐχόντων· οἳ τὴν Μίλιπτον ᾤ-
 κουν, καὶ τὸ ὄρος τῶν Φθειρῶν τὸ σύνδενδρον, καὶ
 Μαϊάνδρον τὸν ποταμὸν, καὶ τὰς ὑψηλὰς ἐξοχὰς τῆς
 Μυκάλης τοῦ ὄρους· τούτων μὲν δὴ Νάσης καὶ Ἀμφί-
 μαχος ἦρχον· ὁ Νάσης καὶ Ἀμφίμαχος οἱ τοῦ Νομίο-
 νος περιφανεῖς υἱοὶ, ὃς εἰς τὸν πόλεμον παρεγένετο,
 ἔχων χρυσὸν, καθάπερ τις νέα, ὁ ἀνάτος, οὐδ' ἀπε-
 σόβησεν αὐτῶ τὴν χαλεπὴν φθορὰν, ἀλλ' ἔδαμάσθη ὑπὸ
 τῶν χειρῶν τοῦ ταχύποδος Ἀχιλλέως τῆ ἀπ' Αἰάκου
 καταγομένη, κατὰ τὸν ποταμὸν· τὸν χρυσὸν δὲ ἔλαβεν
 Ἀχιλλεὺς ὁ συνετὰ δεδιδαγμένος. Σαρπηδῶν δὲ, καὶ
 Γλαῦκος ὁ ἀμεμπτος ἦρχον τῶν Λυκίων πόρρωθεν ἀπὸ
 τῆς Λυκίας ἀπὸ Ξάνθου τοῦ ποταμοῦ τοῦ συσροφῆς
 ὕδατος ποιοῦντος.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ .

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω , Δ Ι Α Γ .

- Ἄντ' ἀρ' ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὡς.
 Ἦστε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 Αἴτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ροάων,
 Ἄνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι.
 Ἡέριαι δ' ἄρα ταίγε ἔριδα προφέρουσαι.
 Οἳ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 10 Ἐυτ' ὄρεος κορυφαῖσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 Ποιμέσιν οὕτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λαῶν ἴησιν.
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσσαλος ἄρνυτ' ἀελλῆς
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΦΩΔΙΑΣ Γ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Ἐπεὶ δὲ διατάχθησαν ὁμοῦ πάντες ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, οἱ μὲν Τρῶες σὺν βοῇ, καὶ κραυγῇ ἐπορεύοντο, καθάπερ ὄρνιθες ὥσπερ βοῇ γεράνων γίνεται πρὸ τοῦ οὐρανοῦ, αἵτινες μετὰ τὸ φυγεῖν τὸν χειμῶνα καὶ τὸν πολὺν ὑετὸν, σὺν βοῇ αὐταὶ πέτονται ἐπὶ τῶν ρευμάτων τοῦ Ὀκεανοῦ, φόνον, καὶ μοῖραν θανατηφόρον φέρουσαι τοῖς Πηχυαίοις ἀνδράσι· ἐάθιναι δ' αὐταί, καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ὄρθρου, δεινὴν μάχην ἐπάγουσι τοῖς εἰρημένοις ἀνθρώποις. οἱ Ἕλληνες δὲ μετὰ σιγῆς ἐπορεύοντο δύναμιν πνέοντες, προθυμοῦμενοι κατὰ τὴν ψυχὴν βοηθεῖν ἀλλήλοις. ὥσπερ δὲ ὅτε ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ὄρους κατέχεεν ὁμίχλην ὁ Νότος, τοῖς μὲν ποίμεσιν οὐδαμῶς προσφιλῆ, τῷ κλέπτῃ δὲ βελτίονα τῆς νυκτὸς, τοσούτον δὲ τις ὄραν πόρρω δύναται, ὅσον ἀφίησι λίθον, ἤτοι ὅσον λίθου βολῆ· οὕτως ὑπὸ τῶν ποδῶν αὐτῶν κονιορτὸς ἡγείρετο ἀθρόος πορευομένων. λίαν δὲ ταχέως τὴν πεδιάδα διήρχοντο. ὅτε δὲ οὗτοι πλησίον ἐγένοντο, κατ' ἀλλήλων

15 Ὅϊ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς,
 Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων, καὶ καμπύλα τόξα,
 Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
 Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,

20 Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῆϊοτῆτι.

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 Ἐρχόμενον προπάροισεν ὀμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
 Ὡστε λέων ἐχάρη μεγάλη ἐπὶ σώματι κύρσας,
 Εὐρῶν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,

25 Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
 Σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηνοί·

Ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον Θεοειδέα
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶν· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχίων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.

30 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς
 Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
 Ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδῶν παλίννοστος ἀπέσκη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,

35 Ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὠχρὸς τέ μιν εἶλε παρειάς·
 Ὡς αὐτίς καθ' ὀμίλον ἔδου Τρώων ἀγεράχων
 Δείσας Ἀτρεὸς υἱὸν Ἀλέξανδρος Θεοειδῆς.

Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδῶν, αἰσχροῖς ἐπέεσσιν.
 Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠεροπευτά,

40 Αἰθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμεναι, ἀγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἥ οὔτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόφιον ἄλλων.

ἐρχόμενοι, τοῖς μὲν Τρώσι πρόμαχος ἦν Ἀλέξανδρος ὁ κατὰ τὴν μορφήν ὁμοῖος τοῖς θεοῖς, παρδάλεως δόραν ἔχων περί τοὺς ὤμους, καὶ τόξον ἐπικαμπές, καὶ σπάθην. δύο δὲ οὗτος δόρατα ἐσοκωμένα σιδήρω κινῶν, προεκαλεῖτο πάντας τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, κατὰ βιαίαν ἐναντίωσιν πολεμῆσαι ἐν τῇ μάχῃ τῇ χαλεπῇ. ὡς γοῦν εἶδεν αὐτὸν Μενέλαος ὁ πολεμικὸς πορευόμενον ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους, καὶ μεγάλας καὶ ὑπεροπτικῶς διαβαίνοντα, ὥσπερ λέων ἐχάρη σῶματι μεγάλῳ ἐντυχῶν, εὐρῶν δηλονότι ἢ ἔλαφον κερασφόρον, ἢ αἶγα ἀγριὸν πεινῶν· πάνυ γὰρ κατεσθίει, κἄν αὐτὸν διώκωσι κύνες ταχεῖς, καὶ νεανία ἀκμάζοντες· οὕτως ἐχάρη ὁ Μενέλαος, τὸν τοῖς θεοῖς ὁμοῖον Ἀλέξανδρον τοῖς ὀφθαλμοῖς θεασάμενος· αἰσθη γὰρ δυνήσεσθαι τιμωρήσεσθαι τὸν εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντα· εὐθέως δὲ ἐκ τοῦ ἄρματος σὺν τοῖς ὄπλοις εἰς γῆν κατεπήδησεν. ὡς γοῦν ἶδεν αὐτὸν Ἀλέξανδρος ὁ κατὰ τὸ εἶδος ὁμοῖος τοῖς θεοῖς φανέντα ἐν τοῖς πρωταγωνισαῖς, κατεπλάγη τὴν προσφιλεῖ ψυχὴν, ὀπίσω δὲ εἰς τὸ πλῆθος τῶν φίλων ὑπανεχώρει, τὴν θανατηφόρον μοῖραν ἐκκλίνων· καθάπερ δὲ, ὅτε τις δράκοντα θεασάμενος ὀπισθόρμητος γέγονεν ἐν ταῖς κοιλάσι τοῦ ὄρους, καὶ τρόμος ὑπέλαβε τὰ μέλη τοῦ σώματος, εἰς τὰ ὀπίσω δὲ ἀνεχώρησεν, ὡχρίασίς τε αὐτὸν κατὰ τὰς παρειάς κατέλαβεν· οὕτω πάλιν εἰσῆλθε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑπερηφανῶν Τρώων Ἀλέξανδρος ὁ τοῖς θεοῖς ὁμοῖος, φοβηθείς τὸν τοῦ Ἀτρέως υἱόν. θεασάμενος δὲ ὁ Ἔκτωρ ἀνείδισεν αὐτὸν διὰ λόγων αἰσχυρῶν, λέγων ὡς κακὴ Πάρι, κάλλιπε τὴν μορφήν, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμειε, ψεύσα, καὶ ἀπατεῶν, εἴθε ἀποκείμενον ἦν σοι ἀτέκνω καὶ ἀσφόρω εἶναι, καὶ πρὸ γάμου φθαρῆναι, καὶ ἂν τοῦτο θέλωμι, καὶ ἂν κατὰ πολὺ ὠφελιμώτερον ἦν, ἢ οὕτως ὕβριν εἶναι (1) καὶ παράδειγμα τῶν ἀλλῶν, (2) ἢ καὶ ἔμπροσθεν

- Ἦπου καγχαλώωσι καρηκοιῶντες Ἀχαιοί,
 Φάντες ἀριστηὰ πρόμον ἔμμεναι, οὔνεκα καλὸν
 45 Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλήκῃ.
 Ἦ τοιοῦδε ἔων, ἐν ποταπόροισι νέεσσι
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίηρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐεϊδέ' ἀνῆγες
 Ἐξ Ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν;
 50 Πατρί τε σῶ μέγα πῆμα, πόλῃ τε, πατρί τε δήμῳ,
 Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείαν δέ σοι αὐτῶ;
 Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρήφιλον Μενέλαον;
 Γνοίης χ', οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοτιν.
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 55 Ἦ τε κόμη, τό τε εἶδος, ὄτ' ἐν κονίησι μιγείης.
 Ἄλλὰ μάλα Τρῶες δευδῆμονες· ἦ ρά κεν ἦδη
 Λαῖνον ἴσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνεΐκεσας, ἔδ' ὑπὲρ αἴσαν
 60 Αἰεὶ τοι κραδίη, πέλεκυσ ὡς, ἔστιν ἀτειρῆς,
 Ὅς τ' εἶσι διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ρά γε τέχνη
 Νήϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐραῶν.
 Ὡς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
 Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσεῖς Ἀφροδίτης.
 65 Οὔτι ἀπόβλητὰ ἐσσι θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' οὐκ ἂν τις ἔλωτο.
 Νῦν αὐτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρήφιλον Μενέλαον
 70 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.

τῶν λοιπῶν ὑποβλεπόμενον διὰ μῖσος· ὄντως που γελῶσι καὶ χαίρουσιν οἱ τὴν κόμην τρέφοντες· Ἕλλη-
νες, λέγοντες πρόμαχον εἶναι ἀριστεία, καθότι ὡ-
ραία μορφή ἔπεςιν, ἀλλ' οὐκ ἔστι τῇ διανοίᾳ δύναμις,
οὐ δέ τις ἰσχὺς. ἄρα τοιοῦτος ὦν, ἐν ταῖς θαλασσο-
πλοίοις ναυσὶ τὴν θάλασσαν ἐπιπλεύσας, φίλους εὐ-
αρμόσους ἀθροίσας, συγγενόμενος ἀλλοτρίοις ἀνθρώ-
ποις, γυναῖκα ὡραίαν ἀνήγαγες ἐκ γῆς μακρὰν ἀπε-
χούσης, νύμφην ἀνδρῶν πολεμιστῶν; τῷ τε σῷ πατρὶ
βλάβην μεγάλην, καὶ τῇ πόλει, καὶ παντὶ τῷ πλῆ-
θει, καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς εὐφροσύνην, σαυτῷ δὲ ὄνει-
δος καὶ αἰσχύτην; οὐκ ἂν νῦν μείνειας ἐπερχόμενον
τὸν πολεμικὸν Μενέλαον; μάθοις ἂν οἴου ἀνδρὸς γυναῖ-
κα ἀκμαζούσαν καὶ ἀνθούσαν ἔχεις· οὐδαμῶς ἂν σοι
χρήσιμος γένοιτο ἢ κίθαρις, καὶ τὰ δῶρα τῆς Ἀφρο-
δίτης, καὶ ἡ κόμη, καὶ ἡ μορφή, ὅταν τῇ γῇ συμμα-
γῆς καὶ ἀποθάνῃς· ἀλλὰ λίαν δειλοὶ καὶ ἀνανδροὶ οἱ
Τρῶες εἰσὶν· ὄντως γὰρ ἂν ἤδη χιτῶνα λίθινον ἐνεδύ-
σω, ἕνεκα τῶν κακῶν, ὅσα εἰργάσω. Πρὸς τοῦτον δὲ
ὁ θεοῖς ὁμοίος κατὰ τὸ εἶδος Ἀλέξανδρος εἶπεν· ὦ Ἔ-
κτορ, ἐπειδὴ με κατὰ τὸ πρέπον ὠνείδισας, οὐδὲ πα-
ρὰ τὸ πρέπον, αἰεὶ σοι ἡ καρδία ἐστίν, ὥσπερ ἀξίνη
ἀκαταπόνητος, ἥτις διέρχεται διὰ τοῦ ξύλου, ὑπ' ἀν-
δρὸς, ὃς δὴ σὺν τέχνῃ ναυπηγήσιμον ξύλον ἐκτέμνει,
αὔξει δὲ τὴν ὄρμην τοῦ ἀνδρὸς· οὕτω σοι ἐν τοῖς σῆθε-
σιν ἀφοβὸς ἰοῦς ὑπάρχει· μή μοι ὀνειδίξῃς τὰ ἐπιθυμη-
τὰ δῶρα τῆς χρυσοῦς Ἀφροδίτης, οὐ φαῦλα καὶ ἀπο-
βολῆς ἄξια εἰσὶ τὰ μεγάλας ἔνδοξα δῶρα τῶν θεῶν,
ὅσα περ ἂν αὐτοὶ χαρίσονται, οἰκεία δὲ θελήσει οὐδεὶς
ἂν δύναίτο λαβεῖν. νῦν δὲ δὴ εἰάν με θέλης πολεμεῖν
καὶ μάχεσθαι, τοὺς μὲν ἄλλους Τρῶας καὶ πάντας τῆς
Ἑλληνας καθίσαι ποίησον, ἐμὲ δὲ καὶ Μενέλαον τὸν
πολεμικὸν ἐν τῷ μέσῳ συνάψατε μάχεσθαι περὶ τῆς
Ἑλένης, καὶ πάντων τῶν κτημάτων αὐτῆς· ὅσις δ' ἂν

- Ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλών εὖ πάντα, γυναϊκά τε, οἷκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων
- 75 Ἄργος ἐς ἰππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναϊκα·
 Ὡς ἔφαθ'· Ἐκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰών, Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
 Μίσσον δουρὸς ἐλών· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες·
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
- 80 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσί τ' ἔβαλλον·
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔτεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλ्लετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἀνῶ τ' ἐγένεστο
- 85 Ἐσσυμένως· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 Κέλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν·
 Ἄλλως μὲν κέλεται Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τεύχεα κάλ' ἀποθίσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
- 90 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
 Οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλών πάντ' εὖ, γυναϊκά τε, οἷκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμομεν·
- 95 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βροτὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Κέλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλισα γὰρ ἄλγος ἰκάει
 Θυμὸν ἐμὸν, φρονέω δὲ διακριθῆμεναι ἤδη

ἡμῶν νικήσῃ καὶ ἐπικρατέστερος γένηται, τὰ τε χρήματα πάντα καλῶς λαβὼν, καὶ τὴν γυναῖκα, ἀπαγέτω εἰς τὴν οἰκίαν· οἱ ἄλλοι δὲ ὑμεῖς φιλίαν, καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμενοι, οἰκείτε τὴν Τροίαν τὴν μεγαλόβωλον, καὶ εὐγείον· οἱ δὲ πορευέσθωσαν εἰς τὸ Ἄργος τὸ ἵπποτρόφον, καὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν αἰαίας γυναίκας ἔχοισαν. Οὕτως εἶπεν· Ἐκτῶρ δὲ μεγάλως ἐχάρη, ἀκούσας τὸν λόγον· καὶ δὴ εἰς τὸ μέσον παραγενόμενος ἀνέκοπτε καὶ ἐκώλυε τὰς τάξεις τῶν Τρῶων, λαβόμενος τοῦ δόρατος κατὰ τὸ μέσον· οἱ δὲ ἐκείρισαν ἅπαντες· τούτῳ δὲ ἐπετόξευον οἱ τὴν κἀμνὴν τρέφοντες Ἕλληνες, καὶ οἴσοις, καὶ λίθοις κατασοχαζόμενοι ἔβαλλον. Ἀγαμέμνων δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν μεγάλως ἐβόησε λέγων· παύσατε, ὦ Ἕλληνες, μὴ βάλλετε, ὦ νέοι τῶν Ἀχαιῶν· Ἐκτῶρ γὰρ ὁ ταχέως τὴν κόρυν κινῶν ὑπισχνεῖται εἰπεῖν τινα λόγον. Οὕτως εἶπεν· οἱ δὲ ἐπαύσαντο τῆς μάχης, καὶ ἄφρονι ἐγένοντο, σποιδαίως καὶ ἠπειγμένως. Ἐκτῶρ δ' εἰπεῖτα ἀμφοτέροις εἶπεν· ἀκούσατέ μου, ὦ Τρῶες, καὶ εὐοπλοι Ἕλληνες, τὸν λόγον τοῦ Ἀλεξάνδρου, οὗ χάριν ἡ ἔρις καὶ μάχη ἐν ἡμῖν ἐγήγερται· τοὺς μὲν ἄλλους Τρῶας, καὶ εὐόπλους Ἕλληνας κελεύει τὰ καλά αὐτῶν ὄπλα ἀποθέσθαι κατὰ γῆς τῆς πολλὰ βοσκούσης, αὐτὸν δ' ἐν τῷ μέσῳ καὶ Μειέλαον τὸν πολεμικὸν μόνους πολεμεῖν περὶ Ἑλένης, καὶ πάντων τῶν χρημάτων αὐτῆς· ὅσις δ' ἂν αὐτῶν νικήσῃ καὶ ἐπικρατέστερος γένηται, τὰ τε χρήματα πάντα καλῶς λαβὼν, καὶ τὴν γυναῖκα ἀπαγέτω εἰς τὴν οἰκίαν· οἱ ἄλλοι δὲ φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς ποιησάμεθα. Οὕτως εἶπεν· οὗτοι δὲ πάντες ἠσυχοὶ ἐγένοντο σιγῇ· ἐν τούτοις δὲ Μειέλαος ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς εἶπεν· ἀκούσατε νῦν καὶ ἐμοῦ· πάντι γὰρ λύπη καταλαμβάνει τὴν ἐμὴν ψυχὴν· οἶομαι δὲ διαχορισθῆναι ἤδη τοὺς τε Ἕλληνας, καὶ Τρῶας, μεθ' ὃ πολλὰ

- Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
 100 ἔϊνεκ' ἐμεῖο ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς·
 Ἡμέων δ' ὅπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακριθεῖτε τάχιστα.
 Οἴσσετε δ' ἄρνε, ἕτερον μὲν λευκὸν, ἑτέρον δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε, καὶ Ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
- 105 Ἄξατε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι·
 Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερίθονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρον μετέγσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
- 110 Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλπίμενοι παύσεσθαι οἴζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ῥ' ἵπποις μὲν ἔρυξαν ἐπὶ σίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
- 115 Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
 Ἐκτῶρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμψε
 Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πριάμόν τε καλέσσαι·
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Νῆας τ' ἐπὶ γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευσεν
- 120 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δίφ·
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἐλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόφ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
 Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἐλικῶν,
 Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
- 125 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἠ δὲ μέγαν ἰστόν ὕφαινε,
 Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους

δεινά πεπόνθατε, χάριν τῆς ἐμῆς μάχης, καὶ χάριν τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀρχῆς τῶν ἀδικῶν χειρῶν, ὅταν δὲ ἡμῶν θάνατος, καὶ τύχη θανατηφόρος εἴμαρτο, ἀποθάνοι ἂν οἱ ἄλλοι δὲ ταχὺ μάλα διαχωρισθείητε. ἐνέγκατε δὲ δύο ἄρνας, ἓνα λευκὸν, καὶ ἑτέραν μέλαιναν, τῇ Γῆ, καὶ τῷ Ἡλίῳ· ἡμεῖς δὲ τῷ Διὶ κομίσομεν ἄλλον. ἀγάγετε δὲ τὴν τοῦ Πριάμου ἰσχὺν, ἥτοι τὸν Πρίαμον, ὅπως τοὺς ὄρκους αὐτὸς ποιήσῃται· ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ παράνομοί εἰσι καὶ ἄπιστοι, ἵνα μὴ τις αὐτῶν ἀδικία βλάβῃ τοὺς ὄρκους τοῦ Διός. αἰεὶ δὲ οἱ τῶν νεωτέρων ἀνδρῶν λογισμοὶ αἰωροῦνται πλανήμενοι· οἷς δ' ἂν ὁ γέρον παρῆ, ὁμοῦ τό τε παρεληλυθὸς καὶ τὸ μέλλον ὄρα, ὅπως ἂν ἐξόχως ἄριστα ἐν ἀμφοτέροις γένηνται. Οὕτως εἶπεν. οἱ Ἕλληνες δὲ, καὶ οἱ Τρῶες ἐχάρησαν, ἐλπίζοντες λῆξαι τοῦ τάλαιπάρου, καὶ ἐπιπόσιου πολέμου. καὶ δὴ τοὺς μὲν ἵππους κατέσχον κατὰ τὰς τάξεις, κατέβησαν δὲ αὐτοὶ, καὶ τὰ ὄπλα ἐξεδύοντο, καὶ ταῦτα μὲν ἔθηκαν κατὰ γῆς ἐγγὺς ἀλλήλων, ὀλίγη δὲ γῆ μεταξύ τῶν στρατευμάτων ἦν. ὁ Ἐκτωρ δὲ δύο κήρυκας πρὸς τὴν πόλιν ἐπεμψεν ταχέως, τοὺς τε ἄρνας ἀγαγεῖν, καὶ τὸν Πρίαμον καλέσαι. Ἀγαμέμνων δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Ταλθύβιον ἐπεμψεν, ἐπὶ τὰς ταχεῖας ναῦς πορευθῆναι, καὶ ἄρνα ἐκέλευσεν ἀγαγεῖν. οὗτος δὲ οὐκ ἠπειθήσεν τῷ ἐνδόξῳ Ἀγαμέμνονι. ἡ δὲ δὴ Ἴρις ἄγγελος ἦκε τῇ λευκοβραχίονι Ἑλένῃ, ἁμοιωθεῖσα τῇ ἀνδραδέλφῃ αὐτῆς τῇ γυναικὶ τῆ υἱοῦ τῆ Ἀντήνορος, ἣν εἶχεν Ἑλικῶν ὁ βασιλεὺς ὁ υἱὸς τῆ Ἀντήνορος, τὴν Λαοδίκην τὴν ἀρίστην κατὰ τὴν μορφήν ἀπὸ πασῶν τῶν θυγατέρων τῆ Πριάμου· εὔρε δὲ αὐτὴν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆ δὲ ἰσθρῆγει διπλοῖδα μεγάλην, λαμπράν, πολλὰς δὲ ἄθλας ἐν αὐτῇ ἐποίκιλλεν ὑφαίρουσα, τῶν Τρῶων τῶν ἱππικῶν, καὶ τῶν σιδηροθρήσκων Ἑλλήνων, οὓς ἐπασχον χάριν αὐτῆς, ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ

Τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηνος παλαμάων.
 Ἀρχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας αἰεὶ Ἴρις.

130 Δεῦρ' ἔθε, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι.

Τρώων θ' ἵπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολυδάκρυον Ἄρην
 Ἐν πεδίῳ, ἄλοοισι λιλαϊόμενοι πολέμοιο·

Οἳ δὴ νῦν ἔαται αἰγῆ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
 135 Ἄσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·

Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρήφιλος Μενέλαος

Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·

Τῷ δὲ κε κηκίσαντι φίλη κεκλήσθ' ἄκακτις.

Ὡς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυρῶν

140 Ἄνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκίων·

Αὐτίκα δ' ἀργενῆσι καλυφαμένη ὀβόνησιν,

Ἔριαιτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·

Οὐκ εἶη, ἅμα τῆγε καὶ ἀμφίπολοι δούεποντο,

Αἴθρα Πειθῆος θυγάτηρ, κλυμένη τε βοῶπις·

145 Αἴψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ἄθε Σκαμαὶ πύλαι ἦσαν·

Οἳ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμαίτην,

Λάμπρον τε, κλυτίον θ', Ἰκετάονά τ' ὄζον Ἄρηνος,

Οὐκαλέεωσ' τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,

Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαμαῖσι πύλαισι,

150 Γύραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορηταὶ

Ἐσθλοὶ, τεττίγεταιν ἐοικότες, οἷτε καθ' ὕλην

Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι·

Τρεῖς ἄρα Τρώων ἠγήταρες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ·

Θεὸς δ' αἶψ' εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰούσασα,

Ἄρεος, ἦται τοῦ πολέμου. πλησίον δὲ στᾶσα ἢ κατὰ τοὺς πόδας ταχεῖα Ἴρις, εἶπε πρὸς αὐτὴν· ὦ προσφιλεῖς νύμφη, ἔλθε ἐνθάδε, ἕπως θαυμαστά ἔργα ἴδῃς τῶν ἰππικῶν Τρῶων καὶ τῶν σιδερωθῶ^ω ρακῶν Ἑλλήνων, ὧ πρότερον ἐπ' ἀλλήλους ἔφερον πόλεμον, δακρύων πολλῶν αἰτίων, κατὰ τὸ πεδίον, ὀλεθρίας ἐπιέμενοι μάχης. οὗτοι δὴ νῦν κἀθίηται σιωπῇ, λήξαντος τοῦ πολέμου, παρακείμενοί ταῖς ἀσπίσι· παρ' αὐτοῖς δὲ τὰ μακρὰ δόρατα πεπηγμένα εἰσὶν· Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Μενέλαος, ὁ πολέμικὸς διὰ μακρῶν δοράτων μαχέσονται περὶ σοῦ· τῷ νικῆσαντι δὲ κληθήσῃ φιλοτάτη γαμητή· Οὕτως εἰπούσα ἢ θεᾷ, ἠδεῖάν ἐπιθυμίαν ἐπέβαλε τῇ ψυχῇ αὐτῆς, τοῦ τε προτέρου ἀνδρός, καὶ τῆς πόλεως, καὶ τῶν γονέων· εὐθέως δὲ λευκαῖς ὀθήναις σκεπασθεῖσα ἐξήρχετο τοῦ δώματος, ἀκαλῶν καταχέουσα δάκρυον· οὐ μόνη, μετ' αὐτῆς εἶποντο καὶ δύο θεράπαιναι, Λίθρα ἢ τοῦ Πιθθέως θυγάτηρ, καὶ Κλυμένη ἢ εὐόφθαλμος· ταχὺ δ' ἔπειτ' ἀφίκοντο, ὅπου αἱ Σκαιαὶ πύλαι τοῦ Ἰλίου ἦσαν· αἱ δὲ περὶ τῶν Πρίαμων, καὶ τῶν Πάνθων, καὶ τῶν Θυμώϊων, καὶ τῶν Λάμπων, καὶ τῶν Κλυτίων, καὶ τῶν Ἰκετάων τὸν κλάδον τοῦ Ἄρεος, Οὐκαλέγων τε, καὶ Ἀντήνωρ ἀμφότεροι συνετοί, καὶ ἐχεφρονες ἐκάθηντο, γέροντες τοῦ δήμου παρὰ τὰς Σκαιὰς πύλας, πολέμου δὴ πεπαυμένοι γῆρα, ἀλλὰ δεικνύοντες ὄντες ἀγαθοί, ταῖς τέττιξι παραπλήσιοι, οἱ κατὰ τὴν ὕλην ἐπικαθήμενοι δένδρων φωνὴν προσῆλθον καὶ ἠδεῖαν ἀφίξι· τοιοῦτοι δὴ οἱ τῶν Τρῶων ἀρχηγοὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τοῦ πύργου· οὗτοι οὖν, ὡς ἴδον τὴν Ἑλένην ἐπὶ τὸν πύργον πορευομένην, ἠρέμα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον λόγους ταχεῖς· οὐδεμία μὲμψις ἐστὶ, τοὺς τε Τρῶας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλλήνας περὶ τοιαύτης γυναικὸς πάσχειν θλίψεις ἐπὶ

- 155 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 Δινῶς ἀθανάτησι θεαῖς εἰς ἅπαντα ἔοικεν.
 Ἄλλὰ καὶ ὡς, τοίη περ εἴουσ', ἐν νηυσὶ νέεσθω,
- 160 Μὴδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ.
 Δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος, ἴζευ ἐμεῖο,
 Ὅφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
 Οὐτὶ μοι αἰτὶν ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἰτιοὶ εἰσίν,
- 165 Οἷ μοι ἐφάρμυσαν πόλεμον πολυδάκρυον Ἀχαιοῖν·
 Ὡς μοι καὶ τοῖδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης·
 Ὅστις ὄθ' ἔστιν Ἀχαιῶς ἀνὴρ ἡὺς τε μέγας τε.
 Ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
 Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
- 170 Οὐδ' οὕτω γεραρὸν βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 Αἰδοῖός τέ μοι ἔσσι, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν θανάτός μοι ἀδεῖν κακός, ὅππότε δεῦρο
 Τίεϊ σῶ ἐπόμεν, θάλαμον γνατούς τε λιποῦσα,
- 175 Παῖδά τε τηλυγύτην, καὶ ὀμπλικίην ἐρατεινήν.
 Ἄλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὴ καὶ κλαίουσα τέτηκα·
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνεῖραι, ἠδὲ μεταλλάξ·
 Οὗτός γ', Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθός, κρατερές τ' αἰχμητής
- 180 Δαῆρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσατο, φώνησέν τε·
 ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,

πολὺν χρόνον· λίαν ταῖς ἀθανάτῃς θεαῖς κατὰ τὴν
 πρόσοφιν ὅμοια ἐστίν· ἀλλὰ καὶ οὕτω τούτου ἔ-
 χοντος, καίπερ οὕσα τοιαύτη, ὅμως πορευέσθω διὰ
 τῶν νεῶν, μὴ δὲ ἡμῖν, καὶ τοῖς τέκνοις ἡμῶν βλάβῃ
 εἰς τὸ μετέπειτα καταλειφθεῖν. Οὕτω δὴ εἶπον.
 ὁ Πρίαμος δὲ φωνήσας τὴν Ἑλένην ἐκάλεσεν, λέγων.
 ὦ προσφιλέε τέκνον, ἐνθάδε ἐλθοῦσα κάθισον ἐναρ-
 τίσον μου, ὅπως ἴδῃς τὸν τε σὸν πρότερον ἄνδρα, καὶ
 τοὺς κατ' ἐπιγαμίας οἰκείους, καὶ τοὺς ἄλλους συγ-
 γενεῖς τε, καὶ φίλους· οὐδαμῶς σὺ γε αἰτία μοι ὑπάρ-
 χεις, οἱ θεοὶ δὴ που αἰτιοὶ μοι ὑπάρχουσιν, οἱ
 κατ' ἐμοῦ κεινῆκασιν τὸν πολλῶν δακρύων αἰτίων
 πόλεμον τῶν Ἑλλήνων, ὅπως μοι καὶ τὸν μέγαν τοῦ-
 τον καὶ ἑξάισιον ἄνδρα ὀνομάσατα δηλώσης, τίς οὗ-
 τος Ἕλληκ ἐστίν· ἀνὴρ ἀγαθός τε καὶ μέγας· τῇ μὲν
 κεφαλῇ, καὶ τῷ τοῦ σώματος ἀκαστήματι, καὶ ἄλ-
 λοι μείζονες αὐτοῦ εἰσιν· ὠραῖον δὲ οὕτως οὕτω ταῖς
 ὀφθαλμοῖς ἐθεασάμην ἐγὼ, οὐδὲ οὕτως ἔτιμον· ὄν-
 τως που ἀνδρὶ βασιλεῖ ὅμοιός ἐστι· Ἑλένη δὲ λό-
 γοις αὐτῷ ἀπεκρίσατο, ἢ ἐνδοξοτάτη τῶν γυναικῶν,
 λέγουσα· ὦ προσφιλὴς πενθερέ, αἰδοῦς ἐμοὶ ἀξίος
 ὑπάρχεις, καὶ φοβερὸς, ὡς εἴθε ἄφειλεν ἀρέσσαι μοι
 θάνατος κακός, ἢνίκα ἐνθάδε τῷ σῶ ὑἱῷ ἠκολούθουν,
 τὸν ἐμὸν οἶκον, καὶ τοὺς ἀδελφούς, καὶ οἰκείους κα-
 ταλιποῦσα, καὶ τὴν μονογενῆ μοι θυγατέρα, καὶ τὰς
 ἐρασμίας ὀμήλικας· ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ ἐγένετο,
 δι' ὃ καὶ κλαίουσα νῦν ἀνῆλωμαι· τοῦτο δὲ σοι λέξω,
 ὃ με ἐρωτᾷς, καὶ ζητεῖς ἀκριβῶς· οὗτός ἐστιν Ἀγαμέ-
 μνων ὁ μέγας βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως, ὁμοῦ τε
 βασιλεὺς ἀγαθός ὢν, καὶ ἰσχυρὸς πολεμιστῆς· καὶ
 ἀνδρᾶδελφος δὴ ἐμὸς ὑπῆρχε τῆς κυνοπροσώπου καὶ
 ἀναιδοῦς, εἴ περ ποτε ἦν· οὕτως εἶπεν· ὁ γέρων δὲ
 ἐθαύμασεν αὐτὸν, καὶ εἶπεν οὕτως· ὦ μακάριε, μοῖρα
 ἀγαθῇ γεγεννημένε, εὐτυχέσατε, υἱὲ τοῦ Ἀτρείως, ὄν-

- Ἦ ρά νύ τοι πολλοὶ δεδιήατο κούροι Ἀχαιῶν·
 Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελοῦσσαν,
 185 Ἔνθα ἴδον πλείστοις Φρύγας, ἀνέρας ἀλολοπάλους,
 Δακούς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέου,
 Οἳ ρά τὸτ' ἐστρατῶντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος εἶὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην·
 Ἦματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκαρες Ἀχαιοί.
 Δεύτερον αὐτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν ὁ γεραῖός·
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ἅστις ὄδ' ἐστί.
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 195 Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ Πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὸς δέ, κτίλος ὤς, ἐπιπλωεῖται στήχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖῳ μὲν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμαλλῶ.
 Ὅσ' οἶων μέγα πῶϋ θιέρχεται ἀρνεσσῶν·
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἐλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 Οὔτος δ' αὖ, Δαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ' εὐούσης,
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μύθεα πυκνά.
 Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον κήδεα·
 Ἦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές εἶπας·
 205 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρ' ἦλυθε Διὸς Ὀδυσσεύς,
 Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρνηφίλῳ Μενελάῳ·
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλπωα·
 Ἀμφοτέρων δέ φηῖν ἐδάην καὶ μύθεα πυκνά·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρῳέεσσιν ἀχειρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210 Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,

τως δὴ σοι πολλοὶ Ἕλληνες ὑπαταταγμένοι εἰσὶν ἤδη
καὶ εἰς τὴν Φρυγίαν παρεγεύμην τὴν πολλὰς ἀμπέ-
λους ἔχουσαν, ὅπου ἴδοι Φρύγας πολλοὺς ἀνδρας ἰπ-
ποκινητὰς καὶ πολεμικοὺς, λαοὺς ὄντας τοῦ Ὀτρέως
καὶ τοῦ Μεγδόου τοῦ ἰσοθέου, εἰ δὴ τότε ἐσρατοπο-
δεύοντο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Σαγγάρου ποταμοῦ. καὶ
γὰρ ἐγὼ σύμμαχος ὦν συνηρίθμημαι αὐτοῖς κατ' ἐ-
κείνην τὴν ἡμέραν, ὅτε ἦλθον αἱ Ἀμαζόνες αἱ τοῖς ἀν-
δράσι μαχομεναί, ἀλλ' οὐδὲ οὐταὶ ἦσαν τοσοῦτοι, ὅ-
σοι οἱ εὐόφθαλμοι Ἕλληνες. δεύτερον δὴ τὸν Ὀδυσσεὺς
ἰδὼν ὁ γέρω, ἠρώτησεν ὧ τέκνον προσφιλές, ἀγα-
τῦν εἰπέ μοι, τίς οὗτός ἐστιν, ὃς τῷ μὲν σώματι μι-
κρότερός ἐστιν Ἀγαμέμνωνος τῆ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως, πλα-
τύτερος δὲ τοῖς ἄμοις καὶ τῷ στήθει ἴσικε; τὰ μὲν ὅπλα
αὐτοῦ κείνται κατὰ γῆς τῆς πολλὰ βοσκούσης, αὐτὸς
δὲ ὡσπερ κριὸς προαγωγεύς, ἐπιπαρεύεται τὰς τὰ-
ξιεις τῶν ἀνδρῶν. ἀρνεῖω αὐτὸν ἐγὼ γε ἀπεικάζωι εὐ-
παγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλοὺς, ὅσις τὰ μέ-
γα ποιμίον διέρχεται τῶν λευκῶν προβάτων. Τούτω
δ' ἐπεὶ ἀπέκρινατο Ἑλένη, ἢ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεί-
σα, λέγουσα· αὐτὸς δὲ ἐστὶν Ὀδυσσεύς ὁ πολὺς τὴν
βουλὴν, ὁ υἱὸς τοῦ Λαερτίου, ὃς ἀμετράφῃ ἐν τῷ δή-
μῳ τῆς Ἰθάκης, καίπερ οὔσης τραχείας, δόλους παν-
τοδαπούς ἐπισηάμενος, καὶ βουλευμάτα συχὰ καὶ συ-
νετὰ. πρὸς ταύτην δὲ Ἀντήνωρ ὁ συνετὸς ἐξεναπίαις
εἶπεν· ὦ γύναι, ὄντως πάνυ ἀληθὴ τόνδε τὸν λόγον
εἴρηκας· ἦδη γὰρ ποτὲ καὶ ἐνθάδε ἀφίκετο ὁ ἑνδοξὸς
Ὀδυσσεύς, ἔνεκα σῆς ἀγγελίας μετὰ Μενελάου τοῦ
πολεμικοῦ· τούτους δὲ ἐγὼ ὑποδεξάμενος ἐν τῷ ἐ-
μῷ οἴκῳ ἐξέτισα καὶ ἐφιλοφρονήσαμην. ἑκατέρου δὲ
τὴν τε ἀναδραμὴν τῶν μελῶν κατέμαθον, καὶ τὰ βου-
λεύματα τὰ συνετὰ· ἀλλ' ὅσπερ δὴ ἐν τοῖς Τρωσὶν
ἠβροισμένοις ἐμίγυκτο, ἐστῶτων μὲν, ὁ Μενέλαος
τῆς πλατεῖς ὤμους ὑπερεῖχε, ἀμφοτέρω δὲ καθέζετο

- Ἄμφω δ' ἐζοιμένω, γεγαυώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μῆδεα πᾶτιν ὕφαινον,
 Ἥ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχαδὴν ἀγόρευε,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μῦθος,
 215 Οὐδ' ἀφαμαρτοεπῆς, εἰ καὶ γένοι ὕστερος ἦεν·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 Ἄλλ' ἀστεμφές ἔχεσκειν, αἶδρει φατὶ εἰοικώς·
 220 Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἀφρονά θ' αὐτῶς·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει,
 Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰοικότα χειμωρίησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσειε βροτὸς ἄλλος·
 Οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες·
 225 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖός·
 Τίς γάρ ὄδ' ἄλλος Ἀχαιῶς ἀνὴρ ὕς τε μέγας τε,
 Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους;
 Τὸν δ' Ἑλένη ταυύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
 Οὔτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν·
 230 Ἴδομενεύς δ' ἐτέρωθεν ἐγὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὧς,
 Ἔστηκ' ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγορᾷ ἠγερέθονται·
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρήφιλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἴκοιτο·
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὄρῳ ἐλίπωπας Ἀχαιοὺς,
 235 Οὓς κεν εὐ γνοίην, καὶ τοῦνομα μῆθησαίμην·
 Δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμῆτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἰππόδαμον, καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύεα,
 Λυτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ·

μενοι, ἐντιμότερος ἢ ὁ Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ὁπότε δὴ λόγους, καὶ βουλαὶ πρὸς πάντας συνεῖρον, ὁ μὲν Μενέλαος ταχέως καὶ ἐπιτρέχων ἐδημηγῆρει, ὀλίγα μὲν, ἀλλὰ πάνυ ἠδέως, ἐπειδὴ οὐκ ἦν πολυλόγος, οὐδ' ἀμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν, εἰ καὶ τοῦ Ὀδυσσεύς ὑστερογενὴς ἦν· ἀλλ' ὁπότε δὴ ὁ πολύβουλος Ὀδυσσεὺς ἠγείρετο, ἐμμόνως ἴστατο, τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ κατὰ γῆς ἐρείσας ὑπέβλεπεν ἀμετασρεπτή, τὴν ῥάβδον δὲ οὔτε ὀπίσω, οὔτε εἰς τὸ ἔμπροσθεν καταφερῆ εἰκίει, ἀλλ' ἀμετάσρεπτον κατεῖχεν αἰεὶ, ἀπείρω καὶ ἀμαθεῖ ἀνδρὶ ὁμοίος ὦν· εἶπες ἂν εἶναί τινα λίαν ἀργίλον, καὶ ἀπλῶς οὕτως ἀνόητον· ἀλλ' ἠνίκα δὴ φωνὴν μεγάλην ἐκ τοῦ στήθους ἀπέπεμπε, καὶ ῥήματα νιφασιν χειμεριναῖς ὅμοια, κατὰ τὴν συνέχειαν δηλοῦντι, οὐκ ἂν μετὰ ταῦτα ἄνθρωπος ἄλλος εἰς ἀμιλλαν ἔλθοι τῷ Ὀδυσσεῖ· οὐκ οὖν τότε γε τὸ εἶδος τοῦ Ὀδυσσεύς ἰδόντες ἐθαυμάσαμεν οὕτως· τὸ τρίτον δὲ ἰδὼν τὸν Αἴαντα ὁ γέρον ἠρώτησε· τίς δὴ οὗτος ὁ ἄλλος Ἕλλην ἐστὶν ἀνὴρ ἀγαθός τε καὶ μέγας, προέχων τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τε τὸ μῆκος τοῦ σώματος, καὶ τὸ πλάτος τῶν ὤμων· Ἐλένη δ' αὐτῷ ἀπεκρίνατο ἡ ἐκτεταμένον πέπλον φοροῦσα, ἡ ἐνδοξὸς τῶν γυναικῶν· οὗτος Αἴας ἐστὶν ὁ μέγας καὶ ἐξαίσιος, τὸ περίφραγμα τῶν Ἑλλήνων· Ἰδομενεὺς δὲ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος, καθάπερ θεὰς, ἐν τοῖς Κρησὶν ἴσταται· περὶ δὲ αὐτῶν αἱ ἠγεμόνες τῶν Κρητῶν συναθροίζονται· πολλάκις αὐτῶν ἐξενοδόχησεν ὁ πολεμικὸς Μενέλαος ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ, ὁπότε ἐκ τῆς Κρήτης ἀφικνεῖτο· πῦν δὲ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας εὐοφθαλίους Ἕλληνας ὀρῶ, οὓς καὶ γνωρίσαιμ' ἂν, καὶ τὴν προσήγορίαν εἵπομι, δύο δὲ ἠγεμόνας καὶ βασιλεῖς ἀνδρῶν οὐ δύναμαι ἰδεῖν, τὸν τε ἰππικὸν Κάστορα, καὶ τὸν ἀγαθὸν τὴν πυκτικὴν τέχνην Πολυδεύκη, τοὺς αὐτάδελφους μοι, οὓς μοι μία μήτηρ ἔτεκε· ἢ οὐκ ἦκα

- Ἦ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς ;
 240 Ἦ δεῦρο μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι ,
 Νῦν δ' αὐτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν ,
 Λίσχεα δειδιώτες καὶ ὄνειδεα πάλλ' , ἃ μοι ἐστίν ;
 Ὡς φάτο· τοὺς δ' ἦδη κατέχεν φυσιζῆος αἶα
 Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι , φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ .
- 245 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ θεῶν φέρον ἄρκια πιστὰ ,
 Ἄρνε δῶω , καὶ οἶνον εὐφρονα , καρπὸν κρούρης ,
 Ἄσκη ἔν αιγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ Ἰδαῖος , ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὦτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν .
- 250 Ὅρσειο , Λαομεδοντιάδῃ· καλέουσιν ἄριστοι
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων ,
 Ἐς πεδίον καταβῆναι , ἵν' ὄρκια πιστὰ τάμπτε·
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρήφιλος Μενέλαος
 Μακροῖς ἐγχείοισι μαχήσανται ἀμφὶ γυναικί·
- 255 Τῷ δέ γε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήματ' ἔπειτο .
 Οἳ δ' ἄλλοι , φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες ,
 Νάιοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέεσθων
 Ἄργος ἔξ ἵππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναϊα·
 Ὡς φάτο· ρίγησεν δ' ὁ γέρων , ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
- 260 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὄτραλέως ἐπίθοντο·
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος , κατὰ δ' ἠνία φεῖνεν ὀπίσσω·
 Πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσαστο δίφρον·
 Τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 Ἄλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς
- 265 Ἐξ ἵππων ἀποβάαντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειρα
 Ἐς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχῶντα·

λούθησαν τοῖς ἄλλοις ἐκ τῆς ἐπεράστου Λακεδαίμο-
 νος, ἢ εἴποιτο μὲν κακῆνοι ἐνθάδε διὰ τῶν θαλασ-
 σοπλόων νεῶν, νῦν δὲ δὴ οὐ θέλουσιν εἰσελθεῖν κα-
 τὰ τὴν μάχην τῶν ἀνδρῶν, φοβούμενοι τὰς αἰσχύνας
 καὶ τὰ οὐεῖδα, ἃ μοι πολλὰ πάρισιν; Οὕτως εἶπε-
 τούτους δὲ ἦδη κατέσχε τεθνεώτας ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν
 φύουσα γῆ ἐν τῇ Λακεδαίμονι, αὐτόθι ἐν τῇ πατρίδι
 τῇ προσφιλεῖ γῆ. Οἱ κήρυκες δὲ κατὰ τὴν πόλιν
 ἔφερον τοὺς πιστοὺς ὄρκους τῶν θεῶν, ἄργας δύο, καὶ
 οἶνον καρπὸν εὐφραντικὸν τῆς γῆς ἐν αἰγείῳ ἀσκάῳ·
 ἔφερε δὲ κρατῆρα λαμπρὰν ὁ Ἰδαῖος κῆρυξ, καὶ χρυ-
 σᾶ ποτήρια· πλησίον δὲ στάς παρῴξυνε τὸν γέροντα
 λόγοις, λέγων ὧ ὑιὲ τοῦ Λαομέδοντος ἀνάστα, κα-
 λούσι σε οἱ ἄριστοι τῶν ἰππικῶν Τρῶαν, καὶ τῶν
 σιδυροθράκων Ἑλλήνων κατελθεῖν εἰς τὸ πεδῖον, ἵ-
 να ὄρκους πιστοὺς δι' ἐντόμων θυμάτων ποιήσῃτε.
 Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Μενέλαος ὁ πολεμικὸς διὰ μα-
 κρῶν δοράτων πολεμήσουσι περὶ τῆς γυναικὸς· τῇ
 νικήσαντι δὲ ἡ γυνὴ καὶ τὰ χρήματα ἀκολουθήσει·
 οἱ ἄλλοι δὲ φίλιαν καὶ ὄρκους πιστοὺς δι' ἐντό-
 μων θυμάτων ποιήσαντες οἰκοῖμεν ἂν τὴν εὐγείων
 Τροίαν· οὗτοι δὲ πορευέσθωσαν εἰς τὸ Ἄργος τὸ
 ἰπποτρόφον καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν γυναικας ὠ-
 ραίας ἔχουσαν. Οὕτως εἶπε· ἐφοβήθη δὲ ὁ γέρον,
 εἶπε δὲ τοῖς φίλοις ζεύξαι τοὺς ἵππους· οἱ δὲ τα-
 χέως ὑπήκουσαν, ἀνέβη δὲ ὁ Πρίαμος, κατέτεινε
 δὲ τοὺς λώρους τῶν χαλιῶν ὀπισθεν, παρ' αὐτῶ
 δὲ καὶ Ἀντήνωρ ἀνέβη ἐπὶ τὸ περικαλλές καὶ ὠ-
 ραῖον ἄρμα· οὗτοι δὲ διὰ τῶν Σκαιῶν πυλῶν ἐπὶ
 τὸ πεδῖον ἤλαυνον τοὺς ταχεῖς ἵππους· ἀλλ' ἠνί-
 κα δὴ ἀφίκοντα πρὸς τοὺς Τρῶας καὶ Ἑλληνας,
 καταβάντες ἐκ τῶν ἰππων εἰς γῆν τὴν πολυτρόφον,
 ἐπορεύοντο εἰς τὸ μέσον τῶν Τρῶαν καὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων· ἀνέστη δὲ ἐπὶ τούτοις εὐθέως Ἀγαμέμνων

- Ὀρνωτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαοὶ
 Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἥ οἱ παρ' Ἰφίφροσ μέγα κουλεὸν αἶν' ἄορτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμε γε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
 275 Τοῖσι δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὐχέτο, χεῖρας ἀνασχών·
 Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 Ἥελίός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμώντας
 Ἀνθρώπους τίνυσσον, ὅστις κ' ἐπίορκον ὁμόσση,
 280 Ὑμεῖς μάρτυροί ἐστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστὰ·
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω, καὶ κτήματα πάντα,
 Ἥμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην, καὶ κτήματα πάντα ἀποδοῦναι,
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἔοιλεν,
 Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος, Πριάμοιό τε παῖδες
 Τίνειν οὐκ ἐθέλουσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσότιος,
 290 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μυχέσσομαι, εἴνεκα ποινῆς,
 Λύθι μένων, ἕως κε τέλος πολέμοιο κιχέω·
 Ἥ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεῖ χαλκῷ·
 Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθοιὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμοῦ θεουμένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·

ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν, ἀνέστη δὲ καὶ Ὀδυσσεύς ὁ πολύβουλος. οἱ δὲ λαμπροὶ κήρυκες τὰ καθ' ὧν ὁμόσειν ἔμελλον, ἦτοι τὰ ὀρκομόσια τῶν θεῶν τὰ πιστὰ συνῆγον, ἐν τῷ κρατῆρι δὲ οἶνον ἐνέχεον, τοῖς βασιλεῦσι δὲ ὕδωρ κατὰ χειρῶν ἔχεαν· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως σπασάμενος ταῖς χερσὶ τὴν μάχαιραν, ἥτις αὐτῷ παρὰ τὴν μεγάλην θήκην τοῦ Ἰξίφους αἰεὶ ἐκρέματο, ἐκ τῶν κεφαλῶν τῶν ἀρνῶν ἀπέκοψε τὰς τρίχας· οἱ δὲ κήρυκες τοῖς ἀρίστοις τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων διένειμαν αὐτάς· ἐπὶ τούτοις δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρείως μεγάλως ἠύχετο ἄρας τὰς χεῖρας, λέγων ὦ Ζεῦ πάτερ, ὁ ἐκ τῆς Ἰδῆς βασιλεύων ἀπάντων, ἐνδοξότατε, ὑψηλότατε, καὶ Ἥλιε, ὃς πάντα ἄρας καὶ πάντα ἀκούεις, καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γῆ, καὶ οὗτοι οἱ κάτω ἐν Αἰδοῦ τοὺς τεθνεῶτας ἀνθρώπους τιμωρεῖσθε, ὃς ἂν τοὺς ὄρκους παραβῆ, καὶ ἐπιόρησῃ, ὑμεῖς ὑπάρχετε μάρτυρες, διατηρεῖτε δὲ τοὺς πιστοὺς ὄρκους· εἰ μὲν ὁ Ἀλέξανδρος ἀποκτείνῃ τὸν Μενέλαον, αὐτὸς μετὰ ταῦτα ἐχέτω τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ χρήματα πάντα, ἡμεῖς δὲ πορευώμεθα διὰ τῶν θαλασσοπλῶν νεῶν. εἰ δὲ Μενέλαος ὁ πυρρὸς ἀποκτείνῃ τὸν Ἀλέξανδρον, τοὺς Τρώας μετὰ ταῦτα ἀποδοῦναι τὴν Ἑλένην, καὶ πάντα τὰ χρήματα, καὶ πρὸς τούτοις αἰτέκτισιν ἀποτινῦναι ἡμῖν, ἦντινα δεῖ, ἥτις ἂν καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις διαμείνειεν· εἰ δὲ ὁ Πρίαμος, καὶ οἱ παῖδες τοῦ Πριάμου ἀντέκτισιν ἐμοὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἐθελήσωσιν, ἀποθανόντος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀλλ' ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα πολεμήσω, χάριν τοῦ προστίμου, διατρίβων ἐν ταῦθα, μέχρις οὗ καταλάβω τὸ τοῦ πολέμου τέλος. Εἶπε, καὶ τοὺς φάρυγγας τῶν ἀρνῶν ἀπέκοψε σιδήρῳ ἀνηλεεῖ, καὶ τούτους μὲν ἔθηκε κατὰ γῆς σκορρίζοντας, ψυχῆς ἀπεστερημένους· ὁ γὰρ σίδηρος ἀφείλετο αὐτῶν τὴν ἰσχύν· οἶνον δὲ ἐκ τοῦ κρατῆ-

- 295 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
 Ἐκχεον, ἠδ' εὐχόντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν ἐυρύν.
 Ζεῦ κύνιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνειαν,
 300 ὦδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
 Αὐτῶν, καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μγεῖεν.
 Ὄς ἔφαν' αὐτὰ ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε.
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 305 Ἦτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμέσσαν,
 Ἄψ, ἐπεὶ οὐ πω τλήσομι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι
 Μαρναμένον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλω Μενελάω.
 Ζεὺς μὲν που τόγε ρῖδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Ὀπποτέρῃ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
 310 Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς.
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἠνία τείνειν ὀπίσσω.
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἄψορροὶ προτὶ Ἴλιον ἀπενέοντο.
 Ἐκτωρ δὲ Πρίαμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 315 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκίρεϊ πάλλον ἐλόντες,
 Ὀππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχυος.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαιτο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε, Τρῶων τε.
 320 Ζεῦ πάτερ, ἴδθην μεδίῳν, κύνιστε, μέγιστε.
 Ὀππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
 Τὸν δὸς ἀποφθίμειον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,

ρος ἀρυσάμενοι τοῖς ποτηρίοις ἐξέχεον, οἱ δὲ εὐχόμενοι τοῖς θεοῖς τοῖς αἰεὶ οὔσι. οὕτω δὲ τις εἶπεν ἀναβλέψας εἰς τὸν πλατύν οὐρανόν· ὦ Ζεῦ ἐνδοξότατε, καὶ ὑψηλότατε, καὶ οἱ λοιποὶ ἀθάνατοι θεοί, οἵτινες ἂν ἀφ' ἡμῶν πρότερον τοὺς ὄρκους βλάψαιαν, ἤτοι παραβαίεν, οὕτως ὁ ἐγκέφαλος αὐτῶν χαμαὶ χέοιτο, ὥσπερ οὗτος ὁ οἶνος, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, αἱ γαμεταὶ δὲ ἄλλοις ἀνδράσι μιγείνισαν. Οὕτως εἶπον. οὐπὼ δ' ἄρα τὴν αἴτησιν αὐτοῖς ἐπετέλει ὁ τοῦ Κρόνου υἱός. ἐν τούτοις δὲ Πρίαμος ὁ ἀπόγονος τοῦ Δαρδάνου εἶπε λόγον ἀκούσαντέ μου, ὦ Τρῶες, καὶ εὐσπλοὶ Ἕλληνες· ἐγὼ μὲν ἀπελεύσομαι πρὸς τὴν ἀνεμώδη, καὶ ὑψηλὴν Ἴλιον, εἰς τὰ ὀπίσω, εἰπεδὴ οὐδαμῶς καρτερήσω πρὸ ὀφθαλμῶν ὄραν τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν μαχόμενον τῷ πολεμικῷ Μενελάῳ· ὁ Ζεὺς δὲ που τοῦτο ἐπίσταται, καὶ οἱ ἄλλοι ἀθάνατοι θεοί, ὧς τινι τούτων τὸ τέλος τοῦ θανάτου εἴμαρτο. εἶπε δὴ, καὶ τοὺς ἄρνας ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἔθηκεν ὁ τοῖς θεοῖς ἴσος ἀνὴρ· ἀνέβη δ' οὖν αὐτὰς, κατέτεινε δὲ τοὺς λώρους τῶν χαλινῶν ὀπισθεν· παρ' αὐτῷ δὲ καὶ Ἀττήνωρ ἐπὶ τὸ περικαλλές, καὶ ὠραῖόν ἄρμα ἀνέβη. οὗτοι μὲν δὴ ὀπισθόρμητοι πρὸς τὴν Ἴλιον ἐπανήρχοντο. Ἐκτωρ δὲ ὁ τοῦ Πριάμου υἱός, καὶ ὁ ἐνδοξὸς Ὀδυσσεύς, πρῶτον μὲν διεμέτρουσαν τόπου διάστημα, ἔπειτα δὲ λαβόντες κλήρους ἐκίονον αὐτούς ἐν περικεφαλαίᾳ χαλκῷ ἠρροσμένη, ὅστις ἂν αὐτῶν πρότερον ἀφῆ, καὶ ρίψῃ κατὰ τοῦ ἐτέρου τὸ χαλκοῦν δόρυ. οἱ λαοὶ δὲ εὐξάντο, τοῖς θεοῖς δὲ ἤραν τὰς χεῖρας. οὕτω δὲ τις ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων, καὶ Τρῶων εἶπεν· ὦ Ζεῦ πατέρ, ὁ ἐκ τῆς Ἰδῆς βασιλεύων ἀπάντων, ἐνδοξότατε, ὑψηλότατε, ὅστις αὐτῶν ταῦτα τὰ ἔργα ἐν ἀμφοτέροις ἐποίησε, τοῦτον δὲ; ἀπολωλέτα τὸν ἐν Ἰλίου αἶκον εἰσελθεῖν, ἡμῖν δ' αἰ-

- Ἦμῖν δ' αὖ φιλότιμα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
 Ὡς ἄρ' ἔφην· πάλτε δὲ μέγας κορυθαίολος Ἐκτωρ,
 325 Ἄψ ὀρόων· Πάριος δὲ Θωῶς ἐκ κλήρος ὄρουσεν.
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἴζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
 Ἴπποι ἀερίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκιντο.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλά
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
 330 Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
 Οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ·
 Ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισι βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
 335 Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
 340 Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκατέρθευ ὀμίλου θωρήχθησαν,
 Ἐς μέσσον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχῶντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· Θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρῶας θ' ἵπποδάμους, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 Καὶ ῥ' ἐγγύς στήτην, διαμετρητῶ ἐνὶ χώρῳ,
 345 Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτίοντε.
 Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος πρότει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δὲ οἱ αἰχμῇ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
 350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·

θις φιλίαν καὶ ὄρκους πιστοὺς γενέσθαι. Οὕτω δὲ εἶπον. Ἐκτὼρ δὲ ὁ μέγας, ὁ ταχέως τὴν περικεφαλαίαν κινῶν τὰς ψῆφους ἐκίνει εἰς τὰ ὀπίσω ὄρων· τοῦ Πάριδος δὲ ἡ ψῆφος ὀξέως ἀπεπήδησε· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι μετὰ ταῦτα ἐκάθισον κατὰ τὰς τάξεις, ὅπου ἐκάστη οἱ ταχύποδες ἵπποι, καὶ τὰ ποικίλως κατεσκευασμένα ὄπλα ἔκειντο· ὁ δὲ κατὰ τοὺς ὤμους περιεβάλετο τὰ περικαλλῆ ὄπλα Ἀλέξανδρος ὁ ἔνδοξος ὁ ἀνὴρ τῆς καλλικόμου Ἑλένης· πρῶτον μὲν κνημίδας περὶ τὰς κνήμας ἐβάλετο, χρησίμους πρὸς φυλακὴν, καλύμμασι τῶν σφυρῶν ἀργυροῖς ἐφηρμοσμένας· δεύτερον δὲ τῷ στήθει περιεδύσατο θώρακα τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Λυκάονος, ἀρμόδιος δὲ αὐτῷ γέγονε· τοῖς ὤμοις δὲ περιεβάλετο ξίφος ἀργυροῖς ἡλοῖς κεκοσμημένον σιδήρου· μετὰ ταῦτα δὲ τὴν μεγάλην τε καὶ ἰσχυρὰν ἀσπίδα· ἐπὶ δὲ τῇ ἰσχυρᾷ κεφαλῇ τὴν καλῶς κατεσκευασμένην περικεφαλαίαν ἐπέθηκεν τὴν ἰππεΐαις θριζὶ κεκοσμημένην· φοβερῶς δὲ ὁ λόφος ἄνωθεν κατέτευεν· ἔλαβε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, ὅπερ τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἤρμοξε· ὡσαύτως δὲ καὶ Μενέλαος ὁ πολεμικὸς τὰ ἄπλα ἐνεδύσατο· οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἐκατέρωθεν τοῦ πλήθους, ἦτοι ἐξ ἐκατέρου μέρους καθωπλίσθησαν, εἰς τὸ μέσον τῶν Τρῶων καὶ τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο καταπληκτικῶς ὄρωντες· ἐκπλαγεῖς δὲ κατεῖχε βλέποντας τοὺς ἰππικούς τε Τρῶας, καὶ εὐόπλους Ἕλληνας· καὶ δὴ ἐγγύς ἔστησαν ἐν τῷ διαμεμετρημένῳ τόπῳ κινουῦντες τὰ δόρατα ἀλλήλοις μνηστικακοῦντες καὶ ὀργιζόμενοι· πρότερον δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἀφῆκε τὸ μακρὰν σκιάν ἀποτελοῦν δόρυ, καὶ ἔβαλε κατὰ τὴν ἀσπίδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως τὴν πανταχόθεν ἴσην, ἦτοι τὴν κυκλοτερῆ, οὐδὲ διέσπασε τὸν σίδηρον, ἀνεκάμφθη δ' αὐτῆ ἡ ἐπιδορατὶς ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἀσπίδι· ὁ δὲ δεύτερος ὤρμησε μετὰ τοῦ σιδήρου ὁ τε Ἀτρέως υἱὸς Μενέλαος, εὐξάμενος Διὶ τῷ

- Ζεῦ ἄνα, ἴδὸς τίσασθαι, ὃ με πρότερος κἀκ' ἔοργε,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασον·
 Ὅφρα τις ἐρρίγῃσι καὶ ὀφιδόνων ἀνθρώπων,
 Ζεινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότιτα παράσχη.
- 355 Ἥ ῥα, καὶ ἀμπεπαλῶν προφει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Πριάμῖδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἶσιν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἠρήρειστο·
 Ἄντικρῦ δὲ παραὶ λαπάρην διάμψε χιτῶνα
- 360 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν·
 Ἄτρείδης δὲ ἐρυστάμενος ξίφος ἀργυρόνλον,
 Πλήξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τριχθά τε καὶ τετραχθά διατρυφθὲν ἔκπεσε χειρός·
 Ἄτρείδης δ' ὄμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
- 365 Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 Ἥ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσιν ἄγῃ ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἠτήθη παλάμῃφι ἐτάσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
- Ἥ, καὶ ἐπαίξας, κόρυθος λάβεν ἰπποδασειῆς,
 370 Ἐλκε δ' ἐπιστρέφας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς·
 Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἰμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθереῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 Καὶ νῦ κεν εἴρυσέν τε, καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διδὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
- 375 Ἥ οἱ ῥῆξεν ἰμάντα βοδὸς Ἴφι κταμένοιο·
 Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἄμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ·
 Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς
 Ρίψ' ἐπιδιδήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι.

πατρὶ οὕτως ὡς Ζεῦ βασιλεῦ παράσχου μοι τιμω-
 ρήσασθαι τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον, ὃς με πρότερον κα-
 καὶ εἰργάσατο, καὶ ἀπόλεσον αὐτὸν διὰ τῶν ἐμῶν
 χειρῶν, ὅπως καὶ τις τῶν μεταγενεσέων ἀνθρώπων
 φοβηθῆ ἑξοδόχον κακὰ εἰργάσασθαι, ὃς ἂν αὐτῷ φι-
 λοπροσύνην παράσχη. Εἶπε δὴ, καὶ διασεΐσας ἀφῆκε
 τὸ μακρὰν σκιάαν ἀποτελοῦν δόρυ, καὶ ἔβαλε κατὰ τὴν
 ἀσπίδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Πριάμου τὴν πανταχόθεν ἴσσην,
 ἥτοι τὴν κυκλοτερεῖ. διὰ μὲν οὖν τῆς ἀσπίδος τῆς λαμ-
 πράς διήλθε τὸ ἰσχυρὸν δόρυ, καὶ διὰ τοῦ θώρακος
 τοῦ ποικίλου ἤρμοσο παγὲν· καταντικρὺ δὲ παρὰ τὴν
 λαμπράν διέρρηξε τὸν χιτῶνα τὸ δόρυ· ὁ δὲ ἔκαμψε μι-
 κρὸν εαυτὸν, καὶ ἐξέφυγε τὴν σκότους παρεκτικὴν θα-
 νατηφόρον μοῖραν. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως σπασάμενος τὸ
 ξίφος τὸ ἀργυροῖς ἤλοις κεκοσμημένον, ἔτυψεν ἀνατεί-
 νας τὸ μετωπίδιον τῆς περικεφαλαίας· περὶ αὐτὸ δὲ
 εἰς τρία καὶ τέσσαρα διακλασθὲν τὸ ξίφος κατέπεσεν
 ἐκ τῆς χειρὸς. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἐσέναξεν ἀναβλέ-
 φας εἰς τὸν πλατὺν οὐρανὸν, λέγων· ὦ Ζεῦ πάτερ,
 οὐδεὶς ἄλλος ἀπὸ τῶν θεῶν ἐστὶν ὀλεθριώτερος σοῦ·
 ὄντως φήθην τιμωρήσασθαι τὸν Ἀλέξανδρον ἕνεκα τῆς
 κακίας αὐτοῦ· νῦν δὲ μοι τὸ ξίφος κατεκλάσθη ἐν ταῖς
 χερσὶ· τὸ δόρυ δὲ μοι μάτην ἐξώρμηται τῆς χειρὸς,
 οὐδ' ἔτρωσα αὐτόν. Εἶπε, καὶ ἐφορμήσας ἔλαβεν αὐ-
 τὸν ἀπὸ τῆς περικεφαλαίας τῆς ἰππείαις θριξὶ κεκο-
 σμημένης· εἴλκε δὲ ἐπιστρέψας πρὸς τοὺς εὐόπλους Ἑλ-
 λήνας· ἦγχε δὲ αὐτὸν ὁ πολυκέντητος λῶρος ὑπὸ τὸν
 ἀπαλὸν τράχηλον, ὃσις αὐτῷ ὑπὸ τὸ ὑπογένειον ἦ-
 πλωτο, ὀχευς ὢν τῆς περικεφαλαίας· καὶ δὴ εἴλκω-
 σεν ἂν αὐτόν, καὶ δόξαν μεγίστην ἀπηνέγκατο, εἴ γε
 μὴ ταχέως ἐνόησεν Ἀφροδίτη ἢ Θυγάτηρ τοῦ Διὸς, ἥτις
 αὐτῷ διέτεμε τὸν λῶρον τοῦ βόδς τῷ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἀκμῇ
 καὶ ἰσχύϊ σφαγέντος· κενὴ δὲ ἡ περικεφαλαία ἅμα τῇ
 παχείᾳ αὐτῷ χειρὶ εἶπετο· ταύτην μὲν ἔν μετα ταῦτα

- Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 380 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτῃ
 Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
 Καδδ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει, κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαί' ἄλις ἦσαν·
 385 Χειρὶ δὲ νεκταρίου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβρῦσα·
 Γρητὴ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεῖ προσέειπεν
 Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταῶσῃ
 Ἦσκει εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 Τῇ μιν εἴσαμένη προσεφώνει δι' Ἀφροδίτῃ.
 390 Δεῦρ' ἴθι· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Κεῖνος ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δεινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλεϊ τε στίλβων καὶ εἵμασιν, οὐδέ κε φαίης
 Ἄνδρῖ μαχυσσάμενον τόνδ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε
 Ἔρχεσθ', ἢ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 395 Ὡς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ὄρινε·
 Καί ρ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
 Στήθεά θ' ἰμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 Θάμβησέ τ' ἄρ'· ἔπειτα ἔπος ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε.
 Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
 400 Ἦ πῆ με προτέρῳ πολίων εὐ ναιομενάων
 Ἄξις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μηρινίης ἐρατεινῆς,
 Εἴ τις τοὶ κάκειθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 Νικήσας ἐθέλοι στυγερὴν ἐμέ οἴκαδ' ἀγέσθαι·
 405 Τούνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης;
 Ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα· θεῶν δ' ἀπόειπε κελεύθους.

ὁ ἦρωσ πρὸς τοὺς εὐόπλους Ἕλληνας ἀπέρριψε συσρέ-
 φας, ἀνείλοντο δὲ αὐτὴν οἱ εὐάρμοσοι φίλοι. οὗτος δὲ
 αὐτὸς ἐφάρμωσε προθυμούμενος ἀνελεῖν αὐτὸν δόρατι
 χαλκῷ· τοῦτον δὲ ἐξήρπασεν ἡ Ἀφροδίτη πάνυ ῥαδίως
 καθάπερ θεὸς, περιεκάλυψε δὲ αὐτὸν ἀέρι πολλῶ ὡς
 μὴ ὀρώτο, ἐκάθισε δὲ ἐν τῷ τεθυμιαμένῳ καὶ εὐώ-
 δει κοιτῶνι· αὐτὴ δὲ δὴ τὴν Ἑλένην καλέσουσα ἐπο-
 ρεύετο· εὔρε δὲ αὐτὴν ἐπὶ τῷ ὑψηλῷ πύργῳ· περὶ
 αὐτὴν δὲ γυναῖκες Τρωάδες ἦσαν ἰκανῶς· τῇ χειρὶ δὲ
 λαβομένη τοῦ θεοῦ αὐτῆς ἱματίου περιεκίνησε· γραῖα
 δὲ μακροβίῳ ὁμοιωθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτὴν ἐριουργῶ,
 ἥτις αὐτῇ κατοικούσῃ ἐν τῇ Λακεδαιμόνι εἰργάζετο ἔ-
 ρια περικαλλῆ, λίαν δὲ αὐτὴν ἐφίλει· ταύτῃ ὁμοιω-
 θεῖσα ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη εἶπε πρὸς αὐτὴν· ἐλθέ ἐνθά-
 δε, ὁ Ἀλέξανδρός σε καλεῖ πορεύεσθαι εἰς τὸν οἶκον·
 ἐκεῖνος οὗτός ἐστιν ἐν τῷ κοιτῶνι, καὶ τοῖς σρογγύλοις
 λέχεσι, κάλλει περιλάμπων, καὶ ἱματίοις, οὐδ' ἂν
 εἶποις αὐτὸν ἀνδρὶ πολεμήσαντα ἀφικέσθαι, ἀλλ' εἰς
 χορείαν ἀπέρχεσθαι, ἢ χορείας ἄρτι παυσάμενον κα-
 θίζειν. Οὕτως εἶπε· ταύτῃ δ' ἄρα τὴν ψυχὴν ἐν τῷ
 σῆθει συνετάραξε· καὶ δὴ ὡς ἐθεάσατο τὸν περικαλλῆ
 τράχηλον τῆς θεᾶς, καὶ τὰ ἐπιθυμητὰ σῆθη, καὶ τοὺς
 περιλάμποντας ὀφθαλμούς, κατεπλάγη δὴ μετὰ ταῦ-
 τα, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· ὦ θεία
 καὶ εὐδαιμον, τί δή ποτέ με οὕτως ἐπιθυμεῖς ἐξαπα-
 τᾶν; ἄρα που με τῶν πορρωτέρω καλῶς οἰκουμένων
 πόλεων ἀπάξεις, ἢ τῆς Φρυγίας, ἢ τῆς ἐπεράσου Μαι-
 ονίας, εἴπερ σοὶ καὶ ἐκεῖ ὑπάρχει τις φίλος ἀπὸ τῶν
 ἀνθρώπων τῶν ἐχόντων μεμερισμένην τὴν φωνήν; κα-
 θότι νῦν δὲ Μενέλαος νικήσας τὸν ἔνδοξον Ἀλέξανδρον
 βούλεται ἀγαγεῖν ἐμὲ μισιπτὴν εἰς τὸν ἑαυτοῦ οἶκον·
 διὰ τοῦτο νῦν ἐνθάδε ἐπιβουλεύουσά μοι παρεγένου;
 ἀπελθούσα παρ' αὐτὸν κάθησο· τὰς ὁδοὺς δὲ τῶν
 θεῶν ἄρρησαι, μὴ δὲ τοῖς σοῖς ποσὶν εἰς τὸν οὐρανὸν

Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεςσιν ὑποστρέφειας Ὀλυμπον,
 Ἄλλ' αἰεὶ περὶ κείνον ὄϊζυε, καὶ ἐφύλασσε,
 Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄγε δούλην.

410 Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσιπτόν δέ κεν εἶη,
 Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῶαί δέ μ' ὀπίσσω
 Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῶ.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·
 Μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθεῖω,
 415 Τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα·
 Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
 Τρῶων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄλλαι·

ᾧ ὡς ἔφατ'· ἔδδειςσε δ' Ἐλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 Βῆ δὲ κατασχομένη ἐανῶ ἀργῆτι φαεινῶ,
 420 Σιγῆ· πάσας δὲ Τρῳάς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.

Αἰ δ' ὄτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
 Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θεῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
 Ἡ δ' εἰς ὑφόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
 Τῆ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,
 425 Ἄντι' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·

Ἐνθα κάθιζ' Ἐλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ·
 Ἥλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὄφελος αὐτόθι ὀλέσθαι,
 Ἄνδρ' ἀμειβόμενοι κρατερῶ, ὅς ἐμός πρότερος πόσις ἦεν·

430 Ἡ μὲν δὴ πρὶν γ' εὐχου ἀρνήφλου Μενελάου,
 Σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχεϊ, φέρτερος εἶναι·
 Ἄλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρνήφλον Μενέλαον
 Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἐγῶγε
 Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῶ Μενελάῳ

ὑποστρέψης, ἀλλ' αἰεὶ περὶ ἐκεῖνον μόχθει, καὶ φύλαττε αὐτὸν, μέχρις ἂν ἡ γαμετὴν, ἢ δούλην αὐτὸς σε ποιήσῃται· ἐγὼ δὲ ἐκεῖσε οὐκ ἀπελεύσομαι, μεμπτόν δ' ἂν εἴη τοῦτό γε παρασκευάζουσα τὴν κοίτην ἐκείνω· πᾶσαι δὲ αἱ Τρωάδες μετὰ ταῦτα μέμφονται μοι· ἔχω δὲ λύπας πολλὰς καὶ ἀδιαστάτους ἐν τῇ ψυχῇ. Πρὸς ταύτην δὲ εἶπεν ὀργισθεῖσα ἡ ἔνδοξος Ἀφροδίτη· ὦ δύστροπε, καὶ χαλεπῇ, μή με παρόξυνε· μὴ βαρέως ὀργισθεῖσα καταλίπω σε, οὕτω δέ σε μισήσω, ὥσπερ νῦν ἐξόχως καὶ θαυμαστῶς ἠγάπησα· ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων τῶν Τρωῶν, καὶ τῶν Ἑλλήνων παρασκευάσω ἔχθραν ὀδυνηράν· σὺ δὲ θάνατον ἂν κακὸν ἀποθάνοις. Οὕτως εἶπεν· ἐφοβήθη δὲ ἡ Ἑλένη ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα· ἀπῆλθε δὲ καλυψαμένη ἱματίῳ λευκῷ, καὶ λαμπρῷ μετὰ σιγῆς· λέληθε δὲ τὰς Τρωάδας ἀπάσας· προηγεῖτο δὲ ἡ θεὸς· ὀππῆκα δὲ αὐταὶ ἀφίκοντο πρὸς τὸν εὐειδῆ οἶκον τοῦ Ἀλεξάνδρου, αἱ μὲν θεράπαινοι μετὰ ταῦτα πρὸς τὰς συνήθειας ἐργασίας ἐχώρησαν, αὕτη δὲ ἡ ἔνδοξος τῶν γυναικῶν ἐπορεύετο πρὸς τὸν ὑψηλὸν κοιτῶνα· ταύτη δὲ καθιστήριον λαβοῦσα ἡ φιλόγελως Ἀφροδίτη φέρουσα ἔθηκεν ἡ θεὰ καταντικρὺ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ἐκεῖ δ' ἐκάθισεν Ἑλένη ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος σρέψασα τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὰ ὀπίσω, τὸν ἄνδρα δὲ αὐτῆς ἐλοιδόρησε λόγῳ· ἦλθες ἐκ τοῦ πολέμου· εἶθε ὄφειλες ἐκεῖ ἀπολέσθαι, καταπονηθεὶς ὑπ' ἀνδρὸς ἰσχυροῦ, ὃς πρότερον ἦν ἀνὴρ ἐμὸς· ὄντως μὲν οὖν τὸ πρὶν ἐκαυχῶ τοῦ πολεμικοῦ Μενελάου, κρείσσων εἶναι ἰσχύϊ σῆ, καὶ χερσὶ, καὶ δόρατι· ἀλλ' ἄγε νῦν κάλεσον τὸν πολεμικὸν Μενέλαον, ἐκ δευτέρου κατ' ἐναντιότητα πολεμήσαι· ἀλλ' ἐγὼ σοὶ παρακελεύομαι παύεσθαι, μὴ δὲ τῷ πυρρῷ Μενελάῳ πόλεμον ἀντίξουν πολεμῆν καὶ μάχεσθαι ἀνοήτως, μὴ πως ταχέως ὑπ' αὐ-

- 435 Ἄντιβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
 Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
 Μὴ με, γύναι, χαλεποῖσιν ὄνειδείσει θυμὸν ἔνισπε.
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ·
- 440 Κεῖνον δ' αὐτίς ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν·
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃτι τραπέιομεν εὐνηθέντε·
 Οὐ γὰρ πῶ ποτέ μ' ὦδε ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς
 Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι·
- 445 Νήσω δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῇ·
 Ὡς σὸς νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ·
 Ἥ ῥα, καὶ ἄρχε λέχασθε κιῶν, ἅμα δ' εἴπετ' ἄκοιτις
 Τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν·
 Ἀτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα, θηρὶ ἑοικώς,
- 450 Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα·
 Ἄλλ' οὔτις δύνατο Τρῶων, κλυτῶν τ' ἐπικούρων
 Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃτι ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφι πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαινῇ·
- 455 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι ἠδ' ἐπικούροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν' Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμα αὐτῇ
 Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἦντιν' ἴοικεν,
- 460 Ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται·
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί·

τοῦ δόρατι πληγείς ἀποθάνης. Πρὸς αὐτὴν δὲ ὁ Πάρις ἀποκρινόμενος λόγοις εἶπεν ὦ γυναῖκα, μὴ μου τὴν ψυχὴν λοιδορεῖς διὰ λόγων ὀνειδιστικῶν καὶ χαλεπῶν· νῦν μὲν γὰρ ὁ Μενέλαος ἐνίκησε τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῷ βοηθοῦσης· ἐκεῖνον δὲ μετὰ ταῦτα ἐγὼ νίκησω· πάρεισι γὰρ καὶ ἡμῖν θεοὶ βοηθοὶ· ἀλλ' ἄγε νῦν τερφθῶμεν συνουσία μιγέντες, οὐ γὰρ πώποτε ὁ ἔρωσ οὕτω με περιεκάλυψε κατὰ τὸν λογισμὸν, οὐδ' ὀπηνίκα σε τὸ πρῶτον ἀρπάσας ἐκ τῆς ἐπεράστου Λακεδαιμόνος ἔπλεον ἐν ταῖς ναυσὶ, ταῖς περῶσαις τὸν πόντον, ἐν τῇ τραχείᾳ δὲ νήσῳ ἐμίγη σοι ἐν συνουσία καὶ ἐρωτικῷ συνδυασμῷ, ὡς νῦν σου ἐρῶ, καὶ με ἐπιθυμία γλυκεῖα νικᾷ. Εἶπε δὴ, καὶ προηγίτο ἐπὶ τὴν κλίνην ἰῶν, ἅμα δὲ καὶ ἡ γαμετὴ ἠκολούθει. (1) οὗτοι μὲν δὴ ἐν ἀπαλοῖς κατεκοιμήθησαν λέκτροις. Ὁ δὲ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως κατὰ τὸ πλῆθος ἐπορεύετο ὁμοῖος θηρίῳ, εἴ που θεάσαιτο τὸν τοῖς θεοῖς ὁμοῖον κατὰ τὸ εἶδος Ἀλέξανδρον· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν Τρῶων καὶ τῶν κεκλημένων συμμάχων ἠδύνατο τότε τὸν Ἀλέξανδρον δεῖξαι τῷ πολεμικῷ Μενελάῳ· οὐδαμῶς γὰρ αὐτὸν φιλία ἔκρυπτον, εἴτις ἴδοι· ὑπὸ γὰρ πάντων αὐτῶν ἐμισεῖτο ὁμοίως τῇ θανατηφόρῳ μοίρᾳ. ἐν τούτοις δὲ εἶπεν Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν. Ἀκούσατέ μου, ὦ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, καὶ σύμμαχοι· ἡ μὲν δὴ νίκη φαίνεται τοῦ πολεμικοῦ Μενελάου· ὑμεῖς δὲ τὴν Ἑλληνίδα Ἑλένην, καὶ τὰ χρήματα σὺν αὐτῇ ἀπόδοτε, καὶ ἀντέκτισιν ἀποτίσατε, ἣντινα πρέπει, ἥτις ἂν καὶ ἐν τοῖς μεταγενεστέροις ἀνθρώποις διαμείνειεν. Οὕτως εἶπεν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, οἱ ἄλλοι δὲ Ἕλληνες ἐπῆρουν τὰ εἰρημένα.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

ΙΛΙΑΔΟΣ

Ρ Α Ψ Ω, Δ Ι Α Δ.

Οι δὲ θεοὶ παρ' Ἰννὴ καθήμενοι ἠγορόωντο
 Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
 Νέκταρ ἐφνοχέει· τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσι
 Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες·
 5 Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην,
 Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων·
 Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη, καὶ ἀλαλκομενήϊς Ἀθήνη·
 Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι·
 10 Τέρπεσθον· τῷ δ' αὐτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
 Ἄει παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
 Καὶ οὖν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι·
 Ἄλλ' ἦτοι, νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 Ἥμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Δ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Οἱ θεοὶ δὲ παρὰ τῷ Διὶ καθήμενοι, ἐδημηγόρου
 ἐν τῷ χρυσῷ ἐδάφει, ἐν αὐτοῖς δὲ ἡ σεβασμία Ἦβη
 τὸ νέκταρ οἴνοχοῦσα ἐτύγχευεν· οἱ δὲ ποτηρίοις
 χρυσοῖς ἐδεξιούντο ἀλλήλους, βλέποντες εἰς τὴν πό-
 λιν τῶν Τρώων· εὐθέως δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ἐπεχείρει
 παροξύνειν τὴν Ἥραν διὰ λόγων θυμοδακῶν, παρα-
 λογιστικῶς δημηγορῶν, οὕτω δύο μὲν ἀπὸ τῶν θεῶν
 εἰσι βοηθοὶ τῷ Μενελάῳ, ἡ Ἀργεΐα Ἥρα, καὶ ἡ ἰδία
 δυνάμει βοηθοῦσα Ἀθηνᾶ· ἀλλ' αὐταὶ μὲν καθήμεναι
 χωρὶς, ἐπιβλέπουσαι τέρπονται· τῷ δὲ Ἀλεξάνδρῳ
 πάλιν ἡ φιλόγελος Ἀφροδίτη αἰεὶ παραμένει, καὶ
 ἀπ' αὐτοῦ τὰς θανατηφόρους μοίρας ἀποσοβεῖ, καὶ
 νῦν ἐξέσωσεν αὐτὸν ὑπολαμβανοντα τεθνήξεσθαι·
 ἀλλ' ἡ μὲν νίκη τοῦ πολεμικοῦ Μενελάου ἐστίν· ἡμεῖς
 δὲ σχεψόμεθα ὅπως τὰ παρόντα ἔργα γενήσονται·

- 15 Ἡ ῥ' αὐτὶς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
 ὄροσομεν, ἧ φιλότιτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὐτὰς τότε πᾶσι φίλον καὶ ἠδὺ γένοιτο,
 Ἡ τοι κέν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 Αὐτὶς δ' Ἀργεῖνν Ἐλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
- 20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμωξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 Πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳέσσι μεδέσθην·
 Ἡ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσπύδα.
- 25 Αἰνότετε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
 Πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
 Ἴδρωθ', ὃν Ἴδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρούσῃ· Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισὶν
 Ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 Τόσσα κακὰ ρέζουσιν, ὅτ' ἐσπερχές μενεαίνεις
 Ἴλίου ἐξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,
- 35 Ὡμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
 Ἄλλους τε Τρῳᾶς, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
 Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω
 Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται·
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
- 40 Ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς, πόλιν ἐξαλαπάξαι
 Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
 Μῆτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἕασον·

ἢ δὴ πόλεμον κακὸν πάλιν, καὶ μάχην χαλεπὴν ἐ-
 γείρωμεν, ἢ φιλίαν ἐν ἀμφοτέροις ποιήσωμεν. εἰ δὲ
 οὕτω πᾶσι προσφιλὲς καὶ ἡδὺ γένοιτο τοῦτο, ἢ μὲν
 πόλις Πριάμου τοῦ βασιλέως οἰκοῖτο ἂν, τὴν Ἑλ-
 ληνίδα δὲ Ἑλένην αὐθις ἂν ὁ Μενέλαος ἀπαγάγοι.
 Οὕτως εἶπεν. αὐταὶ δὲ, δυσανασχετοῦσαι ἐπεμυκτή-
 ρισαν ἢ Ἀθηναῖαι καὶ ἢ Ἡρα· πλησίον δὲ αὐταὶ ἐκά-
 θηντο, κακὰ δὲ τοῖς Τρῶσιν ἐβουλεύοντο· ἢ μὲν
 οὖν Ἀθηναῖαι ἡσυχάζουσα ἐτύγχανε, οὐδέ τι ἀντίπε-
 ὀρριζομένη Διὶ τῷ πατρὶ, σφύδρα δὲ καὶ ἀγρία ὀρ-
 γὴ κατεῖχεν αὐτήν· ἢ Ἡρα δὲ οὐκ ἐχώρησε τὴν ὀρ-
 γὴν ἐν τῷ στήθει, ἀλλ' ἔφη πρὸς αὐτὸν· ὦ χαλε-
 πώτατε υἱέ τοῦ Κρόνου, τίνα λόγον εἶπας; διὰ τί
 βούλει ποιῆσαι τὸν κόπον μάταιον, καὶ ἀτελῆ τὸν
 ἰδρώτα, ὃν κακοπαθεία ἰδρώσα, ἔκαμον δέ μοι οἱ
 ἵπποι συναθροίζουσι τὸν λαόν· κακὰ δηλαδὴ τῷ
 Πριάμῳ καὶ τοῖς παισὶν αὐτοῦ πράττε· οὐχ ἅπαν-
 τες δὲ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἀποδεχόμεθα τὰ πραττόμενα.
 Πρὸς αὐτὴν δὲ μεγάλως ἀγανακτήσας εἶπεν ὁ τᾶς
 νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς· ὦ μακαρία, τί δή σε ὁ
 Πρίαμος καὶ οἱ παῖδες τοῦ Πριάμου τοσαῦτα κα-
 κά ποιῶσιν, ὥστε σε ἐκπορθῆσαι τὸ τῆς Ἰλίου κα-
 λῶς ἐκτισμένον πόλισμα; εἰ δὲ σὺ εἰς τὰς πύλας
 καὶ τὰ μακρὰ τείχη τῆς Ἰλίου εἰσελθούσα κατα-
 φάγοις ὤμον τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Πρι-
 άμου, καὶ τοὺς ἄλλους Τρῶας, τνικαῦτα ἂν ἰά-
 σαιο τὴν ὀργὴν· ποίησον καθάπερ βούλει, μήπως
 ἢ φιλονεικία αὕτη μετέπειτα γένηται μεταξὺ σοῦ
 καὶ ἐμοῦ μέγας πόλεμος ἀλλήλοις· ἄλλο δὲ σοὶ
 λέγω, σὺ δ' ἐμβαλον αὐτὸ ἐν τῷ σῶ λογισμῷ·
 ὁπότεν κἀγὼ προθυμούμενος ἐκπορθῆσαι τὴν πόλιν
 ταύτην βουληθῶ, ἔνθα σοὶ ἄνδρες φίλοι γεγόνασι,
 μὴ μάλαττε τὴν ἐμὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἔα με· ἐπεὶ
 κἀγὼ σοὶ ἐβελοντῆς παρεχώρησα, μήπω θελισιάσης

- Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν αἰκοντί γε θυμῷ.
 Αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερέεντι.
- 45 Ναιετάουσι πόλιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Τάων μοι πέρι κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή,
 Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο.
 Οὐ γὰρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἔϊσης,
 Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
- 50 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
 Ἥ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλινες,
 Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 Τὰς διάπερσον, ὅταν τοὶ ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 Τάων οὔτι ἐγὼ προΐσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.
- 55 Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 Οὐκ ἀνώ φθορέουσ'· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἐσσί·
 Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 Καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
 Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
- 60 Ἀμφότερον, γενεῆ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
 Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
 Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
- 65 Ἐλθεῖν ἐς Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
 Πειρᾶν δ', ὡς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
- 70 Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἔλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοί·

μου τῆς ψυχῆς· αἱ γὰρ ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τὸν
 τοὺς ἀστέρας ἔχοντα οὐρανὸν κατοικοῦνται πόλεις
 τῶν ἐπιγείων ἀνθρώπων, ἀπὸ τούτων ἔμοι περισ-
 σῶς κατ' ἐμὴν ψυχὴν ἐτιμᾶτο ἡ ἱερά Ἴλιος, καὶ ὁ
 Πριάμος, καὶ ὁ λαὸς τοῦ Πριάμου τοῦ πολεμικοῦ·
 οὐ δέ ποτε γὰρ μοι ὁ βωμὸς ἐδεῖτο εὐωχίας κοινῆς,
 καὶ θυσίας, καὶ κρεῶν ἀναθυμιάσεως· ταύτην γὰρ
 τὴν τιμὴν ἡμεῖς ἔσχομεν. Πρὸς αὐτὸν δὲ ἀπεκρίνα-
 το μετὰ ταῦτα ἡ σεβασμία Ἥρα καὶ εὐόφθαλμος.
 ἔμοι μὲν τρεῖς πόλεις εἰσὶ κατὰ πολὺ προσφιλέ-
 σταται· τό τε Ἄργος, καὶ ἡ Σπάρτη, καὶ ἡ εὐρύο-
 δος Μυκίη· ταύτας ἐκπόρθησον, ὅταν σοι περισσῶς
 κατὰ ψυχὴν μισθῶσι· τούτων οὐδαμῶς ἐγὼ ὑπερ-
 μαχῶ, σὺ δὲ φθονῶ σοι· εἴαν γὰρ φθονῶ, καὶ οὐκ
 εἴω ἐκπορθῆσαι, οὐδὲν ἐπιτελῶ φθονοῦσα· ἐπειδὴ
 κατὰ πολὺ κρείστων ὑπάρχεις· σὺ μὲν ἀλλὰ δεῖ
 καὶ τὸν ἐμὸν κόπον ποιῆσαι οὐκ ἀτελείωτον· καὶ
 ἐγὼ γὰρ θεὸς εἰμι, καὶ γένος ἐκεῖθεν μοι, ὅθεν
 σοι· καμὲ τιμιατάτην ἐγέννησεν ὁ σκολιὰ βουλευό-
 μενος Κρόνος, κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ γένος, καὶ ὅτι
 γυνὴ σὴ καλοῦμαι· σὺ δ' ἐν ἅπασιν τοῖς ἀθανάτοις
 θεοῖς βασιλεύεις· ἀλλὰ ταῦτα μὲν συγχωρήσωμεν
 ἀλλήλοις, σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δὲ ἔμοι· ἐπακολουθή-
 σουσι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ οἱ ἀθάνατοι· σὺ δὲ τά-
 χιον τῇ Ἀθηνᾷ ἐπίταξον θᾶπτον παραγενέσθαι εἰς τὴν
 χαλεπὴν μάχην τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, πει-
 ράτω δὲ καὶ ἐπιχειρεῖτω, ὅπως ἂν τοὺς μεγάλως
 γαυριάσαντας Ἕλληνας, ἐπὶ τῇ νίκῃ δηλοῖοτι τοῦ
 Μενελάου, οἱ Τρῶες πρότερον ἀρξῶσι βλάψαι πα-
 ρὰ τοὺς ἄρκους καὶ τὰ συγκείμενα· οὕτως εἶπεν·
 ὑπήκουσε δὲ ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν θεῶν·
 εὐθέως δὲ πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν λόγους ταχεῖς εἶπε·
 μάλα ταχέως παραγενοῦ εἰς τὸν στρατὸν ἐπὶ τοὺς
 Τρῶας καὶ Ἕλληνας, πείρα δὲ καὶ ἐπιχειρεῖ, ὅ-

Πείρᾶν δ', ὧς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοῦς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὦς εἰπὼν, ὄτρυνε πάρος μεμαῦϊαν Ἀθήνην.

Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρῆνων αἰξασα.

75 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἦ ναύταισι τέρας, ἦ στρατῶ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρὸν τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἴενται·
Τῷ εἰκυῖ ἦἴξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
Καδδ' ἔθορε εἰς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,

80 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

Ὦδε δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς πλησίον ἄλλον.

Ἦ ῥ' αὐτίς πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆ

Ἔσσεται, ἦ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίας πολέμοιο τέτυκται.

85 Ὦς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶων τε.

Ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρῶων κατεδύσσαθ' ὄμιλον,

Λαοδόκῳ Ἀντινορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,

Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι·

Εὖρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,

90 Ἔσταδ' ἀμφὶ δὲ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶων

Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆποιο ροάων·

Ἄγχοῦ δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο, Λυκάονος υἱέ δαίφρον;

Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν;

95 Πᾶσι δὲ κε Τρῶεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,

Ἐκ πάντων δὲ μάλιστ' Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·

Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,

Λῆ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέως υἱὸν,

πρὸς ἂν οἱ Τρῶες τοὺς μεγάλως γαυριάσαντας Ἑλληνας πρότερον ἄρξονται βλάψαι παρὰ τοὺς ὄρκους καὶ τὰ συκείμενα. Οὕτως εἰπὼν παρῴξυνε τὴν καὶ πρότερον προθυμουμένην Ἀθηναῖν· κατέβη δὲ τῆς κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου ἀρμήσασα, οἷον δὲ ἀστέρα ἔπεμψεν ὁ υἱὸς τοῦ σκολιοβούλου Κρόνου, ἢ ναύταις σημεῖον, ἢ στρατῶν μεγάλῳ λαῶν περιφανῆ· ἀπ' αὐτοῦ δὲ πυρὸς ἀποβολαὶ πολλαὶ ἐκφέρονται· τούτῳ ἢ Ἀθηναῖα ὠμοιωμένη, ὠρμησεν ἐπὶ τὴν γῆν, κατεπήδησε δὲ εἰς τὸ μέσον· ἐκπληξίς δὲ κατέσχει βλέποντας τοὺς πολεμικοὺς τε Τρῶας καὶ τοὺς εὐόπλους Ἑλληνας. οὕτω δὲ τις εἶπε θεασάμενος εἰς ἄλλον πλησίον· ἢ δὴ πάλιν πόλεμος κακὸς καὶ μάχη χαλεπὴ ἔσται, ἢ φιλίαν ἐν ἀμφοτέροις ποιεῖ ὁ Ζεὺς, ὃς ὑπάρχει πολέμου ταμίαις τῶν ἀνθρώπων. οὕτως εἶπέ τις ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν καὶ τῶν Τρῶων· ἢ δὲ ἀνδρὶ εἰκασθεῖσα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλῆθος τῶν Τρῶων, τῷ Λαοδόκῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἀντήνορος τῷ ἰσχυρῷ πολεμιστῇ, ζητοῦσα εἰ που εὔροι τὸν ἰσόθεον Πάνδαρον· εὔρε' τὸν υἱὸν τοῦ Λυκάονος τὸν ἀμεμπτὸν καὶ ἰσχυρὸν ἐστῶτα, περὶ δὲ αὐτὸν αἱ ἰσχυραὶ τάξεις τῶν ὀπλιτῶν λαῶν, οἵτινες αὐτῷ ἠκολούθουν ἀπὸ τῶν ρευμάτων τοῦ Αἰσθήπου ποταμοῦ· πλησίον δὲ στασα λόγους ταχεῖς εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἄρα γέ τι ὑπακούσεις μου, ὦ υἱέ τοῦ Λυκάονος συνετέ; ὑπομείνεις ἂν ἐπιπέμψαι τῷ Μενελάῳ βέλος ταχὺ; παρὰ πάντων δὲ τῶν Τρῶων, χάριν ἂν καὶ δόξαν κομίσειαι, μάλιστα δὲ πάντων παρ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως· παρ' αὐτοῦ δὴ πρῶτιστα δῶρα λαμπρὰ ἀπενέγκαις, εἴαν θεάσῃται Μενέλαον τὸν πολεμικὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως δαμασθέντα ὑπὸ τοῦ σου ὄϊστοῦ, καὶ ἐμβληθέντα τῇ χαλεπῇ πυρκαϊᾷ· ἀλλ' ἄγε, τόξευσον κατὰ Μενελάου τοῦ ἐνδύξου· εὔχου δὲ Ἀπόλλωνι τῷ

- Σὺ βέλει δμυθέντα, πυρῆς τ' ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 Ἄλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμιο·
 Εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεΐ, κλυτοτόξῳ,
 Ἄρνῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
 Οἴκαδ' εὐνοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
 105 Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰξάλου αἰγὸς
 Ἄγριου, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνωιο τυχήσας,
 Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδύκαισι,
 Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαΐδεκα δῶρα πεφύκει·
 110 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραυξόος ἦραρε τέκτων,
 Πᾶν δ' εὖ λειψίνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 Ἐγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναΐξειαι ἀρήϊοι υἱὲς Ἀχαιῶν,
 115 Πρὶν βληθῆναι Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέως υἱόν·
 Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἔλειτ' ἰὸν
 Ἀβλήτα, πτερόεντα, μελαινάων ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπεὶ νευρῇ κατεκόσμη πικρὸν οἶστον,
 Εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεΐ, κλυτοτόξῳ,
 120 Ἄρνῶν πρωτογόνων ρέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
 Οἴκαδ' εὐνοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 Ἔλκε δ' ὀμοῦ χλυφίδας τε λαβῶν, καὶ νεῦρα βόεια·
 Νευρῆν μὲν μαζῶν πέλασσε, τόξῳ δὲ σίδηρον·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ κλυτοτέρης μέγα τόξον ἔτεινε,
 125 Αἰγξε βιός, νευρῇ δὲ μεγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἶστος·
 Ὄξυβελῆς, καθ' ὄμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίικω·

ἐν Λυκία γεγεννημένῳ, τῷ ἐνδοξῷ τὴν τοξικὴν, ποιή-
 σεσθαι θυσίαν ἐνδοξὸν δὲ ἀρνῶν πρωτεύοντων ἐν γονῇ,
 ὑποστρέψας εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὴν πόλιν τῆς ἱεράς
 Ζελεΐας. Οὕτως εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ. τῷ ἄφρονι δὲ καὶ
 ἀνοήτῳ αὐτῷ ἔπειθε τὸν λογισμὸν. εὐθέως δὲ ὑψη-
 ρεῖτο καὶ ἐγύμνου τὸ εὐποίητον τόξον τοῦ ὀρμη-
 τικοῦ αἰγὸς καὶ ἀγρίου, ὃν δὴ ποτε αὐτὸς ἐξιόντα
 τῆς πέτρας προσδεχόμενος ἐν ἐνδράϊς, ἔτρωσε, τοῦ
 στέρνου ἐπιτυχῶν, πρὸς τὸ στήθος· ὃ δ' ἐπὶ ῥάχιν
 κατέπεσεν ἐν τῇ πέτρᾳ· τούτου τὰ κέρατα ἐκκαί-
 δεκα παλαιστῶν ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔφυσαν· καὶ ταῦ-
 τα μὲν ὁ τὰ κέρατα ζέων τέκτων περικαλῶς κα-
 τασκεύασας συνήρμοσε, πᾶν δὲ τὸ τόξον καλῶς
 λείον ποιήσας, τὴν χρυστὴν ἐφήρμοσε κορώνην, ἥτοι
 τὸ ἐκατέρωθι ἐπικαμπές· καὶ τοῦτο μὲν ἐπαναβι-
 βάσας τῇ κορώνῃ τὴν νευρὰν καλῶς κάτω ἔθηκε,
 πρὸς τῇ γῆ ἐπερείσας ἑαυτὸν, ἀσπίδας δὲ ἔμπρο-
 σθεν αὐτοῦ κατείχον οἱ ἀγαθοὶ φίλοι, μὴ πρότερον
 ἀνορμήσειαν οἱ πολεμικοὶ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, πρὶν
 τραθῆναι Μενέλαον τὸν πολεμικὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρείως.
 ὃ δὲ ἀφηρεῖτο τῆς φαρέτρας τὸ κάλυμμα, ἐξεβάλε
 δὲ οἷστον καινόν, καὶ μήπω βεβλημένον, ἐπερω-
 μένον, σήριγμα ὀδυνῶν μελαίνων, διὰ τὸ τὰς σάρ-
 κας μελαίνεσθαι τῶν ἐκπεφαρμακευμένων βληθέντων
 οἷστων. αὐτίκα δὲ τὴν νευρὰν ἐφαρμόζων κατέταττε τὸν
 πικρίας αἷτιον ἰόν, εὐχετο δὲ Ἀπόλλωνι τῷ ἐν Λυ-
 κία γεγεννημένῳ, τῷ ἐνδοξῷ τὴν τοξικὴν, ποιήσεσθαι
 θυσίαν ἐνδοξὸν δὲ ἀρνῶν πρωτεύοντων ἐν γονῇ, ὑ-
 ποστρέψας εἰς τὸν οἶκον εἰς τὴν πόλιν τῆς ἱεράς
 Ζελεΐας. εἶλκε δὲ ὁμοῦ εἰληφῶς τὰς ἐντομὰς τοῦ
 βέλους καὶ τὰ ἐκ βοῶς νεῦρα· καὶ τὴν μὲν νευρὰν τῷ
 μαζῷ προσήγαγε, τὸ σίδηρον δὲ τῷ τόξῳ. ἐπεὶ δὲ
 τὸ μέγα τόξον κυκλοτερῶς ἐνέτεινεν, ἤχησε τὸ τόξον,
 ἡ νευρὰ δὲ μεγάλας ἐφόφησεν, ἀπεπήδησε δὲ ὁ ἰὸς ὃ

- Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 Ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ Ἀγελείη,
 Ἥ γε πρόσθεν σταῖσα, βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν·
 130 Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔργεν ἀπὸ χροῦς, ὡς ὅτε μήτηρ
 Παιδὸς ἔέργει μυῖαν, ὅθ' ἠδέϊ λέξεται ὕπνω·
 Αὐτὴ δ' αὖθ' ἴθυεν, ὅθι ζωστῆρος ἔχῃες
 Χρῦσειοι σύνεχον, καὶ διπλὸς ἦντετο θάραξ·
 Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς οἴστος·
 135 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροῦς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἴστος ἐπέγραψε χροῖα φωτός·
 140 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς·
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίμη
 Μρονίς, ἠὲ Κείρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 Ἴππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππων, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 Τοιοῖ τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροῖ
 Εὐφύες, κηῖμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε·
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
 Ὡς δ' ἴδε νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἑόντας,
 Ἄφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη·
 Τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἐταῖροι·

ὄξέως βάλλων, ἐπιπτῆναι κατὰ τὴν πληθὺν προθυμύ-
 μενος. οὐ δὲ σοῦ, ὦ Μενέλαε, οἱ μακάριοι θεοὶ ἐξελά-
 θοντο, καὶ ἀθάνατοι, πρώτη δὲ ἡ τοῦ Διὸς θυγάτηρ
 λαφυραγωγὸς Ἀθηνᾶ, ἢ σοὶ ἔμπροσθεν σταῖσα, ἀπε-
 κρούσατο τὸ πικρὸν βέλος· ἡ δὲ τοσοῦτοι μὲν ἀπείρ-
 γει ἀπὸ τοῦ σώματος, ὥσπερ ὅτε μήτηρ ἀπείργει τῆ
 παιδὸς μυῖαν, ὅπνιίκα ὕπνω γλυκεῖ κατακοιμηθή-
 σεται· αὕτη δὲ ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν, ὅπου τὰ τῆς θω-
 ρακίτιδος ζώνης ἐπίδεσμα τὰ χρυσαῖα συνέδεον, καὶ ὁ
 θώραξ διπλοῦς συνήγετο, τῶν πτερυγίων αὐτοῦ φερο-
 μένων ἀλλήλοις· ἐμπέπηγε δὲ τῇ ἡρμοσμένῃ ζώνῃ τὸ
 πικρὸν βέλος. διὰ μὲν οὖν τῆς ποικίλης ζώνης διήλ-
 θε, καὶ διὰ τοῦ θώρακος τοῦ ποικίλου ἐπήχθη, καὶ τῆς
 μίτρας, ἢ ἐζώνυτο, φύλαγμα τοῦ σώματος ἔχον αὐ-
 τὴν, καὶ περίφραγμα τῶν λοβάτων, ἧτις αὐτῷ μά-
 λιστα ἐβοήθει· προῆλθε δὲ καὶ δι' αὐτῆς· τὴν ἀκρο-
 τάτην δὲ τοῦ σώματος ἐπιφάνειαν τοῦ ἀνδρὸς ἐπέξεσε
 τὸ βέλος· εὐθείας δὲ ἔρρει αἷμα μέλαν ἐκ τῆς πλη-
 γῆς· ὥσπερ δὲ ὅταν ἀνθει ἐρυθρῷ ἐλέφαντος ὄστοῦν
 βάλῃ γυνὴ τις Λυδῆ, ἢ Καρίνη, ὥστ' εἶναι παρήϊον
 ἵππων, ἢτοι ἐπικεῖσθαι ταῖς παρειαῖς τῶν ἵππων,
 κεῖται δὲ ἐν ἀποθήκῃ, καὶ πολλοὶ αὐτὸ ἠύξαντο ἵπ-
 πεῖς φορεῖν· κεῖται δὲ καλλώπισμα βασιλεῖ τινι,
 κατ' ἄμφω, καὶ καλλωπισμὸς ἵππων, καὶ τῶ ἀνα-
 βάτη δόξα. οὕτως, ὦ Μενέλαε, ἐβάφησαν αἷματι οἱ
 μῆροί οἱ εὐφρεῖς, καὶ αἱ κνήμαι, καὶ τὰ περικαλλῆ
 σφυρὰ κάτωθεν· ἐφοβήθη δὲ μετὰ ταῦτα Ἀγαμέμνων
 ὁ βασιλεὺς τῶν αἰδρωῶν, ἐπεὶ ἔδε αἷμα μέλαν καταρ-
 ρέον ἐκ τῆς πληγῆς· ἐφοβήθη δὲ καὶ αὐτὸς ὁ πολεμι-
 κὸς Μενέλαος· ἐπεὶ δὲ ἔδε τὸ νεῦρον τοῦ βέλους, καὶ
 τὰς ἀκίδας ἔξω ἔσας, ὀπισθόρμητος αὐτῷ ὁ λογισμὸς
 ἐν τοῖς σῆθεσιν ἠροίσθη· ἐν τούτοις δὲ βαρέως σενάζων
 Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς εἶπε, κρατῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς
 τὸν Μενέλαον· ἐπεστέναζον δὲ οἱ φίλοι· ὦ προσφι-

- 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατον νύ τοι ὄρκι ἔταμνον,
 Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρῶσι μάχεσθαι·
 Ὡς ἔβαλαν Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλλιον πέλει ὄρκιον, αἵμά τε ἀρῶν,
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, αἷς ἐπέπιθμεν.
- 160 Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,
 Ἐκ τε καὶ ὄφει τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 Σὺν σφῆσι κεφαλῆσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
 Ἔσσεται ἡμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρῆ,
- 165 Καὶ Πριάμος, καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο·
 Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Αὐτὸς ἐπισσεύσιν ἐρεμνὴν Αἰγίδα πᾶσι,
 Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 Ἀλλὰ μοι αἰὼν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
- 170 Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο·
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην·
 Αὐτίκα γὰρ κνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης,
 Καδδέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρῶσι λίποισιν
 Ἀργεῖνν' Ἐλένην· σέο δ' ὄστέα πύσει ἄρουρα
- 175 Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
 Καὶ κέ τις ὦδ' ἐρέει Τρῶων ὑπερηνορέευντων,
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 Αἰθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 Ὡς καὶ νῦν ἄλλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
- 180 Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Σὺν κεινῆσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών·

λέσατε ἀδελφεῖ, ἐπὶ θαλάτῃ δὲ σοὶ τῆς ὄρκους ἀποίων, σὲ μόνον προβαλόμενος μάχεσθαι τοῖς Τρωσὶν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, δι' ὃ καὶ ἔτρωσάν σε οἱ Τρῶες, καὶ τῆς πηλοῦς ἄρκους κατεπάτησαν· οὐ μὴν μάταιος ἔστιν ὁ ὄρκος, καὶ τὸ αἶμα τῶν ἀρίων, καὶ αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γενόμεναι θησίαι, καὶ αἱ δεξιῶσεις αἷς τεθαρρήκαμεν· εἰ γὰρ καὶ εὐθύς οὐκ ἐτέλεσεν ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς, ἀλλὰ δὴ καὶ ὄψε ποτὲ ἐκτελέσει· καὶ σὺν μεγάλῳ τόκῳ ἀποτισουσί σου ταῖς ἐαυτῶν κεφαλαῖς, καὶ γυναιξί, καὶ τοῖς τέκνοις· καλῶς γὰρ ἔγωγε τοῦτο οἶδα καὶ κατὰ λογισμὸν καὶ κατὰ θυμὸν, ὅτι ἔσαι ἡμέρα, ὅταν ποτὲ ἀπόληται ἡ ἱερά Ἴλιος, καὶ ὁ Πριάμος, καὶ ὁ λαὸς τοῦ πολεμικοῦ Πριάμου· ὁ Ζεὺς δὲ αὐτοῖς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ὁ δὲ αἰθέρος ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, αὐτὸς δὴ ἐπιτιναξείεν ἅν πᾶσιν αἰγίδα σκροτεινὴν, ἐργιζόμενος ἕνεκα ταυτησί τῆς ἀπάτης· ταῦτα μὲν οὐκ ἀτελείωτα ἔσαι· ἀλλὰ μοι λύπη χαλεπὴ γενήσεται ἕνεκα σοῦ ὦ Μενέλαε, εἰ ἂν ἀποθάνῃς, καὶ τὴν τῆς ζωῆς μοῖραν πληρώσῃς, καὶ ἐπονείδισος ἂν τὸ πολυβλαβὲς Ἄργος καταλάβοιμι· εὐθέως γὰρ αἱ Ἕλληνες μετῆμενυσουσί τῆς πατρίδος γῆς, καταλίπομεν δ' αὐτῷ Πριάμῳ καὶ τοῖς Τρωσὶ καύχημα τὴν Ἑλληνίδα Ἑλένην· σοῦ δὲ τὰ ὄστα σήψει ἡ γῆ ἐν Τροίᾳ κειμένου ἐπὶ ἔργῳ ἀτελειώτῳ· καὶ τις ἀπὸ τῶν ὑπερηφάνων Τρωῶν οὕτως ἂν εἴποι ἐπὶ τῷ τάφῳ πηλοῦ τοῦ ἐνδοξοῦ Μεγέλαου· εἶθε οὕτως ἐν ἅπασιν τὴν ὀργὴν πληρώσειεν Ἀγαμέμνων, ὥσπερ καὶ νῦν μάταιον στρατὸν τῶν Ἑλλήνων ἤγαγε δεῦρο, καὶ τοῖνον ἐπορεύθη εἰς τὸν οἶκον, εἰς τὴν πατρίδα γῆν τὴν προσφιλή, σὺν ναυσὶ κεναῖς, καταλιπὼν τὸν χρηστὸν Μεγέλαον· οὕτω ποτὲ τις λέξει· τῆνικαῦτα μοι χάνοι εὐρέως ἡ γῆ· πρὸς αὐτὸν δὲ ὁ πυρρὸς Μενέλαος θαρσοποιῶν εἶπε· θάρρει, μὴ δ' ἔτι ἐκφύβει τὸν λαὸν τῶν Ἑλ-

- Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 Θάρσει, μηδέ τί πα δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
 185 Οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισιν
 Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθε
 Ζῶμά τε, καὶ μήτηρ, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Αἶ γάρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ᾧ Μενέλαε·
 190 Ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃ σε μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσπύδα·
 Ταλθύβι', ὄττιτάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
 Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 195 Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 Ὅν τις οἴστευσας ἔβαλε, τόξων εὖ εἰδῶς,
 Τρῶων, ἠὲ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 200 Παπταίνων ἦρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
 Ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἐξ ἱπποβότοιο.
 Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων·
 205 Ὅφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱὸν,
 Ὅν τις οἴστευσας ἔβαλε, τόξων εὖ εἰδῶς,
 Τρῶων, ἠὲ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖνε·
 Βᾶν δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 210 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι Ξανθὸς Μενέλαος

λήνων, οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ τόπῳ ἐπάγη τὸ ὄξυ βέλος· ἀλλ' ἔμπροσθεν ἐκώλυσεν ἢ παμπιλωτάτη ζώνη, καὶ κάτωθεν τὸ ζῶμα τοῦ θώρακος, καὶ ἢ μίτρα, ἣν ἄνδρες χαλκεῖς κατεσκευάσαν. Πρὸς αὐτὸν δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς· εἶθε δὴ οὕτως εἶη, ᾧ φίλτατε Μενέλαε, τὸ τραῦμα δὲ ὁ ἰατρὸς ἀπομάζεται, καὶ ἐπιβαλεῖ φάρμακα, ἅπερ ἂν παύσῃ σε τῶν μελαίνων ὀδυνῶν. Εἶπε, καὶ πρὸς Ταλθύβιον τὸν θεῖον κήρυκα ἔλεγεν· ᾧ Ταλθύβιε, ὅσον τάχος κάλεσον ἐνθάδε τὸν Μαχάονα ἄνδρα τὸν Ἀσκληπίου τῶ ἀμέμπτου ἰατρῶ υἱόν, ὅπως ἴδῃ Μενέλαον τὸν πολεμικὸν τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἑλλήνων, ὃν τοξεύσας τις ἔτρωσεν ἔμπειρος ὧν τοξικῆς ἀπὸ τῶν Τρώων, ἢ τῶν Λυκίων, τούτῳ μὲν δόξα, ἡμῖν δὲ λύπη, καὶ θρῆνος. Οὕτως εἶπεν· οὐκ' ἠπέιθισε δὲ αὐτῷ ὁ κήρυξ ἀκούσας· ἀπῆλθε δὲ πορεύεσθαι κατὰ τὴν πληθὺν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων, περισκοπῶν Μαχάονα τὸν ἥρωα· ἐθεάσατο δὲ αὐτὸν ἐσῶτα, περὶ δὲ αὐτὸν αἱ ἰσχυραὶ τάξεις ἦσαν τῶν πολεμικῶν λαῶν, οἳ ἠκολούθουν αὐτῷ ἐκ Τρίκκης τῆς ἰπποτρόφου· πλησίον δὲ στάς λόγους ταχεῖς ἔλεγεν αὐτῷ· ᾧ υἱε τοῦ Ἀσκληπίου ἐγείρου, καλεῖ σε Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς, ὅπως ἴδῃς Μενέλαον τὸν πολεμικὸν υἱὸν τοῦ Ἀτρέως, ὃν τοξεύσας τις ἔτρωσεν ἔμπειρος ὧν τοξικῆς ἀπὸ τῶν Τρώων, ἢ τῶν Λυκίων· τούτῳ μὲν δόξα, ἡμῖν δὲ λύπη καὶ θρῆνος. Οὕτως εἶπε· τέτῳ δὲ τὸν λογισμὸν ἐν τῷ σῆθει ἐτάραξε· ὥρμηται δὲ πορεύεσθαι κατὰ τὴν πληθὺν τῶν σιδηροθωράκων Ἑλλήνων· ἀλλ' ὀπνίκα ἀφίκετο, ὅπου ὁ πυρρὸς Μενέλαος τετραμένος ἦν, περὶ αὐτὸν δὲ συνηθροισμένοι ἦσαν ὅσοι ἄριστοι κύκλῳ· ὁ δὲ ἰσάθεος ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἔση, εὐθέως δὲ ἐκ τῆς ζώνης τῆς ἠρμοσμένης ἀνέσπα τὸ βέλος, τούτου δὲ ἀνασπασμένου εἰς τοῦπίσω,

- Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγυγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 Κυκλόσ', ὃ δ' ἐν μίσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς·
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωατῆρος ἀρηρότος εἶλκεν οἴστον·
 Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν, ἄγεν ὀξέες ὄγχοι·
 215 Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παραίολον, ἠδ' ὑπένερθε
 Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἴστος,
 Αἰμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδῶς
 Πάσσε, τά οἱ ποτὲ πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων·
 220 Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοῆν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 Οἱ δ' αὐτίς κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης·
 Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπτώσσοιτ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
 225 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην εἰς κυδιάνειραν·
 Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραίδαο·
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρὶσχέμεν, ὅπποτε κέν μιν
 230 Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα·
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
 Καί ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων·
 Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παρὶστάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἄργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 235 Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός·
 Ἄλλ' οἷπερ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροῖα γυῖπες ἔδονται·
 Ἡμεῖς δ' αὐτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νῆπια τέκνα

ἀνεκάμφθησαν αἱ ὀξεῖαι ἀκίδες· ἔλυσε δὲ αὐτῶ τὴν ποικιλωτάτην ζώνην, καὶ κάτωθεν τὸ ζῶμα τοῦ θώρακος, καὶ τὴν μίτραν, ἣν χαλκεῖς ἄνδρες κατεσκευάσαν. ἐπεὶ δὲ ἐθεάσατο τὸ τραῦμα, ὅπου ἐνέπεσε τὸ πικρὸν βέλος, τὸ αἷμα ἐκθλίψας, καὶ ἐκπιέσας, ἐπέβαλλε τὰ πραῦντικά φάρμακα, εἰδήμων ὦν, ἀπερ ποτε τῷ πατρὶ αὐτοῦ Χείρων ἔδωκεν εὐνους ὦν αὐτῶ. ἐν ὅσῳ δὲ οὗτοι ἐνήργων περὶ Μενέλαον τὸν ἀγαθὸν τὰ πολεμικά, ἐν τοσοῦτῳ ἐπῆλθον αἱ τάξεις τῶν πολεμικῶν Γράων· οἱ δὲ πάλιν τὰ ὄπλα ἐνεδύσαντο, καὶ τῆς μάχης ἐμνήσθησαν· τότε αὖκ ἂν νυσαῖζοντα ἴδοις τὸν ἔνδοξον Ἀγαμέμνονα, οὐδὲ δειλιῶντα, οὐδὲ οὐκ ἐθέλοντα πολεμεῖν· ἀλλὰ πάνυ ἐπειγόμενον εἰς τὴν μάχην τὴν τρυῆς αἰδρας δοξάζουσαν· τοὺς ἵππους μὲν γὰρ κατέλιπε καὶ τὰ ἄρματα τὰ σιδήρῳ ποικίλως κατεσκευασμένα, καὶ τούτους μὲν ὁ ὑπὲρ τῆς πόρρω τῆς μάχης κατεῖχε πνευσιῶντας ὁ Εὐρυμέδων ὁ υἱὸς τοῦ Πτολεμαίου τοῦ υἱοῦ τοῦ Πειραίου· τούτῳ πάνυ πολλὰ ἐπέταττε προσαγαγεῖν αὐτῶ, ὅταν αὐτὸν κατὰ τὰ μέλη κόπος καταλάβῃ πολλοὺς ἡγεμονικῶς διατάσσοντα· ὁ δὲ πεζὸς ὦν ἐπήρχετο τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· καὶ δὴ οὐς μὲν ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τῶν ταχεῖς ἵππους ἐχόντων ἴδεν ἐπειγομένους, τούτους πάνυ ἐθαρσοποιεῖ λόγοις πλησίον ἐσῶς· ὦ Ἕλληνες, μηδαμῶς ἀμελεῖτε τῆς ὀρμητικῆς ἰσχύος, οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύσμασι Ζεὺς ὁ πατὴρ ἔσαι βοηθός· ἀλλ' οἵτινες πρότερον τοὺς ὄρκους ἔβλαψαν, τούτων μὲν αὐτῶν τὰ ἀπαλά σώματα οἱ γῦπες κατεσθίωσιν· ἡμεῖς δὲ τὰς προσφιλεῖς αὐτῶν γυναῖκας, καὶ τὰ μικρὰ τέκνα ἀπάξομεν διὰ τῶν νεῶν, ἐπειδὴν κρατήσωμεν τοῦ πολίσματος· οὐστὶνας δὲ ἀμελοῦντας ἴδε τοῦ μισητοῦ πολέμου, τούτους λίαν ὀνειδίξε λόγοις ὀργίλοις καὶ λυπηροῖς· ὦ Ἕλληνες περὶ ἰοὺς πεπονημένοι, ἐπονειδίσοι, οὐκ αἰδεῖσθε; τίποτε

- Ἄξομεν ἐν νῆεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 240 Οὔστινας αὐ μεθίεντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἔλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;
 Τίφθ' οὕτως ἔστιτε τεθηπότες, ἢ ὅτε νεβροί;
 Αἴ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον, πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 245 Ἔστασ', οὐδ' ἄρα τίς σφι ἐνὶ φρεσὶ γίγνεται ἀλήκῃ.
 Ὡς ὑμεῖς ἔστιτε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 Ἡ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρ' ἴδῃτ' αἰκ' ὕμμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;
 250 Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν.
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνά οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαίφρονα θωρήσσοντο.
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συτὶ εἴκελος ἀλήκῃ,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὠτρυνε φάλαγγας.
 255 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσπύδα μελιχίοισιν.
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπάλων,
 Ἡμὲν ἐνὶ πτολέμφῳ, ἠδ' ἀλλοίφῳ ἐπὶ ἔργῳ,
 Ἡδ' ἐν δαίθῳ, ὅτε πέρ τε γερούσιον αἰθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνάγοι.
 Ἄλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', εἴς πο πάρος εὐχέο εἶναι.
 265 Τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντιον πύδα
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος

οὕτως ἐσήκατε ἐκπεπληγμένοι καθάπερ ἑλάφων γεννήματα ; ἅπερ ἐπειδὴ κεκμήκασι τρέχοντα διὰ τῷ πεδίου, ἐσήκασιν, οὐδέ τις αὐτοῖς ἐν λογισμῶν γίνεται ἰσχύς· οὕτως ὑμεῖς ἐσήκατε ἐπτοημένοι, οὐδέ πολεμεῖτε, ἢ προσκαρτερεῖτε πλοσίον τοὺς Τρῶας ἐλθεῖν, ὅπου αἱ νῆες αἱ καλάς πρύμνας ἔχουσαι εἰλκυσμέναι εἰσὶ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ τῆς λευκῆς θαλάσσης, ὅπως ἴδῃτε εἰάν ὑμῖν ὑπερεκτείνῃ τὴν χεῖρα, καὶ βοηθήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ; Οὕτω μὲν ὁ Ἀγαμέμνων ἔργα πρέποντα βασιλέων πράττων ἐπήρχετο τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν. (1) Ἦλθε δὲ ἐπὶ τοῖς Κρησὶ πορευόμενος κατὰ τὰς συστροφὰς τῶν ἀνδρῶν· οὗτοι δὲ περὶ Ἰδομενέα τὸν συνετὸν καθωπλίζοντο· ὁ Ἰδομενεὺς μὲν ἐν τοῖς πρωταγωνισταῖς ὁμοίος τῇ δυνάμει κάπρω, ὁ Μηριόνης δὲ αὐτῷ τὰς ἐσχάτας τάξεις παρώξυνε· τούτους δὲ θεασάμενος Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν ἐχάρη· εὐθέως δὲ πρὸς τὸν Ἰδομενέα ἔλεγε προσηνεῖς λόγους· ὦ Ἰδομενεῦ, περισσοτέρως μὲν σε τιμῶ τῶν τοὺς ταχεῖς ἵππους ἐχόντων Ἑλλήνων, καὶ ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἔργοις, καὶ ἐν ταῖς εὐωχίαις, ὀπηνίκα τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον καυστικὸν οἶνον οἱ ἔκκριτοι τῶν Ἑλλήνων ἐν τοῖς κρατῆρσι κερνῶσιν· εἰάν γὰρ οἱ ἄλλοι οἱ τὰς κόμας τρέφοντες Ἕλληνας μεμερισμένον πίνωσιν, ἀλλὰ τὸ σὸν ποτήριον πλήρες αἰεὶ ἴσεται πιεῖν, ὥσπερ ἐμοί, ἠνίκα ὁ λογισμὸς κελεύει· ἀλλὰ διεγέρθητι πρὸς τὸν πόλεμον τοιοῦτος, οἷος τὸ πρῶτον ἐκαυχῶ εἶναι· πρὸς τοῦτον δὲ ὁ Ἰδομενεὺς ὁ τῶν Κρητῶν ἀρχηγὸς ἐξ ἐναντίου εἶπεν· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, λίαν μὲν σοι ἐγὼ εὐάρμοστος φίλος ἔσομαι ὥσπερ πρότερον ὑπισχόμην καὶ κατένευσα· ἀλλὰ τοὺς ἄλλους παρώξυνε Ἕλληνας τοὺς τὴν κόμην τρέφοντας, ὅπως λίαν ταχέως πολεμῶμεν, ἐπειδὴ συνέχεασ καὶ

- Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 Ἄλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομῶντας Ἀχαιοὺς,
 Ὅφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι ἔχουαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῶχετο, γηθόσυνος κῆρ.
 Ἥλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνά οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 Τῷ δὲ κορυτσέσθη· ἄμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν·
 275 Ὡς δ' ὄτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,
 Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
 Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἰόντι, μελάντερον, ἠύτε πίσσα,
 Φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 Ῥίγησεν δὲ ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 280 Τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκινὰί κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 285 Ἄλαντ', Ἀργείων ἠγήτορε χαλκοχιτώνων,
 Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὄτρυνέμεν οὔτι κελεύω·
 Αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι·
 Αἴ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων,
 Τοῖος πᾶσι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 290 Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέροισιν ἀλουσά τε, περθομένη τε.
 Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους
 Ἔνθ' ὄγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
 Οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὄτρύνοντα μάχεσθαι,

συνέταξαν τοὺς ὄρκους οἱ Τρῶες· αὐτοῖς δὲ θάνατος καὶ λύπαι μετὰ ταῦτα γενήσονται, ἐπεὶ πρῶτοι τοὺς ὄρκους ἔβλαψαν. Οὕτως εἶπεν· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως παρῆλθε κατὰ ψυχὴν εὐφραϊνόμενος· παρεγένετο δὲ πρὸς τοὺς Αἰάντας πορευόμενος κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν· οἱ δὲ καθωπλίζοντο, ὁμοῦ δὲ ἠκολούθει νέφος πεζῶν· ὥσπερ δὲ ὅτε ἀφ' ὑψηλοῦ τόπου ἴδε νέφος ἀνὴρ ποιμὴν αἰγῶν ἐπερχόμενον κατὰ τὸν πόντον ὑπὸ τῆς Ζεφύρου πνοῆς, (1) τούτῳ δὲ πρόβρωθεν ὑπάρχοντι μέλαν, καθάπερ πίσσα, φαίνεται πορευόμενον κατὰ θάλασσαν, φέρει δὲ συστροφὴν μετὰ ὄμβρου πολλὴν· ἐφοβήθη δὲ ἰδὼν, καὶ ὑπὸ τὸ σπῆλαιον συνήλασε τὰς αἰγὰς· τοιαῦται μετὰ τῶν Αἰάντων φάλαγγες πυκναὶ νέων ἐνδόξως τραφέων, ἐκινούντο ἐπὶ τὸν ἀφανιστικὸν πόλεμον, μέλαιναί ταις ἀσπίσι, καὶ ἄρθωμέναι τοῖς δόρασιν οὔσαι· καὶ τούτους μὲν θεασάμενος Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς εὐφράνθη, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτοὺς λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· ὦ Αἰάντες ἡγεμόνες τῶν σιδηρωτάκων Ἑλλήνων, ὑμῖν μὲν, οὐ γὰρ δεῖ, παροξύνειν ὑμᾶς οὐδὲν κελεύω· αὐτοὶ γὰρ καὶ λίαν παρακλεύεσθε τῷ λαῷ μάχεσθαι ἰσχυρῶς· εἴθε γὰρ, ὦ Ζεῦ πάτερ, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἀπολλῶν, τοιαύτη προθυμία γένοιτο πᾶσιν ἐν τοῖς στήθεσι· τούτῳ γὰρ ἂν ταχέως κλυθεῖν ἢ πόλις Πριάμου τοῦ βασιλέως κρατηθεῖσα, καὶ πορθηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν. Οὕτως εἰπὼν, αὐτοὺς μὲν κατέλιπεν αὐτόθι, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους ἐπορεύθη· ἐκεῖ δὲ οὗτος κατέλαβε Νέστορα τὸν ὀξύφωνον δημηγόρον τῶν Πυλίων, τοὺς ἑαυτοῦ φίλους κοσμοῦντα καὶ παροξύνοντα πολεμεῖν, περὶ τὸν μέγαν Πελάγοντα, καὶ τὸν Ἀλάστορα, καὶ τὸν Χρόμμον, καὶ τὸν βασιλέα Αἴμονα, καὶ Βιάντα τὸν ἡγεμόνα τῶν λαῶν· πρῶτον

- 295 Ἄμφι μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
 Αἴμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν.
 Ἴππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχρεσφιν,
 Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσε πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 Ἐρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,
 300 Ὅφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 Σφοῦς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὀμίλῳ.
 Μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἠνορέηφι πεποισῶς,
 Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρῶεσσι μάχεσθαι,
 305 Μῆδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
 Ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται.
 Ἐγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέρτερον οὕτω.
 Ὅδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθουν,
 Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
 310 Ὅς ὁ γέρων ἄτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδῶς·
 Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον, εἶθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 Ὅς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἶη.
 315 Ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὡς ὄφελέν τις
 Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
 Ὅς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευθαλίωνα κατέκταν·
 320 Ἄλλ' οὐπῶς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
 Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὖτέ με γῆρας ἰκάνει·
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετίσσομαι, ἠδὲ κελεύσω

μὲν τοὺς ἰππέας σὺν ταῖς ἵπποις, καὶ τοῖς ἄρμα-
 σι, τοὺς πεζοὺς δὲ ὀπισθεν ἔστησε πολλοὺς τε καὶ
 ἀγαθοὺς, ὥστε περίφραγμα εἶναι τοῦ πολέμου·
 τοὺς δειλοὺς δὲ εἰς τὸ μέσον ἐλάσας συνέκλεισε,
 ὕψως καὶ μὴ βουλόμενός τις ὑπ' ἀνάγκης πολεμῆ·
 τοῖς ἰππεῦσι μὲν οὖν πρῶτον παρεκελεύετο· τού-
 τους γὰρ ἐκέλευσε κατέχειν τοὺς εαυτῶν ἵππους,
 μὴ δὲ συστρέφεσθαι κατὰ τὴν πληθύν, μὴ δέ τις
 ἰππικῆ καὶ ἀνδρίας θαρρῶν, μόνος πρὸ τῶν ἄλλων
 προθυμείσθω πολεμῆν τοῖς Τρωσὶ, μὴ δὲ ὑποχω-
 ρεῖτω· ἀσθενέστεροι γὰρ γενήσεσθε· δεῖ δ' ἂν ἀνὴρ
 ἀπὸ τῶν ἰδίων ἀρμάτων ἐπὶ ἕτερα ἄρματα ἔλθῃ,
 δόρατι πληξάτω, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ κρεῖσσον οὗ-
 τως ἂν εἴη· οὕτως καὶ οἱ προγενέστεροι τὰς πόλεις
 καὶ τὰ τείχη ἐπόρθουν, τοῦτον τὸν λογισμόν καὶ
 τὴν προθυμίαν ἔχοντες ἐν τοῖς στήθεσιν. Οὕτως ὁ
 γέρων προέτρεπε, παλαιῶν πολέμων ἔμπειρος ἂν·
 καὶ τοῦτον μὲν ἰδὼν Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς ἐχά-
 ρη, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτὸν λόγους ταχεῖς ἔλεγεν·
 ὦ γέρον, εἶθε ὥσπερ ἐν τῷ προσφιλεῖ στήθει ὑπάρ-
 χει σοι προθυμία, οὕτω σοὶ καὶ τὰ γόνατ' ἀκλου-
 θοῖεν, καὶ δύνამις ἰσχυρά σοι ὑπάρχοι· ἀλλὰ σε
 γῆρας τὸ πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμενον καταπονεῖ· ὡς
 εἶθε τις ἄλλος ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτὸ εἶχεν, σὺ
 δὲ ἐν τοῖς νεωτέροις ὑπῆρχες· πρὸς τοῦτον δὲ μετὰ
 ταῦτα Νέστωρ ὁ ἀπὸ τῆς Γερῆνης ὁ ἰππικὸς ἀπε-
 κρίνατο· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, καὶ πάνυ μὲν ἂν βου-
 λοίμην καγὰ οὕτως ἔχειν, ὥσπερ ὅτε τὸν ἐνδοξὸν
 Ἐρευθαλίωνα ἐφόνευσα· ἀλλ' οὐδαμῶς ἀπανθ' ὁμοῦ
 τοῖς ἀνθρώποις δεδώκασιν οἱ θεοὶ· εἰ τότε νέος ἦν,
 νῦν δὴ με γῆρας καταλαμβάνει· ἀλλὰ καὶ οὕτως
 τοῖς ἰππεῦσι συνέσομαι, καὶ προτρέψω εὐβουλία
 καὶ λόγους· τοῦτο γάρ, ἐστὶ γερόντων τιμὴ· ἀκάν-

- Βουλῆ καὶ μύθοισι. τὸ γὰρ, γέρας ἐστὶ γερῶτων.
 Αἰχμᾶς δ' αἰχμᾶσσοσι νεώτεροι, οἷπερ ἐμεῖο
 325 Ὀπλότεροι γεγάσι, πεποίθασί τε βίηφι.
 Ὡς ἔφατ' Ἀτρεΐδης δὲ παρφήχeto, γηθᾶσυνος κῆρ
 Εὐρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξῃσπον,
 Ἐστάοτ' ἀμφὶ δ' Αθηναῖρι μῆστωρες αὐτῆς·
 Αὐτὰρ ὁ πλησίον εἰστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 330 Πάρ δὲ, Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδραὶ
 Ἐστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαῶς αὐτῆς,
 Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρῶων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες
 Ἐστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθῶν,
 335 Τρῶων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν νεΐκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ υἱέ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον,
 340 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἔοντας
 Ἐστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 Πρώτῳ γὰρ καὶ δαιτὰς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 Ὅππότε δαιτὰ γέρουσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί·
 345 Ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἠδὲ κύπελλα
 Οἴνου πινόμεναι μελιιδέος, ὄφρ' ἐθέλιτον·
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόετε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ἰμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλέϊ χαλκῷ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς
 350 Ἀτρεΐδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

τια. δὲ ἀκοντίζουσιν οἱ νεώτεροι, οἵτινες ἐμῷ νεω-
 τέρως γεγένασι, καὶ ἰσχύι θαρροῦσι. Οὕτως εἶπεν·
 ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως παρῆλθε χαίρων κατὰ ψυ-
 χὴν· εὗρε δὲ Μενεσθέα τὸν ἰππικὸν τὸν υἱὸν τοῦ
 Πετεοῦ ἐστῶτα· περὶ δ' αὐτὸν ἦσαν Ἀθηναῖοι οἱ
 ἐπιστήμονες τοῦ πολέμου· πλησίον δὲ ἴστατο Ὀδυσ-
 σεύς ὁ πολύβουλος· παρ' αὐτῶ δὲ τῶν Κεφαλίων
 αἱ τάξεις οὐκ ἀσθενεῖς περιεστήκεσαν· οὐπω γὰρ
 ὁ λαὸς αὐτῶν ἤκουσε τῆς βοῆς, ἀλλὰ νεωστὶ διε-
 χειρόμεναι ἐκινούντο αἱ φάλαγγες τῶν Τρώων τῶν
 ἰππικῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων· οἱ δὲ ἀναμένοντες ἐστή-
 κασι, τότε ἄλλος πύργος τῶν Ἑλλήνων ἐπελθὼν
 ὀρμήσειε κατὰ τῶν Τρώων, καὶ πολέμου ἀρχὴν ποι-
 ἦσαιτο· τούτους δὲ θεασάμενος ὠνείδισεν Ἀγαμέμνων
 ὁ βασιλεὺς τῶν αἰδρωῶν, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτοὺς
 λόγους ταχεῖς ἔλεγε· ὦ υἱέ Πετεοῦ τοῦ ὑπὸ τοῦ
 Διὸς πεπαιδευμένου βασιλέως, καὶ σὺ κακοῖς δό-
 λοις κεκοσμημένε, πανοῦργε, τί δήποτε φοβούμενοι
 πόρρω ἴστασθε, ἀναμένετε δὲ ἄλλους; ὑμῖν μέντοι
 πρέπει ἐν τοῖς πρώτοις ὄντας ἐστάναι, καὶ τῆς
 καυστικῆς μάχης μετασχεῖν· πρώτοι γὰρ καὶ τῆς
 ἐμῆς εὐωχίας ἀκούεσθε, ὅπνῃκα παρασκευάζομεν
 εὐωχίαν τοῖς γέρουσιν Ἑλλήσιν, ὅπου προσφιλῆ κρέα
 ὄπτα εἰσιν ὥστ' ἐσθίειν, καὶ κύλικες οἴνου προση-
 νοῦς καὶ ἠδέος πίνειν, ὅπως ἂν βούλοισθε· κῦν δὲ
 ἠδέως ἂν ὀρῶτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἑλλήνων ἔμ-
 προσθεν ὑμῶν μάχοιντο διὰ σιδήρου σκληροῦ, καὶ
 ἀνηλεοῦς. Πρὸς τούτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος ὁ
 πολύβουλος Ὀδυσσεύς εἶπεν· ὦ υἱέ τοῦ Ἀτρέως,
 ποῖος λόγος τὸ περίφραγμα τῶν σῶν ὀδόντων διε-
 φυγε; πῶς δὴ λέγεις πολέμου ἀμελεῖν, ὅπνῃκα
 οἱ Ἕλληνες ἀνίσταμεν κατὰ τῶν ἰππικῶν Τρώων
 πόλεμον ἑξὺν; ὄφει εἰάν ἐθέλῃς, καὶ εἰάν σοι ταῦτα

- Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μωθίεμεν, ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρασὶν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρνα;
 Ὅφραι, ἦν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴκεν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μγέντα,
 355 Τρῶων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἐνεμῶλια βάζεις·
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ὡς γινῶ χαομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον·
 Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείω περίωσιον, οὔτε κελεύω.
 360 Οἶδα γὰρ, ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 Ἥπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ·
 Ἄλλ' ἴθι· ταῦτα δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴτι κακὸν νῦν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶλια θεῖεν·
 Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 Εὖρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 Ἐστάοτ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 Πάρ δέ οἱ εἰστήκει Σθέnelος, Καπαρήϊος υἱός·
 Καὶ τὸν μὲν νεϊέσσειεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο,
 Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 Ἄλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δῆϊοισι μάχεσθαι·
 Ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο ποιούμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 Ἥητισ', οὐδὲ ἴδον· πέρι δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι·
 Ἥ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας
 Ζεῖνος, ἅμ' ἀντιθέω Πολυνεϊκεῖ λαὸν ἀγείρων,
 Οἷ ῥά τὸτ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,

διὰ φροντίδος εἰσὶ, τὸν προσφιλῆ πατέρα τοῦ Τηλεμάχου ἐμβαλόιτα τοῖς πρωταγωνισταῖς τῶν ἵππων Τρώων· σὺ δὲ ταῦτα ἀνεμόφθορα, καὶ μάταια λέγεις. Πρὸς τοῦτον δὲ μέτριον γελάσας Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς εἶπεν, ἐπεὶδὴ ἔγνω αὐτὸν μεγαλῶς ἐργιζόμενον· πάλιν δὲ οὗτος ἀνελάμβανε τὸν λόγον· ὦ εὐγενέστατε υἱὲ τοῦ Λαερτίου πολύτροπε Ὀδυσσεῦ, οὔτε ὀνειδίζω σε περιττῶς, οὔτε προστατῶ· γινώσκω γὰρ ὅτι σοὶ ἁ λογισμὸς ἐν τῷ προσφιλεῖ στήθει προσνή βουλευμάτων οἶδε· ταῦτα γὰρ φρονεῖς, ἄπερ καὶ ἐγώ· ἀλλὰ πορεύου· ταῦτα δὲ μετέπειτα ἐξιλασόμεθα, εἴ τι κακὸν νῦν ἐλέχθη· θεοὶ δὲ ταῦτα πάντα μάταια καὶ ἀνωφελῆ ποιήσεται. Οὕτως εἰπὼν, τούτους μὲν κατέλιπεν αὐτόθι· ἐπορεύθη δ' ἐπ' ἄλλους· εὔρε δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως τὸν μεγαλόψυχον Διομήδην ἐστῶτα ἐν τοῖς ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασι τοῖς κεκολλημένοις· παρ' αὐτῷ δὲ ἴστατο Σθένης ὁ υἱὸς τοῦ Καπα νέως· καὶ τοῦτον μέντοι ὀνειδίσεν θεασάμενος Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς, καὶ φωνήσας πρὸς αὐτὸν, λόγους ταχεῖς ἔλεγε· φεῦ, ὦ υἱὲ τοῦ Τυδέως τοῦ συνετοῦ καὶ πολεμικοῦ· τί ἀποδειλιᾷς; τί δὲ περισκοπεῖς τὰ μεταξύ κενὰ τοῦ στρατεύματος, ἤτοι φυγῆς ὁδοῦς; οὐκ οὐκ τῷ Τυδεῖ οὕτω προσφιλές ἦν τὸ δειλιᾶν, ἀλλὰ τὸ μάχεσθαι τοῖς πολεμίοις ἔμπροσθεν πολλῶ τῶν ἀγαπητῶν φίλων. Οὕτως εἶπον, οἳ ἴδον αὐτὸν διαπονοῦντα κατὰ τὸν πόλεμον· ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀπήνησα, οὐδὲ ἴδον· λέγουσι δὲ γενέσθαι ὑπὲρ τοῦς ἄλλους· ἀνευ μὲν γὰρ πολέμου εἰσῆλθε τὰς Μυκῆνας ξένος, συναθροίζων λαὸν μετὰ Πολυνείκους τοῦ ἰσοθέου· οἳ δὴ τότε ἐστράτεον ἐπὶ τὰ ἱερά τείχη τῶν Θηβῶν, καὶ δὴ πάνυ παρεκάλουν δοῦναι συμμαχούς ἐνδόξους· οὗτοι δὲ ε-

- Καί ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους·
 380 Οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπίνεον, ὡς ἐκέλευον·
 Ἄλλὰ Ζεὺς ἔτρεφε, παραΐσια σήματα φαίνων.
 Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ᾗχοντο, ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπόιδ' ἵκανον βαθύσχοινον, λεχεποῖον·
 Ἔνθα αὐτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί·
 385 Αὐτὰρ ὁ βῆ· πολέας δὲ κιχίσατο Καδμείωνας
 Δαινυμέγους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκλειείης·
 Ἔνθ' οὐδὲ, ξεινός περ ἑὼν, ἰππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῶνος ἑὼν πολέσι μετὰ Καδμείοισιν·
 Ἄλλ' ὄγ' ἀθλεύειν προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
 390 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες Ἴππων,
 Ἄψ ἀνερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 Κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Λίμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 395 Ἰός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυκοφάντης·
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰεκία πότμον ἐφῆκε·
 Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἶει οἴκονδε νέεσθαι·
 Μαίων ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας·
 Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτάλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 400 Γείνατο, εἶο χέρεια μάχη, ἀγορῆ δὲ τ' ἀμείνω.
 Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερός Διομήδης,
 Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο·
 Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἄτρείδη, μὴ ψεύδῃ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
 405 Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἴλομεν ἑπταπύλοιο,

βούλοντο δοῦναι, καὶ συνήνουν ὡσπερ ἤξιον· ἀλλ' ὁ Ζεὺς ἐκώλυσε δεικνύς σημεῖα ἐναντία καὶ χαλεπά· οὗτοι δὲ ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν, καὶ ἔμπροσθεν τῆς ὁδοῦ ἐγένοντο, εἰς τὸν Ἀσωπὸν ποταμὸν ἀφίκοντο, τὸν βαθείας βοτάνας καὶ σχοίνοὺς ἔχοντα, τότε δὴ οἱ Ἕλληνες ἄγγελον ἔπεμψαν τὸν Τυδεΐα εἰς Θήβας· ὁ δὲ ἐπορεύθη, πολλοὺς δὲ Θηβαίους κατέλαβεν εὐωχουμένους κατὰ τὸν οἶκον τῆς ἰσχύος τοῦ Ἐτεοκλέους, ἔπου αὐδὲ, ξένος ὢν, ὁ ἵππικὸς Τυδεὺς ἐφοβεῖτο μόνος ὑπάρχων ἐν πολλοῖς Θηβαίοις· ἀλλ' αὐτὸς ἀγωνίζεσθαι προῦκαλεῖτο· πάντα δὲ ἐνίκα ραδίως· τοιαύτη αὐτῷ βοήθς παρῆν ἢ Ἀθηναῖ· οἱ δὲ Θηβαῖοι, οἱ τοὺς ἵππους κεντούντες, ὀργισθέντες, εἰς τοῦπίσω ὑποστρέφοντι ἐπέδραν ἰσχυρὰν ἄγοντες ἐκάθισαν, νέους πεντήκοντα· δύο δὲ ἦσαν ἡγεμόνες, Μαίων υἱὸς τοῦ Αἴμονος παρόμοιος τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Αὐτοφόνου ὁ καρτερικὸς Λυκοφόντης· Τυδεὺς μὲν οὖν καὶ τούτοις ἀπρεπῆ θάνατον ἐπήγαγε· πάντας ἀπέκτεινε, ἕνα δὲ μόνον ἀπέλυσε ἐπ' οἶκον πορεύεσθαι· τὸν Μαίωνα δὴ οὖν ἀφῆκε, σημεῖοις πεισθεὶς τῶν θεῶν· τοιοῦτος ἦν ὁ ἀπὸ Αἰτωλίας Τυδεὺς· ἀλλὰ τὸν υἱὸν ἐγέννησεν ἑαυτοῦ χεῖρονα τῷ πολέμῳ, κρείσσονα δὲ τῇ δημογορίᾳ· οὕτως εἶπε· πρὸς αὐτὸν δὲ οὐδὲν ἔφη Διομήδης ὁ ἰσχυρὸς, αἰδεσθεὶς τὴν ἐπίπληξιν τοῦ αἰδοῦς ἀξίου βασιλέως· Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ ἐνδόξου Καπανέως ἀπεκρίνατο αὐτῷ· ὦ υἱὲ τοῦ Ἀτρείως, μὴ ψεύδου, εἰδῶς εἰπεῖν ἀληθῶς· ἡμεῖς πολλῶν κρείττονες τῶν πατέρων εἶναι καυχώμεθα· ἡμεῖς καὶ τὸ ἔδαφος τῶν Θηβῶν τῶν ἑπταπύλων ἐπορθήσαμεν, ὀλίγον στρατὸν ἀγαγόντες ὑπὸ τεῖχος πολεμικὸν, πειθόμενοι τοῖς τερασι τῶν θεῶν, καὶ τῇ βοθείᾳ τοῦ Διὸς· ἐκεῖνοι δὲ ταῖς ἰδίαις

- Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος ἄρειον
 Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 Κεῖνοι δὲ σφετέραισιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
- 410 Τῷ, μή μοι πατέρας πέθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπέδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης.
 Τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμίνι λαῶν,
 Ὅτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
- 415 Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δρώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν.
 Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δρωθέντων.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς·
 Ἥ ῥά, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε'.
- 420 Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι ἀνακτος,
 Ὅρνυμίου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ κῦμα θαλάσσης
 Ὅρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,
 Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
- 425 Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
 Κυρτὸν ἐὼν καρυφῶται, ἀποπτύει δ' ἀλὸς ἄχην·
 Ὡς τότε ἐπασσύτερον Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
 Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
 Ἠγεμένων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
- 430 Τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν,
 Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
 Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο·
 Τρῶες δ', ὥστ' ὅτιες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρίαι ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὰν,

εἰς θεὸν ἀμαρτίαις ἀλώλοντο· δι' ὃ μὴ μοι τοὺς πατέρας ποτὲ τίθεσο ἐν ὁμοίᾳ τιμῇ. Πρὸς τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης, εἶπεν· νῆπιε, κάθησο σιωπῶν, τῷ ἐμῷ δὲ λόγῳ πέθου· οὐ γὰρ ἐγὼ μέμφομαι Ἀγαμέμνονι τῷ βασιλεῖ τοῦ στρατοῦ παροξύνοντι μάχεσθαι τοὺς εἰόπλους Ἕλληνας· τούτῳ μὲν γὰρ δόξα ἐπακολουθήσει, εἴαν οἱ Ἕλληνες ἀφανίσωσι τοὺς Τρῶας, καὶ ἐκπορθήσωσι τὴν ἱερὰν Ἴλιον· τούτῳ δὲ πάλιν μεγάλη λύπη, τῶν Ἑλλήνων ἀφανισθέντων. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἡμεῖς φροντίσωμεν ἰσχύος ὀρμητικῆς. Εἶπε δὲ καὶ ἐκ τῶν ἀρμάτων σὺν τοῖς ὅπλοις χαμαὶ ἀπέπηδησε· φοβερῶς δὲ ἤχησεν ὁ σίδηρος ἐν τῷ στήθει τοῦ βασιλέως, ὀρμήσαντος· ὑφείλε δ' ἂν φόβον καὶ τὸν ἄγαν καρτερικὸν καὶ ἀνδρείον. ὥσπερ δὲ ὅταν ἐν τῷ πολυταράχῳ αἰγιαλῷ τὸ κύμα τῆς θαλάττης διεγείρεται πυκνότερον, τοῦ Ζεφύρου ἀνέμου συνταράξαντος ἡρέμα, ἐν τῷ πόντῳ μὲν τὴν ἀρχὴν κορυφούται, καὶ αὐξεται, μετὰ ταῦτα δὲ τῇ χέρσῳ προσρησσόμενον μεγάλως ἠχεῖ, περὶ δὲ τὰς ἀκρας κυφὸν καὶ μετέωρον ὄν ὑψοῦται, ἀπορρίπτει δὲ θαλάσσης ἀφρόν· οὕτω τότε πυκνότεραι εἰκνοῦντο αἱ τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἀδιαλείπτως ἐπὶ τὸν πόλεμον· ἕκαστος δὲ τοῖς ἑαυτοῦ προσέταττε ἀπὸ τῶν ἡγεμόνων, οἱ ἄλλοι δὲ ἐπορεύοντο ἡσύχως· οὐδ' ἂν εἶποις τοσοῦτον στρατὸν ἀκολουθεῖν ἔχοντα ἐν τοῖς στήθεσι φωνὴν μετὰ σιγῆς, φοβούμενοι τοὺς ἡγεμόνας· περὶ ἅπαντας δὲ τὰ ποικίλα ὄπλα περιέλαμπον, ἅπερ ἐνδεδυμένοι κατὰ τάξιν ἐπορεύοντο. οἱ Τρῶες δὲ, ὥσπερ αἱ θήλειαι τῶν προβάτων ἐστήκασιν ἐν αὐλῇ ἀνδρὸς πολυκτῆμονος πλείσται, γάλα λευκὸν ἀμελγόμεναι, ἀδιαλείπτως βοῶσαι, τὴν φωνὴν τῶν ἀρνῶν ἀκουοῦσαι· οὕτω θόρυβος Τρῶων

- 435 Ἀζηχῆς μεμαυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀρνῶν·
 Ὡς Τρῳῶν ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρύν ὀράρει·
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολὺκλιτοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὡρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 440 Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἐτάρη τε,
 Ἡ τ' ἐλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρην, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 Ἡ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,
 445 Ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 Οἱ δ', ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοῦς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένῃ ἀνδρῶν
 Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπλυντ' ἀλλήλαισι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀράρει.
 450 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχάλῃ πέλεν ἀνδρῶν,
 Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα·
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρῶν ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ,
 Κρουαῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
 455 Τῶν δὲ τε τιλόσε δούπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμῆν·
 Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρῳῶν ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον,
 Τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἰπποδασείης·
 460 Ἐν δὲ μετάφω πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
 Δίχμη χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν·
 Ἥριπε δ', ὡς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.

κατὰ τὸν μέγαν στρατὸν ἐγήγερτο· οὐ γὰρ πάντων ἦν ὁ αὐτὸς ἦχος οὐδὲ μία φωνή, ἀλλὰ γλῶσσαι μεμιγμέναι ἦσαν, ἄνδρες γὰρ πολλαχόθεν κεκλημένοι ὑπῆρχον· παρώρμησε δὲ τοὺς μὲν ὁ Ἄρης, τοὺς δὲ ἢ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα, καὶ ὁ Δεῖμος, καὶ ὁ Φόβος, καὶ ἢ ἀπλείστως προθυμουμένη Ἔρις, ἢ τοῦ ἀνδροκτόνου Ἄρεος ἀδελφὴ, καὶ φίλη, ἥτις μικρὰ μὲν τὸ πρῶτον ἐγείρεται αὐξομένη, μετὰ ταῦτα δὲ τῷ οὐρανῷ τὴν κεφαλὴν προσεπέλασε, καὶ ἐπὶ γῆς βαδίζει· ἥτις αὐτοῖς καὶ τότε φιλονεικίαν ὁμοίαν καὶ κοινὴν εἰς τὸ μέσον ἐπέβαλεν, πορευομένη κατὰ τὸν στρατὸν, αὐξουσα τὸν στεναγμὸν καὶ τὴν λύπην τῶν ἀνδρῶν. Οὗτοι δὲ ἐπειδὴ εἰς ἓνα τόπον συνερχόμενοι ἀφίκοντο, συνέβαλον μὲν τοὶ τὰς ἐκ βυρσῶν ἀσπίδας, συνῆξαν δὲ τὰ δόρατα, καὶ τὰς δυνάμεις τῶν ἀνδρῶν τῶν σιδηροθωράκων· αἱ ἀσπίδες δὲ αἱ τοὺς ὀμφαλοὺς ἔχουσαι ἐπλησίαζον ἀλλήλαις, πολὺς δὲ θόρυβος ἠγέρθη. τνικαῦτα δὲ στεναγμὸς ὁμοῦ, καὶ εὐχὴ ἀνδρῶν ἦν φθειρόντων τε, καὶ φθειρομένων· τὸ αἶμα δὲ κατὰ γῆς ἔρρει· ὥσπερ δὲ ὅτε ποταμοὶ χεῖμαρροι, διὰ τῶν ὀρέων ρέοντες συμβάλλουσιν εἰς δεξαμενὴν ὕδωρ ὄμβρων, ἐκ τινῶν βαθέων ἐκρύσεων, ἐντὸς κοίτης ἐγχαράξεως γῆς, τούτων δὲ τὸν χτύπον πόρρωθι ἐν τοῖς ὄρεσιν ἤκουσεν ὁ ποιμὴν· οὕτως ἐπιφερομένων ἀλλήλοις τούτων, βοή τε καὶ φόβος ἐγένετο. Πρῶτος δὲ ὁ Ἀντίλοχος ἀεῖλεν ἄνδρα ἀπὸ τῶν Τρώων πολεμικόν, τὸν ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρωταγωνισαῖς, υἱὸν τοῦ Θαλυσίου Ἐχέπωλον· τοῦτον δὴ ἔτρωσε πρῶτος κατὰ τὸ μετωπίδιον τῆς ἰππείαις θριξὶ κοσμουμένης περικεφαλαίας· ἐνέπιξε δὲ τῷ μετώπῳ, ἐπέρασε δὲ εἴσω τὸ ὄσουν ἢ σιδηρὰ ἐπίδορατις· αὐτὸν δὲ σκότος κατ' ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε· ἔπεσε δὲ εἰς γῆν, ὥσπερ ὅταν πέσῃ πύργος ἐν τῇ ἰσχυρᾷ μάχῃ· τοῦτον δὲ

- Τὸν δὲ πρῶτον ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ
 Καλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 465 Ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιμμένος, ὄφρα τάχιστα
 Τεύχεα σιλήσειε· μίνυθα δέ οἱ γένεθ' ὄρμη·
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος Ἀγίνωρ,
 Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,
 Οὔτισε ξυστᾶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
 470 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμὸς· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη
 Ἀργαλέον Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὣς,
 Ἀλλήλοισ ἐπάρουσαν, ἀνὴρ δ' ἀνδρ' ἐδνοπάλιζεν·
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
 Ἥϊθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 475 Ἰδῆθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθαισι Σιμόεντος
 Γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι·
 Τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυθαδῖος δέ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι·
 480 Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
 Δεξιὸν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πεσεν, αἵγειρος ὣς·
 Ἦ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει,
 Λαίη· ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτατῆ πεφύασι·
 485 Τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρω·
 Ἦ μὲν τ' ἀζομένη κείται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενὴς· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
 490 Πριαμίδης καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξει δουρὶ·

πεσόντα ἔλαβε ἀπὸ τῶν ποδῶν Ἐλεφίνωρ ὁ βασι-
 λεύς ὁ υἱὸς τοῦ Χαλκείδοντος, ὁ ἀρχηγὸς τῶν μεγαλο-
 φύχων Ἐυβοέων. κύψας δὲ εἶλκεν ἔξω τῶν βελῶν
 προθυμούμενος, ὅπως λίαν ταχέως σκυλεύσεις τὰ ὄ-
 πλα· ἐπ' ὀλίγον δὲ αὐτῷ γέγονεν ἡ ὀρμὴ· θεασά-
 μενος γὰρ αὐτὸν ἔλχοντα τὸν νεκρὸν ὁ μεγαλόφυχος
 Ἀγήνωρ, τὰ πλευρὰ, ἄπερ αὐτῷ κύψαντι ἔξω τῆς
 ἀσπίδος ἐφάνησαν, ἔτρωσε δόρατι σιδηρῷ, διέλυσε
 δὲ τὰ μέλη· οὕτως αὐτὸν μὲν κατέλιπεν ἡ ψυχὴ·
 ἐπ' αὐτῷ δὲ γέγονεν ἔργον χαλεπὸν τῶν Τρώων καὶ
 τῶν Ἑλλήνων· οὗτοι γὰρ, καθάπερ λύκοι, ἀλλήλοις
 ἐφώρμισαν, ἀνὴρ δὲ ἀἰδρα ἀνέτρεπε, καὶ ἀνῆρει.
 Τότε Αἴας ὁ Τελαμῶνος ἔτρωσε τὸν υἱὸν τοῦ Ἀνθε-
 μίωνος, τὸν ἀκμάζοντα, νέον, Σιμοείσιον, ὃν ἡ μήτηρ
 ποτὲ ἐκ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὄρους κατέρχομένη, παρα ταῖς
 ὄχθαις τοῦ Σιμόεντος ποταμοῦ ἔτεκεν, ἐπειδὴ ἠκο-
 λούθει ἅμα τοῖς γονεῦσιν ἰδεῖν τὰ πρόβατα· τούτου
 χάριν αὐτὸν ἐκάλουν Σιμοείσιον· οὐδὲ τοῖς προσφι-
 λέσι γονεῦσι τὰ τροφεία ἀπέδωκε· βραχύς γὰρ αὐ-
 τῷ ὁ τῆς ζωῆς χρόνος ἐγένετο, φονευθέντι δόρατι ὑπὸ
 τοῦ μεγαλοφύχου Αἴαντος· πρῶτον γὰρ αὐτὸν ἐπερ-
 χόμενον ἐπληξεν κατὰ τὸ στῆθος παρὰ τὸν δεξιὸν μα-
 ζόν· καταντικρὺ δὲ διὰ τοῦ ὤμου τὸ σιδηροῦν δόρου
 διεπέρασεν· ὁ δὲ χαμαὶ εἰς χοῦν ἔπεσεν, ὥσπερ αἰ-
 γειρος, ἢ δὴ ἐν τόπῳ καθύδρου ἔλους μεγάλου ἀνε-
 βλάστησεν, ὁμαλῇ· οἱ κλάδοι δὲ αὐτῆ ἐφυσαν ἐπὶ
 τῇ κορυφῇ· καὶ ταύτην μὲν ἀνὴρ ἄρματα ποιῶν σιδή-
 ρῳ λαμπρῷ καὶ ὀξεῖ ἀπέκοψεν, ὅπως κάμψας ποιή-
 σται περιφέρειαν ὠραίου δίφρου· καὶ αὕτη μὲν κεί-
 ται ξηρανομένη παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ· τοιοῦ-
 τον δὴ Σιμοείσιον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀνθέμου ἀπέκτεινεν
 Αἴας ὁ ἐκ τοῦ Διὸς ἔλχων τὸ γένος· κατ' αὐτοῦ δὲ
 Ἄντιφος ὁ ποικίλον θώρακα ἔχων ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου
 κατὰ τὸν στρατὸν ἠκόντισεν δόρατι ὀξεῖ· καὶ τούτου

- Τοῦ μὲν ἄμαρθ' ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεός ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 Βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῶ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός·
 Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολῶθη·
 495 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθιοπι χαλκῶ·
 Στῆ δὲ μαλ' ἐγγύς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῶ,
 Ἄμφι ἐπαπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοτο,
 Ἄνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλλιον βέλως ἤκεν,
 Ἄλλ' ὑἴον Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 500 Ὅς οἱ Ἄβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων·
 Τόν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἑτάριοιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 Κόρσῃν· ἢ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Λίχμῃ χαλκείῃ· τὸν δὲ σότος ὄσσ' ἐκάλυψε·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῶ·
 505 Χάρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἐκτωρ·
 Ἄργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς·
 Ἰθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσθη δ' Ἀπόλλων,
 Περγάμου ἐκκατιδῶν· Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μὴ εἴχετε χάρμης
 510 Ἄργεῖοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χραῖς, οὐδὲ σίδηρος,
 Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
 Οὐ μὴν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
 Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει·
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 515 Ὄρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
 Ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο·
 Ἐπ' Ἄμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·
 Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρυόεντι,

μὲν δὴ μαρτε· Λευκὸν δὲ αὐτὸς, τὸν ἀγαθὸν φίλον τοῦ
 Ὀδυσσεῶς, ἔτρωσε κατὰ τὸν βουβῶνα, πρὸς ἄλλο
 μέρος τὸν νεκρὸν ἔλκοιτα· ἔπεσε δὲ περὶ αὐτὸν· ὁ
 νεκρὸς δὲ αὐτῷ ἐξέπεσε τῆς χειρὸς· τοῦτου δὲ φρενυ-
 θέτος, λίαν ὠργίσθη κατὰ ψυχὴν Ὀδυσσεύς· ἐπο-
 ρεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν ὠπλισμένος σιδή-
 ρῳ λαμπρῷ· ἔστι δὲ πάνυ πλησίον ἔλθων, καὶ ἠκόν-
 τισε δόρατι λαμπρῷ, περισκοπήσας ἑαυτὸν· ὑπεσκε-
 δάσθησαν δὲ καὶ διεχωρίσθησαν οἱ Τρῶες, τοῦ ἀνδρὸς
 ρίψαντος τὸ δόρυ· οὗτος δὲ οὐ μάταιον ἀφῆκε τὸ βέ-
 λος, ἀλλὰ Δημοκόωντα τὸν νόθον υἱὸν τοῦ Πριάμου
 ἔτρωσεν, ὅστις αὐτῷ ἐξ Ἀβύδου παρεγένετο ἀπὸ
 τῶν ταχέων ἵππων· τοῦτον δὴ Ὀδυσσεύς ἔτρωσε δό-
 ρατι κατὰ τὸν κρόταφον, ὀργισθεὶς ἕνεκα τοῦ φίλου·
 ἢ δὲ ἐπιδορατὶς ἢ χαλκῆ ἐπέρασε διὰ τοῦ ἑτέρου
 κροτάφου· αὐτὸν δὲ σκότος κατ' ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψεν·
 ἐκτύπησε δὲ πεσῶν· ἤχησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ·
 ὑπεχώρησαν δὲ οἱ πρωταγωνισταὶ, καὶ ὁ λαμπρὸς
 Ἔκτωρ· οἱ Ἕλληνες δὲ μεγάλως ἐβέβησαν, καὶ τοὺς
 ἑαυτῶν νεκροὺς εἴλκυσαν· ὤρμησαν δ' ἐπ' εὐθείας κα-
 τὰ πολὺ προσωτέρω· ἠναξιοπάθησε δὲ ὁ Ἀπόλλων
 θεασάμενος ἐκ τῆς ἀκροπόλεως· τοῖς Τρῶσι δὲ παρε-
 κεύσατο φωνήσας· διεγείρεσθε, ὦ Τρῶες ἵππικοι,
 μὴ δὲ ὑποχωρεῖτε μάχης τοῖς Ἕλλησιν· ἐπειδὴ οὐ
 λίθος, οὐ δὲ σιδηρὸς ἐστὶν αὐτοῖς τὸ σῶμα, ὥστε
 ὑπομῆναι τὸν σαρκοτάμον σίδηρον τιτρωσκομένοις· οὐ
 μὲν οὐ δὲ Ἀχιλλεὺς ὁ υἱὸς τῆς καλλικόμου Θέτιδος
 μάχεται, ἀλλ' ἐν ταῖς ναυσὶ πεπαίνει, καὶ κατα-
 πραυνεὶ τὴν ὀργὴν τὴν λυποῦσαν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν·
 οὕτως εἶπεν ἀπὸ τῆς πόλεως ὁ φοβερὸς θεὸς· τοὺς
 Ἕλληνας δὲ διήγειρεν ἢ ἐνδοξοτάτη θυγάτηρ τοῦ Διὸς
 Ἀθηνᾶ, πορευομένη κατὰ τὸν στρατὸν, ὅπως ἂν ἀμελοῦν-
 τας θεάσαιτο· τότε τὸν υἱὸν τοῦ Ἀμαρυγκέως Διῶρην
 ἢ μοῖρα κατέσχε δεσμεύσασα· λίθῳ γὰρ χειροπληθεῖ

- Κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δ' ἐ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
 520 Πείρωσ Ἰμβρασίδης, ὅς ἄρ' Αἰτόθεν εἰληλούθει·
 Ἄμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λαῶσ ἀναιδῆς
 Ἄχρῖς ἀπιλοῖσεν· ὃ δ' ὕπτῖος ἐν κονίῃσι
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 Θυμὸν ἀποπνεύων· ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ρ' ἔβαλεν μῖν
 525 Πείρωσ· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλὸν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσ' ἐκάλυψε.
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκὸς·
 Ἄγχιμόλον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
 530 Ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξὺ,
 Τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσῃν, ἐκ δ' αἵνυτο θυμὸν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσσε· περίστυσαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἳ ἐ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
 535 Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 Ὡς οἳ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 Ἥτοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειῶν καλκοχιτώνων,
 Ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο μετελθῶν,
 540 Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξείῃ χαλκῷ
 Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἐ Παλλάς Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
 Πολλοὶ γὰρ Τρῶων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείῃ
 Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντα.

τραχεῖ τέτρωται παρὰ τὸν σφυρὸν κατὰ τὴν δεξιάν κνήμην· ἔτρωσε δὲ αὐτὸν ὁ ἡγεμῶν τῶν Θρακῶν ἀνδρῶν Πεῖρος ὁ υἱὸς τοῦ Ἰμβράσου, ὃς δὴ ἦλθεν ἀπὸ τῆς Αἴνου· ἀμφοτέρους δὲ τοὺς τένοντας καὶ τὰ ὀστέα ὁ ἀνεπαίσχυντος λίθος παντελῶς συνέτριψεν, ὁ δὲ εἰς τὸν χοῦν ἐπὶ τὰ μετὰφρενα κατέπεσεν, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας τοῖς ἀγαπητοῖς φίλοις ἐκτείνας, ἀποπνέων τὴν ψυχὴν. Οὗτος δὲ ἐπέδραμεν, ὃς δὴ καὶ ἔτρωσεν αὐτὸν, ὁ Πεῖρος· ἐπληξε δὲ τῷ δόρατι παρὰ τὸν ὀμφαλὸν, πᾶσαι δ' ἄρα ἐξεχύθησαν εἰς γῆν τὰ ἔντερα, αὐτὸν δὲ σκότος κατ' ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε. Τοῦτον δὲ Θόας ὁ ἀπὸ τῆς Λιτωλίας ἐπερχόμενον ἔτρωσε τῷ δόρατι κατὰ τὸ στέρνον ὑπεράνω τοῦ μαζοῦ, ἐνεπάγη δὲ ὁ σίδηρος εἰς τὸν πνεύμονα· πλησίον δὲ Θόας αὐτῷ παρεγένετο, καὶ τὸ ἰσχυρὸν ὄρυ ἐξέσπασε τοῦ στέρνου, εἴλκυσε δὲ τὸ τμητικὸν ξίφος· τούτῳ δ' αὐτὸς ἐπληξε τὴν γαστέρα κατὰ μέσον, καὶ ἀφείλετο τὴν ψυχὴν· τὰ ὄπλα δὲ οὐκ ἐξέδυσσε· περιέστησαν γὰρ οἱ φίλοι αὐτοῦ Θρακῆς οἱ τὰ ἄκρα τῆς κεφαλῆς κομῶντες, μακρὰ δόρατα κατέχοντες ταῖς χερσὶ, οἵτινες αὐτὸν καίπερ ὄντα μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν καὶ λαμπρὸν ἀπεωθίσαντο ἀφ' ἑαυτῶν· ὁ δὲ ὑποχωρήσας πελεμίχθη· οὕτως αὐτοὶ ἐν τῇ γῆ ἐγγυὺς ἀλλήλων ἐξήπλωνται, ὁ μὲν τῶν Θρακῶν, ὁ δὲ τῶν σιδηροθωράκων Ἐπειῶν ἀρχηγοὶ· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι περισσῶς αὐτοὺς ἐφονεύετο· τότε δὴ οὐκ ἂν ἀνὴρ τις ἐπελθὼν ἐμέμψατο τὸ ἔργον τοῦ πολέμου, ὅστις ἂν ἔτι μὴτ' ἀποδιαστήματος μὴτ' ἐκ τοῦ σύνεγγυς τετραωμένος τῷ τμητικῷ σιδήρῳ, περὶ αὐτὸν ἀναστρέφαιτο ἐν μέσῳ, ἀπάγοι δὲ αὐτὸν ἢ πολεμικῇ Ἀθηνᾷ λαβοῦσα ἀπὸ τῆς χειρός, τὴν ὄρμην δὲ τῶν βελῶν ἀποσοβοίη· πολλοὶ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρῶων καὶ τῶν Ἑλλήνων τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κατὰ πρόσωπον κείμενοι ἐν τῇ γῆ, πλησίον ἀλλήλων ἐξήπλωνται.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω , Δ Ι Α Ε .

Ενθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
 Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἴν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἑσθλὸν ἄροιτο.
 Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 5 Ἀστέρ' ὀπωρινῶ ἑναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
 Λαμπρὸν παμφαίησι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
 Τοῖον οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων·
 ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
 Ἦν δέ τις ἐν Τρῳέεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
 10 Ἱερεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθην,
 Φηγεύς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
 Τῷ οἱ, ἀποκριθέντε, ἐναντίον ἀρμηθήτην·
 Τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ἄρνυτο πεζός·
 Οἷ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ Ε

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Τότε δὴ Διομίδει τῷ υἱῷ τοῦ Τυδέως ἡ πολεμικὴ Ἀθηναῖ ἔδωκε ἰσχὺν καὶ εὐτολμίαν, ὅπως διαδήλος ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι γένηται, καὶ φήμην ἀγαθὴν κομίσηται. ἔλαμπε δὲ αὐτῷ ἐκ τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς ἀσπίδος πῦρ ἀκοπίαστον καὶ πολὺ, παραπλήσιον τῷ ὀπωρινῷ ἀστέρι, ἥτοι τῷ Ἀρκτούρῳ, ὅστις μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀσέρων λαμπρῶς πανταχοῦ λάμπει, λελουμένος, ἥτοι ἐπιτείλας ἐκ τοῦ Ὀκεανοῦ. τοιοῦτον αὐτῷ πῦρ ἔλαμπεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων· διεγείρασα δὲ ἐνέβαλεν αὐτὸν κατὰ τὸ μέσον, ὅπου πλείστοι συστρεφόμενοι ἐπολέμουν· ἦν δὲ τις ἐν τοῖς Τρωσὶ Δάρης ὄνομα πλούσιος, ἄμεμπτος, ἱερεὺς τοῦ Ἥφαιστου· δύο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἦσαν Φηγεὺς, καὶ Ἰδαῖος, ἔμπειροι πάσης μάχης. Οὗτοι τῶν ἄλλων ἀποχωρισθέντες, ἐξεναντίας αὐτῷ ὠρμήθησαν, οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἵππων, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς γῆς ὠρμήσε πεζός· ἐπεὶ δὲ οὗτοι πλησίον ἦσαν κατ' ἀλλήλων ἐρχόμενοι, ὁ Φηγεὺς δὴ πρῶτον ἀφῆκε τὸ μακρὸν

- 15 Φηγεύς ρά πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδείδου δ' ὑπὲρ ὤμων ἀρισερόν ἦλυθ' ἀκωκῆ
 Ἐγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτὸν· ὁ δ' ὕσερος ἄρνυτο χαλκῷ
 Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 Ἄλλ' ἔβαλε σῆθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων·
- 20 Ἴδαϊος δ' ἀπόρουσε, λιπῶν περικαλλέα δίφρον,
 Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
 Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
 Ἄλλ' ἠΨηφαισος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύφας,
 Ὡς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη·
- 25 Ἴππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
 Δῶκεν ἐταίροισι κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
 Τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
 Πᾶσιν ἔρίσθη θυμὸς· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
- 30 Χειρὸς ἐλοῦσ', ἐπέεσσι προσνύδα Θουρον Ἄρνα·
 Ἄρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἰσάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 Μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
 Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεάμεθα μῆνιν;
- 35 Ὡς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε Θουρον Ἄρνα·
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠΐεσσι Σκαμάνδρῳ·
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοὶ· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκασος
 Ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων Ὀδίων μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
- 40 Πρῶτῳ γὰρ σρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 Ὡμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σῆθεσφιν ἔλασσε·
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

δόρυ· ὑπὲρ τὸν ἀριστερόν δὲ ὤμων τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυ-
 δέως ἦλθεν τὸ ὄξυ τοῦ δόρατος, οὐδὲ ἔτρωσεν αὐτόν·
 δευτέρως δὲ ὤρμησε τῷ σιδήρῳ ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως·
 τούτου δὲ τὸ βέλος οὐκ ἐξῆλθε τῆς χειρὸς μάταιον,
 ἀλλ' ἔτρωσε κατὰ τὸ μεταξύ τῶν μαζῶν στήθος,
 ᾤθησε δὲ καὶ ἔρριψεν ἀπὸ τῶν ἵππων· ὁ Ἰδαῖος δὲ
 ἀφώρμησε καταλιπὼν τὸ ἄραιον ἄρμα, οὐδ' ὑπέμει-
 νεν ὑπερμαχῆσαι τοῦ ἀδελφοῦ φονευθέντος· οὐ δὲ γὰρ
 οὐδ' αὐτὸς ὑπέξεφυγεν ἂν τὴν σκοτεινὴν θανατηφόρον
 μοῖραν· ἀλλὰ ὁ Ἡφαιστος ἐρρύσατο, ἔσωσε δὲ σκότῳ
 καλύφας, ὅπως μὴ παντελῶς ὁ γέραν τεθλιμμένος
 ὑπάρχοι· τοὺς ἵππους δὲ ἐκβαλὼν ὁ υἱὸς τοῦ με-
 γαλόφυχου Τυδέως ἔδωκε τοῖς φίλοις ἀπάγειν αὐτοὺς
 κάτω εἰς τὰς βαθεῖας ναῦς· Τρῶες δὲ οἱ μεγαλόφυ-
 χοι, ἐπειδὴ ἐθεάσαντο τοὺς υἱοὺς τοῦ Δάρητος, τὸν
 μὲν ἐκφυγόντα, τὸν δὲ φονευθέντα παρὰ τοῖς ἄρμα-
 σιν, ταραχθεῖσα διηγέρθη πᾶσιν ἡ ψυχή· Ἀθηνᾶ δὲ
 ἡ εὐόφθαλμος λαβοῦσα ἀπὸ τῆς χειρὸς, λόγοις προσ-
 εφθέγγετο τῷ ὀρμητικῷ Ἄρει· ὦ Ἄρες, Ἄρες ἀνθρω-
 ποκτόνε, φόνῳ μεμολυσμένη, τείχεσι προσπελάζων,
 οὐκ ἂν δὴ τοὺς Τρῶας μὲν καὶ τοὺς Ἕλληνας κατα-
 λίπομεν πολεμεῖν, οἷς τισὶν ἂν καὶ παράσχοι ὁ
 Ζεὺς δόξαν, ἡμεῖς δὲ ὑποχωρῶμεν, τὴν ὀργὴν δὲ τοῦ
 Διὸς ἐκκλίνωμεν; Οὕτως εἰποῦσα ἐξέβαλε τοῦ πο-
 λέμου τὸν ὀρμητικὸν Ἄρεα· καὶ τοῦτον μὲν μετὰ ταῦ-
 τα ἐκάθισεν ἐπὶ τῷ ὀχθῶδει Σκαμάνδρῳ τῷ ποταμῷ·
 τοὺς Τρῶας δὲ οἱ Ἕλληνες ἔτρεψαν εἰς φυγὴν· ἕκα-
 στος δὲ ἀπὸ τῶν ἠγεμόνων ἀπέκτεινεν ἄνδρα· πρῶ-
 τος δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων τὸν μέγαν
 Ὀδίων, τὸν ἀρχηγὸν τῶν Παφλαγόνων, ἐξέβαλε τῷ ἄρ-
 ματος· πρῶτου γὰρ εἰς φυγὴν τραπέντος ἐν τῷ με-
 ταφρένῳ τὸ δόρυ κατέπηξεν μεταξύ τῶν ὤμων, διὰ τοῦ
 στήθους δὲ διήλθε καὶ διεπέρασεν· ἐκτύπησε δὲ κατα-
 πεσῶν, ἤχησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ· ὁ Ἰδομενεὺς

- Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖσον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
 Βώρου, ὃς ἐκ Τάρης ἐριβώλακος εἴληλούθει·
- 45 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
 Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε·
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς ἐσύλευον θεράποντες·
 Τῶν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἴμονα θήρης,
- 50 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὄξυόεντι,
 Ἔσθλὸν θηριπτήρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις ἐσθλῇ
 Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρσιν ὕλη·
 Ἄλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖσμ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Οὐδὲ ἐκηβολίαι, αἴσι τὸ πρὶν γ' ἐκέκασο·
- 55 Ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλυτὸς Μενέλαος
 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὕτασε δουρὶ,
 Ὠμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ σήθεσφιν ἔλασσεν·
 Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβητε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
- 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 Τεύχειν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας,
 Ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρῳέεσσι γέγοντο,
 Οἳ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὐτι θεῶν ἐχθρόσφατα ἦδη·
- 65 Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιὸν· ἠ δὲ διὰ πρό
 Ἄντικρυ κατὰ κύστιν ὑπ' οστέον ἦλυθ' ἀκικῆ·
 Γυνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώζας, θάνατος δὲ μιν ἀμφεκάλυψε·
 Πηδαῖον δ' ἄρ' ἔπεφε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
- 70 Ὃς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῶ,

δὲ Φαῖστον ἀπέκτεινε τὸν υἱὸν τῆ Βώρου τοῦ Λυδῶ, ὃς ἀφίκετο ἐκ τῆς Τάρνης τῆς εὐγείου καὶ πίονος· τοῦτον μὲν δὴ Ἰδομενεὺς ὁ ἔνδοξος κατὰ πόλεμον δόρατι μακρῶ ἔπληξε κατὰ τὸν δεξιὸν ὤμον μέλλοντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἄρμα· κατέπεσε δὲ ἐκ τοῦ ἄρματος, μισητὸν δὲ αὐτὸν σκότος κατέλαβε· τοῦτον μὲν δὲ οἱ τῆ Ἰδομενέως θεράποντες ἐγύμνιον· Σκαμάνδριον δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Στροφίου τὸν ἐπιστήμονα τῆς κυνηγίας, Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἀπέκτεινε δόρατι ὅξει τὸν ἀγαθὸν κυνηγὸν· ἐδίδαξε γὰρ αὐτὸν ἡ ἀγαθὴ Ἄρτεμις τιτρώσκειν τὰ θηρία πάντα, ἅπερ ἐν τοῖς ὄρεσι τρέφουσιν οἱ δρυμοὶ· ἀλλ' οὐκ ἐβοήθησεν αὐτῷ τότε Ἄρτεμις ἡ τοῖς βέλεσι χαίρουσα, οὐδὲ αἱ πόρρωθεν βοαί, αἷς τὸ πρῶτον ἐκεκόςμητο· ἀλλὰ Μενέλαος ὁ κατὰ πόλεμον ἔνδοξος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως ἔτρωσεν αὐτὸν δόρατι κατὰ τὸ μετάφρενον, φεύγοντα ἔμπροσθεν αὐτοῦ, μεταξὺ τῶν ὤμων, δια δὲ τοῦ στήθους διεπέρασεν· ἔπεσε δὲ εἰς γῆν κατὰ πρόσωπον, ἤχησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ· ὁ Μιριόνης δὲ ἀπέκτεινε Φέρεκλον τὸν υἱὸν Ἀρμονίδου τοῦ τέκτονος, ὃς ἠπίστατο πλείστα ἔργα ποικίλα κατασκευάζειν χερσίν· ἐξόχως γὰρ αὐτὸν ἐφίλησεν ἡ πολεμικὴ Ἀθηναῖ· ὃς καὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ κατεσκευάσε τὰς ἀντιρρόπους ναῦς, τὰς αἰτίας τῶν κακῶν, αἷ πάσι τοῖς Τρωσὶ βλάβος ἐγένοντο, καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ· ἐπειδὴ οὐδαμῶς τὰ ἐκ τῶν θεῶν μαντεύματα ἠπίστατο· τοῦτον μὲν ὁ Μιριόνης, ἐπειδὴ κατέλαβε διώκων, ἔτρωσε κατὰ τὸ δεξιὸν σφαίραμα· τὸ ὄξυ δὲ τῆς ἐπιδορατίδος δίολου καταντικρὺ παρὰ τὸ οὐροδόχον ἀγγεῖον ὑπὸ τὸ ὄσουν διήλθε καὶ διεπέρασε· στενάξας δὲ ἐπὶ γόνυ κατέπεσε, θάνατος δὲ αὐτὸν περιεκάλυψε· Μέγης δὲ ἀπέκτεινε Πηδαῖον τὸν υἱὸν τοῦ Ἀντήγορος, ὃς δὴ νόθος μὲν ἦν, ἐπιμελῶς δὲ ἀνέτρεφεν αὐτὸν ἡ ἔνδοξος Θεανῶ, ἐπί-

- Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ᾤ.
 Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξείῃ δουρὶ·
 Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
 75 Ἦριπε δ' ἐν κοίῃ, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαιμονίδης Ἰψήνορα δῖον,
 Ἰῖον ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥά Σκαμάνδρου
 Ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ·
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 80 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὤμον,
 Φασγάνῳ αἰξας· ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν·
 Αἱματᾶεσσα δὲ χεῖρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή·
 Ὡς οἱ μὲν ποτέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 85 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετεῖη,
 Ἦε μετὰ Τρῶεσσιν ὀμιλέοι, ἢ μετ' Ἀχαιοῖς·
 Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἑοικώς,
 Χειμάρρῳ, ὃς τ' ὄκα ρέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' οὔτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
 90 Οὔτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ἅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν·
 Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρῶων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἔοντες·
 95 Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός
 Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτίταινετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχαῶν κατὰ δεξιὸν ὤμον·

σης τοῖς ἰδίοις ἀγαπητοῖς τέκνοις, χάριν ποιουμένη τῷ ἑαυτῆς ἀνδρὶ· τούτον μὲν ὁ κατὰ πόλεμον ἔνδοξος υἱὸς τοῦ Φυλέως πλησίον παραγεγόμενος, ἔτρωσε δόρατι ὀξεῖ, κατὰ τὸ ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς παχὺ νεῦρον· καταντικρὺ δὲ τοὺς ὀδόντας ἀνέτεμεν ὁ χαλκὸς ὑπὸ τὴν γλῶσσαν δειῶν· κατέπεσεν εἰς γῆν, ἔλαβε δὲ τοῖς ὀδοῦσι τὸν ψυχροποιὸν σίδηρον· Ἰφινόρα δὲ τὸν ἔνδοξον ἀπέκτεινεν Εὐρύπυλος ὁ υἱὸς τοῦ Εὐαίμονος, τὸν υἱὸν τοῦ μεγαλοψύχου Δολοπίονος, ὃς δὴ τοῦ Σκαμάνδρου ἱερεὺς ἦν, καθάπερ δὲ θεὸς ἐτιμάτο παρὰ τῷ δήμῳ· τούτον μὲν δὴ Εὐρύπυλος ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Εὐαίμονος φεύγοντα ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐπληξε κατὰ τὸν ὤμον ξίφει συντόμως ἐπιδραμῶν· ἀπέκοψε δὲ τὴν ἰσχυρὰν χεῖρα· κατέπεσε δὲ εἰς τὸ πεδίον ἡ χεὶρ αἱματώδης· αὐτὸν δὲ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔλαβεν ὁ μέλας θάνατος, καὶ ἡ ἰσχυρὰ καὶ ἀφικτος μοῖρα· Οὕτως οὗτοι μὲν διηγωνίζοντο κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μάχην· τὸν υἱὸν δὲ τοῦ Τυδέως οὐκ ἂν ἐπέγνωσ, τίσιν ἂν καὶ ἐνεῖη, ἢ ἐν τοῖς Τρωσὶ συστρέφοιτο, ἢ ἐν τοῖς Ἑλλήσι· ὄρμα γὰρ μαρηνικῶς κατὰ τὸ πεδίον, παραπλήσιος ποταμῷ πλημμυροῦντι χειμάρρῳ, ὅστις ὀξέως ῥέων διαλύσας ἐσκόρπισε τὰς διαβάσεις· αὐτὸν δὲ οὔτε διαβάσεις πεφραγμέναι καὶ ἠσφαλισμέναι κωλύουσαι κατέχουσιν, οὔτε τὰ περιφράγματα τῶν ἀμπελοφύτων χωρίων τῶν ἄγαν θαλόντων ἐξαίφνης ἐπελθόντα, ὅταν σφοδρῶς κατενεχθῆ ἑμβρος τοῦ Διός· πολλὰ δὲ ἔργα περικαλλῆ νεανιωῶν καταπίπτουσιν ὑπ' αὐτοῦ· οὕτως ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως ἐταράττοντο αἱ πυκναὶ καὶ ἰσχυραὶ τάξεις τῶν Τρώων, οὐ δὲ ὑπέμενον αὐτὸν καίπερ ὄντες πολλοί· Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἐθεάσατο ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος ἐνθουσιωδῶς ὀρμῶντα κατὰ τὸ πεδίον, καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ συνταράττοντα τὰς τάξεις, εὐθέως κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως ἐνέτεινε τὸ ἐπιχαμπέες τόξον, καὶ ἔτρωσεν αὐτὸν ἐφορμῶντα ἐπιτυχῶν

- Θώρηκος γύαλον· δια δ' ἔπτατο πικρὸς οἶστός,
 100 Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Ὕρυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἐφημι
 Δῆθ' ἀνσχίσεσθαι κρατερὸν βέλος· εἰ ἐτεόν με
 105 Ὕρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ἠκύ δάμασσεν,
 Ἄλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιϊν καὶ ὄχεσφιν
 Ἔσθη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανῆϊον υἱόν·
 Ὕρσεο, πέπον Καπανῆϊάδη, καταβίσεο δίφρου,
 110 Ὅρα μοι ἐξ ὄμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἶστόν·
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ κατ' ἵππων ἄλτο χαμαῖζε·
 Πὰρ δὲ στάς, βέλος ἠκύ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὄμου·
 Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος·
 Δὴ τότε ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 115 Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη·
 Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστις
 Δῆψ' ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλῃ, Ἀθήνη·
 Δὸς δὲ τέ μ' ἀνδρα ἐλεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
 Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
 120 Διρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος κελίοιο·
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 Γυῖα δ' ἔθηκεν ἑλαφρά, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι·
 125 Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἦκα
 Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακίσπαλος ἵππέτα Τυδεύς·

κατὰ τὸν ἄμῳν τὸν δεξιὸν, παρὰ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος· διέπτη δὲ καὶ διεπέρασε τὸ πικρὸν βέλος· καταπικρὺ δὲ διέσχισε τὴν σάρκα· ἐμολύνετο δὲ αἵματι ὁ θώραξ· ἐπὶ τούτῳ δὲ μεγάλας ἐβόησεν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος· διεγείρεσθε, ὦ Τρῶες μεγαλόψυχοι, ἐπιστήμονες τῶν ἵππων· τέτρωται ὁ ἀριστος τῶν Ἑλλήνων· οὐδὲ οἶμαι αὐτὸν ἐπὶ πολὺ ὑπομεῖναι τὸ ἰσχυρὸν βέλος, εἰ ἀληθῶς με παρώξυνεν ὁ βασιλεὺς ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς ἀφορμῶντα καὶ ἀναχωροῦντα ἐκ τῆς Λυκίας· οὕτως εἶπεν καυχώμενος· αὐτὸν δὲ τὸ ὄξυ βέλος οὐκ ἀπέκτεινε, ἀλλ' ἀνακάμψας ἔστι ἔμπροσθεν τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀρμάτων, καὶ πρὸς Σθέnelον τὸν υἱὸν τοῦ Καπανέως εἶπε· σπεῦσον, ὦ προσφιλέστατέ μοι υἱέ τοῦ Καπανέως, κατάβηθι ἐκ τοῦ ἄρματος, ὅπως μοι ἐκ τοῦ ἄμου ἐλκύσῃς τὸ πικρὸν βέλος· οὕτω δὲ εἶπε· Σθέnelος δὲ κατεπήδησεν εἰς γῆν ἐκ τῶν ἵππων· παραστάς δὲ ἐξείλκυσε τοῦ ἄμου παντελῶς τὸ ὄξυ βέλος· τὸ αἷμα δὲ ἀνεπήδα διὰ τοῦ ἀλυσιδωτοῦ χιτῶνος· τότε δὲ ὁ κατὰ τὴν μάχην ἀγαθὸς Διομήδης ἠύχετο λέγων· ἐπάκουσόν μου, ὦ θυγατερ ἀκαταπόνητε τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος, εἶποτέ μοι καὶ τῷ πατρὶ ἐβοήθησας, εὐνοὺς αὐτῷ οὔσα ἐν τῷ ἀφανίστικῳ πολέμῳ, νῦν δὲ καὶ ἐμὲ φίλει ὦ Ἀθηναῖ· δὸς δέ μοι φονεῦσαι τὸν ἄνδρα, καὶ εἰς ὄρμην δόρατος ἀφικέσθαι, ὅς με προφθάσας ἔτρωσε, καὶ ἐπικαυχᾶται· ἐ δὲ οἶεται με ἐπὶ πολὺ ἔτι θεάσασθαι τὸ λαμπρὸν φῶς τοῦ ἡλίου· οὕτως εἶπεν εὐχόμενος· ἐπήκουσε δὲ αὐτοῦ ἡ πολεμικὴ Ἀθηναῖ· ἐποίησε δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος ἐλαφρὰ, τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἄνωθεν· πλησίον δὲ σταῖσα λόγους ταχεῖς ἔλεγε πρὸς αὐτὸν· ὦ Διομήδης, εὐτολμος νῦν γενόμενος μάχου κατὰ τῶν Τρῶων, ἐν γὰρ ταῖς σοῖς στέρνοις ἐνέβαλον τὴν πατρικὴν προθυμίαν, τὴν ἄφοβον, οἷαν εἶχεν ὁ τὴν ἀσπίδα κινῶν ἱππικὸς Τυδεὺς, τὸν ζῶφον δὲ σοι ἀφείλον ἐκ τῶν

- Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἢ πρὶν ἐπῆεν,
 Ὅφρ' εὖ γινώσκεις ἡμὲν θεὸν, ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 Τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,
 130 Μῆτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
 ἔλθοις ἐς πόλεμον, τήνγ' οὐτάμεν ὄξεϊ χαλκῷ.
 Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἶπουσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδης δ' ἐξαυτῆς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
 135 Καίπερ πρὶν θυμῷ μεμαῶς Τρῳέεσσι μάχεσθαι.
 Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλε μένος, ὥστε λέοντα,
 Ὅν ρά τε ποιμὴν ἀγρῶ ἐπ' εἰροπόκοις οἴεσσι
 Χραύσει μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσει·
 Τοῦ μὲν τε σθένος ἄρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 140 Ἀλλὰ κατὰ σταθμούς· δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται·
 Αἰ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλοισι κέχυνται,
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθύς ἐξάλλεται αὐλῆς·
 Ὡς μεμαῶς Τρῳέεσσι μίγη κρατερὸς Διομῆδης·
 Ἐἰθ' ἔλεν Ἀστυνοῦν καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν·
 145 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκίρεϊ δουρὶ,
 Τὸν δ' ἕτερον ξίφει μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμων
 Πληξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμων ἐέργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτου·
 Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετώχετο, καὶ Πολύειδον,
 Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος·
 150 Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 Ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομῆδης ἐξενάρριξε.
 Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱε,
 Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γῆραι λυγρῶ,
 Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον, ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι·

ὀφθαλμῶν, ὃς τὸ πρῶτον ἐπῆν, ὅπως καλῶς γινώσκῃς
καὶ θεὸν καὶ ἄνθρωπον· δι' ὃ νῦν, εἰάν θεὸς ἀπόπειραν
ποιούμενος δεῦρο ἀφίκηται, μηδαμῶς σύγε τοῖς ἀθα-
νάτοις θεοῖς ἐξηναντίας μάχου τοῖς ἄλλοις· εἰάν δὲ ἡ
θυγάτηρ τοῦ Διὸς Ἀφροδίτη ἔλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, ταύ-
την γε τρῶσον σιδήρῳ ὀξεῖ. Αὕτη μὲν δὴ ἡ εὐόφθαλμος
Ἄθηνᾶ οὕτως εἰπούσα ἀπῆλθε· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Τυδέως
ἐκ δευτέρου ἔλθων τοῖς πρωταγωνισταῖς συνεμίγη· καί-
περ οὖν προθυμούμενος κατὰ ψυχὴν καὶ πρότερον πο-
λεμεῖν τοῖς Τρῶσι· τότε δὴ αὐτὸν τριπλῆ τοσαύτη
προθυμία κατέσχευεν, ὥσπερ λέοντα, ὃν δὴ ποιμὴν ἐν
ἀγρῷ ἐπὶ προβάτοις τοῖς τὰ ἔρια κειρομένοις πλήξας
καταξύσῃ μὲν ὑπερπηδῶντα τῆς ἐπαύλεως, οὐκ ἀ-
ποκτείνει δὲ, καὶ τούτου μὲν τὴν δύναμιν παρῴξυσε,
μετὰ ταῦτα δὲ οὐ βοηθεῖ, ἀλλ' εἰσέρχεται εἰς τοὺς
ἐνδοτέρω τόπους τῆς αὐλῆς, τὰ δὲ πρόβατα ἀφυλακτα
ὄντα φεύγουσι, καὶ ταῦτα συνεχῆ καὶ ἀλλεπάλληλα
ἐπικέχυνται ἀλλήλοις· ὁ δὲ λέων προθυμούμενος ἕξω-
θεν ἄλλεται καὶ πηδᾷ κατὰ τῆς ὑψηλῆς αὐλῆς· οὕτω
προθυμούμενος ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης συνεμίγη τοῖς Τρῶ-
σι· τότε ἀπέκτεινεν Ἀστυνοον καὶ Ἰπείρονα τὸν βασι-
λέα τῶν λαῶν· τὸν μὲν ὑπεράνω τοῦ μαζοῦ πλήξας
δόρατι σιδήρῳ, τὸν ἕτερον δὲ σπάθῃ μεγάλη κατὰ
τὴν κλεῖν παρά τὸν ὤμον ἔπληξεν, ἀπέκοψε δὲ καὶ
ἀπεχώρισε ἀπὸ τοῦ αὐχένος τὸ ἀπὸ τοῦ νώτου τὸν
ὤμον· τούτους μὲν κατέλιπεν· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὸν Ἄ-
βαντα καὶ τὸν Πολύειδον ὤρμησε, τοὺς υἱοὺς τοῦ Εὐ-
ρυδάμαντος τοῦ ὄνειροκρίτου γέροντος, οἷς ἐρχομένοις
ἐπὶ τὸν πόλεμον οὐκ ἐξηγήσατο ὄνειρους ὁ γέρων·
ἀλλ' αὐτοὺς ἀπέκτεινεν ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης· ἐπορεύθη
δὲ πρὸς τε τὸν Ξάνθον καὶ τὸν Θόωνα τοὺς υἱοὺς τοῦ
Φαίνοπος, ἀμφοτέρους ἐν γῆρα τῷ πατρὶ μόνους γε-
γεννημένους· αὐτὸς δὲ κατεπονείτο γῆρα χαλεπῶ,
υἱὸν δὲ ἄλλον οὐκ ἐγέννησε καταλιπεῖν ἐπὶ τοῖς
ἑαυτοῦ κτήμασι· τότε οὗτος αὐτοὺς ἀπέκτεινε· τὴν

- 155 Ἐνθ' ὄγε τοὺς ἐνάρριζε, φίλον δ' ἐξαίτυτο θυμὸν
 Ἀμφοτέρω· πατρὶ μένγε γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντες μάχης ἐκνοστήσαντε
 Δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.
 Ἐνθα υἱᾶς Πριάμοιο δῦω λάβε Δαρδανίδαο
- 160 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχήμονά τε, Χρόμιόν τε.
 Ὡς δὲ λέων ἐν βουσί θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 Πόρτιος, ἢ βοὸς, ξύλοχον καταβοσκομενάων·
 Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 Βῆσε κακῶς αἰκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
- 165 Ἴππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν·
 Τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνά κλόνον ἐγχειάων,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 Εὖρε δὲ Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε·
- 170 Στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον κῆδα·
 Πάνδαρε, ποῦ τοι τέξον, ἰδὲ πτερόντες οἴστοι,
 Καὶ κλέος; ᾗ οὔτις τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων·
 Ἀλλ' ἄγε, τῶδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χειρας ἀνασχωὼν,
- 175 Ὅστις ὄδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Εἰ μὴ τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρῆεσσιν,
 Ἴρῶν μνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
- 180 Αἰνεΐα, Τρῶων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδεΐδη μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
 Ἄσπιδι γινώσκων, αὐλάπιδί τε τρυφαλείῃ,

προφιλή δὲ ψυχὴν ἀφείλετο ἀμφοτέρων· τῷ πατρὶ δὲ θρῆνον καὶ λύπας χαλεπὰς κατέλιπεν· ἐπειδὴ οὐχ ὑποστρέψαντας ἐκ τῆς μάχης ζῶντας ἐδέξατο· ἀλλότριοι δὲ κληρονόμοι τὴν κτῆσιν διεμερίσαντο· τότε δύο υἱοὺς τοῦ Πριάμου τοῦ ἀπὸ Δαρδάνου καταγομένου κατέλαβεν ὄντας ἐνὶ ἄρματι, τὸν Ἐχέμονα καὶ τὸν Χρόμιον· ὥσπερ δὲ λέων ἐν βουσὶν ὀρμήσας συντρίβει αυχένα δαμάλεως, καὶ βοῶς, βοσκομένην κατὰ τόπον σύνδενδρον· οὕτω τούτους ἀμφοτέρους ἐξέβαλε κακῶς ἀπὸ τῶν ἵππων ἀκοντας ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως· μετὰ ταῦτα δὲ τὰ ὄπλα ἐσκύλευε· τοὺς ἵππους δὲ ἐδίδου τοῖς ἑαυτοῦ φίλοις ἄγειν ἐπὶ τὰς ναῦς· τούτου δὲ ἐθεάσατο Αἰνεΐας κινουῦντα τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν· ὥρμησε δὲ πορεύεσθαι ἀνά τὴν μάχην καὶ τὴν συστροφὴν τῶν δοράτων, ζιτῶν Πάνδαρον τὸν ἰσθθεον, εἰάν ποῦ εὖρη· εὔρε δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Λυκάονος τὸν ἰσχυρόν τε καὶ ἄψυγον· ἔστη δὲ ἔμπροσθεν αὐτοῦ, καὶ λόγον ἐνώπιον εἶπε πρὸς αὐτὸν· ὦ Πάνδαρε, ποῦ σοι τὸ τόξον καὶ τὰ ἐπτερωμένα βέλη, καὶ ἡ φήμη, ἧ οὐδεὶς σοι ἀνὴρ ἀμιλλάται ἐνταῦθα, οὐδέ τις ἐν τῇ Λυκίᾳ καυχᾶται εἶναι κρείσσων σοῦ; ἀλλ' ἄγε πέμψον κατὰ τοῦδε τ' ἀνδρὸς βέλος, τῷ Διὶ ἀνατείνας τὰς χεῖρας, ὅστις αὐτὸς νικᾷ, καὶ δὴ πολλὰ δεινὰ πεποίηκε τοὺς Τρῶας, ἐπειδὴ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν γόνατα διέλυσεν· εἰ μὴ τις ἐστὶ θεὸς ὀργισθεὶς τοῖς Τρῶσιν μνησικακῆσας ἕνεκα θυσίῶν, χαλεπὴ δὲ ἐπὶ θεοῦ ἐστὶν ἡ μνησικακία· πρὸς τούτου δὲ εἶπεν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος· ὦ Αἰνεΐα βουλευτὰ τῶν σιδηροθωράκων Τρῶων, ἔγωγε κατὰ πάντα παρεικάζω αὐτὸν τῷ συνετῷ υἱῷ τοῦ Τυδέως, ἐκ τῆς ἀσπίδος γινώσκων αὐτὸν, καὶ τῆς περικεφαλίας τῆς αὐλίσκον ἐχούσης, καθ' οὗ πῆγνυται ὁ λόφος, καὶ φαλοῦς καὶ ἐπαναστάσεις ἐχούσης τρεῖς,

- Ἴππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν.
 Εἰ δ' ὄγ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαίφρων Τυδέος υἱός,
 185 Οὐχ ὄγ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαιίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
 Ἔστικ' ἀθανάτων, νεφέλη εἰλυμένος ὤμους,
 Ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλη·
 Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλλον ὤμον
 Δεξιόν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλιο·
 190 Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῆϊ προιάψειν,
 Ἐμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα θεός νύ τις ἐστὶ κοτήεις.
 Ἴπποι δ' οὐ παρέασι, καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
 Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 Καλοὶ, πρωτοπαγεῖς, νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι.
 195 Πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες Ἴπποι
 Ἔστασι, κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας·
 Ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποικιτοῖσιν·
 Ἴπποισί μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 Ἀρχεύειν Τρῳέεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 Ἄνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 Ὡς λίπον· αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
 205 Τόξοισιν πίσυρος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ὀνήσειν·
 Ἦδη γάρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα
 Τυδεΐδῃ τε, καὶ Ἀτρεΐδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεκές αἶμι ἔσσευα βαλῶν· ἦγειρα δὲ μᾶλλον.
 Τῷ ρὰ κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 Ἦματι τῷ ἐλόμην, ὅτι Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν

καὶ εἰς τοὺς ἵππους ὄρων φανερώς δὲ οὐ γινώσκω ἂν ἦ θεός· εἶδ' ἔστιν οὗτος ὁ ἀνὴρ ὃν λέγω, ὁ συνεισιδῶς ταῦτα ποιεῖ· ἀλλὰ τις πλησίον ἴσταται ἀπὸ τῶν ἀθανάτων θεῶν νεφελεῖ ἐπικεχυμμένος κατὰ τοὺς ὤμοις, ὅστις ἀπ' αὐτοῦ ἔτρεψεν ἄλλοσε τὸ ὄξυ βέλος καταλαμβάνον αὐτὸν· ἦδη γὰρ κατ' αὐτοῦ ἀφῆκα βέλος, καὶ ἔτρωσα αὐτὸν κατὰ τὸν ὤμον τὸν δεξιὸν ἀπαντικρὺ διὰ τοῦ κοιλάματος τοῦ θώρακος· καὶ ἔγωγε ὑπέλαβον πέμψειν αὐτὸν τῷ Ἄϊδι, ὅμως δὲ οὐκ ἀπέκτεινα· θεὸς τίς πού ἐστιν ὀργίλως πρὸς ἡμᾶς ἔχων· οἱ ἵπποι δὲ οὐ πάρεισι, καὶ τὰ ὀχήματα, ὧν ἂν ἐπιβαίῃν· ἀλλὰ που ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Λυκάονος ἕνδεκα ἄρματα περικαλλῆ πρώτως πεπηγμένα, νεωστὶ κατεσκευασμένα, περὶ αὐτὰ δὲ πέπλοι ἐξήπλωνται, παρ' ἐκάστῳ δὲ αὐτῶν δύο ἐξευγμένοι ἵπποι ἐστήκασι κριθὴν λευκὴν ἐσθίοντες, καὶ ὀλύρας· ὄντως μὲν οὖν μοι πάνυ πολλὰ Λυκάων ὁ γέρων καὶ πολεμικὸς ἐρχομένῳ ἐνθάδε ἐνετέλλετο ἐν τοῖς οἴκοις τοῖς κατεσκευασμένοις· ἐκέλευέ με τῶν ἵππων καὶ τῶν ἁρμάτων ἐπιβαίνοντα προηγεῖσθαι τοῖς Τρωσὶ κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μάχην· ἀλλ' ἐγὼ οὐχ ὑπήκουον, ὄντως κατὰ πολὺ ἐπικερδέστερον καὶ βέλτιστον ἦν ἂν, τοὺς ἵππους ἐλεῶν, μήπως ἐνδεεῖς γένοιτό μοι τραφῆς, τῶν ἀνδρῶν συγκλειομένων, εἰθισμένοι ἐσθίειν εἰς κόρον· ταύτη κατέλιπον· πεζὸς δὲ εἰς τὴν Ἴλιον παραγέγονα τῷ τόξῳ πεποισθῶς· τοῦτο δ' ἄρα οὐκ ἔμελλεν ὠφελήσειν με· ἦδη γὰρ κατὰ δυοῖν ἀριπέων ἐτόξευσα, τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἀτρέως, ἐξ ἀμφοτέρων δὲ φανερώς αἶμα ἐκίνησα τρώσας, παρωξύνουα δὲ μᾶλλον· δι' ὃ δὴ μοῖρα κακὴ ἀπὸ τοῦ πασσάλου τὸ ἐπικαμπὲς τόξον τῇ ἡμέρᾳ κείνῃ ἔλαβον, ὅτε εἰς τὴν ἐπέραστον Ἴλιον ἤρχο-

- Ἠγεόμην Τρῳέεσσι, φέρων χάριν Ἐκτορι δῖω.
 Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόφομαι ὀφθαλμοῖσι
 Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑφερέφες μέγα δῶμα.
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρην τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείνῃ,
 Χερσὶ διακλάσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 Τὸν δ' αὐτ' Αἰνεΐας, Τρῳῶν ἀγός, ἀντίον νῦδα·
 Μὴδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 Πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῶδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφιν,
 220 Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 Ἄλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 Οἶοι Τρῳῆιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
 Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι.
 Τῷ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσεται, εἴπερ ἂν αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομῆδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 Ἄλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἠνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
 Ἥε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσι δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 Τὸν δ' αὐτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός.
 230 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἠνία καὶ τεῶ ἵππω·
 Μᾶλλον ὑφ' ἠνιόχῳ εἰωθῆτι καμπύλον ἄρμα
 Οἴσεται, εἴπερ ἂν αὐτε φεβῶμεθα Τυδέος υἱόν.
 Μὴ τῷ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον
 Ἐκφιρέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
 235 Νῶϊ δ' ἐπαῖξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
 Αὐτῷ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσση μώνυχας ἵππους.
 Ἄλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππω,
 Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπίοντα δεδέξομαι ὀξείῃ δουρί.

μιν τοῖς Τρωσὶ, χαριζόμενος τῷ Ἑκτορι τῷ ἐνδόξῳ·
 εἰάν δὲ ὑποστρέψω καὶ θεάσωμαι τοῖς ὀφθαλμοῖς
 τὴν ἐμὴν πατρίδα, καὶ τὴν γυναῖκα, καὶ τὸ ὑψη-
 λὸν ὄροφον ἔχον οἶκμα, εὐθέως μετὰ ταῦτα ἀλ-
 λόφυλος ἀνὴρ ἀποκόψει τὴν ἐμὴν κεφαλὴν, εἰ μὴ
 ἐγὼ βάλοιμι ταῦτα τὰ τόξα ἐν τῷ λαμπρῷ πυρὶ,
 συντρίψας ταῖς χερσὶ· μάταια γάρ μοι ἀκολουθεῖ.
 Πρὸς τοῦτον δὲ Αἰνείας ὁ τῶν Τρώων ἀρχηγὸς ἐναν-
 τίον ἔλεγε· μὴ οὕτω λέγε· πρότερον οὐκ ἔσται
 ἄλλως, πρὶν ἡμᾶς κατὰ τούτου τοῦ ἀνδρὸς σὺν ἵπ-
 ποῖς καὶ ἄρμασιν κατὰ βιαίαν ἐναντίωσιν ἐλθόντας
 μεθ' ὄπλων πείραν λαβεῖν· ἀλλ' ἄγε ἐπίβηθι τῶν
 ἐμῶν ἀρμάτων, ὅπως ἴδῃς ὁποῖοί εἰσιν οἱ Τρωι-
 κοὶ ἵπποι, εἰδότες διὰ τοῦ πεδίου λίαν ταχέως
 τῆδε κἀκεῖσε διώκειν καὶ φεύγειν· οὗτοι καὶ ἡμᾶς
 εἰς τὴν πόλιν σώσουσιν, εἰάν αὖθις ὁ Ζεὺς τῷ υἱῷ
 τοῦ Τυδέως τῷ Διομήδει δόξαν παράσχηται· ἀλλ'
 ἄγε, νῦν τὴν μᾶστιγα, καὶ τὰς λαμπράς καὶ ποι-
 κίλας ἠνίας λάβε, ἐγὼ δὲ ἀποβήσομαι τῶν ἵπ-
 πων ὅπως πολεμήσω· ἢ σὺ αὐτὸν δέχου, ἐμοὶ δὲ
 διὰ φροντίδος ἔσονται οἱ ἵπποι· Πρὸς τοῦτον δὲ
 εἶπεν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος· ὦ Αἰνεία, σὺ
 μὲν αὐτὸς κάτεχε τὰς ἠνίας καὶ τοὺς σούς ἵππους·
 μᾶλλον ὑπὸ τῷ εἰωθότῳ ἠνιόχῳ τὸ ἐπικαμπὲς ὄχη-
 μα κομίσουσιν, εἰάν αὖθις φεύγωμεν τὸν υἱὸν τοῦ
 Τυδέως· μὴ οὗτοι μὲν φοβηθέντες ματαιώσωσιν, οὐ-
 δὲ θελήσωσιν ἐκφέρειν τοῦ πολέμου, τὴν σὴν ἐπι-
 ποθοῦντες φωνὴν· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ μεγαλοφύχου Τυ-
 δέως ἐφορμήσας ἡμᾶς τε αὐτούς ἀνέλη, καὶ τοὺς
 μονώνυχας ἵππους λάβη· ἀλλὰ σὺ αὐτὸς ἴθυνε τό-
 τε σὸν ὄχημα, καὶ τοὺς σούς ἵππους· τοῦτον δὲ ἐ-
 περχόμενον ἐγὼ δέξομαι δόρατι ὀξεῖ· Οὕτως εἰπόν-
 τες εἰς τὰ πεποικιλμένα ἄρματα ἀναβάντες ἤλαυ-

- Ὡς ἄρα φωνήσαντε, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντε,
 240 Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκείας ἵππους·
 Τούς δὲ ἶδε Σθέnelος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός·
 Αἰψα δὲ Τυδείδῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῶ κεχαρισμένε θυμῶ,
 Ἄνδρ' ὀρώ κρατερῶ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
 245 Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Πάσδαρος, υἱὸς δ' αὐτε Λυκάονος εὐχεται εἶναι·
 Δινείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχιῖσσο
 Εὐχεται ἐκγεγάμην, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδέ μοι ἔτω
 250 Θύνη διαπρωμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσης·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 Μῆτι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
 Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
 255 Ὀκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Ἄστίον εἶμι αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλάς Ἀθήνη·
 Τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίσειτον ὠκείες ἵπποι
 Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν·
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·
 260 Αἶψεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 Ἄμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκείας ἵππους
 Αὐτοῦ ἐρυκαέειν, ἐξ ἄντυγος ἠνία τείνας·
 Δινείας δ' ἐπαίξαι μεμνημένος ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τράων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 265 Τῆς γάρ τοι γειεῆς, ἧς Τραῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς
 Δῶχ', υἱὸς ποιήν Γανυμήδεος· οὐνεκ' ἄριστοι

νον τούς ταχεῖς ἵππους, ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως προθυμούμενοι· τούτους δὲ ἐθεάσατο Σθέnelος ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Καπανέως· εὐθέως δὲ πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως λόγους ταχεῖς ἔλεγεν· ὦ Διόμηδες υἱὲ τοῦ Τυδέως, τῇ ἐμῇ πεφιλημένε ψυχῇ, ἄνδρας ὁρῶ ἰσχυροὺς προθυμουμένους πρὸς σὲ πολεμῆν, δύναμιν ἄπειρον ἔχοντας· ὁ μὲν ἔμπειρος τῆς τοξικῆς Πάνδαρος, υἱὸς δὲ τοῦ Λυκάορος καυχᾶται εἶναι· Αἰνείας δὲ υἱὸς ἐκ τοῦ μεγαλοψύχου Ἀγχιῆσου καυχᾶται γεννηθῆναι, μήτηρ δὲ αὐτῷ ἐστὶν Ἀφροδίτη· ἀλλ' ἄγε δὴ ἀναχωρήσωμεν εἰς τοὺς ἵππους, μὴδ' οὕτω μοι μανικῶς ἔρμα διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν, μήπως ἀπολέσῃς τὴν ἀγαπητὴν σου ψυχὴν. Πρὸς τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης εἶπε· μὴδαμῶς μοι λέγε φυγὴν· ἐπεὶ οὐδὲ οἶομαί σε πείσειν· οὐ γὰρ μοι ἀνδρεῖον τὸ μάχεσθαι φεύγοντι, οὐδὲ τὸ δειλιᾶν καὶ πτοεῖσθαι· ἔτι μοι ἰσχύς βεβαία καὶ κραταιά ἐστιν· ὀκνῶ δὲ ἐπιβῆναι τῶν ἵππων· ἀλλὰ κἀγὼ πορεύσομαι ἐναντίον αὐτῶν· οὐκ ἐγὼ με δειλιᾶν ἢ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· τούτους δὲ οὐκ αὖθις ὀπίσω ἀποκομίσουσιν οἱ ταχεῖς ἵπποι ἀμφοτέρους ἀφ' ἡμῶν, κἂν ὁ ἕτερος ἀποφύγῃ· ἄλλο δὲ σοι λέξω, σὺ δὲ βάλε αὐτὸ ἐν τῷ σῶ λογισμῷ· εἰάν μοι ἢ πολύτροπος Ἀθηνᾶ δόξῃ παρὰ σῃ ἀνελεῖν ἀμφοτέρους, σὺ τούς ταχεῖς ἵππους αὐτόθι κάτεχε ἐκ τῆς περιφερείας τὰς ἡνίας ταύσας· ἐφόρμησον δὲ μεμνημένος τῶν Αἰνείου ἵππων, ἐββαλε δὲ ἀπὸ τῶν Τρώων ἐπὶ τοὺς εὐόπλους Ἕλληνας· ταύτης γὰρ εἰσι τῆς γενεᾶς, ἧς ὁ μεγαλόφωνος Ζεὺς τῷ Τρωί ἔδωκε, ἀντέχτισιν τοῦ υἱοῦ τοῦ Γανυμήδους· δι' ὃ καὶ βέλτιστοι ἵππων, ὅσοι ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν ἡμέραν, καὶ τὸν ἥλιον· ἐκ ταύτης τῆς γε-

- Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠελίον τε·
 Τῆς γερεῆς ἔκλεψεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγχισίης,
 Λάθρη Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας Ἴππους·
- 270 Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐπὶ μεγάροισι γενέθλι·
 Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτῃ,
 Τῶ δὲ δὴ Διὶ Αἰνεΐα δῶκεν, μῆστωρε φόβοιο·
 Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κεν κλέος ἐσθλόν·
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
- 275 Τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας Ἴππους·
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδείος υἱέ,
 Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος αἰκὸν δαμάσσατο, πικρὸς οἴστος·
 Νῦν αὐτ' ἐγχεΐη πειρήσομαι, αἶκε τύχοιμι·
- 280 Ἦ ρά, καὶ ἀμπεπαλῶν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 Αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θῶρακι πελάσθη·
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Βέβληται κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' οἴω
- 285 Διρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας·
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερός Διομήδης·
 Ἦμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἴω
 Πρὶν γ' ἀποπαύσασθαι, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἄσαι ἄρνα ταλαύρινον πολεμιστῆν·
- 290 Ὡς φάμενος προέηκε, βέλος δ' ἴθυεν Ἀθήνη
 Ῥῖνα παρ' ἰφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέριπεν ὀδόντας·
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλώσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμῇ δ' ἐξεχύθη παρὰ νεύατον ἀνθρεωῶνα·
 Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·

νεᾶς ἔκλεψεν Ἀγχίσις ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν,
 κρύφα τοῦ Λαομέδοντος ὑποβαλὼν τὰς θήλειας ἵπ-
 πους ἐκ τούτων αὐτῶ ἐγένοντο ἕξ ἐν τοῖς εἰκοσι
 γενεᾶ· καὶ τοὺς μὲν τέσσαράς αὐτὸς ἔχων ἀνέ-
 τρεφεν ἐπὶ τῇ φάτῃ, τοὺς δὲ δύο ἔδωκε τῷ Δι-
 νεΐᾳ ἐπιστήμονας τῆς φυγῆς· εἰὰν τούτους λάβω-
 μεν, ἀπενεγκαίμεθα ἂν φήμην ἀγαθὴν. Οὕτως οὐ-
 τοι μὲν πρὸς ἀλλήλους τοιαῦτα ἔλεγον· οὗτοι δὲ
 ταχέως πλησίον ἀφίκοντο, ἐλαύνοντες τοὺς ταχεῖς
 ἵππους. πρὸς τοῦτον πρότερον εἶπεν ὁ λαμπρὸς υἱ-
 ὸς τοῦ Λυκάονος· ὦ μεγαλόφυχε, συνετέ, υἱὲ τοῦ
 λαμπροῦ Τυδέως, ὄντως οὐ πάνυ σε τὸ ταχὺ βέλος
 ἐδάμασεν, ὁ πικρὸς ἰὸς· νῦν δὴ τῷ δορατι πει-
 ρασομαι εἰὰν ἐπιτύχω· εἶπε δὴ, καὶ ἀνακινήσας
 καὶ σείσας προέπεμψε τὸ μακρὸν δόρυ, καὶ ἔβα-
 λε κατὰ τὴν ἀσπίδα τοῦ υἱοῦ τοῦ Τυδέως· δι' αὐ-
 τῆς δὲ εἰς τὸ πρόσω ἢ σιδηρὰ ἐπιδορατὶς πετομέ-
 νη προσήγγισε τῷ θώρακι· ἐπὶ τούτῳ δὲ μεγάλως
 ἐβόησεν ὁ λαμπρὸς υἱὸς τοῦ Λυκάονος· τέτρωσαι
 παντελῶς κατὰ τὸν λαγόνᾳ· οὐδέ σε οἶομαι ἐπὶ
 πολὺ ἔτι ὑπομεῖναι· ἐμοὶ δὲ μέγα καύχημα ἔδω-
 κας· πρὸς τοῦτον δὲ μηδὲν φοβηθεὶς εἶπεν ὁ ἰσχυ-
 ρὸς Διομήδης· ἤμαρτες, οὐδὲ ἐπέτυχες· οὐ μὴν δὲ
 ὑμᾶς οἶομαι πρότερον παύσασθαι τοῦ πολέμου,
 πρὶν ἢ πεσόντα τὸν ἕτερον ἐμπλήσαι καὶ κορέσαι
 αἵματος τὸν σίδηρον τὸν καρτερὸν μαχητὴν· Οὕτως
 εἰπὼν προέπεμψε, κατ' εὐθύ δὲ ἤγαγε τὸ βέλος
 ἢ Ἀθηναῖα κατὰ τὴν ῥίνα παρὰ τὸν ὀφθαλμὸν· διε-
 πέρασε δὲ τοὺς λευκοὺς ὀδόντας· τούτου δὲ τὴν μὲν
 ἰσχάτην γλῶσσαν ἀπέτεμεν ὁ ἀκαταπόνητος σίδη-
 ρος, ἢ ἐπιδορατὶς δὲ ἐξώρμησε παρὰ τὸ ἰσχατον
 μέρος τοῦ ὑπογενείου τόπου, κατέπεσε δὲ ἐκ τοῦ
 ἄρματος, ἤχασαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῶ τὰ ποικί-

- 295 Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι
 Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε, μένος τε.
 Αἰνεΐας δ' ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρὶ τε μακρῷ,
 Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
 Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὤς, ἀλκί πεπορθῶς.
- 300 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσπυ,
 Τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
 Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἷος·
- 305 Τῷ βάλεν Αἰνεΐαιο κατ' ἰσχίον, ἔνθα γε μηρὸς
 Ἴσχιῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
 Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ρήξε τέροντε.
 Ὦσε δ' ἀπὸ ρίνον τριχῦς λίθος· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 Ἔστη γυνύξ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
- 310 Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψε.
 Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἧ μιν ὑπ' Ἀγκίστη τέκε βουκολέοντι·
 Ἄμφι δὲ ὄν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχεε λευκῷ.
- 315 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμι ἐκάλυψεν,
 Ἔρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαραῶν ταχυπάλων
 Χαλλὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμῶν ἔλοιτο.
 Ἢ μὲν εὖν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο σαρθεσιδῶν
- 320 Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἄλλ' ὄγε τοὺς μὲν εὖς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυχος ἠνία τείνας.

λα καὶ πάνυ λαμπρά· ὅθεν φοβηθέντες οἱ ταχεῖς ἵπποι ἔφυγον· αὐτοῦ δὲ ἡ ψυχὴ καὶ ἰσχυρὸς διελύθη· Αἰνεΐας δὲ ἐφώρμισε σὺν ἀσπίδι καὶ δόρατι μακρῶ, φοβηθεὶς μήποτε αὐτοῦ ἀφελκύσειαν τὸν νεκρὸν οἱ Ἕλληνες· περιέβαινε δ' οὖν αὐτῶ ὡσπερ λέων θάρρων τῇ ἑαυτοῦ ἀλκῇ· ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ κατέσχε τὸ δόρυ, καὶ τὴν κυκλοτερῆ ἀσπίδα, τοῦτον ἀποκτείναι προθυμούμενος, ὅστις ἂν ἐναγτίον αὐτοῦ ἔλθοι καταπληκτικῶς βοῶν· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Τυδείως ἔλαβε τῇ χειρὶ λίθον χειροπληθῆ μέγα ἄχθος, ὅπερ οὐκ ἂν βαστάζοιεν δύο ἄνδρες, οἳοι νῦν ἀνθρωποὶ εἰσιν, οὗτος δὲ καὶ μόνος ραδίως αὐτὸ ἐκίει· διὰ τούτου ἔπληξε κατὰ τὸν γλουτὸν τοῦ Αἰνεΐου, ὅπου ὁ μῦθος τῶ γλουτῶ ἐγκείμενος περιστρέφεται, κοτύλην δὲ αὐτὸν καλοῦσι· συνέτριψε δὲ αὐτοῦ τὴν κοτύλην· πρὸς δὲ καὶ ἀμφοτέρα τὰ μεγάλα νεῦρα διέκοψε, ἀπάθησε δὲ τὸ δέρμα ὁ τραχὺς λίθος· ὁ δὲ ἤρας πεσὼν ἔσκη ἐπὶ γόνυ, καὶ ἐναπερείσατο παχεῖα χειρὶ κατὰ γῆς· τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ αὐτοῦ νύξ σκοτεινὴ περιεκάλυψεν· καὶ δὴ τότε ἀπάλλετ' ἂν Αἰνεΐας ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνδρῶν, εἶγε μὴ ὀξείως ἐθεάσατο Ἀφροδίτη ἢ θυγάτηρ τοῦ Διός, ἢ μήτηρ αὐτοῦ, ἣτις ἔτεκεν αὐτὸν ευνηθεῖσα τῷ Ἀγκίστη βουῖς νέμοντι· ἔχει δὲ τοὺς λευκοὺς αὐτῆς πήχεις περὶ τὸν ἑαυτῆς ἀγαπητὸν υἱὸν· ἔμπροσθεν δὲ περιέβαλεν αὐτὸν τὸ περίπλωμα τοῦ λαμπροῦ πέπλου, περίφραγμα εἶναι τῶν βελῶν, μή τις ἀπὸ τῶν ταχεῖς ἵππους ἐχόντων Ἑλλήνων βαλὼν σίδηρον εἰς τὸ στήθος, ἀφέληται τὴν ψυχὴν· αὐτὴ μὲν οὖν τὸν ἀγαπητὸν υἱὸν ὑπεξήγαγεν ἀπὸ τοῦ πολέμου· Ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Καπανέως οὐκ ἐπελάβετο τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἐντολῶν τούτων, ἃς ἐπέταττεν ὁ ἀγαθὸς τὰ πολεμικὰ Διομήδης· ἀλλ' οὗτος τοὺς μὲν ἰδίους μονώνυχας ἵππους κατεῖχε ἐκτὸς ἀπὸ τῆς παραχῆς τοῦ πολέμου, ἐκ τῆς περιφερείας τὰς ἡνίας ταύτας·

- Δινείαιο δ' ἐπαίξας, καλλίτριχας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων, μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 325 Δῶκε δὲ Διὶ Πύλω, ἐτάρω φίλῳ, ὃν πέρι πάσης
 Τίην ὀμπλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῆσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὄγ' ἦρως
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἠνία σιγαλόεντα·
 Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατεράνωχας ἵππους,
 330 Ἐμμεμαῶς· ὁ δὲ Κύπριν ἐφύχετο νηλεῖ χαλκῷ,
 Γινώσκων, ὅτ' ἀναλκίς ἔην θεὰ, οὐδὲ θεάων
 Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐρυώ·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥα κίχανε πολὺν καθ' ὄμιλον ὀπάζων,
 335 Ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδίου υἱός,
 Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ δουρὶ
 Ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροδὸς ἀντετόρησεν,
 Ἀμβροσίου διαπέπλου, ὃν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἶμα θεοῖο,
 340 Ἰχῶρ, οἶός κέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἶθοπα οἶνον·
 Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
 Ἥ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν υἱὸν·
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 345 Κυανὴ νυφέλη, μή τις Δαναῶν ταχυπαῖων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Εἶπε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος,
 Ἥ οὐχ ἄλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπέυεις;
 350 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεται, ἢ τέ σ' οἶω

ἐφορμήσας δὲ, τοὺς καλὰς τρίχας ἔχοντας ἵππους
 τοῦ Αἰνείου ἐξέβαλεν ἀπὸ τῶν Τρώων ἐπὶ τοὺς εὐό-
 πλους Ἕλληνας· ἔδωκε δὲ Δηϊπύλῳ τῷ ἀγαπητῷ φί-
 λῳ, ὃν ὑπὲρ πάντας ἐτίμα τοὺς ὀμήλικας, διὰ τὸ
 κατὰ τὸν ἑαυτοῦ λογισμόν τέλεια εἰδέναί, ἐπὶ τὰς
 βαθείας ναῦς ἀπελαύνειν· ὁ ἦρωας δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἵπ-
 πων ἐπιβάς ἔλαβε τὰς λαμπρὰς ἡνίας· αὐτίκα δὲ
 ἐπὶ τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως ἤλαυε τοὺς ἰσχυροὺς ὄνυ-
 χας ἔχοντας ἵππους προθυμούμενος· οὗτος δὲ τὴν
 Ἀφροδίτην εἰδίωκε σιδήρῳ ἀνηλεεῖ, εἰδὼς ὅτι ἀσθενὴς
 ὑπάρχει θεὸς, οὐδ' ἔστιν ἀπὸ τῶν θεῶν τούτων, αἱ
 τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν διέπουσιν, οὔτε ἡ Ἀθηναῖα,
 οὔτε ἡ τὰς πόλεις πορθοῦσα Ἐνυώ· ἀλλ' ὀπηνίκα δὴ
 κατέλαβε κατὰ τὸν μέγαν στρατὸν διώκων, τότε ἐφορ-
 μήσας ὁ τοῦ μεγαλοψύχου Τυδέως υἱὸς, τὸ ἄκρον τῆς
 ἀσθενοῦς χειρὸς ἔτρωσεν ἐπιπηδήσας δόρατι ὄξει· εὐ-
 θέως δὲ τὸ δόρυ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος ἔτρωσε,
 διὰ τοῦ θεοῦ ἱματίου, ὃπερ αὐτῇ κατεσκεύασαν αἱ
 Χάριτες αὐταί, ὑπὲρ τὸ ἴσχατον κοῖλον τῆς χειρὸς·
 ἔρρει δὲ τὸ θεῖον αἷμα τῆς θεοῦ, ἰχώρ, οἷος δὴ ῥεῖ
 τοῖς μακαρίοις θεοῖς· οὐ γὰρ ἐσθίουσιν ἄρτον, οὐδὲ
 πίνουσιν οἶνον θερμὸν· τούτου χάριν ἄνευ αἱματός
 εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλοῦνται· ἡ δὲ Ἀφροδίτη μεγά-
 λως ὀλολύζουσα κατέβαλεν ἀφ' ἑαυτῆς τὸν υἱὸν· καὶ
 τοῦτον μὲν ἐν χερσὶν ἔσωσεν Ἀπόλλων ὁ Φοῖβος
 διὰ νεφέλης σκοτεινῆς, μή τις ἀπὸ τῶν ταχεῖς ἵπ-
 πους ἔχόντων Ἑλλήνων σίδηρον βαλὼν εἰς τὸ στή-
 θος, ἀφέληται τὴν ψυχὴν· ἐπ' αὐτῇ δὲ μεγάλως ἐβόη-
 σεν ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Διομήδης· ὦ θυγατερ
 τοῦ Διὸς, ὑποχώρει τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου·
 ἢ οὐχ ἰκανόν σοι, ὅτι γυναῖκας ἀσθενεῖς ἐξαπατᾷς;
 εἰ δὲ σὺ εἰς τὸν πόλεμον ἀναστραφήσῃ, ὄντως σε οἶο-
 μαι φοβηθήσασθαι τὸν πόλεμον, καὶ εἰάν ἄλλοθι εἶναι

- Ῥηγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθθαι
 Ὡς ἔφαθ'· ἠ δ' ἀλύουσα ἀπεβήσατο· τέρετο δ' αἰνῶς·
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆιμος ἔξαγ' ὀμίλου,
 Ἀχθομένην ὑδύνησι, μελαίνετο δὲ χροα καλόν·
 355 Εὐρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερά θούρον Ἄρνα
 Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω·
 Ἥ δέ, γνυξ ἔριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους·
 Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τε με, δὸς δέ μοι ἵππυς,
 360 Ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἴκωμαι, ἴν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί·
 Λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνήρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο·
 Ὡς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
 Ἥ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ·
 365 Πάρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε, καὶ ἠΐα λάζετο χερσί·
 Μάστιξε δ' ἐλάαν, τῶ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
 Αἰΐα δ' ἔπειθ' ἴκοιτο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον,
 Ἐθεῖ ἵππους ἔστησε ποδῆιμος ὠκέα Ἴρις,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ·
 370 Ἥ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτη,
 Μητρὸς εἷς· ἠ δ' ἀγκᾶς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιαίωνων
 Μαψιδίως, ὡς εἶ τι κακὸν ριζουσάν ἐνωπῇ;
 375 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη·
 Οὐτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Οὐτεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπέξεφερον πολέμοιο,
 Αἰνεῖαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν·

ἀκούσης. Οὕτως εἶπεν· αὐτὴ δὲ ἀδημονοῦσα ἀπῆλθε, δεινῶς δὲ κατεπονείτο· καὶ ταύτην μὲν δὴ λαβοῦσα ἡ ταχεῖα Ἴρις ἐξήγαγε τοῦ στρατοῦ βαρυνομένην ὀδύναϊς· ἐμελαινέτο δὲ τὴν περικαλλῆ ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. εὗρε μετὰ ταῦτα ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη τῆς μάχης τὸν ὀρμητικὸν Ἄρεα καθήμενον· ἐν αἰέρι δὲ καὶ ἀορασίᾳ παρεκέκλιτο τὸ δόρυ καὶ οἱ ταχεῖς αὐτοῦ ἵπποι· αὐτὴ δὲ ἐπὶ γόνατα πεσοῦσα τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ δεομένη, τοὺς χρυσοχαλίλους ἵππους ἐζήτει λέγουσα· ὦ ἀγαπητὲ ἀδελφε, ἐπιμελήθητί μου, καὶ δός μοι τοὺς ἵππους, ὅπως ἀφίκωμαι εἰς τὸν οὐρανὸν, ὅπου τὸ ἔδαφος τῶν ἀθανάτων θεῶν ὑπάρχει· πάνυ πιέζομαι ὑπὸ τοῦ τραύματος, ὃ με ἔτρωσεν ἀνὴρ θνητός, ὁ υἱὸς τοῦ Τιδέως, ὃς νῦν καὶ τῷ Διὶ τῷ πατρὶ πολεμοῖν ἄν. Οὕτως εἶπεν. Ἄρης δὲ ἔδωκεν αὐτῇ τοὺς χρυσοχαλίλους ἵππους· ἡ δὲ ἀνέβαινεν εἰς τὸν δίφρον τεθλιμμένη τὴν προσφιλῆ ψυχὴν· παρ' αὐτῇ δὲ καὶ ἡ Ἴρις ἀνέβη, καὶ ἔλαβε ταῖς χερσὶ τὰς ἰνῖας· ἐμάστιξε δὲ ἐλαύνειν, οἱ δὲ οὐκ ἀκοντες ἐπέτοnton. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα ἀρίκοντο εἰς τὸ ἔδαφος τῶν θεῶν τὸν ὑψηλὸν οὐρανὸν· ἐκεῖ τοὺς ἵππους ἔστησεν ἡ ἀκύπους ταχεῖα Ἴρις, λύσασα ἐκ τοῦ δίφρου· παρέβαλε δὲ αὐτοῖς θείαν ἔδωδὴν· ἡ δὲ ἔνδοξος Ἄφροδίτη ἔπιπτεν ἐν τοῖς γόνασι Διώνης τῆς ἑαυτῆς μητρὸς· αὐτὴ δὲ εἰς τὰς ἀγκάλας ἐλάμβανε τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα, καὶ τῇ χειρὶ κατέψησε αὐτήν, καὶ λόγον εἶπεν, καὶ ἐξ οἰόματος ἐκάλει· ὦ τέκνον ἀγαπητόν, τίς δὴ σε τοιαῦτα εἰργάσατο ἀπὸ τῶν οὐρανίων θεῶν ματαιῶς, ὥσπερ κακὸν τι ποιοῦσαν ἀνέδην τε καὶ ἐν ὄφει; Ταύτῃ δὲ μετὰ ταῦτ' ἀπεκρίνατο ἡ φιλόγελως Ἄφροδίτη· ἔτρωσέ με ὁ υἱὸς τοῦ Τιδέως ὁ ἰσχυρότατος Διομήδης, διότι ἐγὼ τὸν ἀγαπητόν υἱὸν ὑπεξῆγον ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸν Δινεΐαν, ὃς φίλτατος πάν-

- Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῆ,
 380 Ἄλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 Τὴν δ' ἠμίβητ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων·
 Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
 Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγέ' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 Παῖδες Ἀλῶῆος, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῶ.
 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας·
 Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιο Ἄρης, ἄτος πολέμοιο,
 Εἰ μὴ μπτρυγῆ, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
 390 Ἑρμῆα ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρνα
 Ἦδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
 Τλῆ δ' Ἦρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρώωνος,
 Δεξιτερόν κατα μαζόν, οἴστῳ τριγλώχινι
 Βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
 395 Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὦκυν οἴστῶν,
 Εὐτέ μιν ὦτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλῶν, ὀδύναισιν ἔδωκεν·
 Λυτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον,
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύναισι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἴστὸς
 400 Ὠμῶ ἐνὶ στιβαρῶ ἠλήλατο, κῆδε δὲ θυμὸν·
 Τῷ δ' ἐπὶ Παίῳν ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
 Ἠέισατ'· οὐ μὲν γὰρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο·
 Σχέτλιος, ὄμβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθεται αἴσυλα ρέζων,
 Ὅς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσι.
 405 Σοὶ δ' ἐπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδείος υἱός,

των ἔμοι ὑπάρχει· οὐκέτι γάρ ἐστι μάχη χαλεπὴ Τρῳῶν καὶ Ἑλλήνων, ἀλλ' ἤδη οἱ Ἕλληνες καὶ τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς πολεμοῦσιν. Ταύτη δὲ μετὰ ταῦτ' ἀπεκρίνατο Διώνη ἡ ἐνδοξοτάτη τῶν θεῶν· ὑπόμεινον, ὦ τέκνον ἔμῳν, καὶ καρτέρησον καί περ λυπούμενη· πολλοὶ γὰρ κατοικοῦντες τὰ οὐράνια οἰκήματα ὑπεμείναμεν ἐξ ἀνδρῶν δεινὰς συμφοράς κατ' ἀλλήλων ποιοῦντες. ὑπέμεινε μὲν ὁ Ἄρης, ὅτε αὐτὸν ὁ Ὠτος, καὶ ὁ ἰσχυρὸς Ἐφιάλτης οἱ υἱοὶ τοῦ Ἀλωέως ἐδέσμευσαν ἐν δεσμῶ ἰσχυρῶ· ἐν χαλκῶ δὲ πίθῳ ἦν δεδεμένος ἐπὶ μῆνας τρισκαίδεκα· καὶ δὴ τότε ἂν ἀπώλετο Ἄρης ὁ ἀκόρεστος τοῦ πολέμου, εἰ μὴ ἡ μητριά, ἡ ἠραιὰ Ἡερίβοια ἐδήλωσε τῷ Ἑρμῇ· οὗτος δὲ ἔκλεψε τὸν Ἄρην καταπονούμενον ἤδη· δεινὸς δὲ αὐτὸν δεσμὸς ἐδάμαζε. ὑπέμεινε δὲ ἡ Ἥρα, ὅτε αὐτὴν ὁ ἰσχυρὸς παῖς τοῦ Ἀμφιτρύωνος κατὰ τὸν δεξιὸν μαζὸν βέλει τριγώνῳ ἔτρωσε· καίτοι τότε ἀνίατος ὀδύνη κατέσχευεν αὐτήν. ὑπέμεινε δὲ ὁ Αἰδης πρὸς τούτοις ὁ μέγας τὸ ταχὺ βέλος, ὕπνικα αὐτὸν ὁ αὐτὸς ἀνὴρ ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος κατὰ τὴν Πύλον ἐν τοῖς νεκροῖς τρώσας, ὀδύνας αὐτῷ ἔδωκε· οὗτος δὲ ἐπορεύθη εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Διὸς, τὸν μέγαν οὐρανὸν, λυπούμενος κατὰ ψυχὴν ὀδύνας πεπερονημένος· τὸ βέλος δὲ ἐνεπάγη ἐν τῷ ἰσχυρῷ ὄμφῳ, ἐλύπει δὲ τὴν ψυχὴν· ἐπ' αὐτῷ δὲ Παϊῶν φάρμακα ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας τιθεῖς ἐθεράπευσεν· οὐδαμῶς γὰρ θνητὸς ἦν, ὁ ἀδίκος καὶ μεγαλοπράγμων, ὃς οὐκ ἐπιστρέφεται πράττων τὰ ἀδίκῃ, ὃς τόξῳ ἐλύπει τοὺς θεοὺς, οἳ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦσι. ἐπὶ σοὶ δὲ τοῦτον ἐφῆκεν ἡ θεὰ ἡ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα· ὁ ἀνόητος, οὐδὲ τοῦτο ἐπίσταται εἰς τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως, ὅτι οὐ πάνυ πολυχρόνιος ἐστίν,

- "Οττι μάλ' οὐ διναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δεισιπότητος.
- 410 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν,
 Φραζέσθω, μὴ τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται.
 Μὴ πως Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδραστίνη,
 Ἐξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρη,
 Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
- 415 Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 Ἡ ρά, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ' ἰχώρ χειρὸς ὁμόργυ·
 Ἄλθετο χεῖρ, ὀδύνας δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι·
 Αἰ δ' αὐτ' εἰσορόωται Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέβιζον.
- 420 Τοῖσιν δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά τί μοι κεχολώσεται ὃ, ττι κεν εἴπω;
 Ἡ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιῶν ἀνιείσα
 Τρωσὶν ἅμ' ἐσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
 Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιῶν εὐπέπλων,
- 425 Πρὸς χρυσοῦν περόνην κατεμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
 Ὡς φάτο μείδισε δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καί ρα καλεσσάμενος προσέφη χρυσοῦν Ἀφροδίτην.
 Οὐ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα·
 Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
- 430 Ταῦτα δ' Ἀρηὶ θεῶν καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 Ἄλλ' ὄγε οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο· ἴετο δ' αἰεὶ

δς ἂν τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς πολεμῆ· οὐδὲ τὰ τέκνα
 πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ ἐστῶτα πάππα λέγουσιν
 αὐτὸν, ἀφικόμενον ἐκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς χαλε-
 πῆς μάχης· διὰ τοῦτο νῦν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Τυδείας
 εἰ καὶ λίαν ἰσχυρὸς ἐστίν, λογιζέσθω, μὴ τις αὐ-
 τῷ πολεμῆ βελτίων σου· μήπως ἐπὶ πολὺ ἢ συ-
 νετὴ Αἰγιάλεια ἢ τοῦ Ἀδράστου θυγάτηρ ὀλολύ-
 ζουσα ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρῃ τοὺς ἀγαπητοὺς οἰκεί-
 ουσ, ποθοῦσα τὸν ἐκ παρθενίας αὐτῆς ἄνδρα τὸν
 βέλτιστον τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀγαθὴ σύζυγος τοῦ
 ἵππικου Διομήδους. Εἶπε δὴ, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς
 χερσὶν ἀπέφα ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸν ἰχώρα· ὑγιά-
 ζετο δὲ ἡ χεῖρ, αἱ βαρεῖαι δὲ ὀδύνας κατεπραύ-
 νοντο. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἥρα ἀποβλέπουσαι
 χλευαστικοῖς λόγοις παρώξυνον τὸν Δία τὸν υἱὸν
 τοῦ Κρόνου. τούτοις τῶν λόγων ἠγεῖτο ἡ θεὰ ἢ
 εὐόφθαλμος Ἀθηνᾶ λέγουσα· ὦ Ζεῦ πάτερ, ἄρα
 τί μοι ὀργισθήσῃ δι' ὅπερ ἂν εἶπω; ὄντως δὴ τι-
 να ἀπὸ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν ἀναπέθουσα ἢ
 Ἀφροδίτῃ ἀκολουθεῖν ἅμα τοῖς Τρῶσιν, οὓς νῦν
 ἐξόχως ἠγάπησεν· ἀπὸ τούτων δὴ τῶν εὐειματου-
 σῶν Ἑλληνίδων τινὰ καταφῶσα, παρὰ τὴν χρυ-
 σῆν βελόνην ὑπέξεσε τὴν ἀσθενῆ αὐτῆς χεῖρα. Οὕ-
 τως εἶπεν· ἐμειδίασε δὲ ὁ πατὴρ τῶν ἀνδρῶν καὶ
 τῶν θεῶν· καὶ δὴ καλέσας εἶπε πρὸς τὴν χρυσῆν
 Ἀφροδίτην· ὦ τέκνον ἐμόν, οὐ σοὶ ἐδόθησαν τὰ
 πολεμικὰ ἔργα· ἀλλὰ σὺ μὲν μετέρχου τὰ ἐπέρα-
 στα ἔργα τοῦ γάμου· ταῦτα δὲ πάντα διὰ φρον-
 τίδος ἐσονται Ἄρει τῷ ταχεῖ, καὶ τῇ Ἀθηνᾶ. Οὕ-
 τως οὗτοι μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον. Διο-
 μῆδης δὲ ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς ὤρμησε κατ' Αἰ-
 νεΐου, εἰδὼς ὅτι αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ὑπερεῖχεν αὐ-
 τῷ τὰς χεῖρας (ἐβοήθει)· ἀλλ' οὗτος οὐδὲ τὸν μέ-
 γαν θεὸν εὐλαβεῖτο, ἐφίετο δὲ αἰεὶ ἀνελεῖν τὸν
 νοι. 1.

- 435 Αἰνεΐαν κτεΐναι, καὶ ἀπὸ κλιτὰ τεύχεα δῦσαι.
 Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίωνων,
 Τρὶς δὲ οἱ ἐστιφέλιξε φαιρινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος,
 Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
- 440 Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
 Ἴσα θέλε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 Ὡς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευάμειος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
- 445 Αἰνεΐαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
 Περγᾶμψ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νῆος γ' ἐτέτυκτο·
 Ἦτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
 Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.
 Αὐτὰρ ὁ εἶδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
- 450 Αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δήρουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοεΐας
 Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισῆϊά τε πτερόεντα.
 Δὴ τότε θυῶρον Ἄρνα προσπύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
- 455 Ἄρες, Ἄρες, βροτολογε, μαιφάγε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθῶν
 Τυδεΐδην, ὅς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
- 460 Ὡς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγᾶμψ ἄκρη.
 Τρῶων δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ἄτρυνε μετελθῶν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, θαῶν ἠγήτορι Θρηκῶν·

Αινείαν, καὶ ἀποδῦσαι τὰ τίμα ὄπλα. τρίς μὲν οὖν μετὰ ταῦτα ἐφώρμησεν ἀνελεῖν προθυμούμενος, τρίς δὲ αὐτῷ τὴν λαμπρὰν ἀσπίδα παρέσεισεν ὁ Ἀπόλλων· ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐφώρμησε θεῶ παραπλήσιος, δεινῶς δὲ ἀπειλήσας εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἀπόλλων ὁ πόρρωθεν ἐργαζόμενος· λοχίζου, ὦ υἱέ τοῦ Τυδέως, καὶ ὑποχωρεῖ, μὴδὲ ἐπίσης τοῖς θεοῖς θέλε φρονεῖν· οὐδέποτε γάρ ἐστιν ὁμοιον τὸ γένος τῶν αἰεὶ ζώντων θεῶν, καὶ τῶν ἐπὶ γῆς βαδίζόντων ἀνθρώπων. Οὕτως εἶπεν. ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Τυδέως ὑπεχώρησεν ὀλίγον ὀπίσω ἐκκλίνων καὶ φυλαττόμενος τὴν ὀργὴν τοῦ πόρρωθεν βάλλοντος Ἀπόλλωνος· τὸν Αἰνείαν δὲ πόρρωθι τοῦ στρατοῦ κατέθηκεν ὁ Ἀπόλλων ἐν τῇ ἱερᾷ ἀκροπόλει, ὅπου αὐτῷ ναὸς κατεσκευάστω· καὶ τοῦτον μὲν ἠ Διὶ καὶ ἠ Ἄρτεμις ἠ χαίρουσα τοῖς ἰοῖς, ἦται ἠ τοξότις, ἐν τῷ μεγάλῳ ἀβάτῳ τοῦ ναοῦ ἑθεράπευον, καὶ ἐδόξαζον· ὁ δὲ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων εἶδalon κατεσκευάσεν ὁμοιον αὐτῷ τῷ Αἰνείᾳ, καὶ τοῖς ὄπλοις τοιοῦτον· περὶ τὸ εἶδalon δὲ οἱ Τρῶες καὶ οἱ ἔνδοξοι Ἕλληνες ἠλόων καὶ κατέκοπτον περὶ τὰ στήθη ἀλλήλων τὰς ἐκ βύρσων εὐκύκλους ἀσπίδας, καὶ τὰ μικρὰ καὶ κοῦφα σάκη. τότε δὴ πρὸς τὸν ὀρμητικὸν Ἄρην ἔλεγεν Ἀπόλλων ὁ Φοῖβος. ὦ Ἄρη, ὦ Ἄρη βλαπτικέ, ἀνδροκτόνε, φόνοις μεμιασμένε, τείχη βάλλων καὶ καθαιρῶν, οὐκ ἂν δὴ ἐπελθῶν ἐλκύσειας ἀπὸ τοῦ πολέμου τοῦτον τὸν ἄνδρα τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως, ὃς νῦν καὶ τῷ Διὶ τῷ πατρὶ μάχοιτο ἂν· πρῶτον μὲν τὴν Ἀφροδίτην ἐκ τοῦ συνεγγυς ἔτρωσε κατὰ τὴν χεῖρα πρὸς τῷ καρπῷ· μετὰ ταῦτα δὲ ἐμοὶ αὐτῷ ἐφώρμησε θεῶ παραπλήσιος. Οὕτως εἶπὼν, αὐτὸς μὲν ἐκάθητο ἐν τῇ ἀκροπόλει. Ἄρης δὲ ὁ ὀλέθριος ἐπελθῶν παρῴξυνε τὰς τάξεις τῶν Τρῶων, ὁμοιωθεὶς τῷ ταχεῖ Ἀκάμαντι τῷ ἡγεμόνι τῶν

- Τίδασι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευσεν·
 ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι εἴσατε λαὸν Ἀχαιοῖς;
 Ἥ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλης εὐ ποικιτῆσι μάχωνται;
 Κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἔκτορι δίφῳ,
 Λινείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχιΐσῳ·
 Ἄλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἱταῖρον.
 470 ὦς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδῶν μάλα τείκεσεν Ἔκτορα δῖον·
 Ἐκτορ, πῆ δὴ τί μένος οἴχεται, δὲ πρὶν ἔχεσκες;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
 475 Τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμι', οὐδὲ νοῆσαι,
 Ἄλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὡς ἀμφὶ λέοντα·
 Ἥμεῖς δὲ μαχόμεσθ' οἷπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν·
 Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἔων μάλα τηλοθεν ἦκα·
 Τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινήειτι,
 480 Ἐνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
 Καδδὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδευής·
 Ἄλλὰ καὶ ὡς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μετ' αὐτῶς
 Ἄνδρ' ἰμαχέσσασθαι· ἀτὰρ οἷτι μοι ἐνβαδὲ τοῖον,
 Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἢ κεν ἄγοιεν·
 485 Τῦνη δ' ἔστηκας· ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις
 Λαοῖσι μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι,
 Μήπως, ὡς ἀΐϊσι λίου ἀλόντε πανάγρου,
 Ἄνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γέννησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐ ναιομέην πόλιν υμῖν·
 490 Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νυκτας τε καὶ ἡμαρ,

Θρακῶν· τοῖς υἱοῖς δὲ τοῦ Πριάμου τοῖς ἐν βασιλείᾳ τεθραμμένοις εἶπεν· ὦ υἱοὶ τοῦ Πριάμου τοῦ ἐκ Διὸς πεπαιδευμένου βασιλέως, ἕως τίνος ἔτι καταλείψετε τοῖς Ἕλλησιν ἀναιρεῖσθαι τὸν λαὸν ὑμῶν; ἢ μέχρι ἂν μάχωνται περὶ τὰς καλῶς πεποιημένας πύλας τῆς πόλεως; πέπτωκεν ἀνὴρ, ὃν ἐτιμῶμεν ἐξ ἴσου τῷ ἐνδόξῳ Ἕκτορι, Λινείας ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλοψύχου Ἀγχιόου· ἀλλ' ἄγετε σώσωμεν ἐκ τῆς παραχῆς τε καὶ μάχης τὸν αγαθὸν φίλον. Οὕτως εἰπὼν παρώξυνεν προθυμίαν τε καὶ ψυχὴν ἐκάστου τῶν Τρῶων· τότε δὴ Σαρπηδῶν λίαν ἀνείδισε τὸν ἐνδόξον Ἕκτορα, λέγων· ὦ Ἕκτορ, ποῦ νῦν σοὶ ἡ ἰσχὺς ἀπῆλθεν, ἢν πρῶτον εἶχες; ἔλεγές που χωρὶς τοῦ τῆς πόλεως λαοῦ καὶ τῶν συμμάχων φυλάξειν τὴν πόλιν μόνος σὺν τοῖς γαμβροῖς καὶ τοῖς σοῖς ἀδελφοῖς· ἀπὸ τούτου οὐδένα νῦν ἐγὼ δύναμαι εἶδειν ἐν τῷ πολέμῳ, οὐδὲ τεκμήρασθαι· ἀλλὰ δεδοίκασιν ὥσπερ κύνες περὶ λέοντα· ἡμεῖς δὲ πολεμοῦμεν οἵτινες σύμμαχοι πάρεσμεν· καὶ γὰρ ἐγὼ σύμμαχος ὢν πάνυ πόρρωθεν ἦλθον· μακρὰν γὰρ ἐστὶν ἡ Λυκία ἐπὶ Ξάνθῳ τῷ ποταμῷ τῷ συστροφῆς ρευμάτων ἔχοντι· ἐκεῖ τὴν προσφιλεῖ γαμετὴν κατέλιπον, καὶ τὸν ἐν βρεφικῇ ἡλικίᾳ υἱόν· κατέλιπον δὲ καὶ κτήματα πολλὰ, ὧν ἐπιθυμῆι, ὅς ἐστιν ἐνδεής· ἀλλὰ καὶ οὕτω τοὺς ὑπὲρ ἐμὲ Λυκίους διεγείρω, καὶ αὐτὸς προθυμοῦμαι πολεμῆσαι τινὶ ἀνδρὶ, οὐδέ μοι ἐνταῦθα τοιοῦτόν τι ἐστίν, οἶον ἂν ἢ φέροιεν, ἢ ἄγοιεν Ἕλληνες· σὺ δὲ ἔσηκας, οὐδὲ τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττεις λαοῖς καρτερεῖν καὶ ὑπομένειν, καὶ βοηθεῖν ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί, μήπως, ὡς διὰ συναφῶν δικτύου πάντα ἀγρεύοντος, περιληφέντες ἀνδράσιν ἐχθροῖς γένησθε ἐπίτευγμά τε καὶ σπάρραγμα· οὗτοι δὲ ταχέως ἐκπορθήσουσι τὴν καλῶς οἰκουμένην ὑμετέραν πόλιν· σοὶ δὲ ταῦτα πάντα διὰ φροντίδος εἶναι προσήκει, νύκτωρ καὶ μεθημερας πα-

- Ἄρχους λισσομένῳ τηλεκλητῶν ἐπικούρων,
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
- 495 Πάλλων δ' ὄξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ὄχετο πάντα,
 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἄργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
- Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱεράς κατ' ἀλώας,
- 500 Ἄνδρῶν λιχμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ
 Κρίνοι ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε, καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαῖ· ὡς τότ' Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γέροντο κονισάλω, ὃν ῥά δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολὺ χαλκὸν ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
- 505 Ἄψ ἐπιμσγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἠνιοχῆες·
 Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθύς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
 Θυῖρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχη, Τρῆσσι ἀρήγων,
 Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκράϊαιεν ἐφειμάς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
- 510 Τρῶσι θυμὸν ἐγειῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
 Οἰχομένην· ἢ γὰρ ῥά πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 Ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
- 515 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
 Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλισάν γε μὲν οὔτι·
 Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρειν,
 Ἄρης τε βροτολογάς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

ρακαλοῦντι τοὺς ἀρχηγούς τῶν πόρρωθεν κεκλημένων
 συμμάχων ἀδιαλείπτως ἀντεχεῖν, τὴν δεινὴν δὲ ἐπί-
 πληξιν ἀποβαλέσθαι προσήκει. Οὕτως εἶπεν ὁ Σαρ-
 πιδῶν· ἔδακε δὲ ὁ λόγος τὸν τοῦ Ἑκτορος λογι-
 σμόν. εὐθὺς δὲ ἐκ τοῦ ἄρματος σὺν τοῖς ὄπλοις εἰς
 γῆν κατεπήδησε, σείων δὲ δόρατα ὄξεία, ἐπορεύετο
 πανταχόσε κατὰ τὸν στρατὸν διεγείρων αὐτοὺς πρὸς
 τὸν πόλεμον· παρώξυνε δὲ μάχην χαλεπὴν. οὗτοι δὲ
 συνεστράφησαν, καὶ ἐναντίον ἕστησαν τῶν Ἑλλήνων· οἱ
 Ἕλληνες δὲ ἔμενον καρτερῶς συνηθροισμένοι, οὐδέτι
 πεφόβηται· ὥσπερ δὲ ἀνεμος φέρει τὰ ἄχυρα κατὰ
 τὰς ἱεράς ἄλως τῶν ἀνδρῶν χωρίζοντων ἀπὸ τοῦ σί-
 του τὰ ἄχυρα, ὅτε ἡ πυρρὰ Δημήτηρ διαχωρίζει τὸν
 καρπὸν, καὶ τὰ ἄχυρα, σφοδρῶς τῶν ἀνέμων πνεόν-
 των, οἱ δὲ τόποι ἐνθα τὰ ἄχυρα ἐκτινάσσεται κατ' ὀλί-
 γον λευκαίνονται· οὕτω τότε οἱ Ἕλληνες λευκοὶ ἄνω-
 θεν ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, ὃν δὴ δι' αὐτῶν εἰς
 τὸν στερεὸν οὐραϊὸν ἤγειρον πληττοντες οἱ πύδες τῶν
 ἵππων, ἐκ δευτέρου τοῖς Τρωσὶ προσμιγνύντων· ὑπέ-
 σρεφον δὲ τοὺς ἵππους οἱ ἠνίοχος· οἱ δὲ ἀναβάται τὴν
 τῶν χειρῶν ἰσχύον εὐθύ τῶν ἐναντίων ἔφερον· νύκτα δὲ
 ἦτοι αἴρα σκοτεινὸν περιεκάλυψεν ὁ ὄρμητικὸς Ἄρης
 τὴν μάχην, βοηθῶν τοῖς Τρωσίν, ἐπὶ πᾶν μέρος πο-
 ρευόμενος· ἐπετέλει δὲ τὰς ἐντολάς τῃ καθαρῇ Ἀπόλ-
 λωνος τοῦ χρυσοφασγάνου, ὅσις αὐτῷ ἐκέλευσε παρο-
 ξύναι τοῖς Τρωσὶ τὸν θυμὸν, ἐπειδὴ ἔθεάσατο τὴν πο-
 λεμικὴν Ἀθηνᾶν ἀναχωρήσασαν· αὕτη γὰρ δὴ ὑπῆρχε
 βοηθὸς τοῖς Ἕλλησιν· αὐτὸς δὲ τὸν Ἀινείαν ἐκ τοῦ λί-
 ασι κεκνισσώμενου καὶ λελίπασμένου ἀδύτου ἔπεμψε,
 καὶ ἰσχύον εὐτολμον εἰς τὸ σῆθος ἐνέβαλε τῷ βασιλεῖ
 τῶν λαῶν· Αἰνείας δὲ ἔστη μετὰ τῶν ἑαυτῷ φίλων· οἱ δὲ
 ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον αὐτὸν προσερχόμενον ζῶντα καὶ
 υγιᾶ, καὶ προθυμίαν αγαθὴν ἔχοντα· ἔ μὴν γε αὐτὸν
 ἐζήτησαν· ἔ γὰρ παρεχάριε ὁ ἄλλος πόνος καὶ κάμα-
 τος, ὃν ἤγειρεν Ἀπόλλων ὁ τέξον ἀργυρῶν ἔχων, καὶ

- Τους δ' Αἴαντε δῶω, καὶ Ὀδυσσεύς, καὶ Διομήδης,
 520 Ὀτρυνον Δαιαοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
 Οὔτε βίας Τρῶων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκάς·
 Ἄλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν εἰοικότες· ἴας τε Κρονίων
 Νηνεμῖς ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
 Ἀτρέμας, ὄφρ' εὐδῆσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
 525 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκίοεντα
 Πνοιῆσι λιγυρῆσι διασκιδιᾶσιν αἴετες·
 Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο·
 Ἀτρείδης δ' ἀν' ὄμιλον ἐφοῖτα, πολλὰ κελεύων.
 ὦ φίλοι, ἀνέρες ἴστέ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνης·
 Αἰδομένων ἀνδρῶν πλέονες σόει, νὲ πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρωται, οὔτε τις ἀλκή·
 Ἥ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θεῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκισσι
 Τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
 Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρό δὲ εἶσατο καὶ τῆς·
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
 540 Δούπησε δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
 Ἐνθ' αὐτ' Αἰνεΐας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Τῆε Διοκλῆος, Κρήθωναί τε, Ὀρσίλοχόν τε·
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
 Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἀλφειοῦ, ὅστ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης·
 Ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρῶσιν ἄνακτα·

ὁ ἀνθρωποκτόνος Ἄρης, καὶ ἡ Ἔρις ἢ ἀπαύστως προθυμουμένη. τοὺς Ἕλληνας δὲ οἱ δύο Ἄϊαντες καὶ ὁ Ὀδυσσεύς καὶ ὁ Διομήδης παρώξυνον μάχεσθαι· ἔτι δὲ καὶ αὐτοὶ οὔτε τὰς δυνάμεις τῶν Τρῶων πεφόβηται, οὔτε τὰς κραυγὰς τε καὶ ἀπειλὰς· ἀλλ' ἔμενον ὅμοιοι ταῖς νεφέλαις, ἃς ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἡσυχίας ἀνέμου οὐσης, ἔστησεν ἐπὶ ὄρεσιν ὑψηλοῖς ἡρέμα τε καὶ ἡσύχως, ἐν ὧσ' ἡρεμεῖ ἡ τοῦ βορέου ὄρμη καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἄγαν χρειωδῶν ἀνέμων, οἵτινες τὰ σκιώδη νέφη πνοαῖς ὀξείαις διασκεδάζουσι πνέοντες. οὕτως οἱ Ἕλληνες ἀνέμενον τοὺς Τρῶας καρτερώς, οὐδὲ ἔφευγον. ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως περιήει ἀνὰ τὸν στρατὸν πολλὰ παρακαλῶν τε καὶ ἐπιτάσων. ὦ φίλοι, ἄνδρες ἐσέ, καὶ ἀνδρείαν ψυχὴν λάβετε, καὶ αἰδεῖσθε ἀλλήλους κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας· καὶ γὰρ τῶν αἰδουμένων ἀνδρῶν πλείους εἰσὶ σφῶρι, ἢ φονεύονται· τῶν φευγόντων δὲ, οὔτε τις ἰσχύς ἐγείρεται, οὔτε δόξα. Ἔφη, καὶ ἠκίτισε διὰ τοῦ δόρατος εὐθέως· ἔτραψε δὲ ἄνδρα πρόμαχον Δηικόωντα τὸν υἱὸν τοῦ Περγᾶσου τὸν φίλον τοῦ μεγαλοψύχου Αἰνείου, ὃν οἱ Τρῶες ὁμοίως τοῖς τέκνοις τοῦ Πριάμου ἐτίμων, ἐπεὶ δὴ ταχύς ἦν μετὰ τῶν πρώτων πολεμεῖν. τοῦτον δὴ δόρατι ἐπληξε κατὰ τὴν ἀσπίδα ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων· αὐτὴ δὲ οὐκ ἐκώλυσε τὸ δόρυ, διήλθε δὲ εἰς τὸ πρόσω καὶ δι' αὐτῆς, ἐπέρασε δὲ διὰ τῆς θωρακίτιδος ζώνης εἰς τὴν ἐσχάτην γαστέρα, ἥτοι τὴν κύστιν, ἢ τὸ παχὺ ἔντερον, πεσὼν δὲ ἐκτύπησεν, ἢ χησαν δὲ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτῷ. τότε δὴ καὶ Αἰνεΐας ἀπέκτεινεν ἄνδρας τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους, τὸν Κρήθωνα καὶ τὸν Ὀρσίλοχον τοὺς υἱοὺς τοῦ Διοκλέως· τούτων δὴ ὁ μὲν πατὴρ κατάρχει ἐν τῇ καλῶς ἐκτισμένῃ Φηρῇ πλούσιος τῇ περιουσίᾳ, τὰ γένος δὲ ἦν ἐκ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ἀλφειοῦ, ὃς εὐρέως ρεῖ διὰ τῆς γῆς τῶν Πυλίων· ὃς ἐγέννησε τὸν Ὀρσίλοχον βασιλεῖα πολλῶν ἀνδρῶν.

- Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον·
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάωνε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
- 550 Τῷ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 Τιμὴν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 Ἄρτυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
- Οἷω τάγε λέοντε δῦα ὄρεος κορυφῆσιν
- 555 Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 Τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῦλα
 Σταθμούς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῶ
 Ἄνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὄξεϊ χαλκῷ·
 Τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμύντε
- 560 Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν εὐοικότες ὑψηλῆσι·
 Τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρνήφιλος Μενέλαος·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ἄτρυνε μένος Ἄρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνεΐαιο δαμείη.
- 565 Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων· πέρι γὰρ διέ ποιμένι λαῶν,
 Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλειε πόνοιο·
 Τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὄξυόεντα,
 Ἄντιον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
- 570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν·
 Αἰνεΐας δ' οὐ μείνε, θοός περ ἑὼν πολεμιστής,
 Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε·
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῶ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·

Ὁρσίλοχος δὲ ἐγέννησε τὸν μεγαλόφυχον Διοκλέα· ἐκ δὲ τοῦ Διοκλέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο, ὁ Κρήθων καὶ ὁ Ὁρσίλοχος ἔμπειροι καλῶς πολέμου παντός· οὗτοι μὲν δὴ εἰς ἡλικίαν ἐλθόντες, ἐπὶ τῶν μελαίων νεῶν ἅμα τοῖς Ἑλλήσιν εἶποντο εἰς τὴν Ἴλιον τὴν καλοῦς ἵππους ἔχουσαν, δίκην τοῖς υἱοῖς τοῦ Ἀτρέως τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ τῷ Μενελάῳ λαμβάνοντες· τούτους δὲ αὐτοῦ τὸ τοῦ θανάτου τέλος ἐκάλεψεν· ὅποιοι οἱ δύο λέοντες ἐν ταῖς κορυφαῖς τοῦ ἔρους ἀνεδράφησαν ὑπὸ τῆ μητρὶ ἐν τοῖς πυκνώμασι τοῦ βαθέος δρυμοῦ· οὗτοι μὲν δὴ ἀρπάζοντες βοῦς καὶ πρόβατα εὐτραφῆ φθείρουσι τὰς ἐπαύλεις τῶν ἀνθρώπων, ἕως οὐ καὶ αὐτοὶ ἀηρέθησαν ἐν χερσὶν ἀνδρῶν δι' ὀξέος σιδήρου· τοιοῦτοι καὶ οὗτοι ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Αἰνείου ἀναιρεθέντες κατέπεσον, ὅμοιοι ὄντες ταῖς ὑψηλαῖς ἐλάταις· τούτους δὲ πεσόντας ἠλέησεν ὁ πολεμικὸς Μενέλαος· ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν καθωπλισμένος σιδήρῳ λαμπρῷ, κραδαίνων τὸ δόρυ· τούτου δὲ τὴν εὐτολμον ἰσχύν ὁ Ἄρης παρῶξεν, ἐκεῖνα βουλόμενος, ὅπως ὑπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Αἰνείου φονευθεῖν· τούτον δὲ ἐθεάσατο Ἀντίλοχος ὁ υἱὸς τοῦ μεγαλοφύχου Νέστορος· ἐπορεύθη δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν· ἐδεδοίκει γὰρ περὶ τῷ βασιλεῖ τῶν λαῶν, μὴ πάθῃ τι, μεγάλως δὲ αὐτοὺς ἀποτυχεῖν καὶ διαμαρτεῖν τοῦ καμάτου ποιήσειεν· οὗτοι μὲν οὖν τὰς τε χεῖρας καὶ τὰ ὀξέα δόρατα ἐναντίον ἀλλήλων εἶχον προθυμούμενοι πολεμεῖν· ὁ Ἀντίλοχος δὲ πᾶν πλησίον ἔστη τοῦ βασιλέως τῶν λαῶν· ὁ Αἰνείας δὲ οὐχ ὑπέμεινε καὶ περ ὧν ταχὺς πολεμιστὴς· ἐπειδὴ ἴδε δύο ἀνδρας παρ' ἀλλήλοις μένοντας· οὗτοι δὲ ἐπειδὴ εἴλκυσαν τοὺς νεκροὺς ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, τούτους μὲν δὴ τοὺς ἀθλίους ἐν ταῖς τῶν φίλων χερσὶν ἔβαλον· αὐτοὶ δὲ ὑπόστρέφαντες

- 575 Αὐτὰ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
 Ἔνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 Ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 Ἔσταδ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κλήϊδα τυχήσας.
- 580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα,
 Ἔσθλὸν Ἀτυμνιάδην· ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
 Χερμαδίφ' ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαίξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
- 585 Αὐτὰρ ὄγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμὸν τε καὶ ὤμους.
 Διθὰ μάλ' εἰστήκει, τύχε γὰρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,
 Ὅφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσιν·
 Τὲς δ' ἴμασ' Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
- 590 Τοὺς δ' ἔκταρ ἐνόησε κατὰ σίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτῆς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φίλαγγες
 Καρτεραὶ· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης, καὶ πότνι Ἐνωῶ.
 Ἡ μὲν, ἔχουσα κιδοιμὸν ἀναιδέα δῆϊοτήτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
- 595 Φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' ἔκτορος, ἄλλοτ' ἔπισθεν.
 Τὸν δὲ ἰδὼν ρίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὄτ' ἀνὴρ ἀπάλαμος, ἰὼν πολέες πεδίοιο,
 Στήν' ἐπ' ὠκύροῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 Ἄφρῳ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω.
- 600 Ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπε τε λαῶ·
 ὦ φίλοι, οἶον δὴ θαυμάζομεν ἔκτορα δῖον,
 Λίχημτὴν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·

μετὰ τῶν πρώτων ἐμάχοντο. τότε δὴ Πυλαιμένην κατέλαβον παραπλήσιον τῷ Ἄρει, τὸν ἡγεμόνα τῶν μεγαλοφύχων πολεμιστῶν Παφλαγόνων. τοῦτον μὲν δὴ ὁ κατὰ πόλεμον ἔνδοξος Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἄτρείως ἐσῶτα ἔτρωσε διὰ τοῦ δόρατος, ἐπιτυχῶν κατὰ τὴν κλεῖν. ὁ Ἀντίλοχος δὲ τὸν Μύδωνα ἔτρωσε τὸν ἡνίοχον καὶ θεράποντα, τὸν ἀγαθὸν υἱὸν τοῦ Ἄτυμνίου· οὗτος γὰρ ὑπέστρεφε τοὺς μονώνυχας ἵππους, διὰ λίθου χειροπληθοῦς ἐπιτυχῶν κατὰ τὸν μέσον ἀγκῶνα· ἐκ τῶν χειρῶν δὲ ἔπεσον χαμαὶ εἰς γῆν αἱ ἡνίαί αἱ ἐξ ἐλεφαντίνων λελευκασμέται οὐτῶν. Ἀντίλοχος οὖν ἐφορμήσας ξίφει τὴν κορυφὴν ἐπληξεν· ὁ δὲ πνευστιῶν ἔπεσεν ἐκ τοῦ καλῶς κατεσκευασμένου ἄρματος ἐν τῇ κόνει κύμβαχος· ἐπὶ δὲ τὴν τοῦ αὐχένος σποιδυλάδι ἀρχὴν, καὶ τοὺς ὤμους ἐπὶ πολὺ μάλα ἴσατο· ἔτυχε γὰρ βαθείας ψάμμου, ἕως οὗ οἱ ἵπποι πλῆξαντες αὐτὸν εἰς γῆν ἐν τῷ κόνιορτῷ ἔρριψαν, οὓς ὁ Ἀντίλοχος μαστίξας ἐπὶ τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων ἤγαγε. τούτους δὲ Ἐκτωρ ἰθεύσατο κατὰ τὰς τάξεις, ὤρμησε δὲ κατ' αὐτῶν βοῶν, ἅμα δ' αὐτῷ ἠκολούθουν καὶ αἱ τῶν Τρῶων ἰσχυραὶ τάξεις· ἠγεῖτο δ' αὐτοῖς ὁ Ἄρης καὶ ἡ σεβαστὴ Ἐνυώ, ἡ μὲν ἔχουσα ἐν χερσὶ τὸν ἀνεπαίσχυντον θόρυβον τοῦ πολέμου, ὁ Ἄρης δὲ ἐν ταῖς παλάμαις εἰνέει δόρυ μέγιστον· ἐπορεύετο δὲ ποτὲ μὲν ἔμπροσθεν τοῦ Ἐκτορος, ποτὲ δὲ ὀπίσθεν. τοῦτον δὲ θεασάμενος ἐφοβήθη ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Διομήδης· ὥσπερ δὲ ὅταν ἀνὴρ τις ἄπειρος τοῦ νῆχσθαι πορευόμενος διὰ πεδίου μακροῦ στη ἐπὶ ποταμῷ ταχέως ρέοντι, εἰς τὴν θάλασσαν ἐβαλλοντι, θεασάμενος αὐτὸν σὺν ἀφρῶ ἠχοῦντα, ἀνέδραμεν εἰς τὰ ὀπίσω· οὕτω τότε ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως ἀνεχώρει, καὶ πρὸς τὸν λαὸν εἶπεν· ὦ φίλοι, ὁποῖόν τι θαυμάζομεν, τὸν ἔνδοξον Ἐκτορα πολεμιστὴν τε εἶναι, καὶ εὐτολμον

- Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῶ ἀνδρὶ ἑοικώς·
 605 Ἄλλα πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 Εἶχετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἴφι μάχεσθαι·
 Ὡς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν·
 Ἔνθ' ἔκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
 Εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε, Μενέσθην, Ἀγχιάλόν τε·
 610 Τῷ δὲ πεσόντ' ἔλενσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 Σπῆ δὲ μάλα ἐγγυὸς ἰῶν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισφῷ
 Ναῖε πολυκτῆμων, πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐμοῖρα
 Ἦγ' ἐπικουρήσοιτα μετὰ Πριάμῳν τε καὶ υἴας·
 615 Τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 Νειαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
 Δούπησεν δὲ πεσῶν· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχουαν
 Ὀξία, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλὰ·
 620 Αὐτὰρ ὁ λάξ προσβαῖς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
 Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 Ὡμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελτέεσι·
 Δεῖσε δ' ὄγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρῳῶν ἀγερώχων,
 Οἳ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφίστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
 625 Οἳ ἐ, μέγαν περ ἑόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυόν,
 Ὡσαν ἀπὸ σφειῶν· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμήχθην·
 Ὡς οἱ μὲν ποιέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην ἦν τε, μέγαν τε,
 Ὡρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόφι μοῖρα κραταιή·
 630 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

μαχητῆν· τούτῳ δὲ αἰεὶ πάρεστιν εἰς ἀπὸ τῶν θεῶν, ὅστις ἀποσοβεῖ τὸν ὄλεθρον· καὶ νῦν αὐτῷ πάρεστιν ἐκεῖνος ὁ Ἄρης θνητῷ ἀνδρὶ ὁμοιωθεὶς· ἀλλὰ πρὸς τοὺς Τρῶας βλέποντες αἰεὶ ὑπίσω ὑποποδίζοντες ὑποχωρεῖτε, μὴ δὲ τοῖς θεοῖς πολεμεῖν ἰσχυρῶς προθυμείσθε. Οὕτω δὴ εἶπεν· οἱ Τρῶες δὲ πάνυ ἐγγὺς αὐτῶν παρεγένοντο· τότε Ἐκτωρ ἀπέκτεινε δύο ἀνδρας πολέμου ἐμπείρους ἐν ἐνὶ ἄρματι ὄντας, τὸν Μενέσθην καὶ τὸν Ἀγχιάλον· τούτους δὲ πεσόντας ὤκτειρεν ὁ τοῦ Τελαμῶνος μέγας Αἴας· παρελθὼν δὲ ἔστι μάλα πλησίον, καὶ ἠκόντισε δόρατι λαμπρῷ, καὶ ἔτρωσεν Ἄμφιον τὸν υἱὸν τοῦ Σελάγου, ὃς δὴ ἐν τῇ Παισῶ πόλει τῆς Τροίας κατῴκει, πολυθρέμμων ὢν, καὶ πολλὰ λήϊα ἔχων· ἀλλ' ἢ μοῖρα αὐτὸν ἤγεν βοηθήσοντα ἐπὶ τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς υἱούς· τοῦτον δὴ ἔπληξε παρα τὴν θωρακίτιν ζώνην ὁ τοῦ Τελαμῶνος Αἴας, ἐν τῇ ἐσχάτῃ δὲ γαστρὶ ἐπάγη τὸ μακρὸν δόρυ, πεσὼν δὲ ἐφόρησεν· ὁ λαμπρὸς δὲ Αἴας ἐπέδραμε σκυλεύσων τὰ ὄπλα· οἱ Τρῶες δὲ ἐπ' αὐτὸν ἔχεαν δόρατα ὀξέα τε καὶ λαμπρότατα, πολλὰ δὲ κατὰ τῆς ἀσπίδος ἀνεδέξατο· οὗτος δὲ τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς τὸ σῶμα πείσας, ἐκ τοῦ νεκροῦ τὸ σιδηροῦν δόρυ εἴλκυσεν· οὐκέτι δὲ τὰ ἄλλα περικαλλῆ ὄπλα ἠδυνήθη ἀφελέσθαι ἀπὸ τῶν ὤμων, κατηπίεγετο γὰρ ὑπὸ τῶν βελῶν· ἐφραβήθη δὲ αὐτὸς τὸν ἰσχυρὸν ὑπερασπισμὸν τῶν ὑπερηφανῶν Τρῶων· οἱ δὴ πολλοί τε καὶ ἀγαθοὶ παρίσταντο δόρατα κατέχοντες, οἱ καί περ ὄντα αὐτὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν, καὶ λαμπρὸν ἀπεωθήσαντο ἀφ' ἐαυτῶν· οὗτος δὲ διασεισθεὶς ὑπεχώρησεν· Οὕτως οὗτοι μὲν ἐνήργαυον κατὰ τὴν ἰσχυρὰν μάχην· Τληπόλεμον δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Ἡρακλέους τὸν μέγαν τε καὶ γενναῖον παρῴρμησε κατὰ τοῦ ἰσοθέου Σαρπηδόνοιο ἢ ἰσχυρὰ μοῖρα· οὗτοι δὴ ἐπειδὴ πλησίον ἐγένοντο κατ' ἀλλήλων ἐπερχόμενοι, ὅτε υἱὸς, καὶ ὁ ἐγγονός

- Ἰῶς θ', υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Γληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε.
 Σαρπηδὸν, Λυκίων βουλευφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν ἐνθάδ' εἶντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 Φευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
 Ἄλλ' οἶόν τινα φασὶ βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμονα, θυμολέοντα·
 640 Ὅς ποτε δευρ' ἐλθῶν, ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
 Ἐξ οἷσιν σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πάλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀτομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,
 645 Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίας, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 Ἄλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα πύλας αἴθραο περήσειν.
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἠΐδα·
 Γληπόλεμι, ἦτοι κεῖνος ἀπάλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
 Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 650 Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν·
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 Εὐχος ἐμοὶ δάσειν, ψυχὴν δ' αἶδι κλυτοπόλῳ·
 655 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
 Γληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὀμαρτῆ δούρατα μακρὰ
 Ἐκ χειρῶν ἠΐξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἔλθ' ἀλεγεινὴ.

τοῦ τὰς νεφέλας ἀθροίζοντος Διὸς, πρὸς τοῦτον πρό-
 τερον ὁ Τληπόλεμος εἶπε λόγον ὧν Σαρπηθὸν βου-
 λευτὰ τῶν Λυκίων, τίς σοι ἀνάγκη φοβεῖσθαι ἐν-
 ταῦθα ὄντι ἀνδρὶ ἀπείρῳ πολέμου; ψευδόμενοι δὲ σεί-
 λέγουσιν εἶναι υἱὸν τοῦ τὴν αἰγίδα φορούντος Διὸς,
 ἐπειδὴ πολὺ ἐνδεὴς εἰ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων, οἳ ἐκ
 τοῦ Διὸς ἐγένοντο ἐπὶ τῶν προγενεστέρων ἀνθρώ-
 πων· ἀλλ' ὁποῖον τινα λέγουσιν τὴν Ἡράκλειον ἰ-
 σχύν, ἤτοι τὸν Ἡρακλῆα εἶναι, τὸν ἐμὸν πατέρα, θρα-
 σεῖς καὶ ἀπνηεῖς ὑπαμέροντα, λέοντος ὄρμην ἔχον-
 τα, ὡς ποτε ἀφικόμενος ἐνθάδε χάριν τῶν ἵππων
 τοῦ Λαομέδοντος, σὺν ἑξὶ μόναις ναυσὶ, καὶ ἀν-
 δράσειν ὀλίγοις ἐξεπόρθησε τὴν πόλιν τῆς Ἰλίου,
 καὶ τὰς ὁδοὺς χήρας ἐποίησεν, ἤτοι ἠρήμασε· σοὶ
 δὲ δειλὴ μὲν ψυχὴ ἐστίν, ἀπόλλυνται δὲ ὁ ὑπὸ σέ
 στρατός, οὐδὲ κατὰ τι σε ὑπολαμβάτω ἔσσεσθαι
 βοήθειαν τοῖς Τρωσὶν ἀφικόμενον ἐκ τῆς Λυκίας,
 οὐδὲ εἰ πάνυ ἰσχυρὸς εἶ, ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ ἀναιρεθέν-
 τα τὰς πύλας τοῦ Ἰδίου περάσειν. Πρὸς τοῦτον
 δὲ Σαρπηθῶν ὁ ἡγεμὼν τῶν Λυκίων ἐξεναντίας ἔλε-
 γεν· ὦ Τληπόλεμε, ἐκείνος μὲν ἀπώλεσε τὴν ἰε-
 ρὰν Ἰλίον, ἀνδρὸς ἀνοίαις τοῦ λαμπροῦ Λαομέδον-
 τος, ὃς δὴ αὐτὸν εὖ ποιήσαντα χαλεπῶ λόγῳ ἐπέ-
 πληξεν, οὐδὲ ἀπέθωκε τοὺς ἵππους, εἰς χάριν ἀφι-
 κέτο πόρθωθεν· σοὶ δ' ἐγὼ οἶομαι φόνον καὶ μαίραν
 θανατηφόρον ἐνταῦθα γενήσεσθαι ἐξ ἐμοῦ, ἀναιρε-
 θέντα δὲ σε ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ δόρατος, ἐμοὶ μὲν δώ-
 σειν καύχημα, τῷ Ἰδῷ δὲ τῷ ἵππους ἐνδοξοὺς
 ἔχοντι, τὴν ψυχὴν. Οὕτως εἶπεν ὁ Σαρπηθῶν· ὁ
 Τληπόλεμος δὲ τὸ ἐκ μελίας δένδρου δόρυ ἀνέτει-
 νε· καὶ τούτων μὲν τὰ μακρὰ δόρατα ὁμοῦ καὶ ἐν
 τῷ αὐτῷ ὤρμισαν ἐκ τῶν χειρῶν· ὁ μὲν οὖν Σαρ-
 πηθῶν ἔτρωσε τὸν Τληπόλεμον κατὰ τὸ μέσον τοῦ
 αὐχένος, ἡ ἀλγεῖνὴ δὲ ἐπιδορατῆς διόλου ἐπέρασε,

- Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλεψε.
- 660 Τηληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
Βεβλίκει· αἰχμὴ δὲ δίσσυτο μαιμῶσσα,
Ὅστέω ἐγχιφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄρυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἐταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δὲ μιν δόρυ μακρὸν
- 665 Ἐλκόμενον· τὸ μὲν οἷτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐρόησε,
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
Σπυδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τηληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
- 670 Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμικσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἥ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο Διῶκοι,
Ἥ ὄγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῦρσιμον ἦεν,
- 675 Ἰφθίμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.
Τῷ ρὰ κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἐνθ' ὄγε Κοίρανον εἶλεν, Ἀλάστορά τε, Χρόμιόν τε,
Ἄλκανδρόν θ', Ἄλιόν τε, Νημόνά τε, Πρύτανίν τε.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
- 680 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδῶν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυνδὸν ἔειπε·
Πριάμειδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἰάσης
- 685 Κεῖσθαί· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,

κῆ δὲ αὐτὸν σκοτεῖνῃ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκάλυψεν. ὁ Τληπόλεμος δὲ τὸν Σαρπηδόνα ἔτρωσε κατὰ τὸν ἀριστερὸν μηρὸν δέρατι μακρῷ διήλθε δὲ ἢ ἐπιδορατὶς σφόδρα ὀρμῶσα, τῷ ὄστέα πλησιάσασα, ὁ δὲ πατὴρ ἔτι τὸν ὄλεθρον ἀπεσόβησεν. Οἱ μὲν οὖν ἔνδοξοι φίλοι τὸν ἰσάθειον Σαρπηδόνα ἐξῆγον ἀπὸ τοῦ πολέμου· ἐβάβρυξε δὲ αὐτὸν τὸ μακρὸν δόρυ συρόμενος· οὐδεὶς γὰρ αὐτὸ ἰσκέφατο, οὐδὲ ἐθεάσατο, ἐξελευσάσθαι τοῦ μηροῦ τὸ ἐκ μελίας δένδρου δόρυ, ὅπως ἐπιβῆ; καὶ ὀρθὸς στῆ, ἐπειγομένων αὐτῶν· τοιοῦτον γὰρ εἶχον κάματον περὶ αὐτὸν πονούμενοι· τὸν Τληπόλεμον δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους οἱ εὖοπλοι Ἕλληνες ἐξῆγον ἀπὸ τοῦ πολέμου· ἐθεάσατο δὲ αὐτὸν ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς ψυχὴν ἔχων καρτεράν· προεθυμήθη δὲ καὶ ἐνεθουσίασεν ἢ φίλη αὐτοῦ ψυχὴ· ἐλογίσασατο δὲ μετὰ ταῦτα κατὰ λογισμὸν καὶ δίκνοϊαν, ἢ προσωτέρω τοῦ μεγαλοκτύπου Διὸς τὸν υἱὸν διώξειεν, ἢ οὗτος τὴν ψυχὴν τῶν πλειόνων Λυκίων ἀφέλοιτο· οὐκ ἦν δὲ τῷ μεγαλοφύχῳ Ὀδυσσεῖ πεπρωμένον ἀποκτεῖναι τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Διὸς σιδήρῳ ἀξεῖ· δι' ὃ δὴ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν Λυκίων ἔτρεψε τὸν αὐτοῦ θυμὸν ἢ Ἀθηναῖ· τότε οὗτος ἀπέκτεινε τὸν Κοίρανον, καὶ τὸν Ἀλάσσορα, καὶ τὸν Χρόμιον, καὶ τὸν Ἀλκάνδρον, καὶ τὸν Ἄλιον, καὶ τὸν Νοήμονα, καὶ τὸν Πρύτανιν· καὶ δὴ πλείονας ἔτι ἀπὸ τῶν Λυκίων ἀπέκτεινεν ἅπ' ὁ ἔνδοξος Ὀδυσσεὺς, εἶγε μὴ ταχέως ἐθεάσατο ὁ τὴν κόριν ῥαδίως κινῶν μέγας Ἐκτωρ· ἐπορευθεὶς δὲ διὰ τῶν πρωταγωνιστῶν καθωπλισμένος σιδήρῳ λαμπρῷ, φόβον κομίζων τοῖς Ἕλλησιν· ἔχάρη δὲ ἄρα ἐπ' αὐτῷ προσερχομένῳ Σαρπηδῶν· ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς, λόγον δὲ οἰκτρὸν τε καὶ ταπεινὸν εἶπεν· ἄ, ἡμεῖ τοῦ Πριάμου, μηδαμῶς νῦν με καταλίπης σπάρραγμα τοῖς Ἕλλησι κείσθαι· ἀλλ' ἐπικούρησόν, καὶ μετὰ ταῦτα καταλιπέτω με ἢ ζωὴ ἐν τῇ ὑμετέρα πόλει· ἐπειδὴ ἔγωγε οὐκ ἔμελλον ἄρα ὑπαστρέφας εἰς

Νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἔς πατρίδα γαῖαν,
 Εὐφρανεῖν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Ἦς φάτα τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 690 Ἄλλα παρηΐξε λελιημένος, ὄφρα τάχιστα

Ἦσασιν Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι

Εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·

Ἐκ δ' ἄρα οἱ μῆρου δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

695 Ἰφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·

Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·

Αὐτίς δ' ἀμκνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέας

Ζώγρει ἐπιπνεῖουσα κακῶς κικαφνῶτα θυμὸν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρῃ καὶ Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ

700 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαιτάων ἐπὶ νηῶν,

Οὔτε ποτ' ἀντιφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω

Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρῳέσσιν Ἄρῃα.

Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν

Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;

705 Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην,

Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτάλιον, Οἰνόμαόν τε,

Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,

Ὅς ῥ' ἐν Ἰλῇ καίεσκε, μέγα πλοῦτοιο μεμπλῶς,

Δίμῃ κεκλιμένος Κηφισσίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι

710 Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες·

Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ Λευκώλενος Ἥρῃ

Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,

Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυταίων,

τὸν οἶκον, εἰς τὴν ἀγαπῆτὴν γῆν τῆν πατρίδα, εὐφρανεῖν τὴν ἀγαπῆτὴν γαμετὴν, καὶ τὸν ἐν βρεφικῇ ἡλικίᾳ υἱόν. Οὕτως εἶπεν. οὐδὲν δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ τὴν περικεφαλαίαν ραδίως κινῶν Ἔκτωρ, ἀλλὰ παρέδραμε τῷ θυμῷ θερμαινόμενος καὶ ὑποκαϊόμενος, ὅπως λίαν ταχέως ἀπωθήσαστο τοὺς Ἕλληνας, πολλῶν δὲ ἀφέλοιτο τὴν ψυχὴν. Οἱ μὲν οὖν ἔνδοξοι φίλοι τὸν ἰσόθεον Σαρπηδόνα ἐκάθισαν ὑπὸ τῆς αἰαίας δρυὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διός· ἐκ τοῦ μηροῦ δὲ αὐτοῦ τὸ ἐκ μελίας δένδρου δόρυ εἴλκυσεν ἔξω ὁ ἰσχυρὸς Πελάγων, ὃς αὐτῷ φίλος ἀγαπητὸς ἦν· τοῦτον δὲ κατέλιπεν ἡ ψυχὴ, σκότος δὲ κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκέχυτο· αὐθις δὲ ἀνέπνευσεν ἡ πνοὴ δὲ τοῦ Βορέου περιεζώγρει, καὶ εἰς τὸ ζῆν ἦγεν ἐπιπνεύουσα κακῶς εκπεπνευκότα τὴν ἀναπνοήν. Οἱ Ἕλληνες δὲ ὑπ' Ἄρεος, καὶ Ἐκτορος τοῦ σιδήρω καθωπλισμένου, οὔτε ποτε προτροπάδην ἔφευγον ἐπὶ τὰς μελαίνας ναῦς, οὔτε ποτε μαχόμενοι ἀντεπήρσαν, ἀλλ' αἰεὶ ὀπίσω κατ' ὀλίγον ὑπεχώρουσαν, ἐπειδὴ ἤκουσαν τὸν Ἄρην ἐν τοῖς Τρωσίν εἶναι· τότε τίνα πρῶτον, τίνα δὲ ὕστερον ἀπέκτειναν Ἐκτωρ ὁ παῖς τοῦ Πριάμου, καὶ ὁ χαλκοῦς Ἄρης; Τεῦθραντα τὸν ἰσόθεον, ἐπ' αὐτῷ τὸν ἰππικὸν Ὀρέστην, καὶ τὸν πολεμιστὴν Τρῆχον τὸν ἀπὸ Αἰτωλίας, καὶ τὸν Οἰνόμαον, καὶ τὸν Ἐλεον τὸν υἱὸν τοῦ Οἴνοπος, καὶ Ὀρέσβιον τὸν ποικίλῃν ἔχοντα μίτραν, ὃς ἐν Ἰλῆ τῇ πόλει κατῴκει, μεγάλως ἐπιμελούμενος, ὅπως κτήσῃται πλοῦτον, τῇ Κηφισίδι λίμνῃ παρακείμενος· παρ' αὐτῷ δὲ ἄλλοι Βοιωτοὶ κατῴκουσαν, πάντες πλούσιοι λαὸν ἔχοντες. τούτους δὲ ἐπειδὴ ἐθεάσατο ἡ θεὰ ἡ λευκὰς ἔχουσα τὰς ὀλένας Ἥρα, φονεύοντας τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ ἰσχυρᾷ μάχῃ, εὐθέως πρὸς τὴν Ἀθηναῖαν λόγους ταχεῖς ἔλεγε· Φεῦ φεῦ, ὦ τέκνον τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διός

- 715 Ἦ ρ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἴφρη.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθισε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
- 720 Ἦ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν Ἴππους
 Ἴφρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο.
 Ἦβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξοι ἀμφίς.
 Τῶν ἦτοι χρυσῆν ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
- 725 Χάλκε' ἐπίσσωτρα, προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 Πλῆναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
 Δίφρος δὲ χρυσεῖσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν
 Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
 Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ρύμδος πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
- 730 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγὸν, ἐν δὲ λέπαδνα
 Κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἦγαγεν Ἴφρη
 Ἴππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑάνον πατρός ἐπ' οὐδεῖ
- 735 Ποικίλον, ὃν ρ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμει χερσίν·
 Ἦ δὲ, χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυβέντα,
 Ἄμφι δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται·
- 740 Ἐν δ' Ἐρις, ἐν δ' Ἀλκῆ, ἐν δὲ κρυδέσσα Ἴωνη·
 Ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου,
 Δεινὴ τε, σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

ἀκαταπόνητε Ἀθηνᾶ, ὄντως που μάταιον λόγον ὑπεσχόμεθα τῷ Μενελάῳ, ἐκπορθήσαντα τὴν καλῶς τετειχισμένην Ἴλιον ὑποστρέψαι, εἰ οὕτω μαινέσθαι παραχωρήσωμεν τὸν ὀλέθριον Ἄρην. ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἡμεῖς φροντίσωμεν ὀρμητικῆς τε καὶ πολεμικῆς ἰσχύος. Οὕτως εἶπεν. οὐκ ἠπέιθισε δὲ ἡ θεὰ ἡ εὐόφθαλμος Ἀθηνᾶ. ἡ μὲν οὖν ἐπιπορευομένη τοὺς χρυσοχαλίους ἵππους εὐτρέπιζεν Ἥρα, ἡ ἔντιμος θεὰ, ἡ θυγάτηρ τοῦ μεγάλου Κρόνου. ἡ Ἡβη δὲ ταχέως τοῦ ἄρματος περιέβαλε τοὺς ἐπικαμπεῖς τροχοὺς, χαλκοῦς ὄντας, ὅτῳ κνήμας ἔχοντας, τῷ σιδηρῷ ἄξονι χωρὶς τούτων ἡ μὲν ἀψὶς χρυσοῦ ἔστιν ἀφάρτος, ἀνωθεν δὲ ἐπίσωτρα χαλκᾷ προσηρμοσμένα θαυμαστά ἰδεῖν. αἱ χοινικίδες δὲ τῶν τροχῶν ἐξ ἀργύρου εἰσι περιφερεῖς ἐκατέρωθεν τοῦ ἄξωνος. τὸ ἄχημα δὲ χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς λάφοις ἐνδεδεμένον ἐπικείται. δύο δὲ κυκλοτερεῖς περιφερειαὶ εἰσι. ἐκ τούτου δὲ ῥυμὸς ἀργυροῦς ἦν, ἦτοι ὁ προσηρημένος τῷ ζυγῷ κανῶν. ἐπὶ τῷ ἄκρῳ δὲ ἔδησε τὸν περικαλλὴ χρυσοῦν ζυγόν, ἐνέβαλε δὲ μασχαλιστήρας περικαλλεῖς, χρυσοῦς. ὑπὸ τὸν ζυγὸν δὲ ἤγαγεν ἡ Ἥρα τοὺς ταχεῖς ἵππους, ἐφιεμένη φιλονεικίας καὶ μάχης. Ἡ Ἀθηνᾶ δὲ, ἡ θυγάτηρ τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διός, τὸν μαλακὸν δὴ καὶ ποικίλον πέπλον, τὰς περόνας λύσασσα, καταφέρεσθαι ἀφῆκεν ἐπὶ τῷ ἐδάφει τοῦ πατρὸς, ὃν αὐτὴ ἐποίησε, καὶ ἐξεπόνησε ταῖς χερσὶ. αὐτὴ δὲ ἐνδυσασμένη τὸν χιτῶνα τοῦ τὰς νεφέλας ἀθροίζοντος Διός, ὅπλοισ ἐπὶ τὸν πόλεμον καθωπλίζετο τὸν αἴτιον δακρύων, τοῖς ἄμοις δὲ περιεβάλετο τὴν κροσσωτὴν αἰγίδα, τὴν φοβερὰν, ἣν Φόβος μὲν πανταχόθεν περικυκλοῖ, ἐντὸς δὲ ἦν ἡ Φιλονεικία, καὶ ἡ Ἰσχύς, καὶ ἡ κλαίονσα Δίωξις. καὶ ἔτι ἡ τῆς Γοργόνος κεφαλὴ τοῦ φοβεροῦ θηρίου, φοβερά τε, καὶ καταπληκτικὴ, τεράστιον τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διός. ἐπὶ τῇ κε-

- Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυρέην θέτο τετραφάλῃρον
Χρυσείην, ἑκατὸν πόλεων πρύλέσσο' ἀραρυῖαν.
- 745 Ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσατο· λάζετο δ' ἔγχος
Βραῦ, μέγα, στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἑρώων, τοῖσί τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρι.
Ἦρη δὲ μᾶστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἀρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὀραι,
- 750 Ταῖς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανόσ, Οὐλύμπός τε,
Ἦμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥά δι' αὐτάων κεντρινεκέας ἔχον ἵππους·
Εὖρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων,
Ἄκροτάτη κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
- 755 Ἐἶθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἦρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε·
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερά ἔργα;
Ὅς τοῖόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μάψ, ἀτὰρ εἰ κατὰ κόσμον· ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
- 760 Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄφρονα τοῦτον αἰέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολάσεται, αἴ κε Ἄρνα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἔξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
- 765 Ἄρρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελεῖν,
Ἦ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακαῖς οὐδύναισι πελαζεῖν.
Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἦρη·
Μᾶστιξε δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθη
Μετσηγυῖς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
- 770 Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,

φαλῆ δὲ ἔθετο περικεφαλαίαν κύκλῳ φαλούς ἦτοι ἦλως
 ἔχουσαν, καὶ τετταρας φαλοὺς ἐξέχοντας (οἱ δὲ εἰσιν
 ἦλοι λαμπροὶ περὶ τὸ μεταπον τῆς περικεφαλαίας κα-
 τακροῦμενοι) χρυσῆν, ἑκατὸν πόλεων πέζοις ἡρμῶσ μῆ-
 νη. ἀνέβη δὲ τοῖς ποσὶν εἰς τὰ πύρινα ὀχήματα· ἔλα-
 βε δὲ δόρυ βαρὺ, μέγα, ἰσχυρὸν, ᾧ δαμάζει τὰς τά-
 ξεις τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν, οἷς ἀν' ὀργισθῆ ἢ ἰσχυρὸν πα-
 τέρα ἔχουσα. ἢ Ἥρα δὲ ταχέως μᾶστιγι τοὺς ἵππους
 ἐπέπληττεν· αὐτομάτως δὲ αἱ πυλαι τοῦ οὐρανοῦ ἠνε-
 φῆθησαν, ἃς ἐφύλαττον αἱ Ἥραι, αἷς ἐπ' ἐξουσίας
 ἐστὶν ὁ μέγας οὐρανὸς καὶ ὁ Ὀλύμπος, καὶ ἀνοίξαι
 νέφος πυκνὸν καὶ κλείσαι. ἐκείθεν δὲ αὐτῶν ἠλαυνον
 τοὺς ἵππους τοὺς κέντρῳ μαστιζομένους· καὶ οὕτω τὰς
 ἀναβάτας φέροντας· εὐρον δὲ τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου καθή-
 μενον χαρὶς τῶν ἄλλων θεῶν, ἐν τῇ ὑψιλοτάτῃ κορυ-
 φῇ τοῦ πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος Ὀλύμπου. ἐκεῖ δὲ τοὺς
 ἵππους στήσασα ἢ θεὰ ἢ λευκὰς ὠλένας ἔχουσα Ἥρα
 Δία τὸν βασιλέα, τὸν υἱὸν τοῦ Κρόνου ἠράτησε, καὶ
 πρὸς αὐτὸν εἶπε. ᾧ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσᾶς τῷ Ἄρει,
 διὰ τὰ ἰσχυρὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα ἔργα; ὅσον
 καὶ οἶον λαὸν τῶν Ἑλλήνων ἔφθειρε ματαίως ἄνευ αἰ-
 τίας, οὐδὲ κατὰ τὸ πρέπον, ἐμοὶ δὲ λύπη ἐστίν. οὐ-
 τοι δὲ ἐφ' ἡσυχίας εὐφραίνονται, ἢ τε Ἀφροδίτῃ, καὶ ὁ
 τὸ ἀργυροῦν τόξον ἔχων Ἀπόλλων, τὸν ἀνέκτον τοῦτον
 ἀναπέισαντες, ὃς οὐδεμίαν δικαιοσύνην ἐπίσταται· ᾧ
 Ζεῦ πάτερ, ἀρά μοι ὀργισθῆσῃ, εἰάν τὸν Ἄρην δεινῶς
 πλήξασα τῆς μάχης ἀποδιώξω; Πρὸς ταύτην δὲ ἀπο-
 κρισμένος εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας ἀθροίζων Ζεὺς. ἄγε
 μὴν παρῶρμισον αὐτῷ τὴν λαφυραγωγὸν Ἀθηναίη,
 ἣτις εἴωθε μάλιστα ἐμβάλλειν αὐτὸν εἰς ὀδύνας κα-
 κάς. Οὕτως εἶπεν. ὑπήκουσε δὲ ἢ θεὰ ἢ λευκὰς ἔχου-
 σα τὰς ὠλένας Ἥρα· ἐμάστιξε δὲ τοὺς ἵππους· οὗτοι
 δὲ ἐκόντες ἐπέτοτο μεταξὺ τῆς γῆς, καὶ τοῦ τοὺς
 ἀστέρας ἔχοντος οὐρανοῦ. ὅσον δὲ οἰμηγλάδες καὶ ἀ-
 ρατον εἶδὲ τις ἀνὴρ τοῖς ὀφθαλμοῖς καθήμενος ἐν πε-

- Ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω ἐπὶ οἴνοπα πόнтου,
 Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἴξον, ποταμῶ τε ρέοντε,
 Ἦχι ροὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 775 Ἐνθ' ἵππους ἕστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.
 Τοῖσι δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 780 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
 Ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
 Ἥ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 Ἐνθα σταῖσ' ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
 Ὅς τόσον αὐδήσας χ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·
 Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
 Ὀφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 790 Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἰδείδισαν ὄμβριμον ἕγχος·
 Νῦν δ' ἔκαθεν πόλιος κοίλαις ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
 Ὡς εἰπούσα, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου·
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εὖρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισι καὶ ὄχεσφι
 795 Ἐλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ·
 Ἴδρωὺς γάρ μιν ἕτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τρίβετο, κάμνε δὲ χεῖρα·
 Ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἶμ' ἀπεμόργνυ·

ριοπῆ βλέπων ἐπὶ τὴν μέλαιναν θάλασσαν, τοσοῦτον ἐπιπηδῶσιν οἱ εἰς ὕψος μετ' ἤχου αἰρόμενοι ἵπποι τῶν θεῶν. ἀλλ' ὀπηνίκα δὴ εἰς τὴν Τροίαν ἀφίκοντο, καὶ εἰς τοὺς ρέοντας ποταμούς, ὅπου ὁ Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος συμβάλλουσι τὰ ρεύματα, ἐκεῖ τοὺς ἵππους ἔστησεν ἡ θεὰ ἢ λευκὰς ὠλένας ἔχουσα Ἦρα, λύσασα ἐκ τοῦ δίφρου, περιέχει δὲ ἀορασίαν πολλὴν· τούτοις δὲ θεῖαν ἐδωδὴν ὁ Σιμοὺς ἐβλάστησε βόσκεισθαι. αὐταὶ δὲ ἐπορεύθησαν ὅμοιαι ταῖς δειλαῖς περιστεραῖς κατὰ τὰ ὀρμήματα καὶ τὰς πτήσεις, ἀνδράσιν Ἑλλήσι βοηθῆσαι προθυμούμεναι· ἀλλ' ὀπηνίκα δὴ κατέλαβον ὅπου οἱ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἴσταντο περὶ τὴν ἰσχύν τοῦ ἵππικου Διομηδους, ἤτοι τὸν Διομηδὴν αὐτὸν, συστρεφόμενοι, λέουσιν ὠμοβόροις ὅμοιοι, ἢ χοίροις ἀγρίοις, ὧν ἡ δύναμις οὐκ ἀσθενὴς ἐστίν· ἐκεῖ στασα ἐβόησεν ἡ θεὰ ἢ λευκοβραχίων Ἦρα, ὁμοιωθεῖσα τῇ μεγαλοψύχῳ Στέντορι τῷ ἰσχυρᾷ φωνὴν ἔχοντι, ὅς τοσοῦτον ἐφώνει ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα· ὦ Ἕλληνες, αἰσχύνῃ, κακὰ ὀνειδίη, κατὰ μορφήν μόνον θαυμαστοί, ἕως μὲν εἰς τὸν πόλεμον ἀνεστρέφετο ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς, οὐδεπώποτε οἱ Τρῶες πρὸ τῶν πυλῶν τῶν Δαρδανίων ἐπορεύοντο· ἐκείνου γὰρ τὸ ἰσχυρὸν δόρυ ἐφοβούντο· νῦν δὲ πόρρω τῆς πόλεως ἐπὶ ταῖς βαθείαις ναυσὶ πολεμοῦσι. Οὕτως εἰποῦσα ἰσχύν τε καὶ ψυχὴν ἐκάστου παρῴξυνεν· ἡ θεὰ δὲ ἢ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα πρὸς τὸν υἱὸν τοῦ Τυδείως ὤρμησεν, εὔρε δὲ τὸν βασιλέα αὐτὸν παρὰ τοῖς ἑαυτοῦ ἵπποις καὶ τοῖς ἄρμασιν ἀναπαύοντα τὸ τραῦμα, ὅπερ αὐτὸν ἔτρωσεν ὁ Πάνδαρος οἴστῳ· ὁ ἰδρῶς γὰρ αὐτὸν κατεπόνει τοῦ πλατέος λώρου τῆς ἀσπίδος, τῆς καλῶς κυκλοτεροῦς οὔσης· ὦ ἐπετρίβeto, ἐκοπία δὲ κατὰ τὴν χεῖρα· ἀνασχῶν δὲ τὸν κρεμαστῆρα τῆς ἀσπίδος, τὸ μέλαιν αἶμα ἀπέψατε καὶ ἀπέμασε.

- Ἰππέϊου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·
 800 Ἥ ὄλιγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
 Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
 805 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκκλον.
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὄν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
 Κούρους Καδμείων προκαλίζετο. πάντα δ' ἐνίκα
 Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παράθ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 810 Καί σε προφροιάς κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
 Ἄλλὰ σευ ἠ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 Ἥ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδεὸς ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομίδης·
 815 Γινώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο,
 Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οἷδ' ἐπικεύσω·
 Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
 Ἄλλ' ἔτι σῶν μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 Οὐ μὲν εἶας μακαρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 820 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
 Ἐλθῆσ' ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτά με ὄξ' εἰ χαλκῶ.
 Τοῦνεκα νῦν αὐτὸς τ' αἰαχάζομαι, ἠδὲ κα' ἄλλους
 Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐθάδ'· πά τας·
 Γινώσκω γὰρ Ἄρνα μάχην ἀνὰ κοίρανέετα.
 825 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Τυδείδῃ Διομίδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένῃ θυμῷ,

ἡ θεὰ δὲ ἤφατο τοῦ ζυγοῦ τῶν ἵππων καὶ εἶπεν· ὄντως οὐδὲν ὅμοιον ἑαυτῷ παῖδα ἐγέννησεν ὁ Τυδεὺς· ὁ Τυδεὺς μικρὸς μὲν ἦν τὸ σῶμα, ἀλλὰ πολεμιστὴς ἦν· καὶ δὴ ὅτε πολεμεῖν αὐτὸν οὐκ εἶων ἔγω, οὐδὲ ἐνθουσιῶδῶς ὄρμῃν, καὶ ὀπηνίκα ἦλθεν ἀνευ τῶν Ἑλλήνων πρεσβευτῆς εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ πολλοὺς Θηβαίους, εὐωχεῖσθαι αὐτὸν ἐκέλευον ἰσχύως ἐν τοῖς οἴκοις· οὗτος δὲ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀνδρείαν ἔχων ὥσπερ πρότερον, τοὺς νέους τῶν Θηβαίων προεκαλεῖτο· πάντα δὲ ἐνίκα ραδίως· τοιαύτη βοήθος αὐτῷ παρῆν ἔγωγε. σοὶ δὲ ἐγὼ μὲν παρίσταμαι, καὶ φυλάττω, καὶ σε προθύμως πολεμεῖν τοῖς Τρωσὶ κελεύω· ἀλλὰ σου τὰ μέλη, ἢ κόπος ἐκ πολλῆς κινήσεως γινόμενος εἰσῆλθε, καὶ κατέλαβεν, ἢ δῆπου σε κατέχει φόβος ὁ εἰς ἀψυχίαν ἄγων, οὐ σύ γε μετὰ ταῦτα υἱὸς ἔσῃ τοῦ συνετοῦ Τυδέως τοῦ υἱοῦ τοῦ Οἰνέως. Πρὸς ταύτην δὲ ἀποκρινόμενος ὁ ἰσχυρὸς Διομήδης, εἶπε· γινώσκω σε, ὦ θεὰ, θύγατερ τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος Διὸς, δι' ὃ σοὶ προθύμως λόγον ἔρω, οὐδὲ ἐπικρύψω· οὔτέ τίς με φόβος εἰς ἀψυχίαν ἄγων κατέχει, οὔτε τις ραθυμία· ἀλλ' ἔτι μέμνημαι τῶν σῶν ἐντολῶν, ὡς ἐνετείλω· οὐκ εἶας με ἐξεναντίας μάχεσθαι τοῖς μακαρίοις θεοῖς τοῖς ἄλλοις· εἰάν δὲ ἡ θυγάτηρ τοῦ Διὸς ἢ Ἀφροδίτη ἔλθῃ ἐπὶ τὸν πόλεμον, ταύτην γε βαλεῖν σιδήρῳ ὄξει· τούτου χάριν αὐτὸς τε ἔν ὑποχωρῶ, καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐνταῦθα πάντα ἀθροισθῆναι ἐκέλευσα· οἶδα γὰρ τὸν Ἄρην τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἡγεμονικῶς διατάσσοντα· πρὸς τοῦτοι δὲ μετὰ ταῦτα ἀπεκρίνατο ἡ εὐόφθαλμος Ἀθηναῖα ὦ Διόμηδες, υἱὲ τοῦ Τυδέως τῆ ἐμῆ πεφιλημένε ψυχῆ, μίτε τουτον τὸν Ἄρεα

Μῆτε σύ γ' Ἄρεα τόνδε τι δείδιθι, μῆτε τιν' ἄλλον
Ἄθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι·

Ἄλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρῃ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

830 Τύφον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θούρον Ἄρῃα
Τούτων μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόσαλλον·
Ὅς πρόφην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,
Τρῶσσι μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
Νῦν δὲ μετὰ Τρῶεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλυσται.

835 Ὡς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμάζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσεν·
Ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομῆδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεὰ· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξω
Βριθοσύη· δεινὴν γὰρ ἄγειν θεὸν, αἶδρα τ' ἄριστον.

840 Λάξετο δὲ μάλιστα καὶ ἠνία Παλλάς Ἀθήνη·
Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρῃ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·

Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Λιτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·

Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριξε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

845 Δῦν' Αἴδος κυένν, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης·

Ὡς δὲ ἴδε βροτολογὸς Ἄρης Διομῆδεα δῖον,

Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνας ἐξαίνυτο θυμὸν·

Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομῆδεος ἵπποδάμοιο·

850 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγόν, ἠνία θ' ἵππων,

Ἐγχεῖ χαλκείῳ, μεικρῶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·

Καὶ τό γε χειρὶ λαβούσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη

Ὡσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.

σύγε φοβού, μήτε τινὰ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀθανάτων θεῶν· τοιαύτη σοι βοηθός ἐγὼ πάρεμι· ἀλλ' ἄγε πρῶτον κατ' Ἄρεος ἔλαυνε τοὺς μονώνυχας ἵππους, πλῆξον δὲ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, μὴ δὲ σέβου τὸν ὀρμηκίαν Ἄρην, τοῦτον μαινόμενον, τὸ ἐπιτηδευτὸν κακόν, καὶ ἄλλοτε πρὸς ἄλλο ῥέπον· ὅς πρὸ ὀλίγου μὲν ἐμοὶ καὶ τῇ Ἥρᾳ ὑπέσχετο λέγων πολεμῆσαι τοῖς Τρωσὶ, βοηθῆσαι δὲ τοῖς Ἑλλησι· νῦν δὲ συνέστι τοῖς Τρωσὶ, τούτων δὲ ἐξελάθετο. Οὕτως εἰποῦσα, τὸν μὲν Σθένελον ἀπὸ τῶν ἵππων εἰς γῆν ᾤθησε τῇ χειρὶ ὀπίσω ἐλκύσασα, αὐτὸς δὲ προθύμως ἀφώρμησε· αὕτη δὲ εἰς τὸ ὄχημα ἀνέβαινε παρὰ τὸν ἐνδοξὸν Διομήδην προθυμουμένη ἢ θεᾷ, μεγάλως δὲ ἠχισεν ὁ δρῦνος ἄξων τῷ βάρει· ἦγε γὰρ θεᾷ φοβεράν καὶ ἄνδρα ἄριστον· ἔλαβε δὲ τὴν μάστιγα, καὶ τὰς ἠΐας ἢ πολεμικὴ Ἀθηνᾶ· εὐθύς δὲ κατ' Ἄρεος πρῶτον ἠλαυνε τοὺς μονώνυχας ἵππους· αὐτὸς μὲν οὖν Περίφαντα τὸν μέγαν ἀπέκτεινεν τὸν ἐξόχως ἄριστον τῶν Αἰτωλῶν, τὸν λαμπρὸν υἱὸν τοῦ Ὀχησίου· τούτον μὲν Ἄρης ὁ τοῖς φόνοις μεμιασμένος ἐφόνευσεν· ἢ Ἀθηνᾶ δὲ περιεβάλετο τὴν περικεφαλαίαν τοῦ Ἄιδου, ὅπως μὴ θεάσῃται αὐτὴν ὁ ἰσχυρὸς Ἄρης· ἐπεὶ δὲ ἶδεν ὁ ἀνθρωποκτόνος Ἄρης τὸν ἐνδοξὸν Διομήδην, αὐτὸς μὲν Περίφαντα τὸν μέγαν αὐτόθι ἀφῆκε κεῖσθαι, ὅπου τὸ πρῶτον ἀποκτείνας ἀφείλετο τὴν ψυχὴν· οὗτος δὲ ἐπορεύθη εὐθὺς τοῦ ἵππικου Διομήδους· ὀπνίκα δὲ οὔτοι πλοσίον ἐγένοντο κατ' ἀλλήλων ἐρχόμενοι, πρῶτον ὁ Ἄρης ἐστοχάσατο ὑπὸ τὸν ζυγόν, καὶ τὰς ἠΐας τῶν ἵππων, δόρατι σιδηρῷ, προθυμούμενος ἀπολέσαι τὴν ψυχὴν Διομήδους· καὶ τοῦτο λαβοῦσα τῇ χειρὶ ἢ θεᾷ ἢ εὐόφθαλμος Ἀθηνᾶ ᾤθησεν, ὥστε μάταιον ἐκ τοῦ δίφρου παρηνεχθῆ-

- 855 Δεύτερος αὐθ' ὤρματο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Ἐγχεῖ χαλκείῳ· ἐπέρειςε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρην.
 Τῆ ῥά μιν οὔτα τυχῶν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαφεν·
 Ἐκ δὲ δόρου σπάσεν αὐτίς· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
- 860 Ὅσπον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἠ' δεκάχιλοι
 Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης.
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε, Τρῳάς τε,
 Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης, ἄτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ,
- 865 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὄρνυμένοιο·
 Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἔδος αἰπὺν Ὀλυμπον.
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
- 870 Δεῖξε δὲ ἄμβροτον αἶμα, καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς,
 Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζη, ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
 Λιεῖ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.
- 875 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
 Οὐλομένην, ἦ τ' αἰὲν αἴσυλα ἔργα μέμνηεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τοι πείθονται, καὶ δεδμύμεθα ἕκαστος.
 Ταύτην δ' οὔτ' ἔπει προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,
- 880 Ἄλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον·
 Ἦ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
 Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.

ναι· δεύτερος δὲ ὤρμησε Διομήδης ὁ κατὰ πόλεμον
 ἀγαθὸς δόρατι χαλκῷ· ἐστήριξε δὲ αὐτὸ ἢ πολε-
 μικὴ Ἀθηναῖα εἰς τὸ ἔσχατον τῆς λαγόδος, ἥτοι τὸ
 ἐνδοτατον, ὅπου τὴν μίτραν περιζώννυτο· κατ' αὐ-
 τὸ δὴ τὸ μέρος ἔτρωσεν αὐτὸν ἐπιτυχῶν, διέκοψε
 δὲ τὴν περικαλλῆ τοῦ σώματος ἐπιφάειαν· αὐθις
 δ' ὀπίσω τὸ δόρυ ἐξέσπασεν· ὁ χαλκοῦς δὲ καὶ ἰ-
 σχυρότατος Ἄρης ἤχησεν, ὅσον ἐννακισχίλιοι ἢ δε-
 κακισχίλιοι ἐβόησαν ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ· Ἐριν
 σιαιθροίζοντες μάχης· τοὺς Ἕλληνας δὲ καὶ τοὺς
 Τρῶας τρόμος ὑφείλε φροθιθέντας· τοσοῦτον ἤχησεν
 Ἄρης ὁ ἀκέρεστος τοῦ πολέμου· ὁποῖος δὲ ἐκ τῶν
 νεφῶν φαίνεται αἴρ σκοτεινός, ἐκ τοῦ καύματος,
 ἄρμῆσαντος ἀνέμου σφοδροῦ· τοιοῦτος ὁ σκῆπτρός καὶ
 ἰσχυρότατος Ἄρης Διομηδεὶ τῷ υἱῷ τοῦ Τυδέως ἐδό-
 κει ἐγγύς τῶν νεφῶν, ἀνιῶν εἰς τὸν πλατὺν οὐρα-
 νόν· Ταχέως δὲ ἀφίκετο εἰς τὸ ἔδαφος τῶν θεῶν τὸν
 ὑψηλὸν οὐρανόν· ἐκάθισε δὲ παρὰ τῷ Διὶ τῷ υἱῷ
 τοῦ Κρόνου ἀλγῶν τὴν ψυχὴν, ἔδειξε δὲ τὸ θεῖον
 αἷμα καταρρέον ἐκ τοῦ τραύματος, καὶ δὴ θρηνῶν
 λόγους ταχεῖς ἔλεγε· ὦ Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἀναξιο-
 παθεῖς, ὁρῶν τὰ ἰσχυρὰ καὶ ὑπερβάλλοντα ταῦ-
 τα ἔργα; αἰεὶ δὴ τὰ δεινότατα οἱ θεοὶ ὑπομειναντές
 ἐσμεν, ἀλλήλων βουλῇ, χαρίζομενοι τοῖς ἀθρώ-
 ποις· διὰ σὲ πάντες πολεμούμεν, σὺ γὰρ ἐγέννη-
 σας ἀνόπτον θυγατέρα ὀλεθρίαν, ἥτιμι αἰεὶ ἀλγεινὰ
 ἔργα διὰ φροντίδος εἰσὶν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάν-
 τες ὅσοι θεοὶ εἰσὶν ἐν τῷ οὐρανῷ, σοὶ πείθονται,
 καὶ ὑποτετάγμεθα ἕκαστος, ταύτην δὲ οὔτε λόγῳ,
 οὔτε ἔργῳ ὑπερβάλλεις καὶ νικᾷς ὅπως ὑπακούοι
 σου, ἀλλ' ἀφίης, καὶ συγχωρεῖς, ἐπειδὴ καὶ σὺ
 ἐπιβλαβὴ θυγατέρα ἐγέννησας· ἥτις νῦν Διομήδην
 τὸν μεγαλόψυχον τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως μαίνεσθαι
 καὶ ἐνθουσιᾶν ἀνέπεισε κατὰ τῶν ἀθανάτων θεῶν·

Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν ἔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῶ·
 Ἄυτάρ ἔπειτ' αὐτῶ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος·
 885 Ἄλλὰ μ' ὑπὴνεικαν ταχέες πόδες· ἠτέ κε θηρὸν
 Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰναῖσι νεκάδεσσιν,
 Ἦ κεν ζῶς ἀμεννὸς ἔα χαλκοῖο τυπαῖσι.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 Μήτι μοι, ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
 890 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσί θεῶν, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πολεμοί τε, μάχαι τε·
 Μηδρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπεικτὸν,
 Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σποσθῆ δάμνημ' ἐπέεσσι,
 Τῶ σ' οἴω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίαισιν·

895 Ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι θηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
 Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
 Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευσ' ᾧδ' αἴθνηλος,
 Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐραυνίωνων.

Ὡς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι·

900 Τῶ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάστων,
 Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι κατάθνητός γ' ἐτέτυκτο·
 Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 Ἰγρὸν ἰόν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκλώντι·
 Ὡς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 Τὸν δ' Ἥβη λούσε, χαρίεντα δέ εἶματα ἔσσει·
 Πάρ δ' Διὶ Κρονίῳφι καθέζετο κύδει γαίων.

Αἱ δ' αὐτίς πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
 Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ ἀλαλοκομένης Ἀθήνη,
 Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

πρῶτον μὲν τὴν Ἀφροδίτην ἐγγύθεν ἔτρωσεν κατὰ τὴν
 χεῖρα ἐπὶ τῷ καρπῷ, μετὰ ταῦτα δὲ ἔμοι αὐτῷ
 ἐφώρμητε θεῷ παραπλήσιος· ἀλλὰ με ὑπεξήγαγον οἱ
 ταχεῖς πόδες· ὄντως ἐπὶ χρόνον πολὺν αὐτόθι δεινὰ
 ἔπασχον ἂν ἐν ταῖς χαλεπαῖς τάξεσι τῶν νεκρῶν,
 εἰ ζῶν ἀσθενὴς ἦν τῇ τοῦ σιδήρου τρώσει. Πρὸς τοῦ-
 τον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος εἶπεν ὁ τὰς νεφέλας
 ἀθροίζων Ζεὺς· μηδαμῶς μοι, ὡς ἄλλοτε πρὸς ἄλλο
 ῥέπων παρακαθήμενος ὀδύρου· ἔχθιστος δέ μοι ὑπάρ-
 χεις ἀπὸ πάντων τῶν θεῶν οἱ κατοικοῦσι τὸν οὐρα-
 νόν· αἰεὶ γάρ σοι προσφιλιῆς ἢ φιλονεικία, καὶ οἱ πό-
 λεμοι, καὶ αἱ μάχαι· Ἦρας τῆς σῆς μητρὸς ἄσχε-
 τος καὶ ἀνίκητος θυμὸς ἐστὶ κατὰ σοῦ· ταύτην μέν-
 τοι ἐγὼ σὺν τάχει δαμάζω καὶ ὑποτάσσω λόγοις·
 δι' ὃ σε οἶομαι πάσχειν ταῦτα βουλαῖς ἐκείνης· οὐ
 μὴν ἀλλ' οὐκέτι σε ἐπὶ πολὺ ὑπομενῶ λύπας ἔχοντα·
 ἐξ ἐμοῦ γὰρ κατὰ γένος, ἦτοι τὴν ἀρχὴν τῆς γενέ-
 σεως ὑπάρχεις· ἐμοὶ δὲ σε ἔτεκεν ἡ σὴ μητηρ· εἰ δὲ ἔκ-
 τινος ἄλλου τῶν θεῶν ἐγένου ἀφανιστικὸς οὕτω καὶ πο-
 νηρὸς, καὶ πάλαι ἂν ἦς τῶν ποτὲ οὐρανίων Τιτάνων
 ὑποχθονιώτερος· οὕτως εἶπε, καὶ τὸν Παιήονα ἐκέ-
 λευσεν ἰάσασθαι αὐτὸν· τούτῳ δ' ἐπιπάσων καὶ ἐπι-
 τιθεὶς φάρμακα θεραπευτικά ὁ Παιήων ἐθεράπευσεν·
 οὐδαμῶς θνητὸς τε καὶ φθαρτὸς ἦν· ὥσπερ δὲ ὅτε
 ὁ σπὸς ταραττόμενος συνέπιξε τὸ λευκὸν γάλα ὑγρὸν
 ὄν, πάνυ δὲ ταχέως περιάγεται ταραττόντος τοῦ τυ-
 ροποιοῦ· οὕτω ταχέως ἐθεράπευσε τὸν ὀρμητιῶνα Ἄρεα
 τὸ ἐπιτεθὲν φάρμακον· τουτον δὲ ἡ Ἥβη ἔλουσε, καὶ
 περικαλλῆ ἱμάτια ἐνέδυσε· τῷ Δίῳ δὲ τῷ υἱῷ τοῦ
 Κρόνου παρεκάθητο τῇ δόξει σεμνυνόμενός τε καὶ
 γαυριῶν· αἱ δὲ αὐθις εἰς τὸ οἶκημα τοῦ μεγάλου
 Διὸς ὑπέστρεφον, ἡ Ἀργεία Ἦρα, καὶ ἡ τῇ ἑαυτῆς
 ἰσχύϊ βοηθοῦσα Ἀθηνᾶ, τοῦ φόβου τῶν ἀνδρῶν ἀπο-
 παύσασαι τὸν ἀνθρωποκτόνον Ἄρεα.

Τ Η Σ Ο Μ Η Ρ Ο Τ

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Ζ

- Τρῶων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή.
 Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 Ἀλλήλων ἰθυνομέτων χαλκήρεα δοῦρα,
 Μεσσηγύς Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ροάων.
- 5 Ἄϊας δὲ πρῶτος, Τελαμώνιος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Τρῶων ρῆξε φάλαγγα, φάος δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρηκεσσι τέτυκτο,
 Υἱὸν Εὐσσῶρου, Ἀκάμαντ', ἧῦν τε μέγαν τε.
 Τὸν ῥα βάλε πρῶτος κόριθος φάλον ἰπποδασειῆς.
- 10 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρρισε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω
 Λίχημ' χαλκείην· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ,
 Ἄφνειός βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι.

Τ Η Σ Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

ΡΑΦΩΔΙΑΣ Ζ.

ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ.

Τῶν Τρώων δὲ καὶ Ἑλλήνων ἡ χαλεπὴ μάχη ἐμω-
 νώθη· πολλὰ δ' εἰταῦθα κακέϊσε ἐπ' εὐθείας ᾤρηκ-
 σεν ὁ πόλεμος διὰ τοῦ πεδίου, ἀλλήλων κατ' εὐθὺ
 βαλλόντων τὰ σιδηρὰ δόρατα, μεταξὺ τῶν ρευμάτων
 τοῦ Σιμουῦτος καὶ τοῦ Ξανθοῦ. πρῶτος δὲ Αἴας ὁ
 Τελαμῶνος τὸ τῶν Ἑλλήνων περίφραγμα, ἔρρηξε καὶ
 ἔτρεψε τὴν φάλαγγα τῶν Τρώων, φως δὲ τοῖς φίλοις
 ἐποίησεν, ἀνδρα τρώσας, ὃς ἄριστος ἐν τοῖς Θραξίν
 ἦν, Ἀκάμαντα τὸν υἱὸν τοῦ Εὐσώρου, τὸν μέγαν τε
 καὶ γενναῖον. τοῦτον δὲ ἔτρωσε πρῶτος κατὰ τὸ με-
 τωπίδιον τῆς ἵππειας τρίχας ἐχούσης περικεφαλαίας
 εἰέπηξε δὲ τῷ μετώπῳ, ἐπίρασε δὲ εἰς τὸ ὄστουν ἢ
 σιδηρὰ ἐπίδορατις· σκότος δὲ αὐτὸν κατ' ὀφθαλμοῦς
 ἐκάλυψεν. "Ἄξυλον δὲ ἀπέχτεινεν ὁ κατὰ πόλεμον
 ἀγαθὸς Διομηδης, τὸν υἱὸν τοῦ Τεύθρατος, ὃς τις κα-
 τ' ἀκρίβειαν ἐκτισμένην Ἀρίσβη πλούσιος τῇ
 περιουσίᾳ, φίλος δὲ ἦν τῶν ἀνθρώπων· πάντα γὰρ

- 15 Πάντας γὰρ φιλέσκειν, ὁδῶ ἔπι οἰκία ναίων.
 Ἄλλὰ οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπκύρα,
 Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ρά τόθ' Ἴππων
 Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῶ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
- 20 Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάριξεν·
 Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφη
 Νηὶς Ἀβαρβαρὲν τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 Πρέσβυτατος γενεῆ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
- 25 Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγην φιλότῃτι καὶ εὐνῆ·
 Ἡ δ' ὑποκουσσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε·
 Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μικιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
 Ἄστυαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκῶσιον ἐξενάριξεν
 Ἐγχεῖ χαλκίῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον·
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῶ
 Νεστορίδης· Ἐλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναῖε δὲ Σατνιόεντος εὐρρείταιο παρ' ὄχθας
- 35 Πήδασον αἰπεινήν· Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἦρωσ
 Φεύγοντα· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
 Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἔλ'· Ἴππω γὰρ οἱ αἰτυζομένω πεδίῳ,
 Ὄζω ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίῳ, ἀγκύλον ἄρμα
- 40 Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ρύμῳ, αὐτῶ μὲν ἐβήτην
 Πρὸς πόλιν, ἥπερ οἱ ἄλλοι αἰτυζόμενοι φοβέοντο·
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη

ἐφίλει παρά τὴν ὁδὸν τὴν οἰκίαν οἰκῶν· ἀλλ' οὐδεὶς τούτων αὐτῷ ἀπεσόβησε τότε τὴν χαλεπὴν φθορὰν ὑπερασπίσας, καὶ ἐναντιωθείς Διομῆδῃ· ἀλλ' ἀμφοτέρων ἀφείλετο τὴν ψυχὴν, αὐτοῦ τε καὶ Καλησίου τοῦ θεραπευτοῦ, ὃς δὴ τότε τῶν ἵππων ἦν ἡνίοχος· οὗτοι δὲ ἀμφοτέροι ἐισῆλθον εἰς γῆν· Εὐρύαλος δὲ τὸν Δρῆσον καὶ Ορέλτιον ἀπέκτεινεν, ὥρμησε δὲ ἐπὶ Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτὲ ἢ Νύμφη ἢ Ναῖς ἢ Ἀβαρβαρεία ἔτεκε Βουκολίῳν τῷ ἀμέμπτῳ· ὁ Βουκολίῳν δὲ ἦν υἱὸς τοῦ λαμπροῦ Λαομέδοντος, πρεσβύτατος τῆ ἡλικίας· ἐκ λαθρείας δὲ μίξεως ἔτεκεν αὐτὸν ἢ μήτηρ ποιμαίνων δὲ παρά τοῖς προβάτοις ἐμίγη αὐτῇ συνουσία καὶ κοίτη· αὕτη δὲ ἔγκυος γενομένη ἔτεκε παῖδας διδύμους· καὶ τούτων μὲν τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ λαμπρὰ μέλη διέλυσεν ὁ υἱὸς τοῦ Μηκιστίου, καὶ ἀπὸ τῶν ὤμων τὰ ὄπλα ἐσκύλευε· Ἀστυάλεον δὲ ἀπέκτεινεν ὁ ἐν πολέμῳ καρτερός Πολυποίτης· Πηδύτην δὲ τὸν ἀπὸ Περκώσου τῆς πόλεως ἀπέκτεινεν Ὀδυσσεὺς δόρατι σιδηρῷ· ὁ Τεῦκρος δὲ τὸν ἔνδοξον Ἀρετάονα· Ἀντίλοχος δὲ Ἄβληρον ἀπέκτεινε δόρατι λαμπρῷ, ὁ υἱὸς τοῦ Νέστορος· Ἐλατον δὲ ὁ βασιλεὺς τῶν αἰδρῶν Ἀγαμέμνων· κατόκει δὲ παρά τὰς ὄχθας Σατνιούντος τοῦ καλλίρρου ποταμοῦ, τὴν ὑψηλὴν Πήδασον· Φύλακον δὲ ἀνεῖλεν Ἀήτιος ὁ ἦρωσ φεύγοντα· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἀπέκτεινεν· τὸν Ἄδραστον δὲ μετὰ ταῦτα ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Μενέλαος ζῶντα ἐκράτησεν· οἱ ἵπποι γὰρ αὐτῷ ταραττόμενοι φόβῳ διὰ τοῦ πεδίου κλάδῳ ἐμποδισθέντες μυρικής τὸ ἐπικαμπές ἄρμα συντρίψαντες, κατὰ τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ, αὐτοὶ μὲν ἐπορεύθησαν ἐπὶ τὴν πόλιν, ὅπου οἱ ἄλλοι ταραττόμενοι ἔφευγον· αὐτὸς δὲ ἐκ τοῦ ὀχήματος ἐκυλίσθη παρά τὸν τροχόν

Πρηγῆς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δέ οἱ ἔσθῃ
 Ἄτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

45 Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβῶν ἐλίσσεται γούνων.

Ζώγρει, Ἄτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·

Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·

Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

50 Εἶπεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·

Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν

Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων

Ἄντιός ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ἠύδα·

55 ὦ πέπον, ᾧ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι οὕτως

Ἄνδρῶν; ἢ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατὰ οἶκον,

Πρὸς Τρώων· τῶν μή τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,

Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὄντινα γαστέρι μήτηρ,

Κοῦρον εἶοντα φέρει, μηδ' ὄς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες

60 Ἰλίου ἐξαπολοίαιτ', ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι·

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἦρωες,

Αἴσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθην ᾤσατο χειρὶ

Ἦρῳ Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων

Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· Ἄτρείδης δὲ

65 Λαξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλιον ἔγχος·

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·

ὦ φίλοι, ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρπυος,

Μή τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε

Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·

70 Ἄλλ' ἀνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι

ἐπὶ πρόσωπον, κατὰ στόμα ἐν τῇ γῆ· ἐφέστηκε δὲ αὐτῷ Μενέλαος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀτρέως, κατέχων δόρυ μακρὸν· ὁ Ἄδραστος δὲ μετὰ ταῦτα λαβόμενος τῶν γονάτων παρεκάλει αὐτὸν, λέγων· ὦ υἱέ τοῦ Ἀτρέως ζῶντα με ἄγε, σὺ δ' ἂν λάβοις λύτρα ἀντάξια· πολλὰ δὲ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πλουσίου μοι πατρός χρήματα ἀπόθετα κείνται, χαλκός τε καὶ χρυσός, καὶ ὁ ὑπὸ πολλοῦ καμάτου γινόμενος σίδηρος· ἀπὸ τούτων ἂν σοι μετὰ χαρᾶς δοῖη ὁ πατήρ πλείστα λύτρα, εἴαν ἐμέ ζῶντα ἀκούσῃ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. Οὕτως εἶπεν· τούτῳ δὲ τὴν ψυχὴν ἐν τοῖς στήθεσιν ἔπειθε· καὶ δὴ αὐτὸν ταχεῶς ἔμελλε δάσειν τῷ ἑαυτοῦ θεράποντι κατάξειν ἐπὶ τὰς ταχείας ναῦς τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ὁ Ἀγαμέμνων ἐξεναντίας ἦλθε τρέχων, καὶ ἀπειλήσας λόγον εἶπεν· ὦ ἀνειμένε καὶ ἔκλυτε, ὦ Μενέλαε, τί καὶ σὺ φρίδη οὕτως ἀνδρῶν; ὄντως που ἄριστα πρὸς σε γέγοιε κατὰ τὸν οἶκον παρὰ τῶν Τρώων· μηδεὶς τούτων διαφύγοι τὴν χαλεπὴν φθορὰν, καὶ τὰς ἡμετέρας χεῖρας· μηδὲ ὄντινα ἐν τῇ γαστρὶ ἢ μήτηρ νήπιον (ἄρρενα) ὄντα βαστάζοι, μηδ' οὗτος ἀποφύγοι· ἀλλ' ὁμοῦ πάντες ἐκ τῆς Ἰλίου ἀπάλοιντο, ἀνευ κηδείας, καὶ ἀφανεῖς, ὥς μὴ δὲ μνημεῖον αὐτῶν παραλείπεσθαι· Οὕτως εἰπὼν παρέτρεψε τὴν τοῦ ἀδελφοῦ διάνοιαν ὁ ἦρας πρέποντα παραινέσας· ὁ δὲ ᾤθησεν ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ χειρὶ Ἄδραστον τὸν ἦρωα· τοῦτον δὲ Ἀγαμέμνων ὁ βασιλεὺς ἔτρωσε κατὰ τὴν λαγόνα· οὗτος δὲ κατέπεσεν· ὁ υἱὸς δὲ τοῦ Ἀτρέως λακτικῶς ἐπιβάς τῷ στηθεὶ, ἐξείλκυσε τὸ ἐκ μελίας δένδρου δόρυ· Ὁ Νέστωρ δὲ τοῖς Ἑλλήσι παρεκελεύετο μεγάλας φωνήσας· ὦ προσφιλεῖς ἦρωες Ἕλληνες ὑπηρεταὶ τοῦ Ἄρεος, μηδεὶς νῦν σκύλων ἐπιθυμῶν, ὀπίσω μενέτω, ὡσάν πλεῖστα κομίζων ἐπὶ τὰς ναῦς ἀφικηταί· ἀλλὰ τοὺς ἀνδρας ἀποκτείνωμεν· μετὰ ταῦτα δὲ καὶ ταῦτα

Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνεϊῶτας.

“Ὡς εἰπὼν, ᾗτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

“Ἐνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ’ Ἀχαιῶν

Ἴλιον εἰσανέβησαν, αἰαλλεῖγσι δαμέντες,

75 Εἰ μὴ ἄρ’ Αἰνεΐα τε καὶ Ἔκτορι εἶπε παραστάς
Πριαμίδης Ἐλενος, οἶωνοπόλων ὄχ’ ἄριστος·

Αἰνεΐα τε, καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
Τρῶων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ’ ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ’ ἰθύν ἐστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε·

80 Στῆτ’ αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάετε πρὸ πυλάων,
Πάντη ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ’ ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δήϊοισι δὲ χάρμα γενέσθαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
Ἥμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχνησόμεθ’ αὐθι μένοντες,

85 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπέιγαι.
Ἔκτορ, αἰτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἶπε δ’ ἔπειτα
Μητέρι σῆ καὶ ἐμῆ· ἠὲ δὲ ξυνάγουσα γεραίας,
Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρη,
Οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖσ’ δόμοιο,

90 Πέπλον, ὃς οἱ δοκεῖ χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Εἶναι ἐνὶ μεγάρω, καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο·

Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ἦνις, ἠέστας ἱερευσέμεν, αἶψ’ ἐλέησῃ

95 Ἄστου τε, καὶ Τρῶων ἀλόχους, καὶ νῆπια τέκνα,
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπάσχη Ἴλιου ἱρῆς,

Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο·

Ἦν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι·

ἐφ' ἡσυχίας κατὰ τὸ πεδίον τοὺς τεθνεώτας νεκροὺς ἀφαιρήσεσθε. Οὕτως εἰπὼν ἐκάστου ἰσχύν τε καὶ ψυχὴν παρώξυνεν. τότε δὴ οἱ Τρῶες ὑπὸ τῶν πολεμικῶν Ἑλλήνων ἀνέβησαν ἄν εἰς τὴν Ἴλιον τῇ ἑαυτῶν ἀσθενείᾳ δαμασθέντες, εἰ μὴ τῷ Αἰνεΐᾳ καὶ τῷ Ἔκτορι εἶπε παραγενόμενος Ἐλενος ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ὁ ἐξόχως ἄριστος τῶν οἰωνοσκόπων. ὦ Αἰνεΐα καὶ Ἔκτορ, ἐπεὶ δὴ ὁ κατὰ πόλεμον πόνος ὑμῖν μάλιστα τῶν Τρῶων, καὶ τῶν συμμαχῶν ἐρήρευται καὶ ἐπίκειται, διότι ἄριστοι ἐπὶ πάσαν ὀρθότητα (ὀρμὴν) ὑπάρχετε καὶ τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ μάχεσθαι, στήτε αὐτόθι, καὶ τὸν στρατὸν καλύοντες κατέχετε πρὸ τῶν πυλῶν, πανταχόσε πορευόμενοι, πρὶν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν γυναικῶν πεσεῖν φεύγοντας, τοῖς πολεμίοις δὲ χαρὰν καὶ εὐφροσύνην γενέσθαι. ἐπειδὴν δὲ τὰς τάξεις πάσας πρὸς πόλεμον παροξύνητε, ἡμεῖς μὲν τοῖς Ἑλλήσι πολεμήσομεν αὐτοῦ καρτεροῦντες, καίπερ λίαν καταπονούμενοι· ἀνάγκη γὰρ κατεπέιγαι καὶ βιάζεται· σὺ δὲ, ὦ Ἔκτορ, ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπέρχου, εἶπε δὲ μετὰ ταῦτα τῇ σῆ μητρὶ καὶ ἐμῇ· αὕτη δὲ συναθροίζουσα τὰς γεραίας εἰς τὸν ναὸν τῆς εὐφροσύνης Ἀθηνᾶς ἐν τῇ ἀκροπόλει, καὶ ἀνοίξασα τῇ κλειδὶ τὰς θύρας τοῦ ἱεροῦ δόμου, τὸν πέπλον ὃς αὐτῇ δοκεῖ λαμπρότατός τε καὶ μέγιστος εἶναι ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἐκείνη αὐτῇ κατὰ πολὺ φίλτατος, θέτω ἐπὶ τοῖς γόνασι τῆς καλλικόμου Ἀθηνᾶς· καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βουῖς ἐν τῷ ναῷ ἐνιαυσιαίας, ἀδαμαίστους θύσειν, εἴαν ἐλεήσῃ καὶ οἰκτεῖρῃ τὴν πόλιν, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ μικρὰ τέκνα τῶν Τρῶων· εἴαν τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως ἀποστήσῃ τῆς ἱερᾶς Ἰλίου, τὸν θηριώδη πολεμιστὴν, τὸν ἰσχυρὸν ἐπιστήμονα τῆς μάχης, ὃν δὴ ἐγὼ οἶομαι ἰσχυρότατον τῶν Ἑλλήνων εἶναι· οὐδὲ Ἀχιλλεῖα ποτὲ οὐ-

- Οὐδ' Ἀχιλλῆα ποθ' ᾧδέ γ' ἐδεΐδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 "Οὐπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὄδε λίην
 Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 "Ὡς ἔφαθ'· "Ἐκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθουσεν·
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε·
 Πάλλων δ' ὀξέα δούρα, κατὰ στρατὸν ᾗχετο πάντη,
 105 Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν·
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 Ἄργεῖοι δὲ ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
 Φὰν δὲ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρῶσιν ἀλεξήσουντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
 110 "Ἐκτωρ δὲ Τρῶεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν αὔσας·
 Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδαροι ἀγχιμαχηταί,
 Ἄνερες ἐστέ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 "Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
 Εἴπω βουλευτῆσι, καὶ ἡμετέρης ἀλόχοισιν,
 115 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος "Ἐκτωρ·
 Ἄμφι δὲ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαυδόν,
 "Ἄντυξ, ἢ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 Γλαῦκος δ' Ἴππολόχοιο παῖς καὶ Τυδέος υἱὸς
 120 Ἔς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχη ἐνὶ κυδιαρείρῃ
 125 Τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων
 Σῶ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχεος ἔμεινας·

τως ἐφοβούμεθα τὸν ἡγεμόνα τοῦ λαοῦ, ὃν λέγουσιν ἐκ θεᾶς εἶναι· ἀλλ' οὗτος γε λίαν ἐνθουσιᾷ, οὐδέ τις δύναται ἐξισοῦσθαι αὐτῷ κατὰ δύναμιν. Οὕτως εἶπεν. ὁ Ἐκτωρ δὲ οὐκ ἠπείθησε τῷ ἀδελφῷ. εὐθύς δὲ ἐκ τοῦ δίφρου σὺν τοῖς ὄπλοις χαμαὶ κατεπήδησε, κινῶν δὲ τὸ ὄξυ δόρυ ἐπορεύθη πανταχόσε κατὰ τὸν στρατὸν παροξύνων μάχασθαι· ἤγειρε δὲ μάχην χαλεπὴν. οὗτοι δὲ συνεστράφησαν, καὶ ἐναντίον ἕστησαν τῶν Ἑλλήνων· οἱ Ἕλληνες δὲ ὑπεχώρησαν, τοῦ φόρου δὲ ἐπαύσαντο· ὤθησαν δὲ τινα τῶν ἀθανάτων θεῶν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ τοὺς ἀστέρας ἔχοντος κατελθεῖν, βοηθήσοντα τοῖς Τρωσίν, ἐπεὶδὴ συνεστράφησαν. Ὁ Ἐκτωρ δὲ μεγάλως βοήσας παρεκελεύετο τοῖς Τρωσὶ, λέγων· ὦ Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι συστάθην μαχόμενοι, ἀνδρείοι ὑπάρχετε, ὦ φίλοι, μνήσθητε δὲ ἰσχύος ὀρμητικῆς, μέχρι ἂν ἐγὼ πορευθῶ πρὸς τὴν Ἴλιον, καὶ τοῖς γέρουσιν εἶπω τοῖς βουλευταῖς, καὶ ταῖς ἡμετέραις γαμεταῖς τοῖς θεοῖς εὐξασθαι, ὑποσχέσθαι δὲ θυσίας μεγάλας. Οὕτως εἰπὼν ἀπῆλθεν ὁ τὴν κόρυν ταχέως κινῶν Ἐκτωρ, περιέτυπτε δὲ αὐτὸν κατὰ τοὺς ἀστραγάλους, καὶ τὸν αὐχένα τὸ μέλαν δέρμα, ἧτοι ἡ δερματίνη περιφέρεια, ἡ ὑστάτη περιέκειτο τῆς ὀμφαλοῦς ἐχούσης ἀσπίδος. Γλαῦκος δὲ ὁ υἱὸς τοῦ Ἰππολόχου, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Τυδέως, εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων τῶν στρατευμάτων συνήρχοντο, πολεμῆν προθυμούμενοι. οὗτοι δὲ ἠνίκα δὴ ἐγγὺς ἐγένοντο ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι, πρὸς τοῦτον πρότερον εἶπεν ὁ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸς Διομήδης· τίς δὲ σὺ ὑπάρχεις, ὦ βέλτιστε, ἀπὸ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων; οὐδεπώποτε γάρ σε τεθέαμαι ἐν τῇ μάχῃ τῇ δοξαζούσῃ τοὺς ἀνδρας τὸ πρότερον· νῦν δὲ γε κατὰ πολὺ πάντας ὑπερβάλλεις τῇ σῇ εὐτολμίᾳ, ὅτε τὸ ἐμὸν μακρὸν δόρυ ὑπέμει-

- Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντίοωσιν.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανόισι μαχοίμην.
- 130 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
 Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανόισιν ἔριζεν.
 Ὅς ποτε μαινομένοιο Διώνυσσοιο τιθήνας
 Σεῦε κατ' ἠγάθειον Νυσσηῖον· αἱ δ' ἄμα πᾶσαι
 Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκέργῃ
- 135 Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσσος δὲ φοβηθεῖς
 Δύσεθ' ἀλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κέλπω
 Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὀμοκλῆ.
 Τῷ μὲν ἔπειτ' ἀδύσαίτο θεοὶ ῥεῖα ζώντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
- 140 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τις ἐσσί βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι
 Ἄσσον ἴθ', ὡς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
 Τὸν δ' αὖθ' Ἴππολόχοιο προσνύδα φαίδιμος υἱὸς·
- 145 Τυδεΐδῃ μεγάθυμῃ, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 Οἷη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δὲ θ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίνεται ὥρη.
 Ὡς ἀνδρῶν γενεὴ, ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
- 150 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαΐμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ἥμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν.

νας· ἀθλίων δὲ καὶ κακοδαιμόνων υἱοὶ τῆ ἐμῆ ἀπαν-
 τῶσιν ἰσχύι· εἰ δέ τις ἀπὸ τῶν ἀθανάτων θεῶν κα-
 τῆλθες ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, οὐκ ἂν ἐγὼ τοῖς οὐρανόις
 θεοῖς πολεμοῖν· καὶ γὰρ οὐδὲ ὁ υἱὸς τοῦ Δρύαν-
 τος, ὁ ἰσχυρὸς Λυκούργος ἐπὶ πολὺ ἦν, ὃς δὴ τοῖς
 οὐρανόις θεοῖς διεφέρετο· ὃς τις ποτὲ τοῦ φλέγοντος
 ἰσχυρῶς καὶ ἀκμαζοῖτος καὶ ἐνθουσιῶντος Διονύσου
 τὰς τροφούς ἐδίωκε, κατὰ τὸ ἱερὸν ὄρος τὸ Νυσηῖον·
 αὐταὶ δὲ ὁμοῦ πᾶσαι τοὺς θύρσους εἰς γῆν κατέ-
 χεαν, ὑπὸ Λυκούργου τοῦ ἀνδροκτόνου τυπτόμεναι
 μάστιγι· ὁ Διονυσος δὲ φοβηθεὶς κατέδω εἰς τὸ κῆ-
 μα τῆς θαλάσσης· ἡ Θέτις δὲ ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς
 τὸν κόλπον φοβούμενον· τρόμος γὰρ ἰσχυρὸς κατεῖ-
 χεν αὐτὸν τῆ τοῦ ἀνδρὸς ἀπειλῇ· τούτῳ μὲν οὖν με-
 τὰ ταῦτα ὠργίσθησαν οἱ θεοὶ οἱ ραδίως ζῶντες,
 καὶ ἐποίησεν αὐτὸν τυφλὸν ὁ τοῦ Κράνου υἱὸς· οὐ τοί-
 νυν ἔτ' ἐπὶ πολὺ ἔζησεν· ἐπεὶ δὴ πᾶσι τοῖς ἀθανά-
 τοις θεοῖς ἐμισεῖτο· οὐδ' ἐγὼ τοῖς μακαρίοις θεοῖς
 βουλοίμην ἂν μάχεσθαι· εἰ δέ τις εἰ ἀπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων, οἳ τὸν τῆς γῆς καρπὸν ἐσθίουσι, ἐγγύτε-
 ρον παραγενοῦ, ὅπως ἂν τάχιον καταλάβῃς τὰ πέ-
 ρατα τοῦ ὀλέθρου· Πρὸς τούτον δὲ ὁ λαμπρὸς υἱὸς
 τοῦ Ἴππολόχου ἔλεγεν· ὦ μεγαλόψυχε υἱὲ τοῦ Τυ-
 δέως, τί δὴ τὴν γενεάν ἐρωτᾷς; οἷα ἐστὶν ἡ τῶν
 φύλλων γενεὰ, τοιαύτη ἐστὶ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων·
 τῶν φύλλων τὰ μὲν ἄνεμος χαμαὶ χέει, ἄλλα δὲ ὁ
 ἄνεμος ὁ πολυθαλῆς βλαστάνει, ἕαρος δ' ἐπιγίνεται
 ὠρῆ· οὕτω καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων γενεὰ, ἡ μὲν φύε-
 ται, ἡ δὲ ἀποπαύεται· εἰ δὲ βούλει, καὶ ταῦτα
 μάθε, ὅπως καλῶς γνῶς τὴν ἡμετέραν γενεάν, πολ-
 λοὶ δὲ αὐτὴν ἄνδρες ἀδάσιν· ἔστι πόλις Ἐφουρα κα-
 τὰ τὸ ἐνδότερον μέρος τοῦ ἵπποτρόφου Ἄργους, ἐκεῖ
 δὴ Σίσυφος ἦν, ὃς πανουργότατος ἀνδρῶν ἐγένετο, ὁ
 Σίσυφος ὁ υἱὸς τοῦ Ἀϊόλου· οὗτος τοῖνυν ἐγέννησεν

- 155 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινήν
 Ὕπασαν· αὐτὰρ οἱ Προΐτος κάκ' ἐμήσατο θυμῷ·
 Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσεν·
- 160 Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο δῖ' Ἄντεια,
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
 Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην·
 Ἥ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσπύδα·
 Τεθναίης, ᾧ Προΐτ', ἦ κάκταπε Βελλεροφόντην,
- 165 Ὅς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·
 Ὡς φάτο· τὸν δ' ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·
 Κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ,
 Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρε δ' ὄγε σήματα λυγρὰ,
 Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ·
- 170 Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾗ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο·
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἴξε, Ξάνθον τε ρέοντα,
 Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
 Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἰέρευσε·
- 175 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι
 Ὅ, τί ρά οἱ γαμβροῖο παρὰ Προΐτου φέροιτο·
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 Πρῶτον μὲν ρά Χίμαιραν ἀμαιομακέτην ἐκέλευσε
- 180 Πεφνέμεν· ἠ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
 Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μίσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο·

υἱὸν τὸν Γλαῦκον· οὗτος δὲ ὁ Γλαῦκος ἐγέννησε τὸν ἄμεμpton Βελλεροφόντην· τούτῳ δὲ οἱ θεοὶ κάλλος καὶ ἀνδρείαν ἐπέραστον παρέσχον· Προῖτος δὲ αὐτῷ κακὰ ἐν τῇ ψυχῇ ἐβουλεύσατο, ὃς δὴ ἐκ τοῦ δήμου ἀπήλασεν, ἐπειδὴ κατὰ πολὺ κρείττων ἢ τῶν Ἑλλήνων, Ζεὺς γὰρ ὑπὲρ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὸν δῆμον ὑπέταξεν· τούτου δὲ ἡ γαμετὴ τοῦ Προῖτου ἠράσθη ἡ ἔνδοξος Ἄντεια, συνευνασθῆναι αὐτῷ συνουσία λαθραία· ἀλλὰ τοῦτον οἰδαμῶς κατέπειθεν ἀγαθὰ φρονουίτα τὸν συνετὸν Βελλεροφόντην· αὕτη δὲ ψευδῶς πρὸς Προῖτον τὸν βασιλέα ἔλεγεν· ὦ Προῖτε, ἀποθανοίς, ἢ ἀπόκτεινον τὸν Βελλεροφόντην, ἦτοι καλὸν σοι ἀποθανεῖν, εἰ μὴ τιμωρῆσῃ τοῦτον, ὃς τις ἐβουλήθη συνευνασθῆναι μοι συνουσία μὴ βουλομένη· Οὕτως εἶπε· τὸν βασιλέα δὲ κατέσχε θυμὸς, οἶον ἤκουσε· ἀποκτεῖναι γε μὴν ἐξέκλινε, σεβαστὸν γὰρ τοῦτο ἠγήσατο καὶ ἠδέσθη ἐν τῇ ψυχῇ, ἔπεμψεν δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Λυκίαν, ἔδωκε δ' οὗτος γράμματα χαλεπὰ, γράψας ἐν πινακιδίῳ ἐσφραγισμένῳ ἀλγείνῃ ἀ πλείστα· δεῖξαι δὲ αὐτὰ ἐκέλευσε τῷ ἑαυτοῦ πενθερῷ, ὅπως ἀποθάνοι· οὗτος δὲ ἐπορεύθη εἰς τὴν Λυκίαν σὺν ἀγαθῇ προπομπῇ τῶν θεῶν· ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν Λυκίαν κατέλαβε καὶ Ξάνθον τὸν ῥευματώδη ποταμὸν, φιλοφρόνως αὐτὸν ἐτίμα ὁ βασιλεὺς τῆς πλατείας καὶ μεγάλης Λυκίας· ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας ἐξένισεν αὐτὸν, καὶ ἐννέα βοῦς ἔθυσεν· ἀλλ' ὀπηνίκα δὴ ἡ δεκάτη ῥοδόχρους ἡμέρα ἐφάνη, τότε αὐτὸν ἠρώτα, καὶ ἐζητεῖ τὸ γράμμα ἰδεῖν, ὅπερ ἂν αὐτῷ παρὰ Προῖτου τοῦ γαμβροῦ κομίζοι· ἐπεὶ δὲ τὸ χαλεπὸν γράμμα τοῦ γαμβροῦ ἐδέξατο, πρῶτον μὲν τὴν ἀκαταμάχητον Χίμαιραν ἐπέταξε ἀνελεῖν· αὕτη δὲ ἦν γέινημα θεῖον, οὐκ ἀνθρώπινον, τὰ μὲν ἔμπροσθεν λέων ἦν, τὰ δὲ ὀπισθεν δράκων, τὰ δὲ μέσα χίμαιρα, φοβερὰν δύναμιν πυ-

- Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
 185 Καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
 Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας·
 Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
 Εἶσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἰκόνδε νέετο·
 190 Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης·
 Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἔόντα,
 Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὄγε θυγατέρα ἦν·
 Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιλῆϊδος ἥμισυ πάσης·
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 195 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο·
 Ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἴππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν·
 Λαοδαμειῇ μὲν παρελέξατο μπιέστα Ζεὺς·
 Ἥ δ' ἔτεκε ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν·
 200 Ἄλλ' ὅτε δὴ κῆκεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 Ἦτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλῆϊον οἶος ἀλᾶτο,
 Ὄν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
 Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἄτος πολέμοιο,
 Μιχράμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
 205 Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα·
 Ἴππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
 Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίαν, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν
 Αἰέν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἱ μὲν ἄριστοί
 210 Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·

ρός καιομένου ἀποπνέουσα· καὶ ταύτην μὲν ἀνεῖλε τοῖς τῶν θεῶν τέρασι, καὶ σημείοις πειθαρχήσας. τὸ δεύτερον δὲ τοῖς Σολύμοις ἐπολέμησε τοῖς ἐνδόξοις· ἰσχυροτάτην δὲ ταύτην γε μάχην ἀνδρῶν εἶπεν εἰσελθεῖν, ἥτοι πολεμῆσαι. τὸ τρίτον δὲ ἀνεῖλεν Ἀμαζόνας τὰς τοῖς ἀνδράσιν ἀντιτασσομένης. τούτῳ δὲ ἐπανιόντι ἄλλον δόλον ἰσχυρὸν κατεσκεύαζε· ἐκλεξάμενος ἐκ τῆς πλατείας καὶ μεγάλης Λυκίας ἀνδρας κρατίστους, ἐκάθισεν ἔνεδραν. οὗτοι δὲ οὐκ εἰς τοὔπισω ἐπὶ τὸν οἶκον ὑπέστρεψαν· πάντας γὰρ ἀπέκτεινεν ὁ ἀμειπτος Βελλεροφόντης. ἀλλ' ὀπηνίκα δὴ ἐπέγνω θεοῦ υἱὸν ἀγαθὸν εἶτα, ἐκεῖ κατέσχευεν αὐτὸν, ἔδωκε δ' οὗτος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Κασσάνδραν· ἔδωκε δὲ αὐτῷ τῆς βασιλικῆς ἀπάσης τιμῆς τὸ ἥμισυ. ἔτι γε μὴν οἱ Λύκιοι χωρίον ἐξέταμον αὐτῷ ἐξόχως τῶν ἄλλων, καλὸν γῆς φυτευσίμου καὶ ἀροσίμου, ὅπως αὐτὸ καρποῖτο. αὕτη δὲ ἔτεκε τρία τέκνα τῷ συνέτῳ Βελλεροφόντῃ, τὸν τε Ἰσανδρον, καὶ τὸν Ἰππόλοχον, καὶ τὴν Λαοδάμειαν. τῇ μὲν οὖν Λαοδαμείᾳ συνευνάσθη ὁ βουλευτικός Ζεὺς. αὕτη δὲ ἔτεκε τὸν ἰσόθεον Σαρπηδόνα τὸν πολεμιστὴν. ἀλλ' ἐπειδὴ δὴ καὶ ἐκεῖνος ἐμισεῖτο πᾶσι τοῖς θεοῖς, οὗτος μὲν μόνος ἐπλανᾶτο κατὰ τὸ πεδίον τὸ Ἀλήιον, ἐν ᾧ οἶος αὐτὸς ἠλάτο, τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν κατεσθίων, τὴν μετ' ἀνθρώπων ἀναστροφὴν ἐκκλίνων. Ἰσανδρον δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ἄρης, ὁ ἀκόρεστος τοῦ πολέμου, μαχόμενον τοῖς ἐνδόξοις Σολύμοις ἐφόνευσεν. τὴν δὲ Λαοδάμειαν ἢ καλλιδίφρος Ἄρτεμις ὀργισθεῖσα ἀπέκτεινεν. ὁ Ἰππόλοχος δὲ με ἐγέννησε, καὶ ἐκ τούτου γενέσθαι φημί. ἔπεμψε δὲ με εἰς Τροίαν, καὶ μοι πάνυ πολλὰ ἐνετείλατο αἰεὶ ἀνδραγαθεῖν, καὶ ὑπέροχον τῶν ἄλλων καὶ ἔκκριτον εἶναι· μὴ δὲ τὸ γένος τῶν προγόνων αἰσχύνην, οἳ μάλα κρατίστοι ἐγένοντο ἐν τε τῇ Εφύρᾳ (Κορίνθῳ) καὶ ἐν τῇ πλατείᾳ καὶ με-

- Ταύτης τοι γενεᾶς τε καὶ αἵματος εὖχομαι εἶναι·
 Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἐγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 Αὐτὰρ ὁ μελιχίοισι προσπύδα ποιμένα λαῶν·
 215 Ἥ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιὸς·
 Οἶνεὺς γὰρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 Ξεῖνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, εἰέκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
 Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνικι φασιδόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον·
 Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰῶν, ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν·
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἔοντα
 Κάλλιφ', ὄτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν·
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 225 Εἰμί· σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι·
 Ἐγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 Πολλοὶ μὲν γὰρ Τρῶες ἐμοὶ, κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 Κτείνειν ὄν κε θεὸς γε πόροι καὶ ποσσὶ κιχείω·
 Πολλοὶ δ' αὖ σοι Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὄν κε δύνηαι·
 230 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείβομεν· ὄφρα καὶ οἷδε
 Γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι·
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἴξαντε,
 Χειράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο·
 Ἐνθ' αὐτε Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 235 Ὅς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
 Χρύσεια χαλκείων, ἑκατόμβοι ἔννεαβοίων·
 Ἐκτῶρ δ' ὡς Σκαιᾶς τε πύλας καὶ πύργον ἴκωνεν,
 Ἄμφ' ἄρα μιν Τρῶων ἄλοχοι θεόν, ἠδὲ θύγατρεις,

γάλη Λυκία. ταύτης δὴ τῆς γενεᾶς, καὶ τοῦ σπέρματος εἶναι καυχῶμαι. Οὕτως εἶπεν· ἐχάρη δὲ ὁ καταπόλεμον ἀγαθὸς Διομήδης. τὸ δόρυ μὲν οὖν κατέπηξεν ἐπὶ τῇ γῇ τῇ πολλοὺς βοσκούσῃ καὶ τρεφούσῃ· οὗτος δὲ λόγοις προσπνέσει πρὸς τὸν βασιλέα τοῦ λαοῦ διελέγετο· ὄντως δὴ μοι φίλος πατρικὸς εἶ παλαιός· Οἶνεὺς γάρ ποτε ὁ ἐνδοξὸς τὸν ἄμεμπτον Βελλεροφόντην ἐξένισεν ἐν τοῖς οἴκοις, εἴκοσιν ἡμέρας κατασχὼν αὐτόν. οὗτοι δὲ καὶ ἀλλήλοις ἐχαρίσαντο περικαλλῆ ξένια. ὁ μὲν Οἶνεὺς ἔδωκε ζωστήρα φοινικίνῳ χρώματι λελαμπρυσμένον· ὁ Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον διπλοῦν, τὴν βάσιν διηλονότι κοίλην ἔχον· καὶ κατέλιπον αὐτὸ ἐγὼ ἐρχόμενος, ἐν τῷ ἐμῷ οἴκῳ. τοῦ Τυδέως δὲ οὐ μέμνημαι· ἐπειδὴ μὲν νῆπιον ζῆτα κατέλιπεν, ὅπνῃκα ὁ τῶν Ἑλλήνων στρατὸς ἀπώλετο ἐν ταῖς Θήβαις. δι' ὃ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξένος φίλος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ἄργους ὑπάρχω· σὺ δὲ ἐμοὶ ἐν τῇ Λυκίᾳ, ὅταν εἰς τὸν δῆμον τούτων τῶν Λυκίων παραγένωμαι· τὰ δόρατα δὲ ἀλλήλων ἐκκλίνωμεν, καίτοι ἐν πλήθει ὄντες· καὶ γὰρ πολλοὶ μὲν ἐμοὶ Τρῶες, καὶ ἐνδοξοὶ σύμμαχοι, ἀποκτείνειν ὃν ἂν θεὸς παράσχοι καὶ τοῖς ποσὶ καταλάβω. πολλοὶ δὲ πάλιν σοὶ Ἕλληνες, ἀναιρεῖν ὃν ἂν δύνη· τὰ ὄπλα δὲ ἀλλήλοις ἀντικαταλλάξωμεν, ὅπως καὶ οὗτοι μάθωσιν, ὅτι φίλοι πατρικοὶ καυχώμεθα εἶναι. Οὕτω δὴ εἰπόντες, ἀπὸ τῶν ἵππων ὀρμήσαντες, τὰς ἀλλήλων χεῖρας ἔλαβον, καὶ πίστεις ἐποίησαντο. τότε δὴ τῷ Γλαύκῳ ἐξεῖλε καὶ ἀπώλεσε τὴν διάνοιαν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου ὁ Ζεὺς, ὃς πρὸς Διομήδην τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως ἤλλαττε τὰ ὄπλα, χρυσᾶ διδούς ἀντὶ χαλκῶν, καὶ ἑκατὸν βοῶν ἄξια, ἀντὶ ἀξίων ἐννέα βοῶν. Ὁ Ἐκτωρ δὲ ἐπειδὴ τὰς Σκαιᾶς πύλας καὶ τὸν πύργον κατέλαβε, περὶ αὐτὸν ἔτρεχον αἱ τῶν Τρῶων γυναῖκες, καὶ

Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγιήτους τε, ἕτας τε,
 240 Καὶ πόσιας· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχασθαι ἀνώγει
 Πάσας ἐξείης· πολλῆσι δὲ κηδὲ ἐφῆπτο.

Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δύμον περικαλλέ' Ἴκανε,
 Ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντα ἔσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 245 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνησταῖς ἀλόχοισι·
 Κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγχοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ

250 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίαις ἀλόχοισιν·
 Ἐνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἦλυθε μήτηρ,
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

Τέκνον, τίπτε λιπῶν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας;
 255 Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσάνυμοι υἱες Ἀχαιῶν,
 Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 Ἐλθόντ', ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χειῖρας ἀνασχεῖν·
 Ἄλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιπδέα οἶνον ἐνείκω,
 Ὠς σπείσῃς Διὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 260 Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πίησθα·
 Ἄνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
 Ὠς τὴν κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
 265 Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι·
 Χερσὶ δ' ἀνίπτουσι Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

θυγατέρες, ἐρωτῶσαι ὑπὲρ τῶν υἱῶν, καὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῶν συγγενῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν· αὐτὸς δὲ ἐκέλευσεν εὐχέσθαι τοῖς θεοῖς πάσας ἐφεξῆς· πολλαὶς δὲ λύπαι ἐπήρτηντο. Ἄλλ' ὀπηνίκα δὴ τὸν περικαλλῆ οἶκον τοῦ Πριάμου κατέλαβε τὸν γλυπταῖς στοαῖς κατεσκευασμένον· ἐν αὐτῷ δὲ πενήτηντα ἐνῆσαν δωμάτια ἀπὸ λίθου ἐξεσμένου, ἐγγύς ἀλλήλων κατεσκευασμένα· ἐνθα δὴ οἱ υἱοὶ τοῦ Πριάμου ἐκοιμῶντο σὺν ταῖς ἑαυτῶν γυναῖξιν ταῖς κατὰ μνησείας γαμμβείσαις· τῶν θυγατέρων δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους ἀπαντικρὺ, ἐντὸς τῆς αὐλῆς, δώδεκα ἦσαν δωμάτια ὑπερῶα ἀπὸ λίθου ἐξεσμένου, ἐγγύς ἀλλήλων ὠκοδομημένα· ἐνθα δὴ οἱ γαμβροὶ ἐκοιμῶντο τοῦ Πριάμου σὺν ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις γαμεταῖς· τνικαῦτα αὐτῷ ἦλθεν ἐξεναντίας ἡ μήτηρ, ἡ δῶρον παρὰ τῆς φύσεως ἔχουσα τὸ εἶναι ἠπία, εἰς τὴν Λαοδίκην ἀπερχομένη, τὴν κατὰ μορφήν ἀρίστην πασῶν τῶν θυγατέρων αὐτῆς· ἐνέφυ δ' οὖν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἥτοι περιέλαβεν αὐτῷ τὴν χεῖρα, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκάλει· ὦ τέκνον, τίποτε καταλιπὼν τὸν θρασὺν πόλεμον ἦλθες ἐνθάδε; ὅπως δὴ λίαν καταπονῶσιν οἱ κακῶνιμοὶ υἱοὶ τῶν Ἑλλήνων, μαχόμενοι περὶ τὴν πόλιν· σὲ δὲ ἀνέπεισεν ἡ ψυχὴ δεῦρο παραγενόμενον ἄραι τὰς χεῖρας, καὶ εὐχέσθαι τῷ Διὶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως· ἀλλ' ἀνάμενε, ἔπως ἂν σοὶ οἶνον ἦδισον ἐνέγκω, ἵνα θύσῃς τῷ Διὶ τῷ πατρὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀθανάτοις θεοῖς πρώτον· μετὰ ταῦτα δὲ καὶ σὺ ὠφελήθῃς, εἰάν πίης, ἀνδρὶ γὰρ κεκοπιακότη τὴν δύναμιν μεγάλως αὖξει ὁ οἶνος, ὥσπερ σὺ κεκοπίακας βοηθῶν τοῖς σοῖς πολίταις· ταύτη δὲ ἀπεκρίνατο μετὰ ταῦθ' ὁ μέγας Ἐκτωρ ὁ ῥαδίως τὴν περικεφαλαίαν κινῶν· μή μοι οἶνον ἰλαρωτέρους τοὺς χρωμένους ποιοῦντα πρόφερε, ὦ σεβαστὴ μήτηρ, μήπως με ἐκνευρίσῃς καὶ ἀπογυμνιάσῃς τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπιλάβωμαι τῆς ἰσχύος· χερσὶ δὲ μεμολυσμένοις τῷ Διὶ θύειν οἶνον θερματικὸν εὐλα-

- Ἄζομαι· οὐδέ πη ἐστὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι·
 Αἴματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 Ἄλλα σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 270 Ἔρχεο σὺν θυέσσιν, ἀόλλισσασα γεραιάς·
 Πέπλον δ' ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῆ,
 Τὸν θεὸς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
 275 Ἦνις, ἠέστας ἱερευσέμεν, αἴχ' ἐλέησῃ
 Ἄστου τε, καὶ Τρῳῶν ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Λῆκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχοι Ἴλιου ἱρῆς,
 Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερόν μῆστωρα φόβοιο.
 Ἄλλα σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελεύεις
 280 Ἔρχεο· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὕφρα καλέσσω,
 Λῆξ' ἐθέλῃσ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὣς κέν οἱ αὖθι
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσὶ τε, καὶ Πριάμφῳ μεγαλήτορι, τοῖο τε παισίν·
 Εἰ κεινόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' αἴδος εἶσω,
 285 Φαίην κεν φρέν' ἀτέρπου οἴζυος ἐκλελαθέσθαι.
 Ὡς ἔφαθ'· ἠ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 Κέκλετο. ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστου γεραιάς·
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσατο κηώεντα,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 290 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
 Ἦγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἐλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέριαν·
 Τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἐκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνη,
 Ὅς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστας·

βοῦμαι, οὐδέ τι θέμις τῷ τὰ μέλαινα νέφη συναγόντι υἱῷ τοῦ Κρόνου εὐχεσθαι τὸν αἵματι καθαρῷ, καὶ μετὰ κόπῃος μεμιγμένῳ μεμολυσμένον. ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς τὸν ναὸν τῆς λαφυραγωγῷ Ἀθηνᾶς ἴθι μετὰ θυμιαμάτων ἀθροίσασα τὰς πρεσβύτιδας· ὅς τις δὲ ἀπὸ τῶν πέπλων σοι λαμπρότατος, καὶ μέγιστος ὑπάρχει ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ σοὶ αὐτῇ πάνυ προσφιλέστατος, τοῦτον θεὸς ἐπὶ τοῖς γόνασι τῆς καλλικόμου Ἀθηνᾶς, καὶ ὑπόσχου αὐτῇ δώδεκα βούς ἐν τῷ ναῷ εἰαυσιαίας, ἀδαμάστους θύσειν, εἴαν οἰκτεῖρῃ τὴν τέπῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ μικρὰ παιδία τῶν Τρώων, εἴαν τὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως ἀποστήσῃ τῆς ἰεράς Ἰλίου τὸν θηριώδη πολεμιστὴν, τὸν ἰσχυρὸν ἐπιστήμονα τῆς μάχης· ἀλλὰ σὺ μὲν ἐπὶ τὸν ναὸν τῆς λαφυραγωγῷ Ἀθηνᾶς ἴθι· ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον πορεύσομαι, ἵνα αὐτὸν καλέσω, εἴαν ἐθέλῃ εἰπόντος μου ὑπακούειν· ὡς εἶθε αὐτῷ αὐτοθι διασταίῃ ἡ γῆ· μέγα γὰρ βλάβος αὐτὸν ἔτρεφεν ὁ Οὐράνιος τοῖς τε Τρωσὶ, καὶ τῷ μεγαλοψύχῳ Πριάμῳ, καὶ τοῖς τούτου τέκνοις· εἰ ἐκείνον γε θεοσαίμην καταβάντα εἰς Ἄϊδου, ὑπολάβοιμι ἂν κατὰ τὴν ἐμὴν διάνοιαν ἐπιλαθέσθαι τῆς ἀτερποῦς ταλαιπωρίας. Οὕτως εἶπεν· αὐτὴ δὲ ἐλθοῦσα εἰς τὸν οἶκον ταῖς θεραπέσις ἐκέλευσεν· αὐταὶ δὲ συνήθροισαν κατὰ τὴν πόλιν τὰς πρεσβύτιδας· αὐτὴ δὲ εἰς τὸ εὐῶδες καὶ τεθυμασμένον δῶμα κατέβη, ὅπου ἦσαν αὐτῇ οἱ πεποικιλμένοι καὶ πολύχροι πέπλοι, ἔργα γυναικῶν τῶν ἀπὸ τῆς Σιδῶνος, ἃς αὐτὸς ὁ θεοῦ εἶδος ἔχων Ἀλέξανδρος ἤγαγεν ἐκ τῆς Σιδῶνος, ἐπιπλεύσας τὴν πλατεῖαν θάλασσαν, κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν, καθ' ἣν τὴν εὐγενῆ Ἑλέην ἀνήγαγε. τούτων τῶν πέπλων ἓνα ἄρασα ἢ Ἐκάβῃ, προσέφερε δῶρον τῇ Ἀθηνᾷ, ὃς ὠραιότατος ἦν διαφόροις καλλωπίσμασι,

- 295 Ἄσθῆρ δ' ὡς ἔλλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεΐατος ἄλλων·
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
 Αἰ δ' ὅτε νηὸν Ἴκανον Ἀθῆνης ἐν πόλει ἄκρη,
 Τῆσι θύρας ᾧῖξε Θεαιῶ καλλιπάρης,
 Κισσιῆς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
- 300 Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθικαν Ἀθηναίης ἰέρειαν·
 Αἰ δ' ὄλολυγῆ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον·
 Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεαιῶ καλλιπάρης,
 Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠὺκόμοιο·
 Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
- 305 Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δῖα θεᾶων,
 Ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·
 Ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βουῆς ἐνὶ νηῶ
 Ἦρις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἰκ' ἐλεήσης
- 310 Ἄστυ τε, καὶ Τρᾶων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
 Ὡς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη·
 Ὡς αἰ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο·
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι
- 315 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,
 Οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλήν,
 Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρη·
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε Διὶ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυ· πάροιθε δ' ἐλάμπετο δουρὸς
- 320 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόντα·

καὶ μέγιστος, ἐξέλαμπε δὲ καθάπερ ἀστήρ· ἔκει-
το δὲ ἔσχατος τῶν ἄλλων· ὤρμησε δὲ πορεύεσθαι,
πολλαὶ δὲ ἐπικολούθουν πρεσβύτειδες· Αὐταὶ δὲ
ὀπνίκα τὸν ναὸν κατέλαβον τῆς Ἀθηνᾶς ἐν τῇ
ἀκροπόλει, ἤνοιξε τὰς θύρας αὐταῖς ἢ περικαλλῆς
Θεανῶ, ἢ θυγάτηρ τοῦ Κισσέως, ἢ γυνὴ τοῦ ἵπ-
πικοῦ Αἰτήνορος· ταύτην γὰρ οἱ Τρῶες ἐποίησαν
λειτουργὸν τῆς Ἀθηνᾶς· αὐταὶ δὲ πάσαι σὺν φω-
νῇ θρηνητικῇ ἀνέτειναν τὰς χεῖρας· ἢ δὲ εὐειδῆς
Θεανῶ τὸν πέπλον λαβοῦσα, ἔθηκεν ἐπὶ τοῖς γό-
νασι τῆς καλλικόμου Ἀθηνᾶς· θεοκλυτοῦσα δὲ ἠύ-
χετο τῇ θυγατρὶ τοῦ μεγάλου Διός, λέγουσα· ὦ
σεβαστὴ Ἀθηνᾶ, φύλαξ τῶν πόλεων, εἰδοξοτάτη
τῶν θεῶν, σύντριψον νῦν τὸ δόρυ τοῦ Διομήδους,
καὶ αὐτὸν πεσεῖν ἐπὶ πρόσωπον δός, ἔμπροσθεν
τῶν Σκαιῶν πυλῶν· ὅπως σοι νῦν εὐθύς δώδεκα
βοῦς ἐν τῷ ναῷ ἐνιαυσιαίας, ἀδαμάστους θύσωμεν,
εἰάν οἰκτείρης τὴν τε πόλιν, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ
τὰ μικρὰ παιδία τῶν Τρῶων· Οὕτως εἶπεν εὐχομέ-
νῃ· τῷ νεύματι δὲ ἠρνεῖτο ἢ πολεμικῇ Ἀθηνᾶ· Οὕ-
τως αὐταὶ μὲν ἠύχοντο τῇ θυγατρὶ τοῦ μεγάλου
Διός· Ὁ Ἔκτωρ δὲ εἰς τὰ περικαλλῆ δώματα τοῦ
Ἀλεξάνδρου ἐπορεύθη, ἃ δὴ αὐτὸς κατεσκεύασε μετ'
ἀνδρῶν, οἳ τότε ἄριστοι ἦσαν ἐν τῇ εὐγέῳ Τροίᾳ,
ἄνδρες οἰκοδόμοι, οἵτινες αὐτῷ ὠκοδόμησαν νυμφικὸν
κοιτανίσκον, καὶ ἀνδρῶνα, καὶ ἔξω αὐλὴν ἐγγύς τοῦ
Πριάμου καὶ Ἔκτορος ἐν τῇ ἀκροπόλει· ἐκεῖ δὴ Ἔ-
κτωρ εἰσηλθεν ὀφίλος τοῦ Διός· ἐν τῇ χειρὶ δὲ κα-
τέῃχε δόρυ ἔνδεκα πηχῶν, ἔμπροσθεν δὲ ἔλαμπεν ἢ
τοῦ δόρατος σιδηρὰ ἐπίδορατῖς, χρυσοῦς δὲ περιέκειτο
πόρκης, ἦτοι κρίκος ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ
ξύλον τοῦ δόρατος· τοῦτον δὲ εὔρεν ἐν τῷ δωματίῳ
περιέποντα καὶ ἐπιμελούμενον τῶν ὠραίων αὐτοῦ
ὄπλων, τῆς τε ἀσπίδος, καὶ τοῦ θώρακος, καὶ τὸ
ἐπικαμπές τόξον μεταχειριζόμενον· ἢ Ἑλληνὶς δὲ

- Ἄργεϊν δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῶῃσι γυναιξίν
 Ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περίκλυτά ἔργα κέλευε.
 325 Τὸν δ' Ἔκτωρ κείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῶ.
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχος,
 Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε, πτόλεμός τε
 Ἄστου τόδ' ἀμφιδίδχε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 330 Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο·
 Ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστου πυρὸς δῆϊοιο θέρηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἴσαν ἐνείκεσας, εἰδ' ὑπὲρ αἴσαν,
 Τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καὶ μευ ἄκουσον·
 335 Οὐτὶ ἐγὼ Τρῶων τόσσον χόλω, οὐδὲ νεμέσσει
 Ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχει προτραπέσθαι.
 Νῦν δέ με παρεμποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
 Ὀρμησ' εἰς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
 Λῶϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρηΐα τεύχεα δύω·
 Ἦ ἴθι', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἴω.
 ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κοριθαίολος Ἔκτωρ·
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσνύδα μελιχίοισι·
 Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς, κακομηχάνου, ὀκρλοέσσης,
 345 ὣς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 Οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνεμοιο θύελλα
 Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβιο θαλάσσης·
 Ἐνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 Ἄνδρὸς ἔπειτ' ὦφελλον ἀμείνονος εἶναι ἀκοίτις,

Ἐλένη μετὰ τῶν γυναικῶν τῶν δούλων αὐτῆς ἐκάθητο, καὶ ταῖς θεραπείαις περὶ τῶν ἔργων ἐπέταττε. τούτου δὲ ὁ Ἔκτωρ θεασάμενος ἠνείδισε καὶ ἐλοιδόρησε λόγοις αἰσχροῖς λέγων· ὦ κακόδαιμον, οὐ καλῶς δὴ ταύτην τὴν ὄργην ἔθου ἐν τῇ ψυχῇ· οἱ μὲν λαοὶ ἀπόλλυνται περὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ὑψηλὸν τεῖχος μαχόμενοι· ἔνεκα δὲ σοῦ ὁ πόλεμος καὶ ἡ μάχη περὶ τήνδε τὴν πόλιν ἀνῆπται· σὺ δὲ ὀφείλεις μάχεσθαι καὶ ἄλλω, εἴτινα ἀμελοῦντα τοῦ μισητοῦ πολέμου θεάσαιο· ἀλλ' ἀνάστα, μήπως ταχέως ἡ πόλις ὑπὸ πυρὸς φθαρτικοῦ κατακαῆ. Πρὸς τούτου δὲ ὁ θεοῦ εἶδος ἔχων Ἀλέξανδρος εἶπεν· ὦ Ἔκτωρ, ἐπειδὴ με κατὰ τὸ πρέπον ἐλοιδόρησας, οὐδὲ παρὰ τὸ πρέπον, τούτου χάριν ἐρῶ σοι· σὺ δὲ ἴσῃσον, καὶ ἄκουσόν μου· οὐδαμῶς ἐγὼ ὄργῃ τῇ πρὸς τοὺς Τρῶας, οὐδ' ἀναξιοπαθήσει τοσοῦτον ἐκαθήμην ἐν τῷ δώματι, ἐβουλόμην δὲ ἐκ τῆς συμβάσης μοι λύπης ἐκ τῆς ἥττης παρατροπὴν τινα καὶ παραμυθίαν εὐρεῖν, καὶ εἶξαι τῇ συμφορᾷ, καὶ ἡσυχᾶσαι· νῦν δὲ με παραινέσασα ἡ γαμετὴ λόγοις προσνέσι καὶ πράξει παρώρμησε καὶ διήγειρεν εἰς πόλεμον· δοκεῖ δὲ καὶ ἐμοὶ αὐτῷ οὕτως ἔσεσθαι βέλτιον· ἡ νίκη δὲ ἐξ ἀμοιβῆς παραγίνεται, ἐναλλάξ πρὸς ἄλλον καὶ ἄλλον χωροῦσα· ἀλλ' ἄγε νυκτὶ ἀνάμεινον, ὅπως εἰδυθῶ τὰ πολεμικὰ ὄπλα· ἢ πορεύου, ἐγὼ δὲ μετὰ σὲ ἐλεύσομαι· οἴομαι δὲ σε καταλήψεσθαι. Οὕτως εἶπε· πρὸς αὐτὸν δὲ οὐδὲν εἶπεν ὁ ραδίως τὴν περικεφαλαίαν κινῶν Ἔκτωρ. πρὸς τούτου δὲ ἡ Ἐλένη λόγοις πράξει καὶ προσνέσιν ἔλεγεν· ὦ ἀνδράδελφε ἐμοῦ τῆς ἀναίδους, τῆς κακοβούλου, τῆς φρικτῆς, καὶ χαλεπῆς, ὡς εἶθε τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε με τὴν ἀρχὴν ἔτεκεν ἡ μήτηρ, στυροφῆ τις καὶ ρύμη ἀνέμου ὧχετο προφέρουσα με εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα τῆς πολυπαραχου θαλάσσης, ὅπως με ἀπέπνιξεν ἄν, πρὶν ἢ τὰ ἔργα ταῦτα γενέσθαι· ἐπεὶ δὲ ταῦτα τὰ κακὰ οὕτως οἱ θεοὶ ἐτελεί-

- "Ὅς ῥ' ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 Τούτω δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὐτ' ἄρ ὀπίσσω
 Ἔσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι οἴω.
 Ἄλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἔζρο τῷδ' ἐπὶ δίφρω,
 355 Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πίνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
 Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνός, καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης·
 Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόνον, ὡς καὶ ὀπίσσω
 Ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἐσσομένοισι.
 Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 360 Μὴ με κάθιζ', Ἐλένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
 Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῶεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπέοντος ἔχουσιν·
 Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 "Ὡς κεν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
 365 Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 Οἰκῆας, ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἷόν.
 Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,
 Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοῖ δαμύωσιν Ἀχαιῶν.
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 370 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας,
 Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 Ἄλλ' ἦγε σὺν παιδί καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 Πύργῳ ἐφειστήκει γοώσά τε, μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῶῃσιν ἔειπεν·
 Εἰ δ' ἄγε μοι, δμῶαί, νημερτέα μυθήσασθε·
 Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 Ἦέ πη ἐς γαλῶν, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

ωσαν, ἀνδρὸς μετὰ ταῦτα κρείσσονος εἶθε εἶναι γυνή, ὃς
 οἶδεν ἀναξιώπαθῃσιν, καὶ ονειδίη πολλά ἀνθρώπων· τού-
 τω δὲ οὔτε νῦν λογισμὸς (διάνοια) βέβαιός ἐστιν, οὔτε με-
 τὰ ταῦτα ἔσται, δι' ὃ καὶ παραπολαύσειν αὐτὸν τῆς
 μωρίας ὑπολαμβάνω. ἀλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε, καὶ κάθι-
 στον ἐπὶ τούτῳ τῷ δίφῳ, ἀνδράδελφε, ἐπειδὴ σε κόπος
 κατὰ διάνοιαν λίαν κατέλαβεν, ἔνεκα ἐμοῦ τῆς ἀνα-
 δοῦς, καὶ ἔνεκα τῆς βλάβης τοῦ Ἀλεξάνδρου, οἷς ἐπέ-
 θηκεν ὁ Ζεὺς μοῖραν καὶ τύχην κακὴν, ἵνα καὶ εἰς τὸ
 μετὰ ταῦτα υπαρχώμεν μετ' ᾧδῆς μνημονευόμενοι τῆς
 μεταγενεστεροῦς ἀνθρώποις. Ταύτη δὲ ἀπεκρίνατο με-
 τὰ ταῦτα ὁ μέγας Ἔκτωρ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαί-
 αν κινῶν· ᾧ Ἑλένη, μή με ποιεῖ καθίσαι, καί περ φι-
 λοῦσα, οὐ γὰρ καταπέσεις με· ἦδη γάρ μοι ἡ ψυχὴ
 ἐφώρμηται ὅπως βοηθήσω τοῖς Τρωσίν, οἳ μεγάλως
 ἔχουσι πόθον ἐμοῦ ἀπόντος· ἀλλὰ σὺ διέγειρε τοῦ-
 τον, σπευδέτω δὲ καὶ αὐτός, ὅπως ἂν ἐμὲ καταλάβῃ
 ἐντὸς ἔτι τῆς πολεως ὄντα· καὶ γὰρ ἐγὼ ἀπελεύ-
 σομαι εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅπως θεάσωμαι τοὺς οἰκείους
 (ἐν τῷ οἴκῳ), καὶ τὴν ἀγαπητὴν γυναῖκα, καὶ τὸν μι-
 κρόν υἱόν· οὐ γάρ τι οἶδα, εἰ πάλιν αὐτοῖς ἐξ ὑποστρο-
 φῆς ἐλεύσομαι μετὰ ταῦτα, ἢ ἦδη με οἱ θεοὶ δαμά-
 σουσι καὶ φονεύσουσιν Ἑλλήνων χερσὶ. Οὕτω δὲ εἶ-
 πών, ἀπῆλθεν ὁ συνεχῶς τὴν περικεφαλαίαν κινῶν
 Ἔκτωρ. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα ἀφίκετο εἰς τὸν οἶκον
 τὸν καλῶς οἰκούμενον, οὐχ εὖρε δὲ ἐν τῷ οἴκῳ Ἀν-
 δρομάχην τὴν λευκὰς ἔχουσαν τὰς αἰλένας, ἀλλ' αὐτὴ
 μετὰ τοῦ παιδός, καὶ τῆς καλῶς ἐνδεδυμένης θερα-
 παίνης ἐπὶ τῷ πύργῳ ἴστατο ὀλολύζουσα καὶ θρηνοῦ-
 σα· ὁ Ἔκτωρ δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔνδον κατέλαβε (εὖρε) τὴν
 ἄμεμπτον γαμετὴν, ἔση παρὰ τὸν βατῆρα τῶν θυρῶν
 ἐλθών, μετὰ τοῦτο δὲ εἶπε ταῖς δούλαις· ἄγε δή μοι,
 ᾧ δούλαι, εἶπατε τάλιθ'· ποῦ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ οἴκου
 ἡ λευκοβραχίων Ἀνδρομάχη, ἢ εἰς τινὰ οἶκον τῶν ἀν-
 δραδέλων, ἢ τῶν καλῶς ἔσταλμένων συννύμφων, ἢ

- Ἦ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 Τὸν δ' αὖ ὀτρηνὴ ταμὴν πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἀνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνάτέρων εὐπέπλων,
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῶαί εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται·
 Ἄλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουσε
 Τεῖρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἦ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένη εἰκυῖα φέροι δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 390 Ἦ ρὰ γυνὴ ταμὴν ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
 Τὴν αὐτὴν οδὸν αὖτις, εὐκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
 Σκαιᾶς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε,
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θεούσα
 395 Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
 Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ἰποπλάκῳ ὑληέσση,
 Θήβῃ Ἰποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρῶσιν ἀνάσσων·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοχορυστῆ·
 Ἦ οἱ ἔπειτ' ἦντισ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
 400 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
 Τό ρ' Ἔκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριαν, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
 Ἦτοι ὃ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῆ·
 405 Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παράστατο δακρυχέουσα,
 Ἐντ' ἄρα οἱ φῶ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπορεύθη, ὅπου αἱ ἄλλαι καλλίκομοι Τρωάδες ἐξιλεοῦνται τὴν φοβεράν θεάν. Πρὸς τοῦτον δὲ ἡ ἐνεργὸς καὶ σπουδαία φύλαξ τοῦ οἴκου εἶπε λόγον· ὦ Ἔκτορ, ἐπεὶ δὲ με πάνυ ἐκέλευσας τάληθ' εἰπεῖν, οὔτε που εἰς οἶκον τῶν ἀνδραδέλφων, οὔτε τῶν καλῶς ἐσταλμένων συννύμφων, οὔτε εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπορεύθη, ὅπου αἱ ἄλλαι καλλίκομοι Τρωάδες ἐξιλεοῦνται τὴν φοβεράν θεάν· ἀλλ' ἐπὶ τὸν μέγαν πύργον ἀπῆλθε τῆς Ἰλίου, διότι ἤκουσε τοὺς Τρῶας καταπονεῖσθαι, νίκην δὲ εἶναι μέγαλην τῶν Ἑλλήνων. αὕτη μὲν οὖν ἐπὶ τὸ τεῖχος σπεύδουσα ἀφίκετο, μαινάδι ὁμοία, ἅμα δ' αὐτῇ καὶ ἡ τροφὸς φέρει τὸν παῖδα· εἶπε δὴ ἡ γυνὴ ἡ φύλαξ τοῦ οἴκου· ὁ Ἔκτωρ δὲ ἀφώρμησεν ἐκ τοῦ οἴκου διὰ τῆς αὐτῆς πάλιν ὁδοῦ κατὰ τὰς καλῶς οἰκουμένας ὁδοὺς· ὅπνῃκα δὲ τὰς πύλας κατέλαβε, διελθὼν τὴν μεγάλην πόλιν, τὰς Σκαιᾶς, ὅπου δὴ ἔμελλεν ἐξελθεῖν (ἐξίέναι) εἰς τὸ πεδῖον, ἐκεῖ ἢ ἐπὶ πολλοῖς δώροις γαμηθεῖσα γυνὴ ἐξεναντίας ἦλθε τρέχουσα Ἀνδρομάχη ἡ θυγάτηρ τοῦ μεγαλοφύχου Ἥτιωνος· Ἥτιων δὲ κατῴκει ἐν τῇ Ὑποπλάκῳ ὑλώδει Θήβῃ τῇ Ὑποπλακίᾳ τῶν Κιλικῶν ἀνδρῶν βασιλεύων, τούτου δὴ ἡ θυγάτηρ ἐγεγάμητο Ἔκτορι τῷ πολεμιστῇ· αὕτη μετὰ ταῦτα ἀπῆντησεν αὐτῷ· σὺν αὐτῇ δὲ ἐπορεύετο καὶ ἡ θεράπαινα, τὸν παῖδα πρὸς τῷ κόλπῳ βαστάζουσα, ἀπαλόφρονα, μικρὸν παιτῶν τὸν ἀγαπῆτον υἱὸν τοῦ Ἔκτορος, τὸν περικαλλεῖ τε καὶ λαμπρῷ ἀστέρι παραπλήσιον, ὃν δὴ Ἔκτωρ ἐκάλει Σκαμάνδριον, οἱ ἄλλοι δὲ Ἀστυάνακτα, μόνος γὰρ ὁ Ἔκτωρ ἔσωζε τὴν Ἰλιον· οὗτος μὲν οὖν ἐμειδίασεν ἀποβλέψας εἰς τὸν παῖδα μετὰ σιγῆς, ἡ Ἀνδρομάχη δὲ πλησίον παρέστη αὐτῷ δακρῦουσα, ἐνέφυ δὲ αὐτῷ τῇ χειρὶ, ἥτοι δυσάποσπαστως ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτοῦ, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνόματος ἐκά-

- Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις·
 Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἢ τάχα χήρη
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γὰρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοί,
 410 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 Σεῦ ἀφαρματούση χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρῆ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπης,
 Ἄλλ' ἄχε' οὐδέ μοι ἐστὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 Ἦτοι γὰρ πάτερ' ἐμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
 415 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὐ ναιετάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
 Ἄλλ' ἄρα μιν κατέκρη σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
 Ἢδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 420 Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Οἳ δέ μοι ἐπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἳ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἡματι Ἄϊδος εἴσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
 Βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς οἴεσσι.
 425 Μητέρα δ', ἢ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑλνέσση,
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἄψ' ὄγε τὴν γ' ἀπέλυσε, λαβῶν ἀπερείσι' ἄποινα·
 Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα·
 Ἔκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσί πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
 430 Ἢδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης·
 Ἄλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 Μὴ παῖδ' ὄρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
 Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἔρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 Ἄμβατός ἐσι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος·

λαι. ὦ μακάριε καὶ εὐδαιμον, ἀπολεῖ σε ἢ σὴ ἀν-
 δρεία, οὐδ' ἐλεεῖς καὶ οἴκτειρεις τὸν νηπιόν σου υἱόν,
 καὶ ἐμέ τὴν δυστυχῆ, ἢ ταχέως χηρα καὶ ἔστερη-
 μένη σου ἔσομαι· ταχέως γάρ σε ἀποκτενοῦσιν οἱ
 Ἕλληνες πάντες ὀρμήσαντες, ἐμοὶ δὲ ἐπικερδέστερον
 ἂν εἴη σοῦ ἀποτυχοῦσθαι καὶ στερηθεῖσθαι τὴν γῆν ὑπεισ-
 δῦναι· οὐκέτι γὰρ ἄλλη ἔσται μοι παραμιθία, ἐπει-
 δὴν σὺ ἐπισπασθὲν τὸν θάνατον, ἀλλὰ λύπαι· οὐδ'
 ἔστι μοι πατὴρ καὶ ἡ σεβαστὴ μήτηρ· τὸν μὲν γὰρ
 πατέρα τὸν ἐμὸν ἀπέκτεινεν ὁ ἔνδοξος Ἀχιλλεύς,
 ἐξεπόρθησε δὲ τὴν πόλιν τὴν καλῶς οἰκουμένην τῶν
 Κιλίκων τὴν ὑψηλὰς πύλας ἔχουσαν Θήβην· ἀπέκ-
 τεινε δὲ τὸν Ἡτίωνα, οὐδὲ ἐσκύλευσεν αὐτὸν· ἠδέ-
 σθη γὰρ τοῦτό γε ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ· ἀλλὰ κατέ-
 καυσεν αὐτὸν σὺν τοῖς ποικίλοις ὅπλοις, καὶ μνη-
 μεῖον ἐπέχευ· πτελέας δὲ περιεφύτευσαν αἱ νύμφαι
 αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι, αἱ θυγατέρες τοῦ
 Διὸς τοῦ τὴν αἰγίδα φοροῦντος· οἷτινες δὲ μοι ἑπτὰ
 ἀδελφοὶ ἦσαν ἐν τοῖς οἴκοις, οὗτοι μὲν πάντες ἐν
 μιᾷ ἡμέρᾳ ἐπορεύθησαν εἰς Ἄϊδου· πάντας γὰρ ἐφύ-
 νευσεν ὁ ταχύπους ἔνδοξος Ἀχιλλεύς, ἐπὶ ταῖς βου-
 σὶ ταῖς ἐλισσούσαις τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν,
 καὶ τοῖς λευκοῖς προβάτοις· τὴν μητέρα δὲ, ἣτις ἐβασί-
 λευεν ἐν τῇ ὑλῶδει Ὑποπλάκῳ, ταύτην ἐπειδὴ ἐνθάδε
 ἦγαγε σὺν τοῖς ἄλλοις κτήμασιν, πάλιν οὗτος ἠλευ-
 θέρωσεν αὐτὴν, ἄπειρα, ἦτοι πλεῖστα λύτρα λαβὼν· ἐν
 τοῖς οἴκοις δὲ τοῦ πατρὸς ἔτρωσεν αὐτὴν ἢ τοξότις
 Ἄρτεμις· ὦ Ἐκτορ, σὺ δὲ μοι ὑπάρχεις πατὴρ, καὶ
 σεβαστὴ μήτηρ, καὶ ἀδελφός, σὺ δὲ μοι ἀγαπητὸς
 σύγγενος· ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέει καὶ οἴκτειρε, καὶ αὐ-
 τόθι μένε ἐπὶ τῷ πύργῳ, μήπως ποίσης τὸν σὸν
 παῖδα ὄρφανόν, καὶ τὴν γυναῖκα χήραν· τὸν στρα-
 τὸν δὲ στήσον παρα τὴν ἀγρίαν συκὴν, ὅπου μάλιστα
 βασιμὸς ἐστὶν ἢ πόλις, καὶ τὸ τεῖχος ἐπίδρομον,
 ἦτοι κατωφερές, καθ' ὃ ἐστὶν ἐπίδραμεῖν κατερχόμενον

- 435 Τρὶς γὰρ τῆγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
 Ἄμφ' Αἴαιτε δῖω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα,
 Ἦδ' ἀμφ' Ἀτρείδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν.
 Ἦπου τις σφὶν ἔνισπε θεοπροπίων εὐ εἰδώς,
 Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
- 440 Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνώς
 Διδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 Αἴκε, κακὸς ὤς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἰσθλὸς
- 445 Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι,
 Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὐ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
 Καὶ Πριάμοιο, καὶ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο·
- 450 Ἄλλ' οὐ μοι Τρῳῶν τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
 Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἰσθλοὶ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 Ὅσσον σείῃ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
- 455 Δακρυόεσσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας·
 Καὶ κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλαις ἰστὸν ὑφαίνοις·
 Καὶ κεν ὑδῶρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ἵππειρης,
 Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη·
 Καὶ ποτέ τις εἴπησιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
- 460 Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὅς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
 Τρῳῶν ἰπποδάμων, ἔτε Ἴλιον ἀρφεμάχοντο·
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος

ἀπὸ τοῦ τείχους· τρὶς γὰρ αὐτοῦ ἐλθόντες οἱ κρᾶ-
 τιστοὶ ἐπειράσαντο οἱ περὶ τοὺς δύο Αἴαντας καὶ
 τὸν ὑπερένδοξον Ἰδομενέα, καὶ οἱ περὶ τοὺς υἱοὺς
 τοῦ Ἀτρέως, καὶ τὸν ἰσχυρὸν υἱὸν τοῦ Τυδέως. ἢ
 τις πού αὐτοῖς εἶπεν ἔμπειρος μαντείων, ἢ δὴ καὶ
 αὐτῶν ἡ ψυχὴ προτρέπει καὶ παρακελεύεται. Πρὸς
 ταύτην δὲ ὁ μέγας Ἔκτωρ ὁ συνεχῶς τὴν περικεφα-
 λαίαν κινῶν εἶπεν· ὄντως καὶ ἐμοὶ ταῦτα πάντα διὰ
 φροντίδος ἐστίν, ὦ γύναι· ἀλλὰ πάνυ δεινῶς αἰδοῦ-
 μαι τοὺς Τρῶας, καὶ τὰς Τρωάδας τὰς ἐλκούσας
 τοὺς πέπλους, εἴην, καθάπερ δειλὸς, πόρρω τοῦ πο-
 λέμου φεύγω· οὐδέ με ἡ ψυχὴ προτρέπει, ἐπειδὴ
 ἔμαθον εἶναι ἀνδρείος αἰεὶ, καὶ ἐν τοῖς πρωταγωνι-
 σταῖς τῶν Τρῶων πολεμεῖν, κτῶμενος τοῦ τε πατρὸς
 εὐκλείαν μεγάλην, καὶ ἐμὴν αὐτοῦ· καλῶς γὰρ
 ἐγὼ τοῦτο ἐπίσταμαι κατὰ λογισμὸν καὶ διάνοιαν·
 ἔσται ἡμέρα, ὅταν ποτὲ ἡ ἱερὰ Ἴλιος ἀπόληται,
 καὶ ὁ Πριάμος, καὶ ὁ λαὸς τοῦ πολεμικοῦ Πριά-
 μου, ἀλλ' οὐ μοι τοσοῦτον διὰ φροντίδος ἐστίν ἡ λύ-
 πη, καὶ τὸ πάθος τῶν Τρῶων, οὔτε αὐτῆς Ἐκάβης,
 οὔτε τοῦ βασιλέως Πριάμου, οὔτε τῶν ἀδελφῶν, οἳ
 πολλοὶ ἂν καὶ γενναῖοι πέσοιεν ἐν τῇ γῆ ὑπ' ἀνδρῶν πο-
 λεμικῶν, καὶ ἐχθρῶν, ὅσον σοῦ, ὅπνινά ἂν τις τῶν
 σιδηροθωράκων Ἑλλήνων δακρύουσαν ἐπάγηται, ἀφε-
 λόμενος τὴν ἐλευθέραν ἡμέραν, καὶ ἐν Ἄργει οὔσα
 ὑπ' ἄλλης κελευομένη ἰστόν ἂν ἐργάζοιο, καὶ ὕδωρ
 ἂν φέροις ἀπὸ τῆς Μεσσηδός, ἢ τῆς Ἵππερείας πη-
 γῆς, πάνυ βιαζομένη· ἰσχυρὰ δέ σοι ἀνάγκη ἐπι-
 κείσεται· καὶ ποτὲ τις ἂν εἶπη θεασάμενός σε δα-
 κρύουσαν· Ἐκτορος αὐτὴ ἐστὶ γυνὴ, ὅς ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ἠρίστευε τῶν ἰππικῶν Τρῶων, ὅτε περὶ τὴν
 Ἴλιον ἐπολέμου· οὕτω ποτὲ τις λέξει, σοὶ δὲ και-
 νὴ λύπη γενήσεται, ἐνδεία καὶ στερήσει ἀνδρὸς τοι-

- Χήτει τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
 Ἄλλά με τεθνεῖωτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
 465 Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἔλκηθμοῖο πυθέσθαι.
 Ὡς εἰπὼν, οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἔκτωρ.
 Ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κόλπον εὐζώνοιο τιθίνης
 Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ἕψιν αἰτυχθεῖς.
 Ταρβήσας χαλκὸν τε, ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
 470 Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νέουonta νοήσας.
 Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
 Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν.
 Αὐτὰρ ὄγ' ὄν φίλον υἷὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσίν,
 475 Εἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισί τε θεοῖσι·
 Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρῳέεσσιν,
 Ὡδε βιην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν.
 Καὶ ποτέ τις εἶπησι, πατρὸς δ' ὄγε πολλὸν ἀμείνων,
 480 Ἐκ πολέμου ἀνιόντα. φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα,
 Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.
 Ὡς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 Παῖδ' ἐὸν· ἠ δ' ἄρα μιν κνώδει δέξατο κόλπῳ,
 Δακρῦεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 Δαιμονίη, μή μοί τι λίνην ἀκαχίζεο· θυμῷ·
 Οὐ γάρ τις μὲ ὑπὲρ αἴσαν ἀνήρ Ἄϊδι προιάψει.
 Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 490 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

ούτου ἀποσοβεῖν τὴν δουλικὴν ἡμέραν. ἀλλ' εἴθε ἀπο-
 θανόντα με γῆ κεχυμένη κατακαλύπτοι, πρὶν τι τῆς
 σῆς ὀλολυγῆς καὶ τοῦ σοῦ ἔλκυσμοῦ αἰσθῆσθαι. Οὕ-
 τως εἰπὼν, τοῦ ἑαυτοῦ παιδὸς κινήσεις ἤφατο ὁ
 λαμπρὸς Ἐκτωρ, ὀπίσω δὲ ὁ παῖς εἰς τὸν κόλπον
 τῆς ευειματούσης τροφοῦ ἐκάμφθη βοῶν, ταραχθεὶς
 ἐπὶ τῇ ὄφει τοῦ ἀγαπιτοῦ πατρὸς, φοβηθεὶς τὸν
 σίδηρον, καὶ τὸ τῆς περικεφαλαίας ἄκρον τὸ τὰς ἰπ-
 πείας τρίχας ἔχον, φοβερῶς ἀπὸ τῆς ἄκρας περι-
 κεφαλαίας κλιόμενον θεασάμενος· ἐγέλασε δὲ ὁ ἀγα-
 πιτὸς, καὶ ἡ σεβαστὴ μήτηρ· εὐθύς δὲ ἀπὸ τῆς
 κεφαλῆς τὴν περικεφαλαίαν ἀφείλετο ὁ λαμπρὸς Ἐ-
 κτωρ, καὶ ταύτην μὲν κατέθηκεν ἐπὶ τῇ γῆ πάνυ
 λάμπουσαν· τὸν ἑαυτοῦ δὲ οὗτος υἱὸν ἐπειδὴ ἐφί-
 λησε, καὶ ἐκίνησε ταῖς χερσὶν, εἶπεν ευχάμενος
 τῷ Διὶ, καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ὦ Ζεῦ, καὶ ὦ ἄλ-
 λοι θεοὶ, δότε δὴ καὶ τοῦτον γενέσθαι τὸν ἐμὸν
 υἱὸν ἐπίσημον ἐν τοῖς Τρωσίν, ὥσπερ καὶ ἐγὼ,
 καὶ οὕτω τὴν δύναμιν ἀγαθὸν, καὶ τῆς Ἰλίου ἰ-
 σχυρῶς βασιλεύειν, καὶ ποτέ τις εἴθε εἶποι, οὗτος
 πολὺ κρείσσων ἐστὶ τοῦ πατρὸς, ἐκ τοῦ πολέμου
 ἐπανερχόμενον· σκύλα δὲ καὶ ὄπλα ἡμαγμένα ἄγοι,
 ἀποκτείνας ἄνδρα πολέμιον, εὐφρανθεῖν δὲ κατὰ διά-
 νοιαν ἡ μήτηρ. Οὕτως εἰπὼν ἔθηκεν ἐν ταῖς χερσὶ
 τῆς ἀγαπιτῆς γυναικὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα· αὐτὴ
 δὲ ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ εὐώδει κόλπῳ μετὰ δακρῦων
 γελάσασα· ὁ ἀνὴρ δὲ θεασάμενος ᾤκτειρε, καὶ τῇ
 χειρὶ αὐτὴν κατέψησε, καὶ λόγον εἶπε, καὶ ἐξ ὀνό-
 ματος ἐκάλει· ὦ μακάρια καὶ εὐδαιμον, μὴ πάνυ
 μοι λυποῦ ἐν τῇ ψυχῇ, οὐδεὶς γάρ με ἀνὴρ παρὰ
 τὸ εἰμαρμένον ἀποκτείνας πέμψει τῷ Ἴδιῳ, εἰμαρ-
 μένῃ δὲ οὐδένα οἶομαι ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἐκφυγεῖν, οὐ-
 τε δειλὸν, οὔτε αἰδρεῖον, ἐπειδὴν τῆς ἀρχῆς γεννη-
 θῆ· ἀλλ' εἰς τὸν οἶκον ἀπελθοῦσα τὰ σα ἔργα ἐπι-
 μελείας ἀξίου, τὸν τε ἰστὸν καὶ τὴν ἡλακίτην,

Ἴστον τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 Ἔργον ἐποίχεσθαι. πόλεμος δ' ἀνδρῶσσι μελήσει
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἴλιφ ἔγγεγάασιν.

Ὦς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἶλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 495 Ἴππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἰκόνδε βεβήκει

Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐ ναιετάοντας

Ἐκτορος ἀνδροφόνιοι· κινήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς

Ἀμφιπόλους, τῆσι δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.

500 Λί μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἐκτορα φ' ἐνὶ οἴκῳ·

Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο

Ἰζεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἔβηεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·

Ἄλλ' ὄγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῶ,

505 Σεύατ' ἔπειτ' ἀνά ἄστῳ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθῶς·

Ὦς δ' ὄτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

Δεσμὸν ἀπορρήξας θεῖει πεδίοιο κροαίνων,

Εἰωθῶς λούεσθαι εὐρρέϊος ποταμῖο,

Κυδίων· ὑψοῦ δὲ κάρην ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

510 Ὠμοῖς ἀτσοῦνται· ὁ δ' ἀγλαίῃφι πεποιθῶς,

Ῥίμφα ἐγούνα φέρει μετὰ τ' ἠθεα καὶ νομὸν ἵππων·

Ὦς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγᾶμου ἄκρης

Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει

Καγχαλόων, ταχέες δὲ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα

515 Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλε

Στρέψασθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί·

Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

Ἥθει, ἢ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,

καὶ ταῖς θεραπαίνας ἐπίταττε ἐπὶ τὰ ἔργα χωρεῖν, ὁ πόλεμος δὲ τοῖς ἀνδράσι διὰ φροντίδος ἔσαι πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα πάντων, οἳ ἐν Ἰλίῳ γεγόνασι καὶ εἰσί. Οὕτως εἰπὼν, ἀνέλαβε τὴν περιεφραλαίαν ὁ λαμπρὸς Ἑκτωρ τὴν ἰππέαις θριξὶ κεκοσμημένην· ἡ προσφιλις δὲ γυνὴ εἰς τὸν οἶκον ἀπῆλθε, συνεχῶς ἐπιστρεφομένη, καταχέουσα δάκρυον πολὺ, καὶ μὴ ξηραίνομενον, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν αἰεθάλλον. ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα ἀφίκετο πρὸς τοὺς καλῶς οἰκουμένους οἴκους τοῦ ἀνδροκτόνου Ἑκτορος· εὗρε δὲ ἐντὸς πολλὰς θεραπαίνας, ταύταις δὲ πασαις θρῆνον ἤγειρε. αὐταὶ μὲν οὖν ἔτι ζῶντα τὸν Ἑκτορα ἔκλαιον ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ· οὐ γὰρ ἔτ' ᾤοντο αὐτὸν ἐξ ὑποστροφῆς ἐκ τοῦ πολέμου ἀφίξεσθαι, ἐκφυγόντα τὴν δύναμιν, καὶ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Πάρις δὲ οὐκ ἐβράδυνεν ἐν τοῖς ὑψιλοῖς αὐτοῦ οἴκοις, ἀλλ' οὗτος ἐπειδὴ ἐνεδύσατο τὰ ἔνδοξα, καὶ ποικίλα τῶν σιδήρῳ ὄπλα, ᾤρμησε μετὰ ταῦτα ἀνατὴν πόλιν, ποσὶ ταχέσι θαρρῶν. ὥσπερ δὲ ὅταν τις ἵππος ἐστὼς καὶ τρεφόμενος ἐν ἄχει γενόμενος, παρὰ τῆ φάτῃ διακόψας τὸν δεσμόν, τρέχῃ διὰ τοῦ πεδίου, ἐριγδουπῶν, καὶ κυμβαλίζων, εἰωθῶς λούεσθαι ἐν ποταμῷ καλλίρρῳ, γαυριῶν· εἰς ὕψος δὲ τὴν κεφαλὴν ἔχει, αἱ χεῖραι δὲ, ἥτοι αἱ τοῦ αὐχένου τρίχες τοῖς ᾤμοις περισείονται, οὗτος δὲ ἄραιότητι θαρρῶν· ῥαδίως αὐτὸν τὰ γόνατα φέρουσι ἐπὶ τὰς διατριβὰς, καὶ τὰς νομὰς τῶν ἵππων. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ υἱὸς τοῦ Πριάμου ἀπὸ τῆς Περγᾶμου τῆς ἀκροπόλεως τοῖς ὀπλοῖς περιλάμπων καθάπερ Ἥλιος ἐπορεύθη χαίρων, καὶ γαννύμενος, ταχεῖς δὲ πόδες αὐτὸν ἔφερον· ταχέως δὲ μετὰ ταῦτα κατέλαβε τὸν ἔνδοξον Ἑκτορα τὸν ἀδελφόν, ἠνικα δὴ ἔμελλε παραλλάξειν τὴν χώραν, ὅπου τῆ ἑαυτοῦ γυναικὶ ὠμίλει. Πρὸς τοῦτον δὲ πρότερον Ἀλέξανδρος ὁ θεοῖς ὅμοιος εἶπεν· ὦ ἀδελφε, ἄρα σε καὶ

- Δηθύων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον ὡς ἠέλευσας.
 520 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Δαιμόνι, οὐκ ἄν τις τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἶη,
 Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
 Ἄλλὰ ἐκὼν μεθίεις πε, καὶ οὐκ ἐθέλεις. τὸ δ' δ' ἐμὸν κῆρ
 Ἄχυνται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 525 Πρὸς Τρῳάων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
 Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
 Δῶη, ἐπουραίοισι θεοῖς αἰειγενέτησι
 Κρητῆρα σπῆσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
 Ἐκ Τροίης ἐλάσαντες εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.

Τέλος τοῦ Πρώτου Τόμου.

σπένδοντα, πάνυ κωλύω, καὶ ἐμποδίζω βραδύνων, οὐδὲ ἦλθοι αἰσίως καὶ πρεπόντως, ὡς ἐπέταξας. Πρὸς τοῦτον δὲ ἀποκρινόμενος εἶπεν ὁ συνεχῶς τὴν περι- κεφαλαίαν κινῶν Ἐκτωρ ὦ μακάριε καὶ εὐδαιμον, οὐδεὶς ἂν ἀνὴρ σοι, ὃς δίκαιος εἴη, καὶ τὸ καθῆκον πρεῖν εἰδεῖν, τὸ τοῦ πολέμου ἔργον ἀτιμάσειε, καὶ ἐξουθενίσειε, ἐπειδὴ ἰσχυρὸς εἶ, ἀλλὰ ἐκουσίως ἀμελεῖς, καὶ οὐ βούλει· ἢ δὲ ἐμὴ ψυχὴ λυπεῖται ἐν τῷ λογισμῷ, ὅταν κατὰ σοῦ ὕβρεις καὶ ὀνειδῆ ἀκούω παρὰ τῶν Τρῳάων, οἵτινες ἔχουσι μεγάλην παλαι- παρίαν ἐνεκα σοῦ· ἀλλὰ πορευώμεθα ταῦτα δὲ μετὰ ταῦτα ἐξίλασώμεθα, εἴαν ποτε ὁ Ζεὺς παρά- σχη, τοῖς ἐπουρανόις καὶ αἰεὶ οὐσι θεοῖς σπῆσασθαι ἐν τοῖς οἴκοις κρατῆρα ἐλεύθερον, ἥτοι τὸν ἐπὶ ἐλευ- θερίᾳ ἰστάμενον, ἀπώσαμένους ἐκ τῆς Τροίας τοῦς εὐόπλους Ἕλληνας.

Τέλος τοῦ Πρώτου Τόμου.

Ἀναπλήρωσις τῶ κειμένῳ
ἐκ τῶν δύο Ἀντιγρ. 3.
καὶ 10. τῶ Plut. 32.

Ἀναπλήρωσις τῆς πα-
ραφράσεως ἐκ τῆς τοῦ
Φελλοῦ.

51χ.	A		A
16	- - - - -		δύο
	B		B
771	- - - - -		ταῖς καμπυλοπρῦμοις, καὶ θαλασσοπλίοις.
	Γ		Γ
42	- - - - -		καὶ παράδειγμα τῶν ἄλ- λων· ὁ δὲ Δίδυμος καὶ ἔμ- προσθεν τῶν λοιπῶν ὑπο- βλεπόμενον διὰ μῖτος.
125	- - - - -		αὐτῇ δὲ ἰστούργει.
448	Τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρη- τοῖσι κατεύνασθεν λε- χέεσσιν		Οὔτοι μὲν δὴ ἐν ἀπαλοῖς κατεκοιμήθησαν λέκτροις
	Δ		Δ
32	- - - - -		ὅτι ἀδιαλείπτως προθυμῇ
202	- - - - -		ἐκ Τρίκκης τῆς ἰπποτροφῆς
251	Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτες- σι, κίων ἀνά οὐλα- μόν ἀνδρῶν		Ἦλθε δ' ἐπὶ τοῖς Κρησὶ πορευόμενος κατὰ τὰ συ- στροφάς τῶν ἀνδρῶν.
277	Τῶ δέ τ', ἀνευθεν ἔον- τι, μελάντερον, ἢ ὅτε πίσσα.		Τούτῳ δὲ πόρρωθεν ὑπάρ- χοντι μέλαν, καθάπερ πίσσα,
	E		E
	- - - - -		- - - - -
	Z		Z
121	Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες		Οὔτοι δὲ ἤνικα δὴ ἐγγύς ἐγένοντο ἀλλήλοισι ἐπερ- χόμενοι
148	- - - - -		κατὰ τὸν τῶ ἔαρος καιρὸν

Τὸ κείμενον τῆ Ἀντιγράφου Τὸ κείμενον τοῦ Heyne

Α

Α

51χ.

5 δ' ἐτελείετο
15 καὶ ἐλίσσετο
20 λύσαιτε . . . δέχεσθε
106 κρήγυον εἶπας
170 οὐδὲ γ' οἶω
176 διοτροφέων
179 σῆσι, καὶ οἷς
191 ἐναρίζοι
204 τετέλεσθαι
207 τὸ σὸν
245 ποτὶ
264 ἄπεστι

295 σήμαινε
323 δῶσιν
327 Μυρμιδόνων ἐπὶ
359 παροίθεν
376 ἱερέα
423 μετ'
425 ἔπειτά γε
435 πρυμνήσια
454 ἐπικρήνον
485 φαμάθου
521 μὴ σε
533 ἐδρέων
551 εἶπας
565 εἰσι: ὄλ . . .
580 ἐδρέων
593 Σίντιοι
602 οὐ δέ γε

δὲ τελείετο
καὶ λίσσετο
λύσαιτε . . . δέχεσθαι
τὸ κρήγυον εἶπας
οὐδὲ σ' οἶω
διοτροφέων
σῆσ, καὶ σοῖς
ἐναρίζοι
τετέλεσθαι
τὸν
ποτὶ
Θησέα τ' Αἰγείδην ἐπιεί-
κελον ἀθανάτοισι.

σήμαιν'
δῶσιν
Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ
παροίθ'
ἱερῆα
κατὰ
ἔπειτά τοι
πρυμνήσι
ἐπικρήνον
φαμάθοις
μὴ τι
ἐδέων
εἶπες
εἰ σ' ἐν
ἐδέων
Σίντιες
οὐ μὲν

σιχ.

11	καρικομόωντας	κάρη κομό
12	πασσυδίη	πασσυδίη
34	ὑπαί	ὑπό
48	προσεβήσατο	προσεβήσετο
51	καρικομόωντας	κάρη κομό . . .
65	καρικομόοντας	κάρη κομό . . .
66	πασσυδίη	πασσυδίη
82	ἄριστος Ἀχαιῶν	ἄριστος ἐνὶ στρατῷ
95	στοναχίζετο	στεναχίζετο
98	διοτροφέων	διοτροφέων
109	προσπύδα	μεπύδα
113	ευτύχεον	εὐτύχεον
150	ἐπισσεύοντο	ἐπ' ἐσσεύοντο
160	καδδέ	καδ δέ
179	μετὰ	κατὰ
192	Ἀτρείδαο	Ἀτρύωνος
205	ᾧ ἔδωκε	ᾧ δῶκε
206	βασιλεύη	ἐμβασιλεύη
221	τῷ δ' αὐ	τότ' αὐ τ'
248	Εἰ κ'	εἰ δ'
268	ὑπό	ὑπο
269	ἀπεμόρξατο	ἀπομόρξατο
287	Ἐνθάδε γε	ἐνθάδ' ἔτι
288	Εὐτύχειον	εὐτύχεον
310	βωμοῦ δ' ὑπα . . .	βωμοῦ ὑπα
315	ἀμφιποῖατο	ἀμφεποῖατο
321	εἰσῆλθεν	εἰσῆλθ'
322	Κάλλχας αὐ . . .	Κάλλχας δ' αὐ . . .
323	καρικομόωντες	κάρη κομό . . .
328	ὡς ἡμεῖς γε τος . . .	ὡς ἡμεῖς τος . . .
—	πτολεμίζομεν	πτολεμίζομεν
331	ποῦ	πῆ
366	μαχέσονται	μαχέονται

51χ		μάν
370	μὴν	αὐ ἔρυσαν
422	ἀνέρυσαν	κέλευσε
442	κέλευε	ἀγήρων
447	ἀγήραον	κορυφῆς
456	κορυφῆ	φαίνετε
---	φαίνεται	κάρη κομό... .
472	καρικομῶ... .	Κλονίος
495	Κλονίος	εὐ κτίμ... .
501	εὐκτι... .	εὐ κτίμ... .
505	εὐκτι... .	ἠγεμόνευ
540	ἠγεμόνευε	κάδ δ'
549	καδδ'	οἱ δὲ Μυ... .
569	οἱ δὲ γε Μυ... .	εὐ κτιμ... .
----	εὐκτίμ... .	εὐ κτιμ... .
570	εὐκτιμ... .	Ἵρνειάς
571	Ἄρνειάς	ἐμβασίλευεν
572	ἐμβασίλευσεν	ἀνά
575	ἀν	Βρυσείας
583	Βρυσείας	Παρράσιν
608	Παρρασία	ὄσον ἔφ'
616	ὄσον θ'	Ἄγασθένης
624	Ἄγασθενέος	Δουλίχιόν δ'
629	Δουλίχιον	ἀνδρείφοντη
651	ἀνδροφόντη	Νηρεὺς αὐ Σύμηθεν
671	Νηρεὺς δ' Αἰσύμηθεν	Κασον τε
676	Βάσον τε	πῶν αὐ
678	πῶν δ' αὐ	πῶν δὲ
680	πῶς δὲ	κάδ δὲ
692	καδδὲ	πόθειον δὲ
709	πόθειον γε	Φεράς
711	Φέρας	τριχεῖαν
717	τραχεῖαν	τέκετο
741	τέκετο	ὑπερθύμου
746	ὑπερθύμου	

51χ.		
765	οιέτας	οιέτας
782	ὅτε γ' ἀμφί	ὅτε τ' ἀμφί
784	στοναχίζετο	στεναχίζετο
826	αὐ ἦρ...	αὐ τ' ἦρ...
828	οἳ δ' ἄρ' Ἀδράστειαν	οἳ δ' ἄρ' Ἀδρήστειαν
850	ἐπισκίδναται	ἐπικίδναται
865	Πυλαιμένεος	Ταλαιμένεως
	Γ	Γ
56	ἦ ρά κεν	ἦ τέ κεν
61	ὄς ρά γε	ὄς ρά τε
64	χρυσῆς	χρυσέης
68	καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς	καὶ πάντας Ἀχαιούς
94	τάμοιμεν	τάμωμεν
100	ἐμεῖο	ἐμῆς...
102	διακριθεῖτε	διακρινθεῖτε
105	ἄξατε	ἄξετε
116	ἔπεμψε	ἔπεμπε
119	νῆας τ' ἐπί	νῆας ἐπί
----	ἐκέλευσεν	ἐκέλευεν
126	μαρμαρέην	πορφυρέην
144	Αἴθρα	Αἴθρη
149	σκαίῃσι πύλαισι	σκαίῃσι πύλῃσι
158	θεαῖς	θεῆς
163	ἴδης	ἴδη
189	ὅτε ἦλθον	ὅτε τ' ἦλθον
209	ἀγειρομένοισι	ἀγρομένοισι
226	τίς γάρ	τίς τ'
244	φίλῃ ἐν	φίλῃ ἐνί
252	τάμντε	τάμναι
255	δέ γε	δέ κε
257	ναίοιμεν	νέονται
273	τάμε	τάμνε
294	θευομένους	δευομένους

51χ.

297 εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐ-
ρανὸν εὐρύν
382 καδδ'
393 τόν δ'
402 καῖ κεῖθι
404 ἀγέσθαι
430 εὐχου
445 Κραναῆ
447 ἄρχε

Δ

18 ἦ τοι κέν
42 ἔασον
53 διάπερσον
75 ἀστέρα ἦκε
76 ἦ στρατῶ
107 προδόκασι
115 πρὶν βληθῆναι
— Ἀτρέως υἱὸν
129 ἦ γε
159 αἷς
173 καδδέ
209 ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀ-
χαιῶν χαλκοχιτώνων
260 κρητῆρι
264 εὐχεο
279 ῥίγησεν δέ
318 μέν κεν
363 μεταμῶνια
391 Καδμεῖοι
392 ἄψ ἂν ...
427 ἐπασσύτερον
463 γὰρ ῥ' ἐρύσντα
512 οὐ μὴν
527 ἐπεσσύμενον

VOL. 1.

εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῶ-
ων τε
κάδ δ'
τόν γ'
καῖ κεῖθι
ἀγέσθαι
εὐχέ
Κραναῆ
ἦρχ'

Δ

ἦτοι μὲν
ἔᾶσαι
διαπέρσαι
ἀστὲρ ἔηκε
ἠὲ στρατῶ
προδοκῆσι
πρὶν βληθῆναι
ἀρχὸν Ἀχαιῶν
ἦτοι
ἦς
κάδ δέ
ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρα-
τὸν εὐρύν Ἀχαιῶν.
κρητῆρι
εὐχεται
ῥίγησέν τε
μὲν τοι
μεταμῶνια
Κάδμειοι
ἄψ οἱ ἂν ...
ἐπασσύτεραι
γὰρ ἐρύσντα
οὐ μὰν
ἐπεσσύμενος

38

51χ. Ε
 51 Ἄρτεμις ἐσθλή
 111 κατ' ἵππων
 135 καί περ πρὶν
 156 πατρὶ μὲν.....
 214 κάρη
 239 βάντε
 245 ἔχοντε
 247 υἱὸς μεγαλήτορος
 273 κεν
 282 θώρακι
 288 ἕτερόν γε
 317 ἀπὸ θυμὸν
 331 ἔην θεά
 336 ὄξείῃ δουρὶ
 359 δός δέ
 363 τῆ δ' Ἄρης
 366 ἀκοιτε
 408 ποτὶ
 412 μὴ πως
 425 χρυσῆ
 434 ὄγε
 444 αλευόμενος
 531 ἀνδρῶν
 561 ἀρηΐφιλος Μενέλαος
 662 ἐγχιφθεισα
 756 ἐξήρετο
 758 ὃς τοῖόν τε
 763 ἐξαποδίωμαι
 798 ἀπομόργυ
 815 γινώσκω
 878 δεδμήμεθα
 881 ὑπέρθυμον
 886 αἰνάισι
 887 τυπαῖσι
 894 ἐννεσίαισι

Ε
 Ἄρτεμις αὐτῆ
 καθ' ἵππων
 καί, πρὶν περ
 πατέρι δὲ γε γόον...
 κάρη
 βάντες
 ἔχοντας
 υἱὸς μὲν ἀμύμονος
 κε
 θώρηκι
 ἕτερόν γ'
 ἐκ θυμὸν
 ἔην θεὸς
 ὄξείῃ χαλκῶ
 δός τε
 τῆ δ' ἄρ' Ἄρης
 ἀέκοντι
 προτὶ
 μὴ δὴν
 χρυσῆ
 ὄγ' ἄρ'
 αλευόμενος
 δ' ἀνδρῶν
 βονῆν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ἐγχιφθεισα
 ἐξείρετο
 ἐσσατίον τε
 ἐξ ἀποδίωμαι
 ἀπομόργυ
 γινώσκω
 δεδμήμεσθα
 ὑπερφίαλον
 αἰνήσι
 τυπήσι
 ἐννεσίησι

51χ.	Z	Z
61	ἔτρεψεν	παρέπεισε
110	Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχι- μαχηταί	Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέ- κλητοὶ τ' ἐπίκουροι
227	Τρῶες ἔμοι	ἔμοι Τρῶες
244	πεντήκοντα ἔσαν	πεντήκοντ' ἔνεσαν
314	σὺν	ζὺν
447	εὐ γὰρ ἐγὼ τόδε	εὐ μὲν γὰρ τόδε
519	ἠέλευσας	ἠέλευες

Τῶν σφαλμάτων τοῦ κειμένου διόρθωσις.

501χ.	51χ.	Γράφι.
A	9 δ	δ
	14 στέμματ'	στέμμα τ'
	88 οὔτις ἐμεῦ	οὔτις, ἐμεῦ
	192 παύσειν	παύσειν
	372 στέμματ'	στέμμα τ'
B	97 ἐρήτυον	ἐρήτυον
	523 πηγῆς	πηγῆς
Γ	7 ταίγε ἐριδα	κακὴν ἐριδα
	219 αἰδρεῖ	αἰδρεῖ
Δ	193 ὅττιτάχιστα	ὅττι τάχιστα
E	433 γινώσκων δ	γινώσκων, δ
	551 εὐπωλον	εὐπωλον
	558 ἐπαίξας	ἐπαίξας
	αιολομίτην	αιολομίτην
Z	322 ἀφώντα	ἀφώντα

Τῶν σφαλμάτων τῆς Παραφράσεως διόρθωσις.

σελ. σίχι:

Γραφε:

xxvi.	21	ἀνδραποδεῖσαι	ἀνδραποδίσαι
3	1	ἡμῖν ὡ θεά του	ἡμῖν, ὡ θεά, του (1)
9	8	βασιλέως	βασιλέως;
11	27	ὦ	ὦ
13	35	οὐδέ	οὐδέ
15	15	ἑῷ	ἑῷ
21	11	ἐκάθισε	ἐκάθισε
23	17	μητῆρ	μητῆρ
—	35	πραξαίμε	πραξαίμε
33	3	γονάτων	γονάτων
37	17	ῥόδης	ῥόδης
39	18	εἶπε	εἶπε
41	14	θεῖαι	θεῖαι
47	5	οἶκον	οἶκον
59	21	ἐκάστου	ἐκάστου
61	12	αὐτῶν	αὐτῶν
63	8	τό, τῆ	, τό τῆ
71	2	ἐννατος	ἐννατος
73	13	Ἕλληνες	Ἕλληνες, δέ
81	33	ὀρνήθω	ὀρνήθων
117	11	ἐχθροῖς	ἐχθροῖς
141	26	ἐξαπατᾶν	ἐξαπατᾶν
148	32	(2)	ὅτι ἀδιαλείπτως προθυμῶ
153	1	ὄπως	ὄπως
—	4	ὄξει	ὄξει
209	12	αὐτό	αὐτόν
231	27	ὑπερφανῶν	ὑπερφάνων
247	14	δρυῖνος	δρυῖνος
263	27	ἑαρος δ' ἐπιγίνεται ὄρη	κατά τὸν πᾶ ἑαρος καιρὸν (3)
287	33	τιναρχὴν	τὴν ἀρχὴν

(1) Τὰ περὶ στιγμῶν σφάλματα τῆς Παραφράσεως εἰς μερικά μέρη, διὰ πολλὰ αἰτίαι, ἠκολούθησαν ὄχι ὀλίγα· ἀλλ' οἱ εὐμενεῖς ἀναγνώται ὀφηγήθησονται ἀπὸ τὸ κείμενον.

(2) κατὰ λάθος ἀφεθέν.

(3) κατὰ τὸν Ψελλόν.